

CETURTDIENA, 2008. GADA 4. SEPTEMBRIS

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 10.00)

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, pavisam īsi: daži mūsu kolēģi varbūt to vēl nezina, taču mani informēja, ka vakar tika nolemts nākamā sesiju rīkot Briselē. Esmu dzirdējis, ka esot milzīgas problēmas ar naksmāju sameklēšanu šeit, Briselē, jo viesnīcās vairs nav brīvu vietu gadatirgus dēļ. Šo sesiju varēja vienkārši pārcelt uz vēlāku laiku vai arī pārvērst mazā sesijā. Tas būtu bijis labākais risinājums. Labi gribot, to varēja izdarīt.

Otrs jautājums, ko es gribētu īsi pieminēt, ir tieši saistīts ar šo: vai šīs ēkas drošības stāvoklis patiešām ir pārbaudīts? Runā, ka tai esot būtiski strukturāli defekti. Vai šī ēka ir pārbaudīta pēc tiem pašiem kritērijiem, kurus piemēroja Strasbūras ēkai?

Priekšsēdētāja. – Dāmas un kungi, nesāksim debates par šo jautājumu. Paziņojumus dzirdēsiet balsošanas laikā pēcpusdienā.

Ir veikti visi nepieciešamie pasākumi, lai profilaktiski pārbaudītu ēkas un veiktu pienācīgus remontdarbus Strasbūrā, lai mēs varētu tur atgriezties un strādāt pēc iespējas drīzāk.

Mēs neatgriezīsimies tur, iekams nebūsim pārliecināti par drošību.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es runāšu īsi, jo pieņem, ka jūs negribat izvērst debates. Ja plkst. 12.00 būs paziņojums, vai tajā būs informācija arī par to, vai Prezidijs apsver — un es necenšos būt provokatīvs — iespēju Briselē uzturēties ilgāk, lai mēs varētu uzzināt lēmumus laikus un tikt pie viesnīcu un sanāksmju telpām? Nemitīgie lēmumi, kas seko viens pēc otra, nepadara neviena dzīvi vienkāršāku. Vai to, lūdzu, varētu apsvērt praktiski un vai mēs varētu saņemt kādu atbildi uz šo jautājumu paziņojumā plkst. 12.00?

Priekšsēdētāja. – *Bushill-Matthews* kungs, tāpat vien Parlaments parasti nepārceļ sēdi no Briseles uz Strasbūru. Bija nopietns, negaidīts iemesls, un Parlaments cenšas visu nokārtot ar savaldību, apņēmību un konsekvenci. Mums visiem ir jāizrāda tikpat liela savaldība, iemesla nopietnības apzināšanās un nosvērtība.

Informācija tiks sniegta, kad būs zināmi fakti, un to sniegs pietiekami savlaicīgi, lai deputāti varētu uz vietas rezervēt numurus pēc nepieciešamības.

Manuprāt, mums šī problēma ir jārisina ar nosvērtību, ar pareizu pieeju un savaldību. Es neuzskatu šo par nopietnu krīzi, jo esam novērsuši to, kas varēja notikt.

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Palestīniešu ieslodzītie Izraēlas cietumos (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

4. Termiņa vidusposma pārskats par Eiropas Vides un veselības rīcības plānu 2004.–2010. gadam (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir ziņojums (A6-0260/2008), ko Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā iesniedza *Frédérique Ries*, par termiņa vidusposma pārskatu par Eiropas Vides un veselības rīcības plānu 2004.–2010. gadam.

Frédérique Ries, referente. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, ministre — un es vēlos pateikties par to, ka jūs papūlējāties ierasties uz šīm debatēm — komisār *S. Dimas*, dāmas un kungi, veselība un vide ne vienmēr ir savietojami temati, it īpaši tagad, 21. gadsimta sākumā. Iedzīvotāji ir pakļauti piesārņojumam dažādos veidos,

biežāk gan vairāku atšķirīgu faktoru kombinācijās, un tas attiecas uz tiem, kas dzīvo gan pilsētās, gan laukos, gan pie jūras vai kalnos.

Tāpēc tā ir visistākā sakritība, ka saskaņā ar *Eurostat* jaunākajiem statistikas datiem seši no desmit eiropiešiem uzskata, ka vides piesārņojums lielā mērā vai visticamāk ietekmē viņu veselību un, kas ir svarīgi, ka Eiropas Savienība nav pietiekami aktīva šajā jomā, un tas ir galvenais šī rīta debašu iemesls.

Vispirms es vēlētos pateikties saviem kolēģiem un jo īpaši šī ziņojuma ēnu referentiem *Ferreira* kundzei, profesoram *A. Trakatellis*, *Breyer* kundzei, *Belohorská* kundzei un *de Brún* kundzei par lielisko sadarbību, kāda mums bija jau no šī projekta sākuma 2003. gadā. Tas tiešām bija 2003. gads, kad Eiropas Komisija uzsāka to, ko tolaik sauca par *SCALE* iniciatīvu, kuras uzmanības centrā bija bērnu veselība, gadu vēlāk izveidojot rīcības plānu, kas būs spēkā līdz 2010. gadam. Šī iniciatīva, mūsaprāt, ir neadekvāta tai darbības jomai, ko 2005. gada sēdē Parlaments pieņēma, jāsaka, diezgan izšķirošajā rezolūcijā, pamatojoties uz vienkāršu novērtējumu, ka rīcības plānā būtībā nevar noteikt vienu vienīgu mērķi radīt vairāk datu un veikt vairāk pētījumu, pat ja tiem ir būtiska nozīme. Mēs esam vīlušies vēl jo vairāk tāpēc, ka viena dalībvalsts pēc otras, proti, Francija ar savu valsts veselības un vides plānu kopā ar daudzām Vācijas federālajām zemēm, Beļģiju, Luksemburgu, Nīderlandi un citām turpināja radīt vērienīgus plānus savās valstīs.

Pēc trīs gadiem cik tālu esam tikuši ar to saslimšanu skaitu samazināšanu, kuras ir izraisījis piesārņojums? Kopienas līmenī ne pārāk tālu, manuprāt, un tāpēc es tagad vēlos iepazīstināt jūs ar pienācīgu termiņa vidusposma esošā stāvokļa pārskatu. Protams, Eiropas Savienība, kā mēs to vairākkārt esam teikuši, var lepoties ar to, ka vairākkārt ir guvusi panākumus, apkarojot dažādus piesārņojuma veidus. Lai gan nav iespējams nosaukt visus panākumus, to vidū ir nesen pieņemtie tiesību akti par apkārtējā gaisa kvalitāti — un par to jāpateicas jūsu dedzīgajiem centieniem, komisār —, pesticīdu paketei, kas drīz būs pabeigta, un, protams *REACH* iniciatīvai, kas ļauj kontrolēt vairāk nekā 10 000 ķīmisku vielu un ierosina aizvietot tās, kas rada visvairāk problēmu. Es vēlētos arī pieminēt vēl vienu svarīgu aspektu, proti, finansējumu, ko pēdējos trīs gados Komisija ir piešķīrusi vairāk nekā 38 projektiem, kas veltīti veselībai un videi kā daļai no Sestās pētniecības pamatprogrammas, kuras aptuvenā kopsumma ir vairāk nekā EUR 200 miljoni. Raugoties no citiem aspektiem un ņemot vērā to, cik grūti ir novērtēt šī plāna, kas līdz šim nav spējis attaisnot savu nosaukumu, ietekmi, es teiktu, ka mūsu kopējais iesaists ir mazliet atšķirīgs.

Patlaban šīs rezolūcijas priekšlikums koncentrējas uz nepieciešamību atjaunot piesardzības principu, kuru, kā es zinu, ievēro arī ministre. Līdzīgi viņai arī es tiešām uzskatu, ka mums ir jāatceras un jāatjauno šis princips, kura ideja, kā jau esmu teikusi, ir rīkoties, nevis atturēties, un jāgādā, lai to piemēro Kopienas politikas nostādnes, kā to nosaka Līguma 174. panta 2. punkts, un ievieš kā Kopienas tiesas konsekvētu precedentu. Vēl, runājot par šo tematu, es uzskatu, ka ir svarīgi noteikt pierādīšanas pienākumu visu produktu tiesību aktos — un to mēs paredzam šīs rezolūcijas 13. punktā —, jo tas ir tikai taisnīgi un tiešām pašsaprotami, ka ražotājiem un importētājiem ir jābūt atbildīgiem par produkta nekaitīguma pierādīšanu. Es vēl piebilstu, iespējams, ka es kļūdos, ka vairums patērētāju tā uzskata jau tagad.

Otrais raizīpilnais temats, bet ne mazāk svarīgs, ir minēts 23. un 25. punktā, proti, klimata pārmaiņu jautājums. Esam pētījuši šo būtisko jautājumu ciešā sadarbībā ar ekspertiem no PVO. Šo ekspertu visbiežāk minētā pārādība ir karstuma viļņu pieaugošā intensitāte un biežums. Kā lai aizmirst, ka pēc karstuma viļņa 2003. gada vasarā tika reģistrēti 70 000 papildu nāves gadījumi kādās desmit Eiropas valstīs? Šķiet, ka ir jānosaka preventīvo pasākumu sistēma — izvairīšanās no atrašanās saulē, laicīga brīdināšanas sistēma un, protams, palīdzība gados vecākiem cilvēkiem. Gribu norādīt arī uz to, ka līdz ar temperatūras paaugstināšanos parādās noteiktu vīrusu, piemēram, Čikungunjas (*chikungunya*) vīruss, kas izplatījās Itālijā 2007. gadā, un lai gan tas bija tikai epifenomens, vismaz ņemot vērā ekspertu teikto, tas varbūt bija pirmais brīdinājums par vairākām pandēmijām Eiropā. Nepārprotami ir nepieciešama reakcija, kas atbilstu problēmas potenciālajam apmēram, un vismaz pienācīga koordinācijas sistēma starp Komisiju, Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru Stokholmā un vairākām Eiropas valstu galvaspilsētām.

Savas runas noslēgumā es gribētu pieminēt to, kas veselības nozarei ir bijusi ziepju opera, 2008. gada vasaras sāga, kas norisinās daudzās valstīs — Francijā, Beļģijā un arī citās — un te es runāju par vairumā gadījumos pretrunīgiem informācijas, rakstu un pētījumu plūdiem par pierādītu vai citādu veselības apdraudējumu, ko rada mobilo tālrunu ierīces, uzsverot apdraudējumu, ko tās rada visneaizsargātākajām grupām, īpaši bērniem. Lielā mērā, lai neteiktu pārlieku lielā mērā, plašsaziņas līdzekļus pārzinošais *David Servan-Schreiber* nebija pirmais, kas sacēla trauksmi. Rezolūcijas 21. un 22. punktā mēs nosakām ko pavisam vienkāršu: visu šo daudzo pētījumu tendence ir pierādīt, ka elektromagnētiskie lauki ietekmē cilvēku veselību; turklāt jāatgādina, ka robežas, kas nosaka atrašanos to iedarbībā, nav mainītas kopš 1999. gada, un tāpēc tas joprojām ir oficiālais

Eiropas Savienības standarts, lai gan vienlaikus trūkst jebkādas vienprātības pētnieku vidū par to, vai GSM viļņi ir vai nav kaitīgi veselībai.

Šī zinātniskā neskaidrība visticamāk nebeigsies. Pienāks laiks, kad politikas veidotājiem būs jāpieņem lēmums, un tieši to mēs darām ar rezolūciju, ar kuru šodien iepazīstamies.

Nathalie Kosciusko-Morizet, *Padomes priekšsēdētāja*. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, Rīes kundze, dāmas un kungi, Eiropas iedzīvotāji visās dalībvalstīs ir pamatoti uztraukušies par vides kvalitāti, un arvien pieaug viņu bažas par vides un veselības saikni.

Vides ministriem bija iespēja risināt šo jautājumu pagājušā gada decembrī, un Padome tagad pievērš arvien lielāku nozīmi šim tematam. Ir runa par vairākām pataloģijām, un, lai arī to skaits ir liels, fakti un saikne starp piesārņojumu un veselību vēl nav īsti noteikta. Mēs runājam ar elpošanas ceļu slimībām, astmu, alerģijām, vēzi un endokrīnajām slimībām, īpaši tām, kas ietekmē visneaizsargātākās sabiedrības daļas, kā jau Rīes kundze norādīja, to skaitā bērnus, grūtnieces, gados vecus cilvēkus un nelabvēlīgos apstākļos mītošos.

Eiropas Savienības jaunā stratēģija, kuras mērķis ir veicināt ilgtspējīgu attīstību un kuru pieņēma valstu vadītāji vai valdības 2006. gada jūnijā, gluži pamatoti min sabiedrības veselību kā vienu no galvenajām mūsu problēmām; tās mērķis ir veicināt veselību bez diskriminācijas un uzlabot aizsardzību pret pašreiz esošajiem veselības apdraudējumiem, un tas viss ir jāpanāk — un es pie tā vēl atgriezīšos — ar saprātīgiem preventīviem pasākumiem.

Ir vairāki veidi, kā uzlabot pašreizējo situāciju, un tie visi ir minēti. Ir labāka sadarbība starp veselības un vides nozarēm, kuras dažkārt diemžēl mēdz attīstīties atšķirīgos virzienos. Ir nepieciešamība uzlabot vides kvalitāti, un to mēs darām, īpaši strādājot pie PINK direktīvas un priekšlikuma direktīvai par augšnes kvalitāti, par kuru drīz runāsim, kā arī par pašreizējo nepieciešamību uzlabot Kopienas kompetenci šajā jomā. Ir darbs, ko mēs visi kopā darām starptautiskā līmenī un īpaši Pasaules Veselības organizācijā. Un visbeidzot ir arī mērķis, kuru īstenojam ļoti praktiskā veidā, proti, uzlabojot veidu, kādā vides jautājumus iekļauj visās attiecīgajās politiskajās nostādnēs, plānos un programmās, it īpaši veselības un vides programmā 2004.-2010. gadam. Īsāk sakot, ir svarīgi novest šo termiņa vidusposma pārskatu līdz veiksmīgam noslēgumam, lai nodrošinātu to, ka darbības ir pēc iespējas efektīvākas.

Līdzīgi Rīes kundzei arī es vēlētos uzsvērt preventīvo pasākumu nepieciešamību visdažādākajās darbības jomās un punktos, kas minēti jūsu darbā.

Savos pagājušā gada decembra secinājumos Padome, gluži kā Parlaments šodien, pauž viedokli, ka ir jārikojas pēc iespējas drīzāk. Ir jārikojas ātri un notikumiem pa priekšu. Ir jārikojas saskaņā ar preventīvajiem un piesardzības principiem, kas noteikti nozīmē to, ka būs jārada jauni instrumenti, kas spētu paredzēt un analizēt potenciālos apdraudējumus, tiklīdz kā tie rodas vai tiklīdz kā rodas jebkādas aizdomas, un tad jāspēj saskatīt šīs dažādās problēmas citā gaismā, piemēram, saistībā ar klimata pārmaiņām vai bioloģisko drošību, jo šīs abas jomas ir saistītas ar cilvēku veselību.

Stavros Dimas, *Komisijas loceklis*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, pirms apmēram gada Komisija pieņēma termiņa vidusposma pārskatu par Eiropas Vides un veselības rīcības plānu 2004.-2010. gadam. Šis pārskats ir ziņojums par rīcības plāna līdzšinējo īstenošanu.

Man prieks, ka Eiropas Parlamenta reakcija uz šo termiņa vidusposma pārskatu ir bijusi pozitīva un ka kopā ar Komisiju tas savstarpējo mijiedarbību starp vidi un veselību uzskata par ļoti svarīgu. Esmu īpaši iepriecināts, ka Francijas prezidentūra gan šodien, gan ar ministra palīdzību iepriekš ir pilnībā atbalstījusi šo jautājumu, kas ir tik ļoti svarīgs Eiropas iedzīvotājiem.

Kā jūs zināt, tad Eiropas rīcības plāna vides un veselības jomā mērķis ir uzlabot informācijas nodrošināšanu un veicināt pētījumus vides un cilvēku veselības jomā, lai labāk izprastu apdraudējumus un riska faktorus, ko cilvēku veselībai rada vide. Politiskie līderi Eiropas un valstu līmenī tādējādi varēs izstrādāt efektīvākus tiesību aktus un pasākumus, lai aizsargātu Eiropas iedzīvotāju veselību.

Plānā ir iekļauti 13 īpaši rīcības virzieni laikposmā no 2004.-2010. gada. Plānu izveidoja pēc spraigām konsultācijām ar ekspertiem un iestādēm, kas darbojas Eiropas vides, veselības un pētniecības jomā.

Rīcības plānā uzsvars ir likts uz to, cik būtiska ir cieša sadarbība starp vides, veselības un pētniecības dienestiem gan valstu, gan Eiropas līmenī. Šī sadarbība ir noteicošais faktors, kā vislabāk tikt galā ar vides un veselības savstarpējo ietekmi.

Četrus gadus pēc rīcības plāna pieņemšanas man ir prieks ziņot, ka šī ciešā sadarbība starp vairākiem dienestiem nu ir nostiprinājusies. Tā nepārprotami ir pozitīva attīstības iezīme saskaņā ar pagājušā gada termiņa vidusposma pārskatu.

Ļaujiet minēt konkrētu piemēru. Dalībvalstis patlaban darbojas kopā, lai koordinētu Eiropas pieeju cilvēku biomonitoringa jautājumam. Iesaistītas ir pētniecības, veselības un vides ministrijas.

Manuprāt, ir būtiski minēt, ka pēc pagājušā gada progresu ziņojuma apstiprināšanas Komisija uzņēmās vēl citas svarīgas darbības, īpaši attiecībā uz cilvēku biomonitoringu, klimata pārmaiņu un veselības saikni, gaisa kvalitāti iekštelpās, pētījumiem vides jomā, kā arī uz veselību un elektromagnētiskajiem laukiem. Tāpēc es priecājos, ka šie jautājumi ir iekļauti šajā Eiropas Parlamenta ziņojumā.

Ļaujiet īsi pastāstīt par jaunāko notikumu gaitu. Komisija patlaban pieņem plašāku pieeju jautājumā par gaisa kvalitāti iekštelpās. Šī pieeja atbilst arī Eiropas Parlamenta 2005. gada rezolūcijai. Ir veiktas vairākas darbības, kas ir plašākas par konkrētajiem rīcības plāna mērķiem. Piemēram, Komisija ir finansējusi jaunus pētniecības projektus, ir izveidota ekspertu darba grupa, un ir apstiprināta Zaļā grāmata par tabakas dūmiem un arī zinātniskie atzinumi. Vēl atlicis izlemt, vai juridiskie līdzekļi ir vislabākais veids, kādā risināt jautājumu par gaisu iekštelpās.

Attiecībā uz cilvēku biomonitoringu Komisija pauž nožēlu, ka 24 dalībvalstu konsorcijs iesniegtais priekšlikums netika atzīts par piemērotu finansējuma saņemšanai, pamatojoties uz Septīto pamatprogrammu. Jebkurā gadījumā šomēnes tiks izsludināts jauns aicinājums iesniegt priekšlikumus par cilvēku biomonitoringu.

Tikmēr Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm turpinās sagatavošanās darbus izmēģinājuma projektam ERA-NET tīkla saistībā un saistībā ar administratīvo nolīgumu ar Kopīgo pētniecības centru Isprā.

Attiecībā uz elektromagnētiskajiem laukiem Komisija veic nepārtrauktu zinātniskās attīstības uzraudzību ar iespējamā un jaunatklātā veselības apdraudējuma zinātnisko komiteju un ar MNT elektromagnētisko lauku tīklu, Sestās pamatprogrammas projektu.

Komisija veicina pētījumus daudzās nozīmīgas jomās, lai noteiktu, vai pakļaušanas robežvērtības, kas noteiktas Padomes ieteikumos, nevajadzētu pārskatīt. Komisija nesen lūdza iespējamā un jaunatklātā veselības apdraudējuma zinātnisko komiteju pārskatīt savu viedokli, pamatojoties uz jaunākajiem datiem un ziņojumiem.

Saikne starp klimata pārmaiņām un veselību nepārprotami kļūst par arvien svarīgāku jautājumu saskaņā ar termiņa vidusposma pārskatā teikto. Šo saikni izskatīs Baltajā grāmatā par pielāgošanos klimata pārmaiņām, kuru pieņems pavisam drīz.

Šī notikumu gaita liecina par to, ka Komisija piešķir lielu nozīmi tam, lai paceltu veselības jomu arvien augstākā līmenī Eiropas vides politikā. Jaunākie tiesību akti, piemēram, par ķīmikālijām, REACH direktīva un jaunā direktīva par apkārtējā gaisa kvalitāti, pastiprina vides un veselības aizsardzību un ir piemērs tam, kā gūt abpusēju labumu, risinot vides un veselības jautājumus Eiropas iedzīvotāju interesēs.

Visbeidzot es gribētu pateikties referentei, *Ries kundzei*, par ziņojumu, lielisko darbu un milzīgo interesi jautājumā par vides un veselības saikni. Tāpat es vēlreiz vēlos uzsvērt Komisijas stingro apņemšanos turpināt darboties vides un veselības rīcības plāna jomā. Komisija ir apņēmusies izstrādāt efektīvus tiesību aktus vides jomā un nodrošināt pareizu esošo tiesību aktu īstenošanu, lai aizsargātu gan vidi, gan Eiropas iedzīvotāju veselību.

Ar šādām domām prātā Komisija aktīvi darbosies, lai sagatavotos piektajai ministru konferencei par vides un veselības jautājumiem, kas paredzēta 2009. gada jūlijā.

Françoise Grossetête, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, vispirms ļaujiet sveikt *Kosciusko-Morizet kundzi*, kuras pārliecība un apņēmība šajā jomā ir ļoti zināma, kā arī komisāru. Protams, es apsveicu arī *Ries kundzi* ar lielisko darbu, ko viņa ir paveikusi iedzīvotājiem tik svarīgā un jutīgā jautājumā. Hipokrāts reiz teica, ka, lai studētu medicīnu, ir jāpēta klimats. Lai gan mēs noteikti varam atzinīgi vērtēt Eiropas Komisijas darbību kopš vides un veselības rīcības plāna uzsākšanas 2004. gadā, ir jāpauž arī nožēla, ka šīs iniciatīvas pamatā nav kārtīgas preventīvās politikas nostādnes, kuru mērķis būtu samazināt to saslimšanu skaitu, kas saistītas ar vides faktoriem, un tādas, kuru mērķis būtu skaidrs un pienācīgs. Pirms desmit gadiem, kad runāja par klimata pārmaiņām, veselības apdraudējums nekad netika minēts. Šodien biežā karstuma viļņu, plūdu, meža ugunsgrēku un dažādu dabas katastrofu atkārtošanās Eiropas Savienībā maina tādu slimību izpausmes, kuru cēlonis ir baktērijas un vīrusi un kuras izplatās ar insektiem. Tāpēc

mums ir vairāk jāapzinās to, kā tas viss ietekmēs cilvēku veselību, it īpaši visneaizsargātākos sabiedrības locekļus, lai mēs labāk varētu pārvaldīt saistītos riskus. 2008.-2013. gada veselības programmas galvenais mērķis ir pievērsties faktoriem, kas tradicionāli ietekmē veselību, proti, ēšanas paradumi, smēķēšana, alkohola un narkotiku lietošana, bet pašreizējā 2004.-2010. gada rīcības plāna mērķis ir koncentrēties uz jaunām veselības problēmām un risināt būtiskākos vides faktorus, kas ietekmē cilvēku veselību. Es domāju arī par gaisa kvalitāti, elektromagnētiskajiem viļņiem — par šo tēmu jau ir runāts —, par satraucošajām nanodaļiņām, kā to redzam REACH programmā, par vielām, kas ir atzītas kā kancerogēnas, mutagēnas vai toksiskas reprodukcijai, par endokrīnās sistēmas grāvējiem un visiem tiem veselības apdraudējumiem, ko rada klimata pārmaiņas, un es jau esmu par to runājis. Tāpat es vēlos uzsvērt, ka, lai gan elpošanas ceļu slimības ir otrais izplatītākais nāves cēlonis sastopamības, izplatības un izmaksu ziņā, Eiropas Savienībā tās ir galvenais nāves iemesls bērniem līdz piecu gadu vecumam, un tās turpina progresēt it īpaši uz iekštelpu un āra gaisa piesārņojuma rēķina.

Atsaucoties uz tematu par pilsētvides veselību un īpaši par iekštelpu gaisa kvalitāti, Komisijai vajadzētu darīt vairāk, lai apkarotu šo piesārņojumu, ņemot vērā, ka eiropieši telpās pavada apmēram 90 % sava laika. Mēs zinām, ka šis temats, šī saikne starp vidi un veselību, ir īpaši svarīgs un jutīgs jautājums, un mums ir jārod attiecīgs risinājums pēc iespējas drīzāk iedzīvotāju dēļ.

Anne Ferreira, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Kosciusko-Morizet kundze, komisār, dāmas un kungi, es arī vēlos atzinīgi vērtēt kolēģes darbu un apņēmību, ko viņa ir izrādījusi, darbojoties šajā jautājumā. Man ir līdzīga apņēmība, jo saikne starp vidi un veselību, kas pašreiz tiek lielā mērā atzīta, garantē reakciju mūsu politisko darbību veidošanā.

Tāpēc ir būtiski virzīties uz priekšu, lai uzlabotu zināšanas šajā jomā un it īpaši īstenotu darbības, kuru mērķis ir ierobežot vides negatīvo ietekmi uz cilvēku veselību.

Vēl citi mērķi ir skaidri noteikti un izklāstīti rīcības plānā. Ir bijis nepieciešams ne vien ņemt vērā klimata pārmaiņu ietekmi un izstrādāt metodes riska novērtējumam, bet arī pārrunāt citus faktorus, piemēram, elektromagnētisko lauku jautājumu.

Es arī esmu pateicīgs par to, ka ziņojumā ir atsauce uz Eiropas Vides aģentūras 2007. gadā izdoto dokumentu, kurā teikts, ka gaisa piesārņotāji, it īpaši tie, kas saistīti ar sīkajām daļiņām un piezemes ozonu, rada ievērojamu apdraudējumu pienācīgai bērnu attīstībai un samazina dzīves ilgumu ES.

Tomēr es paužu nožēlu par to, ka problēmas, kas saistītas ar veselību darba vidē, tekstā nav iekļautas. Jāpatur prātā, ka miljoniem cilvēku cieš no slimībām, kas saistītas ar viņu darba vidi un kuru izcelsme ir daudzējāda un dažāda: stress, darba intensitāte, dažādi piesārņotāji, muskulatūras un skeleta funkciju traucējumi, ko rada slikta ergonomika darba vietā, un tā tālāk. Ceru, ka šo jautājumu nopietnāk izskatīs citas komitejas.

Kā Ries kundze jau teica, tad lielākā problēma ir tā, ka mēs kavējam. Šķiet, Komisija nepietiekami aktīvi ievēro saistības, ko pati ir uzņēmusies. Te es runāju, piemēram, par nanodaļiņām, kas ir temats, ko patlaban izskata vairākos ziņojumos un kurš rada daudz jautājumu.

Piemēram, Komisijas 2007. gada paziņojumā par mērķiem 2004.-2006. gadam lasu, ka nodoms ir izpētīt iespējamo nanodaļiņu ietekmi uz veselību un vidi. Pēc tam 2007.-2010. gada periodā ir paredzēts pētīt iespējamo apdraudējumu, ko nanodaļiņas rada cilvēku veselībai. Tas nozīmē trīs gadus ilgu temata pētīšanu un vēl trīs gadus pētījumu veikšanai. Manuprāt, ir iespējama efektīvāka rīcība.

Bez šaubām šai neadekvātajai pieejai ir iemesli: cilvēkresursu un finanšu līdzekļu trūkums. Tomēr kādu ticamību ES var sagaidīt, ja tā nepilda pati savas saistības? Mēs zinām, ka šajos jautājumos eiropieši saskata Eiropas iesaistīšanās pievienoto vērtību. Tāpēc neliksim viņiem vilties.

Noslēgumā uzdošu jautājumu Padomei un Komisijai: komisār, jūs runājat par sadarbību starp dažādiem dienestiem un pētniecības komandām, kas ir labi. Vai koordinācija ir arī starp dažādiem valstu vides un veselības plāniem, kas izveidoti valdību līmenī, un Eiropas rīcības plānu? Un visbeidzot — ministres kundze, kad vēlreiz runāsi, varbūt jūs varētu pastāstīt, vai, piemēram, Francija ir saistījusi savus centienus ar to, ko dara Grenelle vides forumā?

Lena Ek, ALDE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, parasti es saku, ka ES ir jākļūst ciešāka, bet darbīgāka, jeb, citiem vārdiem sakot, mums ir jākoncentrējas uz darbiem, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu. Šis rīcības plāns atbilst šiem kritērijiem. Es gribētu izcelt pāris punktu, kurus Ries kundze izskata savā ziņojumā. Viņas kritika par kvantitatīvu mērķu un rādītāju trūkumu ir vērā ņemama. Mums rīcības plāns ir jāpapildina. Ries kundzes un dažu citu deputātu kritika par to, ka ir nepietiekams piesardzības

pasākumu daudzums, ir vērā ņemama. Tas ir izskatīts šajā materiālā, un mums tas ir jāņem vērā turpmākajā darbā.

Es īpaši gribētu uzsvērt trīs jomas: neaizsargātās grupas, endēmiskās slimības un saikni starp klimatu un veselību. Mums skaidrāk jāaskata atšķirības pieaugušo un bērnu, kā arī sieviešu un vīriešu ārstēšanā. Neticami, ka tas vēl nav pašsaprotams un ieviests medicīniskajos pētījumos un ārstēšanā.

Uzsāktais darbs saistībā ar pacientu mobilitāti iekšējā tirgū ir neticami būtisks dažādām pacientu grupām, piemēram, pacientiem ar kakla traumām, jo viņu ārstēšanas standarti dalībvalstīs atšķiras.

Es atzinīgi vērtēju Francijas prezidentūras pievērsto uzmanību Alzheimer slimībai, vienai no būtiskākajām endēmiskajām slimībām, bet mums ir nepieciešama koordinēta pieeja arī diabēta, astmas un reimatisma ārstēšanai, ja jānosauca daži piemēri. Te jārunā arī par darba vidē gūtajām traumām.

Mēs redzam, ka Eiropā un visā pasaulē palielinās pandēmiju skaits, izplatās vīrusi, baktērijas un parazīti sen nepieredzētā mērogā. Protams, tas lielākoties ir saistīts ar klimata pārmaiņām.

Pret antibiotikām noturīgas baktērijas nozīmē to, ka zāles un ārstēšana nav iedarbīga, un tā ir viena no mūsu vissteidzīgāk risināmajām problēmām veselības jomā. Žēl, ka jaunu antibiotiku izstrādi strauji ir apturējuši lielākie farmācijas uzņēmumi. Ceru, ka prezidentūra un Komisija pievērsīsies šai nopietnajai un lielajai problēmai pēc iespējas drīzāk!

Mums ir arī nepieciešami vairāki klimata pārmaiņu scenāriji. Kādu ietekmi uz veselību Eiropā atstātu temperatūras paaugstināšanās par diviem, četriem vai pat vairāk grādiem? Šāda informācija pagaidām nav pieejama. Ja gribam pieņemt konkrētus un prātīgus lēmumus saistībā ar klimata pārmaiņām, mums ir nepieciešams ticams materiāls ar vairākiem klimata pārmaiņu scenārijiem, ar kādiem mums nāksies saskarties nākotnē.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, tā kā uzstājos UEN grupas vārdā debatēs par termiņa vidusposma pārskatu par Eiropas Vides un veselības rīcības plānu 2004.–2010. gadam, es gribētu pievērst uzmanību šādiem jautājumiem.

Pirmkārt, vispiemērotākie pasākumi dabiskās vides uzlabošanai un klimata pārmaiņu apkarošanai prasa papildu finanšu līdzekļus. Tas jauno dalībvalstu sabiedriskās iestādes un saimnieciskās vienības nostāda īpaši sarežģītā situācijā. Jaunās dalībvalstis acīmredzami koncentrējas uz attīstības ziņā attīstītāko Eiropas Savienības valstu panākšanu.

Otrkārt, Eiropas Savienība cenšas uzņemties vadību, piemēram, attiecībā uz oglekļa dioksīda emisiju ierobežošanu, bet Komisija noteica robežas, neņemot vērā, cik daudz katrai dalībvalstij bija jāpaveic attīstības ziņā. Tādēļ manai valstij, Polijai, tika noteiktas zemākas oglekļa dioksīda emisiju robežas. Tas uzreiz izraisīja elektroenerģijas cenu pieaugumu par apmēram 10 līdz 20 procentiem. Es baidos pat domāt, cik lielā mērā elektrības cenas palielināsies pēc 2013. gada, kad spēkstacijām nāksies iegādāties visus emisijas ierobežojumus atklātā tirgū. Tādā veidā saprātīgs pasākums, lai ierobežotu oglekļa dioksīda emisijas un tādējādi cīnītos pret klimata pārmaiņām, ir kļuvis par nastu patērētājiem un veicinājis arvien plašāku sociālo neapmierinātību.

Treškārt, attiecīgi pasākumi, kas iekļauti ziņojumā par veselības aprūpi, prasa arī papildu finanšu līdzekļus. Ir īpaši grūti atrast šos līdzekļus mazāk attīstītajās dalībvalstīs, jo tajās jau ir nopietnas grūtības saistībā ar iedzīvotāju primārās veselības aprūpes finansēšanu. Nobeigumā es vēlētos pateikties Rīes kundzei par ļoti visaptverošu un detalizētu ziņojumu par vides ietekmi uz cilvēku veselību.

Hiltrud Breyer, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, esam nonākuši šī rīcības plāna pusceļā, un ir laiks to pārskatīt. Mēs atskatāmies uz līdz šim padarīto, un mums ir jāvaicā sev — vai ir bijuši redzami rezultāti?

Komisija atlaižas krēslos un saka, ka ir apmierināta. Bet, ja gaiss, ko elpojam, un ūdens, ko dzeram, mūs padara slimus, Eiropai ir pēdējais laiks rīkoties un kļūt par virzītājspēku vispārējai pieejai šādiem veselības apdraudējumiem. Tāpēc rīcības plānu nedrīkst uzskatīt vienkārši par papildinājumu esošajai ES politikai; ir jānosaka jauni kritēriji.

Es atzinīgi vērtēju to, ka Vide, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja pieņēma ļoti būtisku nostāju saistībā ar šo rīcības plānu un pieprasīja nozīmīgus uzlabojumus. Mēs esam stingri pārliecināti, ka rīcības plāns ir lemts neveiksmei, ja vien tas netiks pamatots ar proaktīvu novēršanas politiku, un viens ir jāsaprot: bez skaidriem kvantitatīvajiem mērķiem, tas nebūs nekas vairāk par biedējošu papīra blāķi.

Mums prieks, ka vides ziņojumā ir zaļš plaukstas nospiedums, it īpaši iedaļā par nanotehnoloģiju. Ir skaidrs, ka potenciālie jaunie apdraudējumi rīcības plānā nav ņemti vērā pietiekami lielā mērā. Tas tiešām ir neticami, ka, tiklīdz runa ir par apdraudējumiem, ko rada nanotehnoloģijas, Eiropas Komisija joprojām galvu tur ieraktu smiltīs un apgalvo, ka pašreizējie tiesību akti ir gana piemēroti. Mēs zinām, ka ir pilnīgi pretēji. Nanotehnoloģijas ir atļauts attīstīt tur, kur pašlaik patiesībā ir tiesisks vakuums.

Vēl ir jautājums par elektromogu: mēs zinām, ka elektromagnētiskā radiācija kļūst par nozīmīgu un arvien pieaugošu problēmu, tāpēc ir nepieņemami, ka Eiropas Parlaments samazina robežvērtības, kuras jau tā ir noteiktas par augstu. Vēl viens jautājums ir par iekštelpu gaisa kvalitāti: ES ir noteikusi svarīgus uzdevumus saistībā ar aizsardzību pret sīkajām daļiņām, bet kā tad ar iekštelpu gaisa kvalitāti, ņemot vērā, ka lielāko daļu laika pavadām slēgtās telpās? Komisija nedrīkst joprojām ignorēt šo jautājumu.

Mēs aicinām Komisiju iesniegt skaidrus tiesību aktu priekšlikumus, lai uzlabotu gaisa kvalitāti visās attiecīgajās jomās: par būvniecības projektiem, līmēm, ko izmanto mēbeļu ražošanā utt.

Labākas aizsardzības panākšana īpaši neaizsargātām grupām, proti, bērniem un grūtniecēm, arī ir mums ļoti nozīmīgs jautājums, un piesardzības principam ir jābūt vadošajam tiesību aktos šajās jomās. Protams, mums gribētos panākt vairāk, bet mēs ceram, ka Komisija ar šo vien neaprobežosies. Šī darbības joma nedrīkst nonākt dīkstāvē, un mēs ticam, ka varam šo jautājumu atrisināt.

Bairbre de Brún, GUE/NGL grupas vārdā. – (GA) Es vēlos atbalstīt Ries kundzes ziņojumu.

Es aicinu Komisiju un dalībvalstis pārskatīt Eiropas Vides un veselības rīcības plāna mērķus un paātrināt to īstenošanu, padarot plānu vērienīgāku un atbilstīgāku mūsu vajadzībām. Es īpaši atbalstu komisāra S. Dimas teikto. Pieaugošais saslimšanas gadījumu skaits ar konkrētiem vēža veidiem pierāda, ka mēs nedrīkstam gulēt uz veciem lauriem.

Es īpaši vēlos uzsvērt rīcību garīgās veselības jomā kā vissvarīgāko. Garīgās saslimšanas ir galvenais riska faktors pašnāvībām Īrijā, kur pašnāvības ir visizplatītākais nāves cēlonis jauniešu vidū. ES vajadzētu sniegt lielāku atbalstu, izstrādājot attiecīgas preventīvās stratēģijas, jebkādas darbības ES vai starptautiskā līmenī, lai palīdzētu veicināt garīgo veselību — tas būtu pozitīvi vērtējams solis.

Es atbalstu arī rīcības pieprasīšanu jautājumā par iekštelpu gaisa kvalitāti un iekārtās un aprīkojumā izmantoto ķīmisko sastāvdaļu nekaitīgumu. Komisija ir spērusi nozīmīgus soļus, bet mums ir nepieciešama visaptveroša politika iekštelpu gaisa kvalitātes jomā, ņemot vērā elpošanas ceļu slimību izplatību ES.

Mums ir arī jāsniedz atbalsts MVU, lai nodrošinātu, ka tie spēj ievērot vides veselības noteikumus un veikt pasākumus, lai uzlabotu to ietekmi uz vidi. Manā vēlēšanu apgabalā ir brīnišķīgs *Interreg* atbalstīts projekts saistībā ar šo tematu.

Klimats mainās un rada jaunas problēmas gan veselības, gan vides jomā. Jauni apdraudējumi videi un veselībai, ko rada klimata pārmaiņas, ir jārisina, turklāt efektīvi.

Daudz jau ir padarīts, bet vēl vērienīgākas un konkrētākas darbības ir ziņa, ko vēlos nosūtīt Eiropas Komisijai šodien!

Irena Belohorská (NI). – (SK) Paldies, komisār, un jums, ministre, par to, ka esat ieradušies uz klausīt mūsu viedokļus. Paldies *Frédérique Ries*, referentei, par ziņojumu. Šī ir ļoti vērienīga programma, kuru ir ļoti grūti, pat neiespējami izvērtēt. Turklāt mēs vērienīgos mērķus izvērtējam ārkārtīgi dažādā vidē, jo 27 dalībvalstīs veselības aprūpes sistēmas un vide atšķiras.

Viena no satraucošākajām problēmām ir vēzis. Mēs bieži saskaramies ar paredzējumiem, kas ir ļoti draudīgi. Statistika rāda, ka šīs slimības upuri ir galvenokārt darbspējīgā un pensijas vecumā. Daudzkārt vides ietekme uz veselības stāvokli ir skaidri parādīta.

Ne mazāk svarīga — un ziņojumā arī tas ir uzsvērts — ir informācijas nodrošināšana iedzīvotājiem, kurus skar vides ietekme uz veselību un saslimšana ar smagām slimībām, kā arī dažādu nevalstisko organizāciju spēja atbalstīt šīs aktivitātes.

Katrai monētai ir divas puses: no vienas puses būtiska nozīme ir Eiropas Parlamenta vai vietējo iestāžu sniegtajai informācijai, bet no otras puses ir būtiski, lai iedzīvotājiem būtu pieejama, lai viņi zinātu, kā iegūt šādu informāciju un faktus, kā arī to, ko ar tiem iesākt.

Preventīvie pasākumi ir efektīvi tikai tad, ja tie ir pilnībā saprotami un izskaidroti, un, ja šie nosacījumi ir izpildīti, ir iespējams arī novērot reakciju reālos skaitļos. Ir iespējams izvērtēt plānu īstermiņā, bet galvenās šo instrumentu īstenošanas sekas vislabāk var novērot un noteikt ilgtermiņā.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, lai gan šis pārskats ir vērtējams atzinīgi, manuprāt, mums ir jābūt atklātākiem šajās debatēs un jāpieņem, ka mēs nevaram pasargāt cilvēkus — iedzīvotājus — no viņiem pašiem, kā arī nevaram tiesiski regulēt visus apdraudējumus, kādi dzīvī ir. Ierastais atbalsts ES projektam patiesībā ir apdraudēts, ja mēs radām iespaidu, ka mūsu misija ir regulēt ikvienu mūsu dzīves aspektu — un tā tas pašreiz izskatās. Mums ir jābūt uzmanīgiem, kad vēstām par to, kas patiesībā ir ES projekts.

Es arī vēlētos pārliecināties, ka lielākā daļa šī plāna ir ne tikai jau saplānotu projektu pārtaisīšana un pārsaukšana. Mums nepieciešams labāk īstenot spēkā esošos ES tiesību aktus dalībvalstu līmenī un labāku Komisijas uzraudzību un darbību. Detalizētāks izvērtējums un, protams, debates par esošo tiesību aktu izstrādi un efektivitāti, ir prioritāte, cik man zināms.

Galvenajām bažām saistībā ar jaunu tiesību aktu izstrādi šajā Parlamentā ir jābūt par klimata un enerģētikas paketei. Klimata pārmaiņas ietekmēs mūsu veselību daudzējādā ziņā, tajā skaitā būs problēmas ar nepietiekamu uzturu, ko radīs pārtikas trūkums dažās pasaules daļās; nāves gadījumi un ievainojumi ārkārtas laika apstākļu gadījumos, proti, karstuma viļņos, plūdos, vētrās, ugunsgrēkos un to radītās pastāvīgās sociālās problēmas; arvien lielāka caureju izraisīto slimību izplatība; vairāk sirds un elpošanas ceļu slimību gadījumu; nopietnas problēmas ar ūdens trūkumu — vairāk nekā 40 % pasaules patiesībā daļēji saskarsies ar ūdens trūkuma izraisītām problēmām nākamajos 10 gados — un dzeramā ūdens trūkumu. Atzinīgi vērtējams ir tas, ka šī rezolūcija termiņa vidusposmā atzīst klimata pārmaiņu radīto ietekmi uz veselību, un es slavēju to.

Otrs un ļoti nopietns jautājums, kas joprojām netiek pienācīgi novērtēts, spriežot pēc mūsu attieksmes Eiropas un dalībvalstu līmenī, ir jautājums par eiropiešu garīgo veselību. Katrs ceturtais eiropietis vismaz reizi mūžā cieš no garīgās veselības traucējumiem. Īrijā vien garīgi slimo veselībai tiek tērēti 4 % no valsts IKP, un traģiskā kārtā pērn vien bija vairāk nekā 460 pašnāvību — rekordliels skaits. Tas ir par 12 % vairāk nekā iepriekš, 2006. gadā — Īrijā, valstī, kas, spriežot pēc barometriem, ir laba vieta dzīvošanai un, manuprāt, ir uzreiz pēc Luksemburgas (es nezinu, kas izstrādā šo barometru kritērijus). Bet mums tas ir jāizskata.

Garīgās veselības problēmas Eiropā un paredzamās problēmas ir pelnījušas uzmanību un attiecīgas preventīvās stratēģijas šajā būtiskajā jomā. Referentes prognozes par to, ka rīcības plāns kopumā vai daļēji ir lemts neveiksmei, ir satraucošas, un es gribētu dzirdēt ko mierinošu no Komisijas, kā arī no prezidentūras, ka tā tomēr nenotiks.

Evangelia Tzambazi (PSE). - (EL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, sveicu referenti ar visaptverošo un saistošo ziņojumu, kurā objektīvi tiek izvērtēts līdzšinējais Eiropas rīcības plāna 2004.-2010. gadam īstenošanas progress, vienlaikus atzīmējot trūkumus un jaunus datus.

Ļaujiet uzsvērt dažus jautājumus, kas saistīti ar iekštelpu gaisa kvalitāti un tā ietekmi uz cilvēku veselību, jo īpaši visneaizsargātāko grupu, piemēram, bērnu un vecu cilvēku veselību. Ņemot vērā, ka mēs telpās pavadām 90 % sava laika, Eiropas Komisijai nekavējoties ir jāizstrādā stratēģija šajā jomā, koncentrējoties gan uz pamatnostādņu izveidi, gan uz to iedzīvotāju aizsargāšanu, kuri ir pakļauti dažādu bioloģisku un ķīmisku piesārņojuma avotu ietekmei.

Ir svarīgi izveidot piemērotu sistēmu, lai samazinātu ķīmikāliju radīto ietekmi. Īpaši jāgādā par sabiedrisko ēku, biroju un skolu stāvokli, lai varētu aizsargāt visneaizsargātākos.

Janusz Wojciechowski (UEN). - (PL) Priekšsēdētājas kundze, saikne starp veselību un vidi ir skaidra, tāpat kā saikne starp vidi un lauksaimniecību, jo saprātīga un racionāla lauksaimniecība palīdz aizsargāt vidi.

Mēs diemžēl saskaramies ar tādu attīstību lauksaimniecībā, kas kaitē videi. Mazās ģimenes saimniecības izzūd, un Eiropas lauksaimniecības kļūst arvien industrializētākas, kas kaitē videi. Lauksaimniecības politikai vajadzētu darīt vairāk, lai aizsargātu mazās ģimenes saimniecības, jo tās darbojas videi draudzīgākā veidā.

ĢMO tehnoloģija rada vēl lielāku apdraudējumu. Tā turpina izplatīties, neskatoties uz daudzajām nopietnajām bažām par ĢMO kultūraugu negatīvo ietekmi uz vidi un cilvēku un dzīvnieku veselību. Eiropas Savienībai jārīkojas piesardzīgi attiecībā uz ĢMO. Es atbalstu Ries kundzes ziņojumu, un viņa ir pelnījusi atzinību par lielisko darbu.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, izsaku visdziļāko pateicību Rīes kundzei par lielisko darbu. Diemžēl man jāpiekrīt kritikai, kuru daudzi ir izteikuši par pašu programmu. Tā pamatojas uz esošajiem pasākumiem un nenosaka turpmāko rīcību.

Jau atkal piesardzības princips netiek ievērots, kad cilvēki sāk priecāties par jauniem atklājumiem. Tas ir acīmredzami patlaban attiecībā uz nanomateriāliem un elektromagnētiskajiem laukiem. Nanomateriāli kļūst par arvien ierastāku parādību, pat patēriņa produktos, bet tiesību akti atpaliek, lai gan pētnieki brīdina, ka Nanomateriāli varētu kļūt par veselības problēmu azbesta līmenī, ja vien mēs šo apdraudējumu neuztversim nopietni. Tas pats attiecas uz elektromagnētiskajiem laukiem, kam ir pakļauti simtiem miljoniem cilvēku, lai gan mēs maz zinām par to ietekmi. Dažās valstīs, piemēram, Itālijā, starp bāzes stacijām un skolām ir 500 metru drošības zona, kamēr Somijā bāzes stacijas atrodas pat uz skolu jumtiem. Steidzami ir nepieciešamas jaunas Eiropas normas, kurās būtu ņemti vērā zinātniskie secinājumi.

Jana Bobošīková (NI). – (CS) Dāmas un kungi, es pilnībā piekrītu Rīes kundzes vides un veselības rīcības plāna izvērtējumam. Līdzīgi referentei es uzskatu, ka plānu nav iespējams izskaidrot, un tas ir lemts neveiksmēi. Daži tā mērķi, piemēram, pašnāvību novēršana vai komunikācijas stratēģija par klimata pārmaiņu ietekmi uz cilvēku veselību ir pārsteidzoši. Plāns ir nepamatots, gan finansiāli, gan īpaši no organizatoriskās perspektīvas. Īstenojamās darbības ir neskaidras un rada šaubas un jautājumus, nevis sniedz atbildes. Dokuments ir Pasaules Veselības organizācijas līdzīga plāna kopija.

Eiropas Vides un veselības rīcības plāns diemžēl ir kārtējais temats, kas attaisno kritiku par nodokļu maksātāju naudas izšķiešanu un bezjēdzīgu birokrātiju Briselē. Es uzskatu, ka Komisijai ir nekavējoties jāpārtrauc šī plāna īstenošana, ciešāk jāsadarbojas ar Pasaules Veselības organizāciju un nekādā gadījumā nav jāpaziņo par nākamo veselības plāna posmu Eiropas līmenī.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Vēlos sākt ar atzinības izteikšanu Rīes kundzei par viņas darbu. Saikne starp kaitīgu vidi un veselības apdraudējumu tagad ir skaidra. Ir arvien vairāk slimību, kas ir saistītas ar vides faktoriem un klimata pārmaiņām, proti, elpošanas ceļu slimības, alerģijas un saslimšanas ar vēzi.

Globālā saslimšana drīz aizsāks jaunas pandēmijas. Pētījumi liecina, ka sausums un plūdi nogalina vairāk cilvēku nekā jebkura cita dabas katastrofa. Slikta gaisa kvalitāte skolās un veselības iestādēs arī rada nopietnas problēmas.

Arvien vairāk cilvēku saslimst lielpilsētās un ekās esošā gaisa piesārņojuma dēļ, ūdens un pat gruntsūdens piesārņojuma dēļ, ar augu aizsarglīdzekļiem apstrādātu lauksaimniecības zemju dēļ, kā arī notekūdeņu un komunālo atkritumu nepienācīgas apstrādes dēļ. Ir jāievieš pasākumi, lai novērstu turpmākās problēmas.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Rīes kundzes ziņojums nav pelnījis nevienu pārmetumu, it īpaši tāpēc, ka referente cieši un nenogurstoši uzrauga Komisijas plānoto pasākumu īstenošanu, kā arī uzdod jautājumus, pieprasa turpmāku rīcību saistībā ar iecerēto preventīvo stratēģiju, kurai ir jāraksturo Eiropas politikas darbība.

Es tāpat atzinīgi vērtēju Komisijas prasību publicēt Zaļo grāmatu par iekštelpu gaisa kvalitāti, un es gribētu vērst uzmanību uz referentes norādīto jautājuma jutīgumu saistībā ar ietekmi, ko elektromagnētiskiem laukiem atstāj uz cilvēku veselību.

Kopumā es piekrītu visam Rīes kundzes teiktajam un ceru, ka šis ziņojums gūs visplašāko Parlamenta atbalstu.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Klimata pārmaiņas ievērojami ietekmē cilvēku veselību, vairojot noteiktas infekcijas un parazītiskās slimības, ko galvenokārt rada paaugstināta gaisa temperatūra.

Biežie karstuma viļņi, plūdi un ugunsgrēki neapstrādātās zemes platībās var izraisīt citu slimību izplatību, nepienācīgus higiēnas apstākļus un nāves gadījumus.

Vasarās Rumānijā arvien biežāk ir bijuši karstuma, plūdu un vētru periodi. Šīs vasaras plūdi tūkstošiem Rumānijas iedzīvotāju ir atņēmuši pajumti un pienācīgus higiēnas apstākļus.

Es pieprasu Komisijai nodrošināt Rumānijai attiecīgu finansiālo atbalstu, lai samazinātu šo dabas katastrofu ietekmi.

Transporta radīto emisiju, kas veido 70 % no pilsētu piesārņojuma, samazināšana veicinās gaisa kvalitātes uzlabošanu. Direktīvas, piemēram, par degvielas kvalitāti, ceļu transportlīdzekļu emisiju samazināšanu un ekoloģisko pilsētas transportlīdzekļu veicināšanu palīdzēs samazināt vides piesārņojumu.

Tomēr ir būtiski uzraudzīt to īstenošanu un līdz šim panākto.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Starptautiskais Bioiniciatīvas ziņojums par elektromagnētiskajiem laukiem un to ietekmi uz cilvēku veselību rada bažas un konstatē, ka spēkā esošās robežvērtības attiecībā uz aizsardzību pret nejonizējošo starojumu ir novecojušas, un ir nepieciešamas tūlītējas darbības, lai samazinātu cilvēku pakļaušanu radiācijai, ko rada iekārtas, kuras izmanto mobilo telefonu operatori.

Zinātniskie pētījumi liecina, ka šis starojums rada veselības problēmas, piemēram, miega traucējumus, bērnu leukēmiju, būtiski palielina stresu, un mobilā tālruna lietošana desmit gadus divkārtšo risku saslimt ar smadzeņu vēzi. Jaunajā rīcības un veselības aizsardzības plānā ir jāņem vērā šie apdraudējumi, kas arvien pieaug, ņemot vērā jaunu tehnoloģiju izplatību lauku apvidos un attīstības valstīs.

Ir jāturpina pētījumi šajā jomā un jomās, kas saistītas ar garīgo veselību, piemēram, stresu un depresiju, lai noteiktu, vai tos tiešām var saistīt ar nejonizējošo starojumu.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos apsveikt referenti ar viņas ziņojumu par šo tematu, kas ir tik svarīgs visiem Eiropas iedzīvotājiem. Es vēlos koncentrēties uz vienu konkrētu jautājumu un uzsvērt biomonitoringa nozīmi. Šī ir procedūra, ar kuru tiek noteikta saikne starp vides piesārņojumu un eiropiešu veselību. Mums nevajadzētu taupīt līdzekļus šai stratēģijai. Mums vajadzētu tos ieguldīt pētniecībā un pēc tam īstenot tajā gūtos secinājumus. Bez tam mums nevajadzētu tikai runāt par piesardzības principu. Mums šis princips ir jāievēro, ja mēs joprojām šaubāmies par konkrētu vides jautājumu iespējamo negatīvo ietekmi uz mūsu veselību. Piesardzības princips arī neļauj izplatīt slimības. Tas novērsīs alerģiju izplatīšanos un uzlabos eiropiešu dzīvesveidu un darbaspējas. Es uzskatu, ka ES ir jādara vairāk vides izraisīto slimību jomā un jārikojas efektīvāk iedzīvotāju interesēs. Ceru, ka arī Komisija to darīs.

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Es vēlētos apsveikt referenti, Ries kundzi, ar ziņojumu, kurā aprakstīti rīcības plāna īstenošanas apmēri un izklāstīti daudzi ieteikumi nākamajam posmam.

Es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas ieviestos pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot vidi iekštelpās. Kā ārsts es uzskatu, ka šis ir ļoti nozīmīgs solis. Mēs visi pavadām lielāko daļu sava laika slēgtās telpās birojos, skolās un mājās. Augsta līmeņa piesārņojums var izraisīt astmatiskas slimības, alerģijas un pat vēzi. Tāpēc es atbalstu ierosinājumu publicēt Zaļo grāmatu un pieņemt attiecīgu Eiropas stratēģiju par šo tematu.

Tāpat es uzskatu, ka ir būtiski pievērst uzmanību elektromagnētiskajai radiācijai. Tehnoloģiskais progress, ja to izmanto nepareizi vai pārlieku, noteikti rada draudus veselībai, kas izpaužas kā miega traucējumi, Alcheimera slimība, leukēmija vai citi traucējumi. Tāpēc Eiropas Kopienai ir aktīvi jāiesaistās un jāpieņem nostāja, ņemot vērā šos mūsdienu draudus, kā arī veicot praktiskus pasākumus.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Es gribētu vēl pieminēt faktu, ka Eiropas Savienības iedzīvotāji noveco, un es uzskatu, ka Eiropas Vides un veselības plānam ir jārisina problēmas, ar kādām saskaras veci cilvēki.

Tomēr 2010. gada perspektīva nav pārāk tuvu. Manuprāt, ir nepieciešama ilgtermiņa perspektīva un piemērota stratēģija. Tāpat mēs nedrīkstam aizmirst, ka pēdējos gados ir samazinājies dzimstības līmenis. Dažās dalībvalstīs bērnu mirstības līmenis ir augsts. Eiropas Savienības ekonomiskā ilgtspējība ir atkarīga no jauniem un veselīgiem Eiropas iedzīvotājiem, un tāpēc Eiropas Savienībai ir jānāk klajā ar konkrētu rīcības plānu, lai nodrošinātu Kopienai nepieciešamo dabisko pieaugumu.

Noslēgumā atgādināšu par nepieciešamību veikt epidemioloģiskus pētījumus ar Komisijas atbalstu, lai noteiktu elektromagnētiskās radiācijas ietekmi uz cilvēku veselību.

Nathalie Kosciusko-Morizet, Padomes priekšsēdētāja. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi, es vēlētos uzsvērt, ka daudzi deputāti, kuri ir uzstājušies šajās debatēs, ir izvēlējušies iesaistīt citas vides problēmas, un, manuprāt, viņiem ir taisnība, un, ņemot to vērā, jūs patiesībā aicināt mūs piemērot lielāku koordināciju un integrāciju starp dažādām vides politikas nostādnēm. Esmu atzīmējusi, piemēram, atsaucies uz klimata izmaiņām *Ek* kundzes, *Țicău* kundzes un pat *Kuźmiuk* kunga runā, kaut gan tā bija vērsta citā virzienā, un atsaucis uz lauksaimniecības problēmām *Wojciechowski* kunga runā, kā arī atsaucis uz Pilsētu notekūdeņu direktīvu, ko minēja *Estrela* kundze. Visi šie temati ir saistīti, un šai acīmredzamajai sarežģītībai ir mums jāsniedz nepieciešamā papildu motivācija, lai uzlabotu mūsu zināšanas par vides veselības jautājumiem. Jā, *Doyle* kundze, prezidentūra ir pilnībā motivēta darboties šajā virzienā. Tas tiks panākts ar minētajām direktīvām, pie kurām mēs pašlaik strādājam, proti, pie PINK direktīvas, augšnes direktīvas priekšlikuma un enerģijas un klimata paketes, tā kā man tika atgādināta saikne ar klimata izmaiņām. Ar šīm direktīvām mēs zināmā mērā risinām šos jautājumus un izveidojam saikni ar dažādām atzītām patoloģijām, piemēram, vēzi, ko jau minēja *Belohorská* kundze.

Tomēr rodas arī daudzas jaunas problēmas, un tās ir minējuši vairāki šodienas runātāji. Elektromagnētisko viļņu problēma jau mazliet ir pētīta, un te es domāju *Interphone* pētījumu, bet tirgū nemitīgi ienāk jaunas tehnoloģijas, un tās jebkurā gadījumā mūs piespiedīs radīt ļoti ilga termiņa pieeju. Es domāju arī par iekštelu gaisa kvalitāti, ko minēja daudzi un ko nedrīkst uztvert kā pēkšņi radušos problēmu, jo tā ir bijusi vienmēr. Tomēr tā ir pētīta mazāk nekā āra gaisa kvalitāte, lai gan 90 % sava laika mēs pavadām iekštelās.

Ferreira kundze gribēja zināt, vai, piemēram, Francijā valsts līmenī ir saikne starp *Grenelle* vides forumu un Eiropas rīcības plānu. *Grenelle* vides foruma kontekstā mēs esam daudz darījuši, risinot vides veselības jautājumus un esam saskārušies ar tām pašām problēmām, kuras jūs tā vai citādi komentējāt. Vispirms mēs noteicām patoloģijas, tās jomas, kas ir kārtīgi dokumentētas un kurās ir nepieciešams turpmāks progress, tajā skaitā jautājums par vides izraisītajām saskāšanās ar vēzi. Mums ir arī jaunas bažas jautājumos, kuros mūsu rīcība ir daudz tālejošāka. *Grenelle* vides forumā, piemēram, mēs esam noteikuši klasifikāciju visām nanodaļiņām, lai noteiktu obligātu paziņošanas procedūru par tām nanodaļiņām, kas nonāk tirgū, lai nodrošinātu labāku regulējumu un uzraudzības sistēmu iekštelu gaisam un lai ieviestu labāku kontroli visa veida iekštelu ierīcēm un aprīkojumam, no kuriem daži rada problēmas iekštelu gaisa kvalitātei.

Ferreira kundze, jūs jautājāt par koordināciju un to, vai vispār ir jebkāda līmeņa koordinācija starp valsts vides un veselības sistēmām un Eiropas rīcības plānu. Skaidrs, ka jebkāda šāda veida saikne radīs problēmas. Mēs patlaban esam posmā, kurā katra dalībvalsts izstrādā savu plānu, pamatojoties uz savām īpašajām problēmu jomām. Ņemot to vērā, man šķiet, ka koordinācijas pasākumus varētu ieviest tad, kad sākotnējais posms būtu pabeigts, un tas radītu pamatu nākamajam procedūras posmam. Visbeidzot, ja drīkstu, priekšsēdētājas kundze, es vēlētos netieši norādīt uz faktu, ka — lai gan es nevēlos aizvainot tos vīriešu kārtas deputātus, kuri ir te, un es tiešām pateicos par viņu ieguldījumu — šorīt ir runājušas galvenokārt šī Parlamenta sievietes, un es šo situāciju neuzskatu par problēmu, bet drīzāk par iespēju, un, cerams, tas liecina arī par cerību.

Stavros Dimas, *Komisijas loceklis*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es pateicos par konstruktīvo diskusiju šajā nozīmīgajā jautājumā par saikni starp vidi un veselību. Manuprāt, šī diskusija ir bijusi ļoti laba iespēja viedokļu apmaiņai saistībā ar panākto progresu un pētījumiem, kas ir veikti galvenajās jomās, lai noteiktu, vai Padomes ieteikumos noteiktās pakļaušanas robežvērtības nav jāpārskata.

Komisija nesen vaicāja zinātniskajai komitejai par iespējamiem un jaunatklātiem veselības apdraudējumiem, lai pārskatītu savu atzinumu, ņemot vērā jaunāko ziņojumā minēto informāciju.

Jaunākā notikumu attīstība un Komisijas iniciatīvas īpašos vides un veselības jautājumos ir ļoti būtiskas; tās pierāda, ka reizē ar sadarbību jautājumā par vidēja termiņa līdz ilgtermiņa attīstību starp vides, veselības un pētniecības sektoriem, ir iespējams veikt tūlītējus pasākumus, lai vēl vairāk ieviestu veselības jautājumus vides politikā un uzlabotu gan vidi, gan veselību.

Tagad par koordināciju, ko minēja kāds runātājs. Koordinācija starp dažādiem valstu vides un veselības rīcības plāniem, pirmkārt, tiek panākta ar Vides un veselības forumu Eiropas Komisijas aizbildnībā un, otrkārt, ar PVO, kuras attiecīgajās darbībās aktīvi iesaistās Komisija.

Runājot par nanomateriāliem, pirms sešām nedēļām, 2008. gada 17. jūnijā, Komisija pieņēma paziņojumu par ES tiesību aktu piemērošanas apmēru nanomateriāliem, kas uzsver preventīvā principa piemērošanas nozīmi šajā jomā.

ES tiesību aktos varbūt tieši nav minēts termins „nanomateriāli”, bet ir jāpieņem, ka ES tiesību akti lielā mērā ietver apdraudējumu, kas saistīts ar nanomateriāliem. Komisija, protams, ir secinājusi, ka esošo tiesību aktu piemērošana ir jāpabeidzina un ka attiecīgie teksti, piemēram, specifikācijas un tehniskās instrukcijas, ir jāpārskata, lai tās varētu labāk piemērot nanomateriāliem. Komisija arī, protams, turpinās atbalstīt attiecīgos pētījumus, lai aizpildītu esošos zināšanu robus.

Saikne starp klimata pārmaiņām un veselību nepārprotami ir viens no jautājumiem, kura nozīme arvien pieaug saskaņā ar starpposma novērtējumu, un es priecājos, ka to šodien ir uzsvēruši daudzi runātāji. Šis temats tiks izskatīts Baltajā grāmatā par pielāgošanos klimata pārmaiņām, kuru drīz apstiprinās.

Saistībā ar poļu kolēģa teikto, kas nav tiešā saistībā ar šodienas diskusiju tematu, bet ir ļoti būtiski enerģijas un klimata pārmaiņu paketes kontekstā, man jāsaka atklāti, ka elektrības cenu pieaugums Polijā un citās dalībvalstīs, kurās elektrības cenas tiek regulētas, nebūs atkarīgas no vairāksolīšanas ieviešanas Eiropas siltumnīcas efekta gāzu emisiju tiesību sistēmā. Pieaugums būs atkarīgs no nepieciešamības veikt turpmākus ieguldījumus enerģētikas sektorā, jo nebūs investoru, ja nebūs atbilstīgas izredzes gūt peļņu no ieguldījumiem enerģētikas nozarē. Cenu pieaugums būs atkarīgs arī no enerģētikas nozares liberalizācijas un ES enerģētikas tirgus apvienošanās.

Dalība CO₂ tirdzniecības sistēmā, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām, veidos apmēram 15 %, un ir jāatzīmē — un tas ir jāuzsver, jo nesen esmu lasījis Polijas ierēdņu apgalvojumus daudzos laikrakstos par to, ka tas radīs ekonomiskas problēmas Polijā utt. — tik tiešām, es vēlos skaidri pateikt, ka, lai cik daudz naudas nevajadzētu CO₂ emisiju tiesību iegādei, šī nauda paliks attiecīgajā valstī, piemēram, Polijā. Turklāt Polijai būs papildu priekšrocības apmēram EUR 1 miljarda apmērā, kas radīsies no tiesību vairāksolīšanas ES dalībvalstīs, kurās ienākumi uz vienu iedzīvotāju ir virs ES vidējā līmeņa.

Tāpēc šīs bažas nav pamatotas. Polija var tikai iegūt no šīs sistēmas un paketes, par ko tiks runāts Eiropas Parlamentā un Komisijā.

Rīcības plāns ir efektīvs līdzeklis, ar kuru izvietot visas iesaistītās puses vides, veselības un pētniecības nozarēs dalībvalstu un Kopienas līmenī, lai vēl efektīvāk ņemtu vērā vides un veselības saikni, definējot vides politiku.

Šis mērķis ir jāsteno vēl intensīvāk, sadarbojoties visām ieinteresētajām pusēm un ar Eiropas Parlamenta atbalstu. Es vēlreiz uzsveru, ka priecājos par mūsu sadarbību un par Francijas prezidentūras atbalstu.

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

Frédérique Ries, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu sveikt visus klātesošos deputātus ar augstvērtīgajām šīs dienas debatēm. Manuprāt, šī joma eiropiešos rada vislielākās bažas un viņus satrauc visvairāk. Tas ir būtiski. Es vēlos pateikties visiem saviem kolēģiem un deputātiem par viņu viedokļiem un novērtējumu, kā arī par izvirzītajiem priekšlikumiem, no kuriem vairums tiešām ir bijuši vērienīgi. Es tagad neapkopošu tos visus, jo to jau ir izdarījusi ministre un komisārs S. Dimas.

Es tikai gribētu vēlreiz pievērsties tieši jautājumam par elektromagnētiskajiem laukiem.

Kosciusko-Morizet kundze minēja *Interphone* pētījumu, bet mēs vairāk koncentrējamies uz šādu problēmu: šī pētījuma secinājumi nav pilnībā publicēti tieši tāpēc, ka daži tos uzskata par pretrunīgiem, lai gan vairāki pētījumā iesaistītie eksperti, kas darbojas Izraēlā, tagad ir uzsvēruši saikni starp atrašanos GSM viļņu zonā un saslimšanu ar pieauss dziedzera vēzi. Tāpēc mēs ļoti gaidām pierādījumus, pirms sākam rīkoties. Kā jau teicu iepriekš — ja saglabājas zinātniska neskaidrība, politiķiem ir jāpieņem lēmums.

Noslēgumā es minēšu 1. grozījumu, kāds tas tika iesniegts plenārsēdē, un aicināšu to atbalstīt, jo to tālāk ir virzījusi lielākā daļa politisko grupu. Tajā ir apstiprināts, ka, tehnoloģijām attīstoties un mainoties, kā tas ir šajā jomā, pakļaušanas robežas arī ir jāmaina, citādi mēs neko nedarām to patērētāju labā, kuri var būt apdraudēti. Es no sirds ceru, ka Francijas prezidentūra atbalstīs šo 1999. gada ieteikumu grozījuma priekšlikumu.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt pulksten 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Gyula Hegyi (PSE), rakstiski. – (HU) F. Ries ziņojums ir par būtiskiem jautājumiem saistībā ar termiņa vidusposma pārskatu par Eiropas Vides un veselības rīcības plānu. Šajā īsajā rakstā es gribētu aizskart saldūdens jautājumu. Ungārijā un daudzās citās dalībvalstīs globālās klimata pārmaiņas būtībā nozīmē pastiprinātu nokrišņu daudzumu.

Plūdi mijas ar sausuma mēnešiem, un tāpēc ir nepieciešama jauna ūdens pārvaldības stratēģija. Mums ir atbildīgi jārikojas ar ikvienu saldūdens lāsi. To var panākt tikai ar sadarbību Eiropas Savienības līmenī, un ievērojami Kopienas līdzekļi ir jāpiešķir ūdens pārvaldībai budžeta periodam, kas sāksies vēlākais 2013. gadā. Dzeramā ūdens nodrošināšana visā Eiropas Savienības teritorijā, kā arī ārstnieciskā ūdens un ģeotermālās enerģijas izmantošana siltuma iegūšanai ir saistīti ar šo jautājumu.

Vairāki desmiti tūkstoši Eiropas iedzīvotāju ir gājuši bojā karstuma viļņos pilsētās, un slāpju veldzēšanai arī ir nepieciešams ūdens. Ar attīstības valstu ūdens projektiem mūsu lieliskie eksperti var sniegt palīdzību Eiropas Savienības projektos. Neaizmirsīsim, ka saldūdens, iespējams, ir vislielākā divdesmit pirmā gadsimta bagātība!

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es uzskatu, ka ir lietderīgi iekļaut ziņojumā atsauci uz Komisijas un dalībvalstu pienākumu atbalstīt Bērnu vides un veselības rīcības plānu Eiropai. Jautājumam

par Eiropas bērnu veselību ir jāpievērš pienācīga uzmanība, ņemot vērā nopietnās problēmas, ar kurām saskaras visas dalībvalstis.

Es vēlētos jūs informēt par satraucošiem statistikas datiem, kas šogad reģistrēti Rumānijas skolās: katrs ceturtais skolēns cieš no hroniskām slimībām. Saskaņā ar oficiālo ziņojumu galvenie cēloņi ir nepietiekams uzturs, fizisko aktivitāšu trūkums un pārāk smagas skolas somas. Visbiežāk sastopamie veselības traucējumi ir redzes problēmas, lēna augšana, mugurkaula deformācija, runas traucējumi un anēmija.

Daudziem skolēniem un pirmsskolas vecuma bērniem ir liekais svars, ko rada ātrās ēdināšanas uzņēmumu pārtika. Lai gan viņi dzīvo dabiskā vidē, kurā viņu veselība tiek apdraudēta arvien vairāk, šķiet, ka sociālā vide, kurā bērni attīstās, arī nav vispiemērotākā. Tāpēc es uzskatu, ka Eiropai ir rūpīgi jāapsver bērnu veselības problēmas, pirms mēs nonākam līdz situācijai, kad atliek vien brīnīties par to, kāda Eiropa izskatīsies turpmāk.

Bogusław Rogalski (UEN), rakstiski. – (PL) Cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma ievērošana ir Eiropas Savienības prioritātes. Nepieciešamības gadījumā Eiropas Savienība uzsāk ierobežojošus pasākumus jeb sankcijas, ja tas ir vajadzīgs, lai īstenotu iepriekš minētos mērķus.

Sankcijas var izmantot gadījumos, kad pastāv nopietni draudi drošībai vai ir notikuši cilvēktiesību pārkāpumi, vai kad samierināšanas vai diplomātiski pasākumi ir izrādījušies neefektīvi.

Sankciju izmantošana var būt pamatota gadījumos, kad ir nodarīts neatgriezenisks kaitējums videi, ja tas apdraud drošību, un tādējādi ievērojami tiek pārkāptas cilvēktiesības. Tomēr tā saucamais dubultstandarts nav atļauts. Ar šo es domāju, ka nav konsekvences vai vienlīdzības sankciju piemērošanā vai īstenošanā. Eiropas Savienības visbiežāk izmantotās sankcijas ir vīzas atteikums un ieroču embargo. Turklāt sankcijas ir viens no ieročiem, ko izmanto terorisma apkarošanai.

Procedūra, ar ko izveido melno sarakstu, kurā iekļauj ar teroristiskām darbībām saistītu iestāžu un struktūru nosaukumus, ir būtisks elements ES pretterorisma politikā.

Ir nepieciešama saskaņota rīcība starptautiskā līmenī, lai uzlabotu piemēroto sankciju efektivitāti.

Eiropas Savienībai ir jāturpina piemērot atbilstīgi noteiktas, prātīgas sankcijas, lai risinātu specifiskas problēmas, vienlaikus samazinot humanitārās sekas vai negatīvo ietekmi uz personām, kam sankcijas nav domātas.

5. Augsnes aizsardzība (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais debašu punkts ir mutiskais jautājums, kuru Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā Padomei uzdeva *Miroslav Ouzký*, saistībā ar pamatdirektīvu par augsnes aizsardzību (O-0070/2008 - B6-0455/2008).

Miroslav Ouzký, autors. – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet uzsvērt, ka 2006. gada septembrī Komisija pieņēma priekšlikumu pamatdirektīvai par augsnes aizsardzību, lai aizsargātu augsni Eiropas Savienībā. Šis priekšlikums izraisīja ļoti dedzīgas un interesantas diskusijas manā komitejā — Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā. Referente, *Christina Gutiérrez-Cortines* kundze, smagi strādāja, lai rastu kompromisu.

Pirmajā lasījumā Eiropas Parlaments nostāju pieņēma 2007. gada 14. novembrī. Kopš tā laika nav bijis skaidrs, kad Padome varēs pieņemt kopēju nostāju un kad pat to tiks paziņots Eiropas Parlamentam.

Tāpēc jūnija sākumā mana komiteja Padomei uzdeva mutisku jautājumu, lai uzzinātu ko vairāk par Padomē panākto progresu kopš Parlamenta pieņemtās nostājas brīža. Savas komitejas vārdā es gribētu lūgt Padomi pastāstīt par panākto progresu. Turklāt mana komiteja gribētu zināt, kad Padome saskaņā ar pašreizējo plānu varēs paziņot Eiropas Parlamentam savu kopējo nostāju saistībā ar pamatdirektīvu par augsnes aizsardzību.

Nathalie Kosciusko-Morizet, Padomes priekšsēdētāja. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, *Ouzký* kungs, Sestajā Kopienas vides rīcības programmā ir atzīts, ka augsne ir ierobežots resurss, kas ir pakļauts vides ierobežojumiem. Programma absolūtā un nešaubīgā veidā cenšas noteikt īpašu stratēģiju augsnes aizsardzībai, kurā būtu ņemti vērā visiem labi saprotamie subsidiaritātes un reģionālās dažādības principi.

2007. gada februārī — un šeit es arī atsaucu atmiņā vēsturi — Padome rīkoja konsultatīvas debates par Komisijas paziņojumu par tematisku stratēģiju un par direktīvas priekšlikumu. 2007. gada decembrī tā pārbaudīja ierosinājumus direktīvas kompromisam, kuru bija izstrādājusi Portugāles prezidentūra, kas bija

uzsākusi milzīga apjoma darbu pie šī priekšlikuma, un šajos priekšlikumos bija ņemts vērā Eiropas Parlamenta pirmajā lasījumā sniegtais atzinums. Diemžēl un par spīti ievērojamajam Portugāles prezidentūras darbam tolaik nebija iespējams panākt politisku vienošanos. Domstarpības izpaudās dažādos veidos: dažas dalībvalstis apšaubīja pašu iniciatīvas derīgumu, citiem vārdiem sakot, nepieciešamību ieviest Kopienas noteikumus par augsnes aizsardzību, citas domāja, ka pamatdirektīvai būtu lielāka elastība un tā jo īpaši palīdzētu ņemt vērā tās valstu politiskās nostādnēs, kas jau ir īstenotas, politiskās nostādnēs, kas nebija atzītas par piemērotām ierosinātās direktīvas priekšlikumam. Kopš tā laika daudzas dalībvalstis ir varējušas apdomāties, un Francija vēlas atsākt šo diskusiju ar Padomi. Eiropas Parlamenta uzskati, protams, būs galvenais punkts mūsu diskusijās un atsāktajās debatēs, kuras mēs jau vēlamies noslēgt. Mēs apzināmies, ka jums ir nācies meklēt līdzsvaru starp tiem, kas nevēlējās pārkāpt dalībvalstu likumīgās pilnvaras augsnes aizsardzības jomā, un tiem, kas tikai pieprasīja vērēniņu, saskaņotu Kopienas noteikumu sistēmu. Mēs uzskatām, ka Parlamenta viedoklis ir labs pamats, uz kā veidot līdzsvarotu paketi, pie kuras mēs visi varam strādāt.

Tāpēc šī iniciatīva šodien ir jāuzsāk no jauna, lai gan vēl ir par agru teikt, būs vai nebūs iespējams panākt vienošanos ar Padomi, un, ja būs, kad tas notiks un uz kāda pamata. Nebūtu godīgi no manas puses sniegt kādas norādes šajā sakarā. Es varu solīt tikai to, ka Francijas prezidentūra darīs visu iespējamo — un te es atkārtēju paša teikto —, vienlaikus ņemot vērā Parlamenta izteikto viedokli, jo tam ir izdevies pieņemt pašam savu līdzsvarotu nostāju, kurai ir milzīga nozīme šajā sarežģītajā diskusijā. Tajā pašā laikā mēs esam reālistiski, jo šis ir ļoti jutīgs jautājums — kā visi to pamanīja jau iepriekšējās diskusijās, un pat pēc vislabākā scenārija otrais lasījums nekādā gadījumā nevar notikt pirms nākamā gada Parlamenta vēlēšanām. Tāpēc mums nav kur steigties, un mēs runāsim tik ilgi, līdz panāksim vislielāko vienprātību jautājumā, kas līdz šim ir izrādījies ārkārtīgi sarežģīts.

Cristina Gutiérrez-Cortines, PPE-DE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos veltīt savus komentārus īpaši ministrei, jo, manuprāt, viņas intelektuālās spējas ļaus viņai saprast, ka šī ir pavisam jauna problēma.

Komisija saskaņā ar ierasto praksi radīja saistošu un zināmā mērā reducējošu direktīvu. Tomēr te, Parlamentā, mēs sapratām, ka tik sarežģītu sistēmu kā augsne var risināt tikai visaptveroši un teorētiski. Tas tā ir tāpēc, ka augsne ietekmē CO₂ uztveršanu, tā ir cilvēku dzīves pamats un ietekmē produktīvo sistēmu, lauksaimniecību, dabas katastrofas un infrastruktūru veidošanu. Īsāk sakot, tā ietekmē visu, un mēs sapratām, ka daudzas no 27 valstīm ar ļoti senu tiesību aktu vēsturi nepiemēros direktīvu ar vienkāršotiem kritērijiem un pārmērīgu komitoloģiju. Tādēļ pirmo reizi šī Parlamenta vēsturē mēs radījām direktīvu, kas bija atvērta, elastīga, pamatota ar sistemātiskiem pašorganizācijas kritērijiem, un kuras mērķis bija jauns attīstības solis Līguma 249. pantā, kurā noteikts, ka dalībvalstīm ir jābūt vienādiem mērķiem, un tām ir jāīsteno šie mērķi, bet to īstenošanā ir pieļaujama brīvība.

Šajā direktīvā ir ievēroti katras dalībvalsts esošie tiesību akti, katalogi un birokrātija. Dalībvalstīm nav pienākuma uzsākt ko jaunu, ja tās var pierādīt, ka direktīvas mērķi jau ir panākti. Daudzas dalībvalstis jau ir pilnībā īstenojušas šos mērķus. Tomēr daudzas nav sapratušas brīvības un sarežģītības mijiedarbību un to, ka kārtība ir iespējama atvērtā sistēmā un ka atvērta un elastīga sistēma var eksistēt tikai ar pašorganizāciju. Dalībvalstis ir izvēlējušās labāk uzgriezt muguru šiem tiesību aktiem, kas ietekmē dzīvību un zemi.

Es nesaprotu, kā valdības, kas raizējas par klimata pārmaiņām, var iebilst direktīvai, kas risina augsnes, zemes un klimata pārmaiņu problēmas un veicina katastrofu novēršanu, atbalsta mežu atjaunošanu, lauksaimniecību un ražīgumu un ievēro visas iepriekšējās vienošanās.

Es vēlreiz atkārtāju, ka mums ir jāsaprot, kas ir brīvība, jo daudzi nezina, kā tādā dzīvot.

Inés Ayala Sender, PSE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, ministre, komisār, dāmas un kungi, visi svarīgākie dabas resursi un vides, proti, ūdens, gaiss un floras un faunas sugas un biotopi, ir iekļauti īpašos Kopienas tiesību aktos, kamēr augsnei, kas neatjaunojas un ir rets resurss, kā ministre nupat teica, nav šādas aizsardzības.

Šis trūkums ir nekavējoties jānovērš, jo mēs visi tāpēc ciešam, jo īpaši reizēs, kad baidāmies lietot pārtiku, vai debatēs par ekonomikas un enerģijas pamatalternatīvām, kuru pamatā būtībā ir augsne.

Novēršot šo trūkumu Kopienas tiesību aktos, varētu uzsvērt pasākumus, kurus aizstāvam cīņā pret klimata pārmaiņām, to skaitā arī tādus aspektus kā arvien biežāk sastopamo eroziju un pārtuksnešanās gadījumu apkarošanu un neaizmirstot par augsnes piesārņojuma nopietno problēmu vai augsnes aizņemšanu ātras un neilgtspējīgas attīstības dēļ, kas ir ne vien pašreizējās ekonomiskās krīzes pamatā, bet arī iznīcina tik būtisku resursu kā augsne.

Turklāt šī jautājuma iekļaušana Eiropas iestāžu tiesību aktu sistēmā būtu stimuls uzlabot likumdošanas procesā notiekošo, ievietojot to saskaņotā sistēmā, kuras pamatā ir regulējums un, iespējams, arī Eiropas finansējums, ko mēs arī varētu saistīt ar piešķirtajiem līdzekļiem cīņai pret nelabvēlīgām klimata pārmaiņām.

Mēs nedrīkstam aizmirst, ka šī galīgā un neatjaunojamā resursa apdraudējums lielākā vai mazākā mērā skar visu Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijas, un tam ir arī būtiska pārrobežu ietekme.

Ir vairākas dalībvalstis — kā nupat teica mana kolēģe —, kas īpaši nedomā noteikt standartus augšnes aizsardzībai Eiropas līmenī. Šīm valstīm vajadzētu paturēt prātā, ka šī Parlamenta iepriekš pieņemtais ir ne vien elastīgs, pielāgojams un vērienīgs tiesiskais instruments, bet arī tāds, kas nav pārlietu preskriptīvs. Tas ir instruments, kas cīņu pret nelabvēlīgām klimata pārmaiņām var padarīt aktīvāku un efektīvāku.

Augsnei ir ļoti būtiska funkcija kā izejvielu un oglekļa rezervju avotam, nemaz nerunājot par CO₂ glabāšanas priekšlikumiem, kas pašreiz tiek pārrunāti, vai par tiesību aktos norādīto ietekmi, kādu var radīt ūdens trūkums.

Šīs direktīvas priekšlikums Padomē ir bloķēts kopš 2007. gada novembra. Tas ir nepieņemami. Gandrīz gads ir pagājis, kopš šajā zālē esošie izteica savu viedokli, un tāpēc es uzskatu, ka ir jādara viss iespējamais, lai šī situācija mainītos.

Tādējādi dalībvalstīm būtu īpašs regulējums augšnes aizsardzībai ne vien tāpēc, lai aizsargātu vidi, bet arī lai cīnītos pret notiekošajām nelabvēlīgajām klimata pārmaiņām, mežu izciršanu un pārtuksnešošanos. Tas radītu arī jaunas pētījumu, jauninājumu un tehnoloģiju pielietošanas jomas, radītu darba vietas un sociālās iespējas un it īpaši uzlabotu Eiropas iedzīvotāju dzīves kvalitāti.

Noslēgumā vēlos iedrošināt Padomes prezidentūru censties panākt šīs būtiskās direktīvas pieņemšanu. Nezaudējiet cerības, *Kosciusko-Morizet* kundze. Mēs visi zinām, ka Padomē ir notikušas mudinošas nostāju maiņas, bet jums jāapzinās, ka mēs nepieļausim šīs direktīvas satura izķidāšanu.

Kosciusko-Morizet kundze, jūsu priekšsēdētājs bieži izrāda lielu drosmi un apņēmību dažos būtiskos jautājumos: augšnes aizsardzībai ir jābūt vienam no tiem.

Jan Mulder, *ALDE grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, viens no Padomes priekšsēdētājas runā minētajiem punktiem par šo tematu bija tas, ka šis ir ļoti jutīgs jautājums. Es tam pilnībā piekrītu. Es teikšu ko vairāk: es laikam esmu līdz šim pirmais runātājs, kurš var pateikt skaidri un gaiši, ka es neredzu nepieciešamību pēc šādas direktīvas. Es nesaprotu, kāpēc Eiropai ir vajadzīga vēl viena direktīva. Kāpēc es tā domāju?

Pirmkārt, mums jau ir pārāk daudz direktīvu par augšni, kas skar augšnes veselību un augšnes vidi. Padomājiet par Ūdens direktīvu, Notekūdeņu direktīvu, Nitrātu direktīvu, 18 direktīvas saistībā ar savstarpējo atbilstību. Tām visām ir ietekme uz augšnes veselību. Eiropā — un tas tā ir gan Francijā, gan visur citur — mūs nomāc pārāk daudz administratīvo noteikumu. Vidusmēra lauksaimniekam ir nepieciešams vairāk laika, lai aizpildītu visdažādākās veidlapas, nekā lai darītu ierastos darbus saimniecībā. Ja tam visam pa virsu būs vēl viena direktīva, tad tas jau būs par daudz.

Mums vispirms ir jāsagaida jau esošo direktīvu rezultāti: vai ar tiem nepietiek un vai tie nerada pietiekamu ieguldījumu augšnes veselīgā stāvokļa atjaunošanā. Notekūdeņu direktīva stāties spēkā tikai 2009. gadā, tāpēc ir pilnībā nepieciešams līdz tam ieviest jauno direktīvu. Komisija ir izveidojusi priekšlikumu un aprēķinājusi gaidāmos ieguvumus. Nekur aprēķinos gan nemanīju iesaistīto personu administratīvās izmaksas tā visa īstenošanai. Es teikšu vēlreiz: pārāk daudz laika tiek tērēts administratīviem uzdevumiem, veidlapu aizpildīšanai, sanāksmēm un nezinu kam vēl.

Ko varētu darīt patlaban? Komisijai ir aktīvi jādarbojas pieredzes apmaiņā. Ir dažas valstis, kuras jau ir daudz darījušas, lai atjaunotu augšnes veselīgo stāvokli, un ir dažas valstis, kas to nav izdarījušas. Tās, kas to ir izdarījušas, to ir paveikušas bez jebkādas Eiropas palīdzības. Kāpēc neizmanto šos labos piemērus valstīm, kam joprojām ir problēmas?

Jau atkal, manuprāt, mums patlaban ir pārāk liela birokrātija, un Eiropa un Eiropas Savienība kopumā nekādā ziņā neklūs populāra iedzīvotāju vidū, kraujot vienu noteikumu uz otra un tad sakot viņiem: „Tieciet ar tiem galā!” Nē, samazināsim tos, cik vien iespējams, un līdzināsimies tām dalībvalstīm, kuras var radīt piemēru citiem.

Janusz Wojciechowski, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties Ouzký kungam par viņa ierosināto jautājumu, jo arī es raizējos par to, cik ilgi vēl centīsimies pabeigt darbu pie tiesību aktiem par augsnes aizsardzību. Pārtikas krīze liek par sevi manīt arvien vairāk, un pasaules iedzīvotāju skaits strauji pieaug, tomēr arvien mazāk zemes tiek izmantots lauksaimniecībai, un sāk aptrūkties iespēju veicināt lauksaimniecisko ražošanu. Ņemot vērā šo stāvokli, ir nepieciešama saprātīga augsnes aizsardzība.

Vislabāk augsni var aizsargāt ar kvalitatīvu lauksaimniecību un zemkopību. Lauksaimniecībā neizmantojot augsne ātri degradējas. Mēs visi zinām, ka ievērojams daudzums lauksaimniecības zemes netiek apstrādāts un degradējas. Tam ir jāmainās. Eiropas Savienības lauksaimniecības politikai ir jāgādā, lai lauksaimniecības zemes apstrādāšana būtu ienesīga un lai tiesību akti mudinātu cilvēkus apstrādāt zemi. Šo debašu gaitā gribēju ar jums dalīties šādās domās.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padomes pārstāve teica, ka Padomē esot manāmi strīdi par šo jautājumu, un tā tas ir arī Eiropas Parlamentā.

Šo strīdu pamats ir šāds. Viss ir atkarīgs no augsnes definīcijas; vai tā ir apslēpta auglības lāde, kuras mērķis ir nodrošināt barību lauksaimniecības kultūrām un kas veido dzīvības pamatu ekoloģiski kvalitatīvā zemkopības sistēmā ar augstu CO₂ uztveršanas līmeni? Vai varbūt tā vienkārši ir augu pamats agrārrūpnieciskas produkcijas sistēmā, kurā ir iesaistīta naftas, ķīmikāliju un ģenētisko tehnoloģiju izmantošana un kurai ir ārkārtīgi kaitīga ietekme uz vidi? Eksistē šīs divas tendences, arī Eiropas Savienībā. Mums ir arī augsne, kas lauksaimniecībā vairs netiek izmantota.

Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja pieņēma atzinumu, kas izraisīja vairākas diskusijas, jo ieceltais referents vēlējās noraidīt direktīvu. Vairums komitejas locekļu tāpēc izstrādāja atzinumu, kas saskanēja ar saprātīgu pieeju augsnes apsaimniekošanai, un tas ir ņemts vērā ziņojumā. No lauksaimniecības viedokļa būtu ļoti izdevīga, ja šī direktīva tiktu pieņemta.

Nespēju saprast, nemaz nerunājot par atbalstīšanu, tradicionālo lauksaimnieku asociāciju iebildumus. Manuprāt, viņi šauj paši sev kājā, jo lauksaimniecība izveidoja mūsu kultūras ainavas vēstures gaitā un spēj saglabāt tās arī tagad.

Nevaru piekrist viedoklim, ka tas radītu pārāk daudz birokrātijas. Mulder kungs, jūs teicāt, ka dažās valstīs, arī Vācijā, tā jau notiek. Mēs nevēlamies pārmērīgu birokrātiju. Kāpēc gan lai jūsu minētos piemērus nevarētu ieviest pamatdirektīvā ar skaidru subsidiaritātes principu, ņemot vērā reģionālos, kultūras, sociālos un klimata apstākļus, lai lēmumus varētu pieņemt sākotnējā līmenī par to, kas ir un kas nav nepieciešams?

Ilda Figueiredo, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, mēs zinām, ka šis ir ļoti jutīgs jautājums, jo augsnes — nepietiekamā un neatjaunojamā resursa — aizsardzība ir būtiska, ņemot vērā to, ka lauksaimniecība un bioloģiskās dažādības aizsardzība ir no tās atkarīga un ka tā rada platformu cilvēku darbībai ne vien pilsētās un infrastruktūrās, bet arī dabā un laukos. Tādēļ tās aizsardzība ir būtiska mūsu mantojuma, dabas resursu, virsūdeņu un gruntsūdeņu kvalitātes, veselības un cilvēku dzīvības saglabāšanā.

Tā ir ļoti dinamiska sistēma, kas veic daudzas funkcijas un nodrošina pakalpojumus, kas ir svarīgi cilvēku darbībai un ekosistēmu saglabāšanai; augsnes aizsardzība ir obligāts priekšnoteikums mūsu visu dzīvei un nākošo paaudžu aizsardzībai. Tas nozīmē, ka tā nedrīkst būt pakļauta konkurences noteikumiem. Tomēr augsne arī tiek ļaunprātīgi izmantota, pakļauta īpašumu spekulācijām, degradācijai un piesārņojumam, arī robežu reģionos, un tas nozīmē, ka ir jābūt labākai dalībvalstu sadarbībai un kopīgo mērķu definējumam saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā arī zemes sociālo funkciju.

Pastāv dažādas Kopienas politiskās nostādnes, kas ietekmē augsni un kas var apdraudēt tās aizsardzību. Tādēļ ir nepieciešama turpmāka augsnes apdraudējumu un dažādu plānu izpēti, lai noteiktu piemērotus pasākumus, kas varētu aizsargāt augsni. Viens ļoti nozīmīgs ieguldījums varētu būt izmaiņas kopējā lauksaimniecības politikā, lai nodrošinātu lielāku atbalstu mazajiem un vidējiem lauksaimniecības ģimenēm uzņēmumiem.

Tieši šajā sakarā mums ir jāzina Padomes nostāja, kā arī jāuzrauga tās attīstība.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mana pirmā reakcija uz diskusijām par šo pamatdirektīvas priekšlikumu bija jautājums pašai sev par to, vai mums tiešām ir vajadzīgs šāds teksts un vai šāds risinājums ir piemērots. Mums jau ir ļoti daudz noteikumu par augsnes aizsardzību, atkritumiem, pesticīdiem, vides, gruntsūdeņu u.c. aizsardzību. Turklāt, saistībā ar „labāku regulējumu”, pie kā mēs Parlamentā esam jau kādu laiku strādājuši, es saprotu, ka ir svarīgi neradīt iespaidu, ka mēs atkal visu maļam

caur Komisijas dzirnavām un radām vienu regulu pēc otras. Es domāju arī par mūsu vietējiem pārstāvjiem un par mūsu pašvaldību mēriem, kam līdz ar šo pamatdirektīvu darba klūs vēl vairāk.

Tomēr ir vēl arī cita realitāte. Cilvēku darbība nav nekādā mērā sekmējusi cienīgu izturēšanos pret augsni, un ir bijuši sistemātiski centieni nodarboties ar intensīvām ražošanas metodēm, kas tādējādi ir noplicinājušas augsni, un pārņemt pilsētu praksi, kas ir izraisījusi augsnes degradāciju. Manuprāt, *Gutiérrez* kundze, kuras darbu es uzskatu par vērā ņemamu, ir mums izvirzījusi ļoti pieņemamus priekšlikumus, cenšoties satuvināt dažādas puses, jo mēs tiešām redzam, ka Parlamentā un arī Padomē ir diezgan ievērojama opozīcija, un, ieklausoties Parlamentā, viņai beigās ir izdevies izvirzīt priekšlikumus, kas šķiet maksimāli saskaņoti. Viņa ir izveidojusi līdzsvarotu nostāju kopumu, kas ievēro subsidiaritātes principu, it īpaši to metožu izvēlē, kuras dalībvalstīm ir jāpieņem, lai īstenotu ar augsni saistīto regulējumu. Viņa ir izvairījusies no administratīvā sloga palielināšanas, mudinot mūs labot pagātnes kļūdas saistībā ar lauksaimniecības, rūpnieciskajām un pilsētvides darbībām, kurās līdz šim nav ņemta vērā augsnes aizsardzība.

Tagad es vērsos pie Padomes: kad Padomes prezidentūra mums saka, ka mums nav jāsteidzas, tas nozīmē, ka viņi taisās jautājuma izskatīšanu atlikt. Viņi to atliks, lai gan, ņemot vērā būtiskās atšķirības dalībvalstīs, ir nepieciešams jau tagad izveidot nostājas, kuru mērķis līdzās subsidiaritātes principa ievērošanai neapšaubāmi ir augsnes saglabāšana un aizsargāšana.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, kā jau ministre teica, šis ir jutīgs un ļoti sarežģīts jautājums, kurā nav viegli panākt vienprātību 27 dalībvalstīs vai pat šajā Parlamentā, kā to var redzēt. Kā teica mana kolēģe

Inés Ayala, augsne ir neatjaunojams resurss, kas pakļauts dabas katastrofām un lauksaimnieciskajai ražošanai un kas sevī iekļauj tik delikātus un risināmus jautājumus kā augsnes izmantošana, attīstība un dabas saglabāšana.

Uz spēles ir liktas daudzu intereses, un daudzi mani kolēģi prāto, vai šī direktīva ir vajadzīga. Citi apšaubā tās elastīgumu. Ļoti stingra tiesiskā sistēma ne vienmēr ir labākais veids, kādā īstenot iecerētos mērķus, paturot prātā dažādās situācijas. Manuprāt, šī direktīva ir svarīga un būtiska ekosistēmu līdzsvara uzturēšanai.

Neil Parish (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, vai drīkstu Padomes priekšsēdētājam izteikt pateicību par to, ka viņa ir aizsākusi šo tematu, bet vai varu lūgt viņu ņemt savus vārdus atpakaļ un pārtraukt šīs diskusijas? Manuprāt, mums nav vajadzīga šī direktīva. Manuprāt, iepriekšējai Padomei bija pilnīga taisnība, kad tā uzskatīja to par nevajadzīgu. Es lielā mērā atkārtoju *Jan Mulder* teikto par to, ka mums jau ir Nitrātu direktīva un Gruntsūdeņu direktīva. Tas viss sāk veicināt ar augsni saistītās darbības un gādāt, ka mēs Eiropas Savienībā to attīrām.

Es piekrītu *Graefe zu Baringdorf*, ka lauksaimnieki tiešām ir augsnes aizbildņi un ka augsne ir nozīmīga it visam, ko audzējam, bet vai mums tiešām ir nepieciešama augsnes direktīva? Nelaime ar šo augsnes direktīvu ir tāda, ka tā ir pārāk visaptveroša. Mēs cenšamies risināt jautājumus saistībā ar rūpniecisko zemi un rūpniecisko piesārņojumu; mēs runājam par pilsētattīstību un arī par lauksaimniecības zemi un augsni.

Ir muļķīgi ieviest tādas tiesību aktus šajā posmā. Manuprāt, viena no problēmām Eiropas Savienībā — un, manuprāt, tā izriet no mūsu vislabākajiem nodomiem — ir tāda, ka, tiklīdz mums kaut kas ir jādara, mēs tūlīt radām tiesību aktus. Es tam nepiekrītu. Manuprāt, mums uz brīdi ir jāapstājas un jāpadomā. Es domāju, ka Padomei ir taisnība. Manuprāt, nav īstais laiks atsākt par to runāt. Es iesaku to atstāt jaunās Komisijas un Padomes pārziņā nākamajā parlamentārajā sesijā. Viņi to varēs izskatīt, lai redzētu, kas notiek.

Es vēlos iedrošināt dalībvalstis, kas nekontrolē rūpnieciskās zemes izmantošanu un pārmērīgo rūpniecisko piesārņojumu, patiesībā sākt to darīt valsts līmenī. Neiejausimies Eiropas līmenī, jo es neuzskatu, ka tas būtu vajadzīgs. Manuprāt, mums ir jāpārlicienās, ka mums nav tāda līmeņa birokrātija, kādu mēs veidojam. Tāpēc es saku Padomes priekšsēdētājam: neaktualizējiet šo jautājumu, paturiet to pie sevis.

Glenis Willmott (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlētos atgādināt kolēģiem un Francijas prezidentūrai, ka 2007. gada 14. novembrī Parlamenta pirmajā lasījumā ievērojams skaits deputātu — patiesībā 295 — balsoja pret šo direktīvu.

Nav šaubu par to, ka ir zināmas bažas par ierosinātās direktīvas izmaksām, it īpaši saistībā ar iedaļām par piesārņoto zemi un valsts uzskaiti.

Subsidiaritāte te ir galvenais jautājums, jo augsnei ir ierobežota pārrobežu ietekme, ne tā kā gaisam un ūdenim, kuri, protams, ir kustīgi. Ierosinātā direktīva pārāk daudzas dalībvalstis, kurās jau ir efektīvi pasākumi, piespiestu tos likvidēt, jo tie nebūtu savietojami ar jauno direktīvu.

Runa ir par to, ka mums nevajag nekādu ES rīcību augsnes aizsardzības jomā — tematiskajā stratēģijā patiesi ir daudz labu ieteikumu — bet jebkurai jaunai ES stratēģijai par augsnes aizsardzību ir jāpievieno vērtība un jāpapildina dalībvalstīs esošās politiskās nostādnes, nevis tās jāaizvieto.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, augsnes aizsardzība ir ļoti nozīmīgs uzdevums veselīgas lauksaimniecības vides nodrošināšanā nākamajām paaudzēm. Es uzsveru visu, kas šajā saistībā līdz šim ir pateikts. Tomēr neviens no šiem argumentiem nenozīmē, ka augsnes aizsardzībai ir jābūt Eiropas uzdevumam. Ne visas problēmas Eiropā ir Eiropas problēmas. Augsne ir ierobežota, tā ir lokalizēta vide. Kā likums, augsnes piesārņojumam nav pārrobežu ietekmes, tāpēc nav iemesla tam, lai augsnes aizsardzība būtu Eiropas Savienības uzdevums; un tā tiešām arī nepiešķir Eiropai nekādu pievienoto vērtību. Daudzās Eiropas valstīs jau ir augsnes aizsardzības noteikumi, kas ļoti labi darbojas, un nav nekāda iemesla piemērot Eiropas regulējumu tām valstīm, kurām tādu nav. Vai varbūt jūs, komisār — pavisam nopietni — uzskatāt, ka ikreiz, kad dalībvalstis nerīkojas savas kompetences darbības jomā, tas būtu jādara Komisijai? Tas būtu absurds.

Subsidiaritātes dēļ augsnes aizsardzība ir dalībvalstu uzdevums, un tās diezgan labi spēj tikt ar to galā. Ņemot to vērā, Padome — arī jūsu valsts, ministres kundze — pagaidām ir apturējusi šo iniciatīvu. Es ļoti ceru, ka Francijas Republika neatkāpsies no šīs nostājas. Es nešaubos, ka būtu derīgi izstrādāt Eiropas augsnes aizsardzības stratēģiju, un es neiebilstu arī tam, ja Eiropa sniegtu finansiālu ieguldījumu ikreiz, kad optimālā augsnes aizsardzība vēl nebūtu panākta. Tomēr es ieibilstu pret to, ka mums tiek uzspiesti Kopienas finansēti augsnes aizsardzības tiesību akti tikai tāpēc, ka dažās valstīs tādu nav. Tā Eiropai nav jārikojas. Tā būtu pilnīgi nevajadzīga birokrātija, kas liktu iedzīvotājiem meklēt glābiņu pirms viedokļu izteikšanas vēlēšanās un referendumos. Tas ir jāaptur.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Lai cik liela taisnība arī nebūtu *Graefe zu Baringdorf* kungam par to, ka lauksaimnieki aizsargā augsni, pēdējos gadu desmitos tiešām ir bijis vērojams būtisks augsnes tīrības zudums intensīvas lauksaimniecības un plašas mēslojumu un ķīmikāliju izmantošanas dēļ. Iepriekš tas attiecās gan uz vecajām, gan jaunajām dalībvalstīm. Pēdējos divdesmit gados jaunajām dalībvalstīm nav bijis naudas mēslojumam un ķīmikālijām, un tāpēc, piemēram, Ungārijā tiek izmantots četras reizes mazāk mēslojuma uz hektāru, nekā tas notiek Nīderlandē. Tāpēc īstais risinājums slēpjas lauksaimniecības jautājumā, proti, tajā, ka nākotnē mums nāksies izmantot metodes, kas aizsargā biosferu un augsni un kas samazina augsnes noslogojumu, tāpēc ir nepieciešamas pavisam jaunas metodes un pieejas augsnes aizsardzībai, jo tas ir visu Eiropas lauksaimnieku interesēs. Šajā sistēmā ir virkne neracionālu lietu, piemēram, kultūras netiek stādītas pēc ražas novākšanas, un tiek zaudēta enerģija. Varētu stādīt, piemēram, kompostējamās kultūras, tādējādi mēslojuma slogs tiktu samazināts. Paldies par uzmanību.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisār, Padomes priekšsēdētāja, mēs visi esam vienprātīgi, un visi vēlamies, lai zeme tik aizsargāta. Tieši zeme baro iedzīvotājus, un mēs gribam, lai tā mums turpinātu sniegt pārtiku, turklāt veselīgu pārtiku. Mēs visi atzīstam, ka zeme ir vide, un mēs vēlamies to aizsargāt, bet es tiešām baidos, ka mēs to iznīcinām.

Augsnes aizsardzības direktīva skaidri nošķir lauksaimniecības radīto un rūpnieciski radīto piesārņojumu. Saistībā ar lauksaimniecības radīto piesārņojumu ir redzami daudzi centieni saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku, kā arī veselības pārbaudes darbības jomā; un nesen bija ziņojums par ievērojamu lauksaimniecībā izmantoto ķīmikāliju samazinājumu. Visi šie centieni tiek īstenoti lauksaimniecības jomā.

Tomēr galvenās bažas ir par to, kas tiek darīts ar rūpniecisko piesārņojumu. Mēs Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā esam norūpējušies par ietekmi, kāda pastiprinātam augsnes piesārņojumam ir uz lauksaimniecības produkciju un vidi.

Šis piesārņojums atspoguļojas augsnē un ūdenī, un tāpēc ir ieteicams pieņemt rādītājus un novērtējuma līmeņus, pirms esam nonākuši strupceļā. Tādēļ es teiktu pieprasu ļoti rūpīgi uzraudzīt gaisa piesārņojumu — mēs to darām ļoti virspusēji —, kā arī uzraudzīt augsnes piesārņojumu. Mums tas īpaši ir jādara ļoti rūpnieciskajās zonās.

Es ceru, ka Francijas prezidentūra ņems vērā dalībvalstu nostājas un radīs visiem pieņemamu risinājumu šajā jautājumā.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, ir pagājis gads, kopš mēs pieņemām nostāju pirmajā lasījumā saistībā ar direktīvu par augsnes aizsardzību. Par spīti tam Padome līdz šim nav varējusi panākt vienošanos. Dažas dalībvalstis joprojām darbojas kā bloķējošais mazākums. Tagad ir cerības panākt kompromisu Francijas prezidentūras laikā. Francijas pārstāves runa liecināja par to, ka šādas cerības ir.

Projekts ir bieži kritizēts, apgalvojot, ka tas palielinās birokrātiju vai dubultos esošos valstu vai Kopienas tiesību aktus. Es patiesībā domāju gluži pretēji. Šāda direktīva ir nepieciešama, jo tā veicinās tiesību aktu apvienošanu šajā jomā un Eiropas Savienības līmenī apkopos centienus aizsargāt augsni. Papildus vietējiem un reģionālajiem centieniem Eiropas Savienības rīcība ir nepieciešama, ja vēlamies apturēt augsnes degradāciju. Augsne ir mūsu visu kopīgais īpašums. Tāpēc ir jānosaka kopēji principi un mērķi, un ir attiecīgi jārīkojas. Ir svarīgi, lai visi Eiropas Savienības iedzīvotāji apzinātos, cik liela nozīme augsnei ir ekosistēmā, mūsu ikdienas dzīvē un ekonomikā.

Diemžēl joprojām tiek konstatētas bīstamas vielas daudzās dalībvalstīs. Es runāju par atkritumu izgāztuvēm un ķīmiskajiem ieročiem, kas palikuši augsnē kā padomju armijas dāvana no pagātnes. Dažas valstis nespēj pašas saviem spēkiem risināt šos jautājumus. Tāpēc ir nepieciešams attiecīgs dalībvalstu iedrošinājums un atbalsts, lai palīdzētu šīm valstīm šādu materiālu likvidēšanā. Steidzami ir nepieciešami attiecīgi noteikumi, kas ļautu atkal izmantot degradēto augsni, kā arī ierobežotu augsnes turpmāku degradāciju un nodrošinātu to, ka tā tiek izmantota ilgtspējīgi. Tas būtu solis pareizajā virzienā vides un augsnes, kas ir tik vērtīgs dabas resurss, aizsardzības ziņā. Šajā saistībā direktīvai vajadzētu palīdzēt. Likumdošanas darbam tādejādi ir jāturpinās. Turklāt ir jāapspriežas ar neatkarīgiem ekspertiem un jāņem vērā viņu ieteikumi.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es šorīt runāju ar kādu zemnieci, diemžēl ar zemnieci, kura sēž un vēro izmirkušus laukus, jo Īrijā un citviet Ziemeļeiropā šogad ir ļoti slikta raža. Manuprāt, mums tas šorīt ir jāpatur prātā. Šī jaunā zemiece — un viņa ir izglītota — ir lasījusi augsnes direktīvu un ir tiešām nobažījusies, ka tādiem kā viņa, kas augsni apstrādā minimāli un pret augsni izturas pareizi, šīs direktīvas dēļ pienāksies sodi, it īpaši nelabvēlīgu laika apstākļu dēļ. Viņa zina, ko runā. Es uzskatu, ka mums nevajag direktīvu, lai mums būtu laba augsne: mums vajag, lai dalībvalstis uzņemtos atbildību, un visvairāk mums vajag, lai labi zemnieku padomi tiktu apstiprināti ar valstu pētījumiem par to, kas augsnei der vislabāk.

Manuprāt, viena no lielākajām mūsu problēmām, Īrijā noteikti, ir ļoti slikta plānošana, kas ir radījusi milzīgas applūšanas problēmas un kas izraisa no tām izrietošās problēmas. Atstāsim to dalībvalstu pārziņā. Parādīsim tām virzienu, bet ne jaunu direktīvu, kas pievienotos tām 18, kuras lauksaimniekiem jau ir jāievēro.

James Nicholson (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es gribētu ieteikt Komisijai un Padomei nesteigties ar šo direktīvu. Patiesībā, ja man jāsaka, viņi var atlikt to uz visiem laikiem. Manuprāt, mums nav ne vajadzības, ne nepieciešamības pēc šādas direktīvas.

Lauksaimniekiem patlaban jau tāpat nākas ciest no birokrātijas, un, viņuprāt, tas viss nāk no Briseles. Tas varētu būt pēdējais piliens, viņu pacietības kausā.

Jā, augsne ir svarīga, un tā ir jāaizsargā, bet es vēl nekad neesmu saticis zemnieku, kas neaizsargātu savas zemes augsni — no tās ir atkarīga viņu nākotne. Vajadzības dažādās Eiropas valstīs atšķiras. Augsnei no ziemeļiem līdz dienvidiem, no austrumiem līdz rietumiem ir nepieciešams atšķirīgs atbalsts.

Šis ir jutīgs jautājums. Lūdzu, aizmirstiet to un arī šo direktīvu. Kā *Mulder* kungs teica, mums jau ir pietiekami daudz direktīvu. Nodoms varbūt ir labs, bet mums šis labais nodoms nav vajadzīgs.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, Eiropas Savienībai ir jārīkojas savas kompetences robežās un tajās jomās, kurās tā tiešām var radīt Eiropai pievienoto vērtību pati ar saviem noteikumiem. Šajā konkrētajā gadījumā es neredzu, ka tiktu radīta jebkāda pievienotā vērtība. Toties es redzu, ka ir konkrētas valstis, kas savus pienākumus vietējā mērogā neuztver nopietni vai vismaz nav darījušas to līdz šim, vai vienkārši uzskata, ka tādejādi var tikt pie Eiropas naudas. Es nespēju noteikt nekādu pievienoto vērtību, tomēr es redzu papildu izmaksas un lielāku birokrātiju, īpaši tām valstīm, kas ir izpildījušas savus pienākumus valsts līmenī un ir piemērojušas saprātīgus augsnes aizsardzības pasākumus.

Jim Allister (NI). - Priekšsēdētāja kungs, augsnes aizsardzība, protams, ir nepieciešama, bet nav vajadzīga vēl viena ES direktīva. Kā teica *Mulder* kungs, mums jau ir milzums direktīvu un neskaitāmi likumi par savstarpējo atbilstību. Tas ir dalībvalstu jautājums. Kura valsts gan ļaus savai augsnei būt saēstai un degradētai? Kuram zemniekam ir vajadzīgs, lai Brisele viņam teiktu, ka viņš nedrīkst ļaut savai zemei degradēties? Tas ir smieklīgi. Vēl lielāka Briseles auklēšanās tikai palielinās jau tā neciešamo administratīvo slogu zemniekiem,

kuru laukiem vēltamais laiks nemitīgi tiek samazināts ar muļķīgu veidlapu aizpildīšanu. Parlamentam un Komisijai ir jāpārtrauc šis paradums un jāaizmirst tas.

Robert Sturdy (PPE-DE). – Priekšsēdētāja kungs, es pilnībā atbalstu kolēģu teikto šajā nepieteiktas uzstāšanās procedūrā.

Ja Komisija vēlas, tā var nākt un apskatīt manu saimniecību; tajā tika saimniekots 3000 gadu pirms Kristus, un saimniekošana turpinās joprojām. Augsne ir vislabākajā stāvoklī. Patiesībā šogad mēs saražosim četrarpus tonnu kviešu no akra, kas ir vairāk nekā 10 tonnu kviešu no hektāra — ja vien varēsim to apvienot, protams.

Mēs rūpējamies un gādājam par augsni. Atstājiet šo jautājumu to cilvēku pārziņā, kuri kaut ko par to zina. Neradiet vēl vairāk birokrātijas Briselē, jo tā jūs tikai piešķirāt sliktu slavu tiem, kas ir te, un mēs strādājam kārtīgi. Turpiniet darīt labus darbus, bet šo jautājumu atstājiet dalībvalstu pārziņā.

Nathalie Kosciusko-Morizet, Padomes priekšsēdētāja. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, vispirms ļaujiet teikt, ka vairs nevēlos neskaidrības šajā jautājumā. Prezidentūru šī direktīva motivē, un tā ir pārliecināta, ka šāda direktīva šajā jautājumā ir nepieciešama. Tāpat es atkārtoju, ka šī nostāja ir bijusi nemainīga, tā nav sākusies tikai ar šo prezidentūru, un es nespēju pieņemt dažus mājienus, kas šajā saistībā ir izteikti. 2007. gada decembrī, kad Padomē notika pirmās debates, dažas dalībvalstis — un šodienas debatēs par to ir dzirdamas atskaņas — oficiāli iebilda direktīvas principam. Citas dalībvalstis jau ir iesaistījušās valsts politisko nostādņu izveidē šajā jomā un uzskatīja, ka, lai arī doma par direktīvu ir laba, izvirzītais priekšlikums pienācīgi neievēro subsidiaritātes principu un nepietiekami ņem vērā jau paveiktos centienus, arī lielā mērā tehniskus jautājumus. Tajā laikā Francija bija viena no šīs grupas valstīm. Šodien, tā kā mēs esam prezidējošā valsts un joprojām esam uzticīgi šai nostājai, mēs ļoti vēlamies un cenšamies panākt vienošanos par direktīvu augsnes aizsardzībai. Turklāt mēs visi šodien esam manījuši, ka šis jautājums izraisa spraigas diskusijas un ka tas tiešā veidā atspoguļo Eiropadomē notiekošo. Mēs cenšamies panākt vienošanos, kas, iespējams, un cerams, gūs panākumus pašreizējās Francijas prezidentūras laikā. Tomēr, kā mēs redzam, tas nebūs pārāk vienkārši.

Stavros Dimas, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, paldies par iespēju izteikties šajās debatēs, ko ir radījis Parlamenta mutiskais jautājums Padomei. Ļaujiet teikt, ka Komisija no jauna apstiprina savu apņemšanos panākt vienošanos par augsnes aizsardzības direktīvu un darīs visu iespējamo, lai šo mērķi panāktu.

Komisija savu priekšlikumu izteica, pamatojoties uz Parlamenta un Padomes rezolūcijām, kurās bija pieprasīta visaptveroša Eiropas Savienības pieeja augsnes aizsardzībai. Es ļoti skaidri atceros, *Nassauer* kungs, ka 2006. gada pavasara beigās es saņēmu vēstuli no Vācijas valdības ar vairuma — ja ne visu — Vācijas federālo zemju prasību pēc augsnes direktīvas. Mēs priecājamies par Parlamenta stingro atbalstu augsnes direktīvai, lai arī ar ieviestiem grozījumiem Komisijas priekšlikumā. Es ceru, ka varam sasniegt pietiekamu sarežģītības līmeni, kā to norādīja *Gutiérrez-Cortines* kundze.

Mēs paužam nožēlu, ka Padome nespēja panākt politisku vienošanos decembrī par spīti Portugāles prezidentūras apjomīgajam darbam, 22 dalībvalstu atbalstam un Komisijas izrādītajai elastībai. Es uzsveru, ka, lai gan šis politiskais strupceļš saglabājas, augsnes degradācija turpinās, kā to skaidri ir norādījusi zinātniskā kopiena, piemēram, augsta līmeņa konferencē par augsni un klimata pārmaiņām, ko nesen organizēja Komisija.

Tāpēc es atzinīgi vērtēju Francijas apņemšanos no jauna sākt šo darbu un ar nepacietību gaidu konstruktīvu sadarbību ar Franciju un citām dalībvalstīm, lai pārliecinātos, ka mēs panākam politisku vienošanos Padomē, nodrošinot augsta līmeņa augsnes aizsardzību pēc iespējas drīzāk.

Tomēr Komisijai ir jāgādā, lai galīgo tekstu var ieviest un ka tam ir pievienotā vērtība salīdzinājumā ar pašreizējo augsnes aizsardzības līmeni. Es galvoju, ka neatkāpšos no šī uzdevuma.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

6. Kļūdu labojums (Reglamenta 204.a pants) (sk. protokolu)

*
* *

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, vakar kārtības punktā pirms balsošanas par rezolūcijas priekšlikumu par Gruziju mūsu kolēģis, Schulz kungs, oficiāli, visas Eiropas priekšā, apvainoja prezidentu M. Saakashvili par konflikta uzsākšanu. Tā ir Krievijas propaganda, līdzīga tai, kuras dēļ vācieši Katiņā noslepkavoja poļu zaldātus un kura bija spēkā 50 gadus.

Manuprāt, Schulz kungs un visa grupa vēl daudz nezina par Krievijas metodēm, intrigām un propagandu.

(Aplausi no labējo puses)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, mums šodien vēl gaidāmas garas debates. Tā kā Schulz kungu ir aizskāris Zaleski kunga teiktais, viņam tiks dots vārds, bet pēc tam mēs pievērsīsimies balsošanai. Debates par Gruziju notika vakar, un mēs izstrādājām rezolūciju, tāpēc mums nav vēlreiz viss jāatkārto šodien. Mēs vēlamies turpināt ar balsošanu, bet tā kā piezīmē tika minēts Schulz kungs, viņam tiek dots vārds.

Martin Schulz (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, iespējams, Zaleski kungs vakar uzmanīgi neieklausījās tajā, ko vēlējos pateikt. Es nevainoju nevienu valsti. Mans nodoms nav vainot kādu konkrētu valsti. Attiecībā uz Vācijas īstenotajiem noziegumiem pret cilvēci Otrā pasaules kara laikā es vēlreiz izsaku nožēlu par savu tautu, kuras vārdā šie noziegumi tika pastrādāti.

Es to vēlētos vēlreiz uzsvērt šeit un tagad. Es esmu no tiem vāciešiem, kas vēlas panākt, lai tas nekad vairs neatkārtotos. Tomēr viens gan ir jāsaka: ikviens atbildīgs politiķis, ikviens vīrietis vai sieviete, kas vada valdību un vēlas atrisināt savas valsts problēmas ar ieroču spēku, pārkāpj starptautiskos tiesību aktus, un tas attiecas uz Saakashvili kungu.

(Aplausi)<BRK>

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, šis jautājums rada bažas mums visiem. Es nevēlos aprakstīt runu, kuru teicu Eiropas Padomē, kā veiksmīgu mēģinājumu apvienot visas atšķirīgās nostājas, bet es ieteiktu jums izlasīt šo runu, un, manuprāt, vairums cilvēku šeit, Parlamentā, saskatīs tajā savu nostāju.

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, iespējams esmu arī šo palaidis garām, bet es priecātos beidzot dzirdēt to oficiāli — citiem vārdiem sakot, no jums — vai daudzās baumas, kas kļūst Parlamentā, ir patiesas un kas notiek ar Strasbūru turpmākajās nedēļās?

Priekšsēdētājs. – Es grasījos teikt paziņojumu par to sēdes beigās, jo vēlos izvairīties no debatēm par šo jautājumu tagad.

(Aplausi)

Vai varam vienoties, ka beigās es sniegšu paziņojumu par to, kas ir nolemts, lai mēs tiešām varētu tagad turpināt ar balsošanu? Ir arī ziņojums par šo tēmu, un jūs to saņemsiet. Es gribētu jums lūgt pārbaudīt savus e-pastus. Tomēr es sniegšu paziņojumu sēdes beigās, kad jūs visi vēl būsit šeit.

7. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. Tagad turpināsim ar balsošanu.

(Balsošanas rezultāti un cita informācija: skatīt protokolu).

7.1. Rīcības kodekss attiecībā uz datorizētām rezervēšanas sistēmām (A6-0248/2008, Timothy Kirkhope) (balsošana)

– Pirms balsojuma:

Jeanine Hennis-Plasschaert, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es runāju ALDE grupas vārdā saistībā ar T. Kirkhope ziņojumu. Saskaņā ar Reglamenta 168. pantu ALDE grupa vēlētos pieprasīt priekšlikuma nodošanu atpakaļ komitejai. Izsakoties skaidrāk, mums nav nodoma izjaukt kompromisa paketi ar Padomi kā tādu, bet mana grupa uzskata, ka ir nepieciešamas plašākas debātes par vecākā pārvadātāja definīciju.

Komisija vēl strādā pie oficiāla paziņojuma, kas ir ļoti apsveicami. Tomēr tas nedod mums pilnīgu skaidrību, kas mums pašreiz ir vajadzīga. Ir jānotiek kārtīgām debatēm, kā arī mūsu juridiskajiem dienestiem ir pienācīgi jāapspriežas. Šis jautājums nav steidzami jāizvirza balsošanai jau tagad.

Brian Simpson (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, man prieks, ka varu atbalstīt ALDE grupas priekšlikumu par ziņojuma nosūtīšanu atpakaļ komitejai. Daudzajos šajā Parlamentā pavadītajos gados es neatceros nevienu ziņojumu transporta jomā, kurš būtu radījis tik lielu apjukumu un neskaidrību kā šis. Mēs radām tiesību aktu, un līdz ar to rodas atbildība rīkoties ar pilnu apziņu un izpratni par tekstu, par kuru cienījamajiem deputātiem lūgs balsot. Tomēr daudzi deputāti ir nedroši. Daudzi cenšas saprast šo sarežģīto tiesību aktu, kuru vēl sarežģītāku padara Padomes iejaukšanās.

Ir milzīga neskaidrība, milzīgs nemiers daudzos šīs zāles nostūros, un tāpēc es uzskatu, ka mums ir vajadzīgs visu izvērtēt no jauna Transporta komitejā un daudz rūpīgāk izpētīt šo priekšlikumu sekas. Galvenais ir rīkoties pareizi, nevis ātri. Tādējādi mēs neradīsim problēmas; mēs rīkosimies atbildīgi, kā likumdevēji, aizstāvēt Parlamenta tiesības strādāt savā tempā, nevis tempā, kādu tam diktē nozares lobiji un Ministru padome.

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Simpson kunga teiktais ir tiešām neizprotams; viņš patiesi jautājumu apgriež kājām gaisā. Ir konkrētas nozares, kas cenšas bloķēt likumdošanas procesu savu uzņēmumu interesēs. Teikšu tā: ar šo rīcības kodeksu mūsu nodoms ir uzlabot patērētāju tiesības. Mums ir jānostiprina patērētāju tiesības tā, lai mēs gūtu godīgus piedāvājumus no datorizētajām sistēmām.

Mēs dedzīgi noraidām šo novēloto sociālistu taktiku, kuri cenšas sagraut kompromisu ar Francijas valdību un panākt tā likvidēšanu šī likumdošanas termiņa laikā. Es mudinu jūs noraidīt priekšlikuma nodošanu atpakaļ komitejai.

Timothy Kirkhope, referents. – Priekšsēdētāja kungs, es mudinu nenodot priekšlikumu atpakaļ komitejai. Manuprāt, tas ir lieki, un tā ir potenciāli postoša, novilcinoša taktika attiecībā uz mūsu pārstāvēto Eiropas patērētāju interesēm. Vienošanās ar Padomi un Komisiju pirmajā lasījumā notika jūnijā pēc visaptverošām debatēm un atbalsta no manas — Transporta — komitejas. Mani ēnu referenti tika pilnībā iesaistīti visā procesā, un, cik man zināms, piekrita iznākumam.

Divas prezidentūras — Slovēnijas un Francijas — ir ar mani pilnībā sadarbojušās šajā jomā, un es nesaprotu, kāpēc tagad vajag vēl vairāk laika debatēm vai šī būtiskā pasākuma pārbaudei. Vistaisnīgāk un visdemokrātiskāk ir uzsākt balsošanu par šo vienošanos. Daudzi no tiem, kas tagad protestē, pat nepapūlējās ierasties vakar, kad komisārs Mandelson pēc mana lūguma Parlamentam galvoja, ka oficiāls paziņojums tiks publicēts Oficiālajā Vēstnesī, pirms šis noteikums stāties spēkā, sniedzot saprotamu regulējuma skaidrojumu no Komisijas viedokļa un ļoti konkrētus un striktus kritērijus (kas ir saistībā ar konkurences jautājumiem) šo pasākumu īstenošanai Eiropas patērētāju interesēs. Es nezinu, vai patērētāji sapratīs šos protestus, ja mums neizdosies šo pasākumu pavirzīt tālāk. Tāpēc es jūs no sirds lūdzu — jūs visus — atbalstīt mani un smago darbu, ko esam paveikuši politiskajās grupās, lai atrisinātu šo jautājumu pēc iespējas drīzāk.

(Parlaments noraidīja priekšlikuma nodošanu atpakaļ komitejai)

7.2. Vidusāzijas valstu atbilstība saskaņā ar Padomes Lēmumu 2006/1016/EK (A6-0317/2008, Esko Seppänen) (balsošana)

7.3. Palestīniešu ieslodzītie Izraēlas cietumos (balsošana)

7.4. ES sankciju kā daļas no ES rīcības un politikas cilvēktiesību jomā novērtējums (A6-0309/2008, Hélène Flautre) (balsošana)

– Pirms balsojuma par 10. grozījumu:

Hélène Flautre, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, grozījums ir atcelts un nav jāvirza balsošanai.

7.5. Tūkstošgades attīstība - 5. mērķis: mātes un bērna veselības uzlabošana (balsošana)

– Pēc balsojuma par 6. punktu:

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Mans balsošanas mehānisms nedarbojās piecos gadījumos balsošanā pēc saraksta. Kad to sapratu, centos tikt pie vārda, bet man to liedza. Tas nebija pareizi. Turklāt tajā brīdī nebija pieejams tulkojums poļu valodā, kas arī netika nokārtots. Es lūdzu pārtraukt šādu izturēšanos.

Priekšsēdētājs. – *Tomaszewska* kundze, man ļoti žēl, ka jūsu balsojums netika ņemts vērā. Es ceru, ka tas vairs neatkārtosies. Lūdzu, iesniedziet savu balsojumu šeit, un tas tiks pienācīgi reģistrēts, un jūsu viedoklis tiks dokumentēts.

7.6. Pakalpojumu tirdzniecība (A6-0283/2008, Syed Kamall) (balsošana)

7.7. Eiropas ostu politika (A6-0308/2008, Josu Ortuondo Larrea) (balsošana)

7.8. Kravu pārvadājumi Eiropā (A6-0326/2008, Michael Cramer) (balsošana)

7.9. Termina vidusposma pārskats par Eiropas Vides un veselības rīcības plānu 2004.–2010. gadam (A6-0260/2008, Frédérique Ries) (balsošana)

Priekšsēdētājs. – Balsošana ir beigusies.

8. Priekšsēdētāja paziņojums

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, esam nonākuši līdz manam paziņojumam par Strasbūru. Prezidijs vakar izskatīja šo jautājumu. Strasbūrā joprojām notiek remontdarbi. Prezidijs vakar vakarā pieņēma vienprātīgu lēmumu — arī pēc *Fazakas* kunga ieteikuma —, kuru mēs plānojam publicēt tagad, kad ir paziņots par Priekšsēdētāju konferenci: tāpat septembra II sesija arī notiks šeit, Briselē.

(Aplausi)

Es nevēlos, lai jūsu prieks būtu priekšlaicīgs: arī šajā ēkā esam konstatējuši vairākas vietas, kurās lietussūcas cauri, un mēs to vēl risinām. Mēs gribam, lai šeit Briselē tiktu ievēroti tādi paši drošības standarti kā Strasbūrā, un es varu galvot, ka drošība vienmēr būs svarīgākā.

Ja nekas nemainīsies, tad eksperti galīgo pārbaudi veiks 22. septembrī. Tāpēc būs pietiekami daudz laika, lai pieņemtu lēmumu par oktobra sesiju. Es gribētu jums novēlēt drošu un patīkamu laiku šeit Briselē, un tā kā tuvojās arī pusdienlaiks, tad ļaujiet jums novēlēt arī labu apetīti!

SĒDI VADA: M. MAURO

Priekšsēdētāja vietnieks

9. Balsojumu skaidrojumi

Balsojuma mutiski skaidrojumi

- Rezolūcijas priekšlikums: Palestīniešu ieslodzītie Izraēlas cietumos (RC-B6-0343/2008)

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – (SK) Es gribētu teikt, ka Eiropas Parlamenta rezolūcija par Izraēlu un Palestīnu nav īsti laikā, ņemot vērā jaunākos notikumus saistībā ar to, ka Izraēla pagājušajā nedēļā atbrīvoja vēl 198 palestīniešu ieslodzītos. Šis žests pierāda Izraēlas vēlmi veidot divpusēju uzticību miera procesam par spīti ļoti kritiskajai izraēliešu sabiedrībai.

Tas pats attiecas uz neseno ieslodzīto apmaiņu uz Libānas robežas. Bez šaubām ir ļoti skumji, ka Izraēlas cietumos ir ieslodzīti arī palestīniešu jaunieši. Primārais iemesls tomēr ir tas, ka teroristu organizācijas viņus izmanto, musinot viņus uz naidu un apņēmību nogalināt. Pēdējos astoņos gados līdz pat 16 % teroristisko pašnāvnieku un potenciālo slepkavu ir bijuši mazgadīgie, un vecumam ir tendence sarukt. Bērnu audzināšana un izglītība ir galvenie faktori, kam var būt būtiska ietekme uz izraēliešu un palestīniešu līdzaspastāvēšanas turpmāko attīstību.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, īpaši ar šo rezolūciju Parlaments pierāda, ka neieņem neitrālu nostāju ārkārtīgi sarežģītajā konfliktā Tuvajos Austrumos, ka tas nav neitrāls dalībnieks. Gluži otrādi — šis Parlaments vienmēr sistemātiski atbalsta palestīniešu cīņu pret izraēliešiem.

Acīmredzot šim Parlamentam vēl nepietiek ar to, ka ik gadu desmitiem miljonu eiro no Eiropas nodokļu naudas pazūd bezgalīgās, korumpētās un pretietumnieciskās bedrēs Palestīnas teritorijā. Acīmredzot šim Parlamentam vēl nepietiek ar to, ka NVO, kuras atklāti — un es to uzsveru — atklāti atbalsta un attaisno teroristu darbības, saņem miljonus no Eiropas nodokļu maksātāju naudas. Tagad Parlaments burtiski rezolūcijā prasa atbrīvot notiesātos teroristus. Šī pozīcija varbūt ir politiski pareiza; manuprāt, mums nāksies to nožēlot.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es arī balsoju pret rezolūciju par palestīniešu ieslodzītajiem Izraēlā, jo vismaz šī rezolūcija ietver ideju — un es to teikšu draudzīgās noskaņās —, ka mēs kā Eiropas Parlaments neizturamies pārāk nopietni, kad nosodām terorismu. Rezolūcijā tiek apspriesta to cilvēku atbrīvošana, kuri ir bijuši iesaistīti teroristiskās darbībās. Vismaz viens no viņiem ir atbildīgs par vairāku Izraēlas iedzīvotāju nāvi. Rezolūcijas atbalstīšana nenāks par labu Parlamenta ticamībai, tāpēc, un tas ir daudz jaunāk, tā apdraud cīņu pret terorismu kopumā.

– Ziņojums: **Hélène Flautre (A6-309/2008)**

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *H. Flautre* ziņojumā es balsoju par 4. un 5. grozījumu, kas netika pārņemti un ir saistībā ar Izraēlu. Es gribētu paskaidrot savas rīcības iemeslus: šiem grozījumiem nebija nekāda sakara ar sankcijām pret Izraēlu; drīzāk tie — un it īpaši 5. grozījums — attiecās uz starptautisko tiesību aktu pārkāpumu no Izraēlas puses, kas ir plaši dokumentēts.

Es gribētu teikt, ka kopumā iebilstu pret sankcijām neatkarīgi no tā, vai tās tiek piemērotas Palestīnai vai Izraēlai. Tomēr es paužu nožēlu, ka grozījums, kurā bija minētas iniciatīvas, ko varēja uzsākt attiecībā uz Izraēlu pretēji sankcijām, netika saglabāts. Ja atsakāmies no idejas, ka mums Eiropas Savienībā ir jāuzņemas iniciatīvas, lai novērstu cilvēktiesību pārkāpumus, tad mēs ignorējam savu demokrātisko sistēmu.

Es gribētu teikt arī to, ka, izsakot šādu viedokli, mēs nekritizējam ebrejus, jo mums viņi ir dārgi, un mēs nosodām visas antisemitisma izpausmes. Mēs nekritizējam Izraēlas valsti, jo atbalstām tās eksistenci un vēlamies, lai tā būtu droša, bet mēs iebilstam pret tiem Izraēlā, kuri grauj demokrātiju šajā valstī, un tas ir pavisam kas cits. Turklāt mēs atbalstām visas Izraēlas NVO, kas darbojas, lai veicinātu cilvēktiesības un starptautiskos tiesību aktus.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, vakardienas debatēs man jau bija iespēja īsi minēt, ka *H. Flautre* ziņojums par Eiropas Savienības cilvēktiesību politiku ir diezgan labs un līdzsvarots dokuments. Tomēr es paužu nožēlu par to, ka tajā nav precīzi formulētas atsaucis uz islamizācijas problēmu un draudiem Eiropā un pasaulē. Islamizācija ir nenoliedzama un pakļauj riskam vairākas Eiropas un Rietumu pamatvērtības, pamattiesības un cilvēktiesības. Vispirms man prātā nāk svarīgais jautājums par baznīcas un valsts atdalīšanu un īpaši par vīriešu un sieviešu vienlīdzību.

Pašas islāma valstis šajā ziņojumā pārāk viegli tiek sveikā cauri, lai gan vairākās tā sauktajās attīstītajās valstīs un vairākās ļoti bagātajās valstīs, naftas valstīs, piemēram, Saūda Arābijā, dominē nepieņemamas situācijas, sākot no vergu tirdzniecības un vergu darba un beidzot ar ārkārtīgi tālejošu un degradējošu diskrimināciju pret sievietēm. Tas noteikti nākamajā ziņojumā ir jāuzlabo.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Flautre* kundzes ziņojums var izrādīties viens no nozīmīgākajiem, kas ir pieņemti šajā sesijā. Šis ziņojums ir par sankcijām, par instrumentu, bez kura mēs, Eiropas Kopiena, nevaram atļauties iztikt. Tomēr mums ir jāizmanto šis instruments ļoti uzmanīgi, ļoti elastīgi un vēlams — ne pārāk bieži, lai izvairītos no tā degradēšanas un pakļaušanas *sui generis* inflācijai.

Tomēr es vēlos brīdināt par dubultstandartu piemērošanu šī instrumenta izmantošanā. Sankcijām ir jābūt ne tikai kā draudiem mazām un trūcīgām valstīm, kas pārkāpj cilvēktiesības. Turīgākām un lielākām valstīm,

kas Eiropas Savienībai ir labi darījumu partneri, arī ir jāizsaka sankciju draudi, un tām ir jāsaprot, ka Eiropas Savienība var ķerties pie to īstenošanas.

– Rezolūcijas priekšlikums: TAM un māšu mirstība (RC-B6-0377/2008)

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Es šo kopīgo rezolūcijas priekšlikumu 5. TAM par māšu mirstību novērtēšanai uzskatu par labi līdzsvarotu.

Es piekrītu rezolūcijā teiktajam, ka māšu veselība ir joma, kurā ir bijis vismazākais progress no visiem Tūkstošgades attīstības mērķiem. Tā kā neizskatās, ka šajā jomā progress tiks panākts līdz 2015. gadam, it īpaši Subsahāras Āfrikā un Āfrikas dienvidos, es piekrītu, ka mums ir jārikojas.

Es īpaši uztraucos par četriem grozījumiem, ko ierosināja ALDE un GUE/NGL grupas, jau atkal liekot Eiropas Parlamentam pieņemt lēmumus jautājumos, kas ir dalībvalstu suverenitātē. Tas attiecas uz atļauju veikt drošus un likumīgus abortus. Diemžēl šie grozījumi šodienas balsojumā tika pieņemti.

Katrai ES dalībvalstij ir atšķirīgs uzskats par mākslīgu grūtniecības pārtraukšanu, un tāpēc tās pieņem lēmumus saistībā ar šo problēmu saskaņā ar subsidiaritātes principu. Pat referendums par Lisabonas līgumu katoliciskajā Īrijā iestiga, pateicoties jautājumam par abortiem; aborti ir aizliegti Polijā, un Slovēnijai ir citi uzskati par tiem. Tāpēc es balsoju pret šo rezolūcijas priekšlikumu.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret šo rezolūciju ne tikai tāpēc, ka es tiešām nepiekrītu kārtējai propagandai par abortu, kas ir šajā rezolūcijā, bet vismaz man Parlamenta nostāja par šo jautājumu kopumā šķiet drīzāk liekulīga. No vienas puses Parlaments pamatoti saka, ka ir jādara viss, lai samazinātu māšu mirstības līmeni jaunattīstības valstīs, bet no otras puses Parlaments turpina strīdēties par arvien pieaugošo, arvien plašāku likumīgo imigrāciju un par Eiropas Komisijas priekšlikumiem par tā saukto „zilo karti”. Tieši šī imigrācijas politika sekmē milzīgu intelektuālā darbaspēka aizplūdi no jaunattīstības valstīm uz Rietumu valstīm, un tieši šī politika laupa jaunattīstības valstīm labākos darbiniekus, kuri tām ir vajadzīgi, proti, veselības aprūpes darbiniekus, ārstus un medmāsas, kuri Āfrikā ir vajadzīgāki daudz vairāk nekā Rietumos. Es atsakos piekrist tik liekulīgai nostājai.

Daniel Hannan (NI). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sniegt skaidrojumu par balsojumu saistībā ar rezolūciju par māšu veselību. Mums nāksies nogaidīt, lai redzētu šī Parlamenta darbību, bet tas vismaz ir skaidri izteicies par maternitātes jautājumu.

Tomēr es neesmu dzelīgs, kad jautāju, kāpēc mums vispār likās, ka par šiem jautājumiem ir jārunā. Šie ir jutīgi, intīmi un daudziem mūsu vēlētajiem ētiski jautājumi. Tie ir pienācīgi jāizskata, piemērojot dalībvalstu demokrātiskās procedūras. Izsakoties tā, kā to esam darījuši šo pēcpusdien, mēs esam izrādījuši iedomību, augstprātību un vēlmi nekaunīgi pieprasīt varu un noraidīt mūsu vēlētajū nacionālās tradīcijas. Palasiet rezolūciju, un jūs varbūt sapratīsiet, kāpēc vēlētajiem tik ļoti nepatīk un kāpēc viņi neuzticas Eiropas Savienības iestādēm.

Linda McAvan (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, *Daniel Hannan* šo to nav sapratis. Šī rezolūcija patiesībā ir par Apvienoto Nāciju Organizācijas sanākumi par Tūkstošgades attīstības mērķiem, un tās mērķis ir izdarīt spiedienu uz pasaules līderiem, lai tie nopietni uztvertu Tūkstošgades attīstības 5. mērķi par māšu veselību: lūk, par ko tā ir! Tai nav saistības ar abortiem Polijā vai Īrijā. Tā ir par piekļuvi mātes tiesībām. Tomēr mans balsojuma skaidrojums nav par to.

Es gribēju runāt par vienu no skumjākajām lietām, ko savā mūžā esmu redzējusi un kas notika Adisabebas fistulas slimnīcā, uz kuru devāties ar vairākām kolēģēm ĀKK delegācijas sastāvā. Mēs redzējām jaunu sieviešu rindu — patiesībā tās bija 13-14 gadus vecas meitenes —, un pa ielu, kurā šīs meitenes stāvēja rindā, tecēja urīna straume. Viņas stāvēja rindā, un tecēja urīna straume, jo viņas cieta no vagīnas fistulām, kas bija radušās tāpēc, ka attālākajos Etiopijas nostūros dzemdībās nav pieejama medicīniskā aprūpe.

Manuprāt, ir ārkārtīgi svarīgi, ka Eiropas Savienība veic ieguldījumus pienācīgā māšu veselības aprūpē trūcīgākajās pasaules valstīs. Tas ir negods, ka šajā Tūkstošgades attīstības mērķī ir tik niecīgs progress, jo šis mērķis ir viens no svarīgākajiem. Ceru, ka tas apbruņos mūsu sarunu vadītājus, piemēram, *Glenys Kinnock*, kura dosies uz Ņujorku.

Tāpat es uzskatu, ka tādiem cilvēkiem kā *Daniel Hannan* tiešām vajadzētu palasīt un noskaidrot, kas notiek šajā Parlamentā.

– Ziņojums: Syed Kamall (A6-0283/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, šis ir īpaši nozīmīgs ziņojums. Liels pieprasījums pēc pakalpojumiem ir raksturīga iezīme attīstītajās ekonomikās. Pakalpojumi nosaka dzīves standartu un sabiedrības labklājību. Nemitīgi pieaug pieprasījums pēc tādu pakalpojumu attīstības, kas saistīti ar modernajām tehnoloģijām, un pēc augstas kvalitātes pakalpojumiem, kas atbilst to lietotāju standartiem un cerībām.

IKP pieaugums arvien vairāk ir atkarīgs no pakalpojumu nozares izmēra. Pakalpojumi veido nozīmīgu tirdzniecības proporciju. Šī tirgus daļa nemitīgi paplašinās. Tāpēc ir bijušas tik daudzas diskusijas par pakalpojumu tirdzniecības liberalizācijas apstākļiem un principiem pasaules mērogā saskaņā ar PTO. Ir vairāki ļoti ienesīgi pakalpojumu veidi, proti, tie, kas aizpilda īpašas nišas. Šis ir viens no iemesliem, kāpēc pakalpojumu tirdzniecības liberalizācija progresē lēni un kāpēc tā sastopas ar tik lielu pretestību. Noslēgumā es gribētu teikt, ka patlaban mēs dzīvojam laikā, kad pakalpojumi ir galvenie attīstības rādītāji.

– Ziņojums: Josu Ortuondo Larrea (A6-0308/2008)

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par Eiropas ostu politikas ziņojuma pieņemšanu, jo tajā ir izskatīti daudzi šai ekonomikas nozarei svarīgi jautājumi. Šie jautājumi ir būtiski arī Polijai.

Es sev jautāju, kā šos tekstus varētu piemērot poļu kuģu būvētavām Gdaņskā, Gdīnā un Ščecinā. Darbība saistībā ar valsts atbalstu Polijas kuģu būvētavām Eiropas Komisijā nu jau kādu laiku ir aizkavējusies. Ščecinas kuģu būvētava ir piektā lielākā Eiropā, un tā pašlaik saskaras ar nopietnām grūtībām līdzīgi kā kuģu būvētava Gdīnā. Tas viss ir noticis vairāku gadu ilgī krājušos problēmu dēļ, kuras radušās ekonomiskā režīma un starptautiskās situācijas izmaiņu rezultātā, kā jau to norādīju savā runā vakar.

Runājot par pašreizējo Polijas kuģu būvētavu stāvokli, Komisija uzskata, ka tās nespēj būt nodarbinātības avots. Tās nav pakļautas nododīgai konkurencei. Tas varētu pat izklausīties dīvaini. Turklāt tiek ieteikts slēgt divas kuģu būvētavas, lai panāktu pilnīgu potenciālu, un tas ir vienkārši absurdi. Šo kuģu būvētavu pārstrukturizācijas plāni allaž tiek noraidīti, kas sekmēs to sabrukšanu, nevis palīdzēs Eiropas kuģu būvniecībai atgūt tās vietu pasaulē.

Priekšsēdētājs. – Vēlos atgādināt kolēģiem, kuri nav varējuši izteikties, ka ir iespējams iesniegt rakstisku deklarāciju, kas ļaus balsojuma skaidrojumu pierēģistrēt.

Balsojuma rakstiski skaidrojumi

– Ziņojums: Timothy Kirkhope (A6-0248/2008)

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es patiecos *Kirkhope* kungam par ziņojumu, kas palīdzēs nodrošināt labākus pakalpojumus patērētājiem. Patlaban cena, ko patērētāji maksā par biļeti ceļojumam starp dalībvalstīm, ir atkarīga no valsts, kurā biļete tiek pirka. Manā valstī, Anglijā, es par biļeti maksāju to pašu cenu, neskatoties uz to, vai pērku to izlidošanas, ielidošanas vai kādā citā pilsētā. Es nesaskatu nekādu iemeslu, kāpēc to nevarētu piemērot visā Eiropas Savienībā.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par *Timothy Kirkhope* ziņojumu par rīcības kodeksu attiecībā uz datorizētām rezervēšanas sistēmām.

Jaunais rīcības kodekss veicinās konkurenci starp datorizētām rezervēšanas sistēmām, tādējādi uzlabojot cenas un pakalpojumu kvalitāti. Pašreizējie pasākumi ir novecojuši, jo gandrīz 40 % rezervāciju tiek veiktas alternatīvās tīmekļa vietnēs, kur tiek nokārtota arī maksa par rezervēšanu. Jaunais kodekss sniegs labumu patērētājiem ar lielāku konkurenci un cenu samazināšanu, jo rezervēšanas sistēmā ir iekļautas arī zemo cenu lidsabiedrības.

Lai piedāvātu klientiem vislabāko informāciju un aizsardzību pret konkurenci neveicinošām metodēm, pakalpojumu nosacījumi ir jāpaplašina, jāregulē un jākontrolē ES līmenī. Tāpēc ir svarīgi, lai lidojumu cenas reklāmās būtu norādītas pilnā apmērā, iekļaujot visus nodokļus un nodevas, lai klients netiktu maldināts ar īpašiem piedāvājumiem, kas patiesībā nemaz nav pieejami. Tas pats attiecas arī uz CO₂ emisijām un degvielas patēriņu: abiem ir jābūt saprotamiem patērētājam. Alternatīvs dzelzceļa piedāvājums tādu lidojumu vietā, kas ir īsāki par 90 minūtēm, sniedz klientam citu iespēju un ļauj pieņemt pārdomātu lēmumu.

David Martin (PSE), rakstiski. – Uzlabojot rīcības kodeksu attiecībā uz datorizētām rezervēšanas sistēmām (DRS), tiek nodrošināts, ka rezervēšanas sistēmās ar lidojumu pakalpojumiem tiek ievērots godīgas konkurences princips. Tomēr es baidos, ka plašā definīcija par uzņēmuma „dalību kapitālā” kā pārvadātājam, kam ir „izšķirošā ietekme” uz DRS, radīs apjukumu un konkurences kropļojumus. Šim ziņojumam vajadzētu būt par klienta priekšrocībām, un šie uzskati ir pausti manā balsojumā.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Datorizētā rezervēšanas sistēma ir platforma, kas apvieno gaisa un dzelzceļa transporta pakalpojumu sniedzējus un tiek izmantota viņu pakalpojumu biļešu tirdzniecībai. Ziņojuma par Eiropas Parlamenta un Padomes regulas priekšlikumu mērķis bija grozīt pašreiz spēkā esošos noteikumus un nostiprināt konkurenci ar datorizētu rezervēšanas sistēmu.

Rīcības kodekss tika atjaunots, lai uzlabotu pārredzamību un arī novērstu tirgus ļaunprātīgu izmantošanu un konkurences kropļošanu. Es balsoju pret ziņojumu par rīcības kodeksu attiecībā uz datorizētām rezervēšanas sistēmām, jo es atbalstīju tā nosūtīšanu Transporta un tūrisma komitejai.

Manuprāt, daudzi jēdzieni Komisijas ziņojumā nav pienācīgi definēti. Tas īpaši attiecas uz vecākā pārvadātāja definīciju. Tāpēc es uzskatu, ka patērētāju intereses kopējā Eiropas tirgū nav pilnībā aizsargātas.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Komisijas regulas par datorizētām rezervēšanas sistēmām nosūtīšanu atpakaļ, jo tajā joprojām ir šaubīgi formulējumi, kas var veicināt dažādu teksta interpretāciju. Regula ir saistoša visos aspektos un tieši piemērojama visās dalībvalstīs, un tāpēc tekstam ir jābūt precīzam.

Es uzskatu, ka specifikāciju, kurā ir Eiropas Komisijas sniegta konkrētu regulas definīciju interpretācija, publicēt Eiropas Savienība Oficiālajā Vēstnesī, pirms regula stājas spēkā, nav pieņemams risinājums. Eiropas iestādes ir apņēmušās veikt tiesību aktu vienkāršošanas procedūru un īpaši saistībā ar tiesību aktu stabilitāti.

Acīmredzot ir nepieciešams atjaunot un uzlabot regulu par datorizētām rezervēšanas sistēmām, un es novērtēju visu Komisijas kolēģu darbu. Tomēr es uzskatu, ka ir nepieciešams skaidrāks teksts, lai nodrošinātu stabilu juridisko sistēmu pasažieru gaisa transporta nozares labai darbībai.

Ewa Tomaszewska (UEN), rakstiski. – (PL) Balsošanā pēc saraksta un saistībā ar 48. grozījumu es balsoju pret konkurējošu vienību vienlīdzīgu tiesību pārkāpumu, izceļot trīs Eiropas Savienības valstis un piešķirot tām privilēģijas tirgū. Diemžēl mana balsošanas iekārta nedarbojās, un mani centieni pievērst šim faktam uzmanību tika ignorēti. Es vēlētos, lai tiktu pierēģistrēts, ka es balsoju pret minētā grozījuma otro pusi.

– Ziņojums: Esko Seppänen (A6-0317/2008)

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Cilvēktiesību aizstāvēšana pasaulē ir viens no Eiropas Savienības politiskajiem uzdevumiem, kas ir tās kā vērtību savienības kompetencē. Tomēr *June list* uzskata, ka to nedrīkst izmantot, lai īstenotu ārpolitiku ES līmenī un tādējādi ielauztos dalībvalstu ārpolitikas suverenitātē.

Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam EIB prioritātes kredītu piešķiršanā, kas sekmē demokrātijas attīstību un stabilitāti Vidusāzijā, bet ir pretējas tendencei, ar kuru EIB kļūst par instrumentu ES ārpolitikas ambīciju veicināšanai.

Pēc rūpīgām pārdomām mēs nolēmām balsot par Eiropas Parlamenta ierosinātajiem Komisijas priekšlikuma grozījumiem par spīti tam, ka daži grozījumi nav gluži saskaņā ar mūsu principiem šajā jomā.

– Rezolūcijas priekšlikums: Palestīniešu ieslodzītie Izraēlas cietumos (RC-B6-0343/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo dokumentu, bet vēlos norādīt, ka šis Parlaments ir apstiprinājis jau kuro tekstu par atbalstu cilvēktiesību ievērošanai šajā pasaules daļā. Kāda ietekme ir mūsu deklarācijām? Diemžēl maza, ja neskaita politiskās solidaritātes izteikšanu.

Ja Eiropa vēlas, lai viņai šajā jautājumā notic, tai ir jāpauž vienota nostāja, un starptautiskai drošībai ir jābūt lielākai prioritātei par valsts individuālajām interesēm. Es uzskatu, ka ir būtiski panākt līdzsvaru starp abām prasībām: palestīniešiem — brīvu un neatkarīgu valsti; izraēliešiem — drošu dzīvi pašiem savā teritorijā, kurā nav uzbrukumu un draudu. Ja abus aspektus nošķir, ir diezgan grūti rast ticamu nostāju un ilgstošu risinājumu. Es ceru, ka turpmāk šī mūsu Eiropas Savienība, kuru tik ļoti interesē miers mums tik tuvajā pasaules daļā, spēs būt labāka starpniece, nekā tā ir bijusi līdz šim.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par kompromisa rezolūciju nevis tāpēc, ka mēs piekrītam visam tās tekstam vai formulējumam, bet tāpēc, ka, mūsaprāt, tas palīdzēs pārtraukt nepieņemamo situāciju, kurā ir iesaistīti Izraēlas cietumos esošie palestīniešu politiskie ieslodzītie.

Izraēla ar ASV un tās sabiedroto atbalstu un piekrišanu nelikumīgi okupē Palestīnas teritoriju, ir izveidojusi apmetnes un atdalošu sienu, kā arī nogalina, aiztur, uzbrūk un izmanto palestīniešus, sistemātiski pārkāpjot starptautiskos tiesību aktus un neņemot vērā šo cilvēku neaizskaramās tiesības uz suverēnu, dzīvotspējīgu un neatkarīgu valsti.

Apmēram 10 000 palestīniešu patlaban ir ieslodzīti Izraēlas cietumos, tajā skaitā simtiem bērnu, kas dzīvo nehumānos apstākļos, ir pakļauti pazemojošai, degradējošai un nepienācīgai attieksmei un spīdzināšanai. Vairumam tiek liegts tikties ar ģimenēm. Daudzi ir aizturēti „administratīvi”, bez apsūdzības uzrādīšanas vai tiesas.

Izraēla savos cietumos tur apmēram trešdaļu Palestīnas Likumdošanas padomes ievēlēto biedru, kā arī citus palestīniešu ievēlētos vietējos ierēdņus.

Palestīniešu aktīvistu apcietināšana ir instruments, ko izmanto, lai apkarotu likumīgu palestīniešu pretošanos un īstenotu izraēliešu okupāciju.

Jebkurš godīgs, dzīvotspējīgs un ilgstošs risinājums, kas izbeigtu Izraēlas īstenoto teritoriju okupēšanu, liktu atbrīvot visus Izraēlas apcietinātos palestīniešu politiskos ieslodzītus.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Šī ir nepieņemama rezolūcija, kas būtībā attaisno Izraēlas pastrādāto palestīniešu genocīdu un Palestīnas teritoriju okupēšanu.

Piemēram, 4. iedaļā pausts atbalsts Izraēlas cīņai pret terorismu. Tādējādi rezolūcijā teroristi ir nodēvēti par cilvēkiem, kas cīnās par brīvību, pretojas tam, ka Izraēlas armija okupē viņu teritorijas, un pretojas ekonomiskajai, sociālajai un politiskajai blokādei, kā arī atmaksas uzbrukumiem, no kuriem viņi cieš. Upuri ir arī mazi bērni, piemēram, Gazas sektorā, jo ir ievēlēta valdība, kas nepatīk ne Izraēlai, ne ASV, ne ES.

Turklāt 7. iedaļā Palestīnas iestādēm provokatīvi tiek pieprasīts uzraudzīt palestīniešu pretošanos. Bijušie ieslodzītie, it īpaši mazi bērni, tiek apsūdzēti vardarbīgos vai terora aktos.

Par tādiem apgalvojumiem ir jākaunas. Tā vietā Eiropas Parlamentam vajadzētu pieprasīt, lai Izraēla pamet Rietumu krastā okupētās teritorijas. Tas apkaunojošais mūris Jeruzalemē ir jānojauc, ir jāpārtrauc nāvējošie uzbrukumi civiliedzīvotājiem, sievietēm un bērniem, ir jāatbrīvo visi politiskie ieslodzītie. Eiropas Parlamentam ir jāpieprasa, lai Izraēla ievēro starptautisko tiesību aktu un attiecīgo ANO rezolūciju principus.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Izraēlas un Palestīnas situācija ir sarežģīta. Izraēlai ir sarežģīti tikt galā ar lielo nedrošību, kas valda visapkārt. Kā labs Izraēlas draugs es to ļoti labi zinu. Tomēr vienmēr ir svarīgi ievērot starptautiskos tiesību aktus. Tāpēc es izvēlējos piedalīties sarunās par Eiropas Parlamenta rezolūciju par palestīniešu ieslodzītajiem Izraēlas cietumos.

Šo sarunu galīgais iznākums kļuva ievērojami līdzsvarotāks, un tas nozīmēja, ka beigās es rezolūciju atbalstīju. Manuprāt, ir svarīgi nenosodīt Izraēlu, kā tas ir darīts *Flautre* kundzes ziņojumā par ES sankciju novērtējumu kā daļu no ES rīcības un politikas cilvēktiesību jomā, kur fakti nebija izpētīti. Tāpēc šī ziņojuma saistībā es balsoju pret.

Marek Siwiec (PSE), rakstiski. – (PL) Eiropas Parlamenta pieņemtā rezolūcija par palestīniešu ieslodzītajiem Izraēlas cietumos ir neobjektīva un tāpēc nesniedz precīzu Tuvo Austrumu konflikta atspoguļojumu. Rezolūcijā vispār netiek ņemts vērā politiskais konteksts vai tas, ka Izraēlas iestādēm ir jāspēj garantēt drošība saviem iedzīvotājiem. Izraēlu joprojām nemitīgi apdraud teroristu darbības, kas rodas Palestīnas teritorijās par spīti risinātajām miera sarunām un labas gribas izrādīšanai, piemēram, 198 palestīniešu ieslodzīto nesenai atbrīvošanai. Izraēla ir vienīgā demokrātiskā valsts šajā reģionā un risina šos draudus ar demokrātiskām metodēm un līdzekļiem.

Rezolūcijā Izraēlas iestādes ir nosodītas par nepiemērotu metožu izmantošanu attiecībā uz mazgadīgajiem. Tomēr tajā nav minēts, ka saskaņā ar *Amnesty International* ziņojumiem tādas teroristu organizācijas kā *al-Asqa Martyrs Brigade*, *Hamas*, *Islamic Jihad* un Palestīnas Atbrīvošanas tautas fronte nolīgst mazgadīgos un izmanto viņus kā kurjerus. Dažos gadījumos mazgadīgos sūta arī kaujas uzdevumos vai izmanto teroristu uzbrukumos, kas vērsti pret Izraēlas kareivjiem vai civiliedzīvotājiem.

Tā kā palestīniešu ieslodzīto jautājums tika iztīrīts tik neobjektīvi un nepilnīgi, es balsoju pret šo rezolūciju.

- Ziņojums: Hélène Flautre (A6-0309/2008)

Slavi Binev (NI), rakstiski. ?– (BG) Priekšsēdētāja kungs, cienījamie kolēģi, *Helene Flautre* ziņojumā ir pārrunātas sankcijas, ko piemēro Eiropas Savienība attiecībā uz jebkādiem cilvēktiesību pārkāpumiem jebkur pasaulē. Bet kas notiek mūsu acu priekšā?! Jau atkal es gribētu vērst jūsu uzmanību uz pašreizējās koalīcijas bezprecedenta darbībām Bulgārijā.

30. jūlijā, dienā, kad bija jānotiek balsojumam par neuzticības izteikšanu [Bulgārijas parlamentā] pret parlamenta deputātu *Dimiter Stoyanov* tika pielietots policijas spēks. Par spīti tam, ka uniformās tērpto „palīgu” vārdi tika noskaidroti nekavējoties, līdz šim nav dzirdēts ne par sodu, ne atvairošanos, bet ir vērojama acīmredzama augstprātība centienos piesegt šo lietu.

Iekšlietu ministrijas ierēdņu uzvedība pierāda, ka viņi zina, kuri bija uzbrucēji, jo vairāk tāpēc, ka *D. Stoyanov* visu laiku redzamu turēja savu deputāta identifikācijas kartīti un vairākkārt teica, kas viņš ir.

Nelikumīga Eiropas Parlamenta deputāta aizturēšana un piekaušana ir vēl kas nebijis šīs iestādes 50 gadu ilgajā pastāvēšanas vēsturē! Gadījums ar mūsu kolēģi ir bīstams trieciens mūsdienu Eiropas demokrātijas pamatprincipiem. Tas ir tiešs un demonstratīvs personas tiesību aizskārums.

Ja tagadējais represīvais aparāts nežēloja *Dimiter Stoyanov* ar Parlamenta deputāta statusu, kas atliek vidusmēra Bulgārijas iedzīvotājam?

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Tā kā nav iespējams balsojumu skaidrojumos pārrunāt visus daudzus svarīgos jautājumus, kas minēti ziņojumā, ir īpaši daudzus tādus, kuriem mēs nepiekrītam, tad iespējams, ka labākā pieeja ir izmantot piemēru no balsojuma par plenārsēdē iesniegtajiem grozījumiem, lai uzsvērtu galveno šī ES politiskā instrumenta mērķi.

Par spīti atsaucei uz vairākām valstīm ziņojumā, Parlamenta vairākums noraidīja abus ierosinātos grozījumus, kuri skanēja šādi:

- „... Eiropas Savienības sankcijas pret Palestīnas valdību, kas tika izveidota 2006. gada februārī pēc vēlēšanām, ko ES atzina par brīvām un demokrātiskām, apdraud Eiropas Savienības politikas konsekveni un ir izrādījušās ļoti neproduktīvas, ievērojami pasliktinot politisko un humānās palīdzības situāciju”;

- „... Izraēlas veiktie pastāvīgie starptautisko tiesību aktu pārkāpumi pieprasa, lai Eiropas Savienība veiktu steidzamus pasākumus”.

Nevar būt labāka piemēra, lai parādītu, ka ES sankciju mērķis ir nepieļaujama iejaukšanās, kas neapšaubāmi ir piemērota ar „dubultstandartiem”. Citiem vārdiem sakot, sankcijas izmanto kā līdzekli spiediena un politiskās iejaukšanās īstenošanai, lai pasargātu „draugus” un kritizētu „pārējos”, kurus ES (un ASV) sauc par mērķi.

Tāpēc mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Ona Juknevičienė (ALDE), rakstiski. – Kopējās ārpolitikas un drošības politikas kontekstā ES piemēro ierobežojošus pasākumus jeb sankcijas, lai nodrošinātu atbilstību KĀDP mērķiem. Pašreizējā ES sankciju politikā ir pārmērīgi daudz īpašu gadījumu, kas bieži izrādās nesakarīgi un nepastāvīgi. Manuprāt, Komisijai ir jābūt aktīvākai, nosakot skaidru ES sankciju politiku.

Es uzskatu, ka Eiropas Parlamentam ir jābūt precīzam, runājot par sankcijām un it īpaši pieprasot ES atbildes reakciju uz starptautisko tiesību aktu pārkāpumiem, kā Parlaments to darīja šajā ziņojumā par Izraēlu. Es uzskatu, ka pirms prasīšanas ES piemērot jebkādas sankcijas, mums ir jābūt labi informētiem par konkrētiem tiesību aktu pārkāpumiem un jāatturas no vispārēja rakstura paziņojumu sniegšanas. Ja ir faktiski gadījumi, tie attiecīgā dokumenta tekstā ir jākonkretizē vai jāataino zemteksta piezīmē.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es balsoju par *Hélène Flautre* ziņojumu par ES sankciju kā daļas no ES rīcības un politikas cilvēktiesību jomā novērtējumu. Es atzinīgi vērtēju referentes līdzsvaroto pieeju svarīgam ES kopējās ārpolitikas un drošības politikas instrumentam. Sankcijas ir jāpiemēro par katru gadījumu atsevišķi un tā, lai tās neskartu nevainīgas puses. Esmu apmierināts, ka *Flautre* kundzes ziņojumā šādi punkti ir pienācīgi izskatīti.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), rakstiski. – (SK) ES cilvēktiesību ievērošanu uzskata par vissvarīgāko principu un tāpēc ietver pantus par cilvēktiesībām un to īstenošanas mehānismiem visos jaunajos divpusējos nolīgumos, kurus slēdz ar trešām valstīm.

Sankciju politiskā efektivitāte un to negatīvās sekas ir šodienas diskusiju temats. Mēs īpaši to apzināties tad, kad ES ir jāpieņem viedoklis attiecībā uz konfliktu Kaukāzā.

Tāpēc atzinīgi vērtēju un balsoju par *Hélène Flautre* ziņojumu, kas vieš jaunu filozofiju sankciju piemērošanā un maina idejas cilvēktiesību jomā.

Mums ir nepieciešama efektīva sankciju politika, lai nepiemērotu dubultstandartus, pamatojoties, piemēram, uz partnera stratēģisko nozīmi, kā tas ir Krievijas un Ķīnas gadījumā.

Mums ir jāizmanto stratēģijas dokumenti dažādām valstīm un citi līdzīga veida dokumenti kā pamats, lai attīstītu saskaņotas stratēģijas cilvēktiesību jomā konkrētā valstī un demokrātisko situāciju. Mums ir jāizmanto objektīva un jaunākā informācija, kas iegūta no vietējo un nevalstisko organizāciju pārstāvjiem. Mums ir jāatbalsta pilsoniskā sabiedrība un jānostājas pret tiem, kas ir vainojami konfliktos, piemēram, iesaldējot līdzekļus un piemērojot aizliegumus ceļot. Sankcijas nedrīkst skart trūcīgākos iedzīvotājus.

Es nelokāmi uzskatu, ka sankciju politika nekļūs efektīvāka, līdz nebūs ieviesta integrētā ES cilvēktiesību stratēģijā. Sankcijas kļūs efektīvas tikai tad, kad tās palīdzēs mainīt attiecības un tādējādi atrisinās konfliktus.

Pierre Schapira (PSE), rakstiski. – (FR) Pēc parlamenta vēlēšanām Palestīnā 2006. gada februārī es biju viens no pirmajiem, kurš teica gan no Jeruzalemes puses, gan Parlamentā, ka mums nevajadzētu piemērot sankcijas Palestīnas valdībai, jo tā ciestu tikai iedzīvotāji. Protams, mums ir jāatzīst, ka politiskā situācija Palestīnas teritorijā ir lielā mērā pasliktinājusies, it īpaši starp *Fatah* un *Hamas*, bet šo politisko krīzi nevar attiecināt tikai uz Eiropas sankcijām. Tāpēc es atturējos par balsošanu saistībā ar 4. grozījumu.

Tāpat es vēlos paziņot, ka nepārprotami nosodu Izraēlas nepārtrauktos starptautisko tiesību aktu pārkāpumus, bet paužu nožēlu, ka ziņojumā tekstā nav minēti citu Tuvo Austrumu valstu starptautisko tiesību aktu pārkāpumi. Šis ir dubultstandartu gadījums, un tāpēc es balsoju pret 5. grozījumu.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), rakstiski. – (DA) Par spīti tam, ka *H. Flautre* ziņojumā ir daži kritikas vērti aspekti, es balsoju par šo ziņojumu, lai izrādītu atbalstu cīņai par cilvēktiesībām.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Eiropas Savienības piemērotās sankcijas ir instrumenti, kas nodrošina KĀDP efektivitāti. Tie var būt diplomātiski instrumenti, bet visbiežāk tiem ir ekonomisks raksturs, un tie cenšas panākt atbilstību starptautisko tiesību aktu, demokrātijas un cilvēktiesību pamatprincipiem.

Referente pieprasa visaptverošu un padziļinātu esošo ierobežojošo pasākumu pārskatu, un es uzskatu, ka viņai ir taisnība. Piemēroti principi sankciju piemērošanai ir jāizstrādā tā, lai tās tiktu izmantotas tikai pēc detalizētas, atsevišķas analīzes.

Bez tam es uzskatu, ka prioritāte ir jāpiešķir tādu ekonomisku sankciju izstrādei, kas negatīvi neietekmē sabiedrību un nepārkāpj sankcionēto valstu iedzīvotāju cilvēktiesības. Tas ir īpaši nepieciešams saistībā ar paradumu veidot melnos sarakstus. Tāpēc es arī atbalstīju ziņojumu par ES sankciju cilvēktiesību jomā novērtējumu.

Ja sankcijas izrādītos nepieciešamas, es uzskatu, ka ir svarīgi ieviest pozitīvus pasākumus, lai palīdzētu to valstu iedzīvotājiem, kuru valstīm tiek piemēroti ierobežojoši pasākumi.

Charles Tannock (PPE-DE), rakstiski. – Mēs ar kolēģiem no Lielbritānijas Konservatīvās partijas pilnībā atbalstām cilvēktiesības visiem. Mēs atbalstām ES KĀDP sankciju režīmu, ko vienprātīgi piemēro visklajākajiem cilvēktiesību pārkāpējiem pasaulē, ņemot vērā to, ka Apvienotā Karaliste vienmēr var izmantot veto tiesības šajā jautājumā. Mēs arī paužam nožēlu par to, ka sankcijas tiek piemērotas nepastāvīgi un ar acīmredzamiem pārkāpumiem, piemēram, gadījumā, kad prezidentam *Mugabe* tika ļauts vairākkārt iebrukt ES par spīti viņa režīmam noteiktajam ceļošanas aizliegumam.

Diemžēl *H. Flautre* ziņojumā neaprobežojas ar to, ka atzīst Eiropas Kopienas tiesas tiesības pārvaldīt aizliegto teroristisko organizāciju sarakstu — kam ir jābūt politiskam, nevis juridiskam lēmumam — un apgalvo, ka Lisabonas līgums liek noteikt efektīvākas ES sankcijas cilvēktiesību pārkāpumu jomā. Tas pieprasa, lai Eiropas Parlaments īstenotu dalībvalstu drošības dienestu uzraudzību un padarītu saistošu rīcības kodeksu ieroču eksporta jomā. Šo iemeslu dēļ mēs neatbalstīsim šo ziņojumu.

Ewa Tomaszewska (UEN), rakstiski. – (PL) Es balsoju pret 57. punktu balsojumā pēc saraksta. Diemžēl mana balsošanas iekārta nedarbojās. Mani centieni pievērst šim faktam uzmanību tika ignorēti, kā tas notika arī piecos citos balsojumos pēc saraksta. Es vēlētos, lai tiktu pierēģistrēts, ka es balsoju pret šī dokumenta 57. panta oriģinālo tekstu.

- Rezolūcijas priekšlikums: TAM un māšu veselība (RC-B6-0377/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), rakstiski. – (FR) Uz papīra piektais tūkstošgades attīstības mērķis — samazināt māšu mirstību par 75 % līdz 2015. gadam — nepārprotami bija viens no sasniedzamākajiem mērķiem.

Patiesībā šis bija mērķis, kura īstenošana atpalika visvairāk. Nosodošs fakts ir šāds: Subsahāras Āfrikā katra 16 sieviete dzemdībās mirst. Šis skaitlis 20 gadu laikā tikpat kā nav mainījies.

Kur vēl pasaulē varētu sastapt tik dramatisku nelīdzsvarotību cilvēku veselības jomā? Turklāt, kad māte iet bojā, bērna iespēja iet bojā ir desmitkārt lielāka.

Mūsu visu centienos īstenot TAM īpaša uzmanība ir jāpievērš 5. mērķim.

G8 valstis beidzot ir to sapratušas. Savā pēdējā sanāksmē Japānā tās pieņēma „veselības paketi”, kuras mērķis ir nolīgt un apmācīt miljons veselības speciālistu darbam Āfrikā, lai 80 % māšu saņemtu atbalstu dzemdībās.

Tagad viss ir ES rokās.

Kopienai ir jārikojas saskaņoti un argumentēti vairākos virzienos:

- sieviešu informēšanā un izglītošanā;
- sabiedrības veselības sistēmu nostiprināšanā dienviņu valstīs;
- jāveic lieli ieguldījumi cilvēkresursos veselības aprūpes jomā.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ik gadu mirst apmēram 536 000 māšu (95 % gadījumu notiek Āfrikā un Dienvidāzijā). Uz katru mirušo sievieti 20 vai vairāk citām ir nopietni sarežģījumi, sākot no hroniskām infekcijām līdz invaliditāti izraisošām traumām, no kurām varētu izvairīties, ja būtu vispārēja pieeja pamataprūpei un ārkārtas palīdzībai dzemdībās, kā arī reproduktīvās veselības pakalpojumiem. Attīstītajām valstīm ir jāsniedz lielāks atbalsts šajās jomās.

Šie skaitļi ir ļoti satraucoši un norāda, ka māšu mirstība (TAM Nr. 5) ne vien atpaliek no attīstīto valstu plāna, bet arī ir vienīgais mērķis, kurā nav reģistrēts nekāds progress. Šodienas skaitļi ir tādi paši, kādi tie bija pirms 20 gadiem.

Māšu mirstību var novērst ar labākas veselības aprūpes nodrošināšanu un garantējot visaptverošu seksuālās un reproduktīvās informācijas un pakalpojumu pieejamību visām sievietēm.

Tāpēc mēs atbalstām pieņemto rezolūciju un priecājamies, ka mūsu priekšlikums aizsargāt efektīvas kontracepcijas un likumīga un droša aborta pieejamību arī ir pieņemts plenārsēdē.

Hélène Goudin un Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Ir šausmīgi, ka tik liela daļa pasaules iedzīvotāju dzīvo galējā nabadzībā, ka sievietes šajās valstīs un reģionos mirst grūtniecības un dzemdību laikā un ka tik daudziem cilvēkiem trūkst informācijas par drošu kontracepciju, un tās pieejamība ir ierobežota. Šis jautājums ir par cilvēka dzīvības vērtību un vispārējo cilvēktiesību neaizskaramību, ne tikai sievietēm, kas dzīvo nabadzībā.

Šajā rezolūcijā ir pozitīvi un nepieciešami priekšlikumi, bet tajā ir izskatīti arī jautājumi, kas nav ES kompetencē. Mēs esam izvēlējušies atbalstīt priekšlikumus, kuri pieprasa labākus apstākļus sievietēm, it īpaši saistībā ar seksuālo un reproduktīvo veselību. Tomēr rezolūcijā ir skarti arī citi temati, no kuriem daži attiecas uz ārpolitiku. Tāpēc galīgajā balsojumā mēs atturējamies.

Ona Juknevičienė (ALDE), rakstiski. – Eiropas Parlamenta rezolūcijai par māšu mirstību ir liela nozīme Tūkstošgades attīstības mērķu ziņā, un tajā ir ietverta doma, ka mēs apzināties esošo situāciju un ka mēs pieprasām rīcību, lai palīdzētu miljoniem sieviešu jaunattīstības valstīs. Es cieši atbalstu ieteikumu lūgt Komisiju un Padomi izstrādāt programmas un politiskās nostādnes, kas varētu palīdzēt novērst māšu mirstību, īpaši uzsverot piekļuvi informācijai par seksuālo un reproduktīvo veselību, lasītprasmi un pārtiku.

Šīs rezolūcijas kontekstā es uzskatu, ka kontracepcijas lietošana ir ļoti svarīga, lai novērstu slimības, nevēlamas grūtniecības un samazinātu māšu mirstību, bet vienlaikus es esmu pārliecināta, ka mums nav tiesību nosodīt vai kritizēt baznīcas, kas ir tikai morālas, nevis tiesiskas iestādes, veicinot ticību, bet neaizliedzot personīgās izvēles iespējas. Turklāt ir baznīcas, kas ar savām draudzēm nepārrunā kontracepcijas jautājumus.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo rezolūciju, jo māšu mirstības līmenis ir augsts ne vien jaunattīstības valstīs, bet arī jaunajās ES dalībvalstīs.

Satraucoši, ka katru gadu 536 000 ģimeņu paliek bez mātes apgādības, jo tas rada nelīdzsvarotību pašos sabiedrības pamatos. Mēs zinām iemeslus un metodes, kā apkarot šo pārādību; organizēšanas un plānošanas darbības ir atkarīgas no mums.

Es tiešām uzskatu, ka uzsvars ir jāliek galvenokārt uz sieviešu piekļuvi informācijai par veselīgu reprodukciju. Mēs nevaram veiksmīgi darboties, ja pašas sievietes nesāk apzināties briesmas, kas viņām draud pirms grūtniecības vai tās laikā. Mums arī jāpiešķir maksimāli daudz līdzekļu kvalitatīvu pakalpojumu nodrošināšanai ikvienam.

Toomas Savi (ALDE), rakstiski. – Priekšsēdētāja kungs, atbalstot grozījumus par ASV *Global Gag* noteikumu un dažu baznīcu noteikto kontracepcijas izmantošanas aizliegumu nosodišanu, es balsoju par šo rezolūciju. Bet es biju šokā, kad uzzināju, ka daži mani kolēģi, kurus parasti var uztvert nopietni, priekšroku dod pāvesta paziņojumiem par jaunattīstības valstu iedzīvotāju veselību un labklājību.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) Jaundzimušo mirstības skaita pieaugums un dzimstības sarukums no vienas puses un iedzīvotāju novecošana no otras puses liek dalībvalstīm un Eiropas iestādēm rīkoties nelokāmi un steidzīgi.

Es balsoju par rezolūciju par māšu mirstību pirms ANO 25. septembra augstākā līmeņa sanāksmes, kurā paredzēts pārskatīt Tūkstošgades attīstības mērķus, jo to teksts prasa, lai Padome un Komisija paplašinātu noteikumus par mātes veselības aprūpi un uzsvērtu prenatālās aprūpes programmu, mātes uztura, pienācīgas palīdzības dzemdībās, izvairoties no pārāk biežas ķeizargrieziena pielietošanas, pēcdzemdību palīdzības un ģimenes plānošanas nozīmi. Ar šo rezolūciju mēs Padomei un Komisijai pieprasām garantēt to, lai reproduktīvās veselības aprūpe ir par saprātīgu maksu, pieejama un augstas kvalitātes.

Ir svarīgi piešķirt maksimāli daudz līdzekļu programmām un politikas nostādnēm par māšu mirstības novēršanu.

Tāpat es uzskatu, ka ir būtiski finansēt ģimenes plānošanas darbības no valsts līdzekļiem.

Ewa Tomaszewska (UEN), rakstiski. – (PL) Rezolūcijā ir nosacījumi, kas netiešā veidā iedrošina veikt abortus un pieprasa aborta legalizāciju. Fakts, ka ir iekļauti paziņojumi par šādu tematu, nozīmē subsidiaritātes principa pārkāpšanu. Tas nozīmē arī to, ka finanšu resursi no to dalībvalstu ieguldījumiem Kopienā, kurās aborts ir aizliegts, var tik izmantoti abortu veicināšanai trešās valstīs.

Ir liekulīgi attaisnot iesaistīšanos abortus atbalstošā propagandā, aizbildinoties ar māšu veselības uzlabošanu, un piešķirt finanšu līdzekļus abortiem tā vietā, lai tos izlietotu māšu veselības uzlabošanā. Tāpēc es balsoju pret šo rezolūciju.

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (SK) Es balsoju pret šo rezolūciju.

Māšu veselības aizsardzība ir beznosacījumu priekšnoteikums cilvēces izdzīvošanai.

Mātes jaunattīstības valstīs patlaban saskaras ar pandēmiju, un viņām nav pieejama veselības pamataprūpe, aspirīns vai glāze dzeramā ūdens. ANO ģenerālsēdētārs skaidri uzsvēra, ka mazāk nekā 10 % budžeta tiek izmantots to problēmu risināšanai, kuras skar 90 % pasaules iedzīvotāju. Pneimonija, akūta caureja, tuberkuloze un malārija — slimības, kas rada milzīgas veselības problēmas jaunattīstības valstīs, bet ir ārstējamas — saņem mazāk nekā 1 % no budžeta.

ANO ir pieņēmusi stratēģiju par atbalstu dzemdībām kvalificētu mediķu uzraudzībā. Ar to paredzēts ierobežot ar maternitāti saistītos riskus, samazināt jaundzimušo mirstību un nodrošināt pakalpojumu pieejamību.

Tomēr šī rezolūcija bez visa pārējā ierosina arī „prasmīga un droša aborta nodrošināšanu” un pauž nožēlu par to, ka netiek nodrošināti pakalpojumi reproduktīvās veselības jomā. Padomei un Komisijai tiek prasīts „nodrošināt to, ka reproduktīvās veselības aprūpes pakalpojumi ir tādi, kurus var atļauties, kuri ir pieejami un kuriem ir augsta kvalitāte, un veicināt piekļuvi vispusīgai informācijai un pakalpojumiem seksuālās un reproduktīvās veselības jomā visām sievietēm”. Tajā tiek prasīts, lai Padome un Komisija iejauktos šajā jomā, bet abortu jautājums ir tikai dalībvalstu, nevis ES kompetencē.

Mēs nevaram jaunattīstības valstu mātēm piedāvāt neskaidru, vienkāršotu vai, kas būtu vēl ļaunāk, ideoloģiski neobjektīvu veselības aizsardzības redzējumu.

- Ziņojums: Syed Kamall (A6-0283/2008)

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Vispārējā vienošanās par pakalpojumu tirdzniecību (VVPT), kas paredz pakalpojumu liberalizāciju starptautiskā līmenī un kuru referents tik ļoti vēlas redzēt pabeigtu, patiesībā ir nekas cits kā Bolkešteina direktīva globālā mērogā. Vakardienas „poļu santehniķis” rīt būs ķīnietis vai pakistānietis.

Vienīgais izņēmums attiecas uz pakalpojumiem, kas „sniegti valsts iestādes uzraudzībā” un kuri netiek sniegti „komerciāli vai konkurences dēļ ar vienu vai vairākiem pakalpojumu sniedzējiem”. Citiem vārdiem sakot, vienīgie, kurus tas neskars, būs policisti, tiesu un diplomātisko dienestu darbinieki un karavīri. No otras puses VVPT būs vēl viens solis uz priekšu sabiedrisko pakalpojumu likvidēšanā; šo procesu aizsāka Komisija pirms kādiem 15 gadiem kompetences un vienota tirgus vārdā.

Šodien Eiropas Savienība uzskata, ka tai ir konkurences priekšrocības, un apgalvo, ka tās pakalpojumu sniedzējiem ir nepienācīga piekļuve trešo valstu tirgiem. Tomēr pakalpojumu nozari gaida tas pats, kas notika ar mūsu rūpniecību, ar pārvietošanu, samazināšanu un turklāt arī sociālā dempinga importu. Sociālo, vides un kvalitātes standartu turēšana redzeslokā, kam pēc referenta domām nevajadzētu kļūt par šķērslī tirdzniecībai, rada draudus Eiropas sociālā un ekonomiskā modeļa pakāpeniskai saīsināšanai.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Par spīti dažu negatīvu aspektu likvidēšanai un formulējuma precizēšanai, kas, lai gan neapšaubot liberalizācijas procesu, cenšas to „humanizēt”, šī rezolūcija joprojām ir teksts, kurā ir aizstāvēta pakalpojumu liberalizācija, arī sabiedrisko pakalpojumu jomā (šķietami ierobežoti savā būtībā, ar nepieciešamību pēc „diferencētas” pieejas liberalizācijai).

Tomēr par spīti Parlamenta vairākuma bažām pašreizējā starptautiskā situācija nav tāda, kāda tā bija 2001. gadā, kad sākās Dohas sarunu kārtā, un tas nozīmē, ka ASV un ES cenšas panākt, lai PTO pasaulei piemērotu savu ekonomiskās dominantes darba kārtību.

Par spīti vairākkārtējām neveiksmēm ES un „sociāldemokrāti” P. Mandelson un P. Lamy atkal cenšas panākt, lai sarunas „nenoietu no ceļa”, lai nodrošinātu un nezaudētu pamatu, kas sarunās jau panākts.

Kā jau iepriekš esam minējuši, galveno ekonomisko un finanšu grupu mērķis ir kontrolēt starptautisko tirdzniecību kapitālistu konkurences sistēmā, kontrolēt valstu ekonomikas (lauksaimniecība, rūpniecība, pakalpojumi, nodarbinātība, dabas resursi) un pašas valstis.

Liberalizācija nozīmē uzbrukumu strādnieku uzvarām un tautu suverenitātei, kā arī vides destruktīvu.

Tāpēc mēs balsojam pret šo rezolūciju!

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Pakalpojumi veido vairāk nekā trīs ceturtdaļas Eiropas ekonomikas. Pakalpojumu nozare ir ļoti nozīmīga Eiropas ekonomikas konkurētspējai un jauninājumiem, kuru pamatā lielā mērā ir zināšanas. Eiropas Savienības prasmīga darbība iekšējā pakalpojumu tirgū ir ļoti būtiska ES uzņēmumu konkurētspējai pasaules tirgū. Laicīga un pienācīga transpozīcija un īstenošana būs būtiska stabilai tirgus darbībai, it īpaši Pakalpojumu direktīvas gadījumā.

Pakalpojumu tirdzniecība lielākoties nozīmē profesionālu zināšanu pārvietošanos no vienas valsts uz citu. Tādēļ brīva tirdzniecība pakalpojumu jomā ir nozīmīga visās attīstības stratēģijās, jo tā sekmē ātru un efektīvu prasmju pārvietošanos lielos apjomos. Turklāt arvien pieaugošā piekļuve pakalpojumu tirgum rada iespēju ne vien attīstītajām, bet arī jaunattīstības valstīm, kurām bieži vien tiek liegta piekļuve prasmēm.

Piekļuve pakalpojumu tirgum ir sarežģīts jautājums PTO pašreiz notiekošo sarunu kontekstā. Tomēr jāpatur prātā, ka sarunām par pakalpojumu tirdzniecību ir jābūt ES interesēs, kā arī jāveicina trūcīgāko valstu attīstība. Ja tiks atļauts veikt būtiskus ārvalstu ieguldījumus, tad tieši pakalpojumu tirdzniecības liberalizācija varētu sekmēt palielinātu un ilgtspējīgāku ražošanu un infrastruktūras modernizēšanu visās ekonomikās.

David Martin (PSE), rakstiski. – Kamall kunga ziņojums par pakalpojumu tirdzniecību izskata veidus, kādos ES var iegūt piekļuvi trešo valstu pakalpojumu tirgiem. Pakalpojumiem patiesi ir arvien lielāka nozīme starptautiskajā tirgū. Tieši tāpēc ir svarīgi nošķirt komerciālos un sabiedrībai būtiskos pakalpojumus. Esmu to izdarījis savā balsojumā.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Saskaņā ar VVPT ar divpusējiem un daudzpusējiem nolīgumiem un ar atklātiem vai aizsegtiem spaidiem un draudiem ES veicina kapitāla iekļūšanu augošajos jaunattīstības valstu pakalpojumu tirgos, lai palielinātu peļņu un ietekmi. Komisijas ziņojums šo politiku vērtē atzinīgi un atbalsta to.

Sabiedriskās patēriņa preces, piemēram, ūdens, veselība un labklājība, izglītība u.c., ir monopolu mērķis centienos liberalizēt un atvērt valstu tirgus un privatizēt iestādes. Kapitālistu pārstrukturizēšana vēl vairāk kaitēs strādniekiem trūcīgajās valstīs.

Imperiālistu centru sāncensības un trūcīgo valstu pretestības dēļ pēdējās PTO sarunas ir bijušas neveiksmīgas. Varas centri sacenšas savā starpā par divpusēju un daudzpusēju nolīgumu noslēgšanu, lai nostiprinātu savas pozīcijas.

Uzmanība ir pievērsta tiešiem un netiešiem sabiedrisko pakalpojumu likvidēšanas gadījumiem, it īpaši kapitālam peļņu nesošās nozarēs un visu drošības šķēršļu likvidācijai. Tie ir centieni pakalpojumus padarīt vienlīdzīgus patēriņa precēm un veikt kopīgas pārrunas par lauksaimniecības produkciju. Šie visi ir tikai Eiropas kapitālistu imperiālistu agresijas piemēri, un viņi ir naski uz karošanu, lai uzspiestu savu izvēli.

Tokia Saïfi (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret šo ziņojumu par pakalpojumu tirdzniecību, lai mudinātu Komisiju tās sarunās par tirdzniecību panākt gan progresīvu, gan abpusēju pakalpojumu tirgus un politikas atvēršanu lielākai pārredzamībai. Eiropas Savienībai, kas ir pasaules lielākais eksportētājs un pakalpojumu sniedzējs, ir jāveicina labāka piekļuve pakalpojumu tirgum gan attīstītajās, gan arī jaunattīstības valstīs.

Tomēr šai liberalizācijai ir jābūt progresīvai un divpusējai, lai tiktu ņemtas vērā iesaistīto valstu intereses. Paturot šo prātā, es balsoju par 2. grozījumu, kurā ir uzsvērtā nepieciešamība pēc spējas atšķirt komerciālos pakalpojumus no nekomerciālajiem un pēc diferencētas pieejas, atverot tirgus vispārējo interešu pakalpojumiem. Es balsoju arī par 5. grozījumu, kurā EPN kontekstā ir pieprasīts, lai visiem būtu nodrošināti vispārēji, pieejami un ilgtspējīgi sabiedriskie pakalpojumi.

Un es balsoju arī par 7. grozījumu, kurā ir atzīts, ka konkrētus produktus, piemēram, ūdeni, ir jāatzīst par vispārēju sabiedrisko līdzekli, un es vēlos norādīt, ka ir nepieciešami piesardzības pasākumi, ierosinot atvērt tirgus šādiem pakalpojumiem.

Olle Schmidt (ALDE), rakstiski. – (SV) Pakalpojumu tirdzniecība šodien ir kļuvusi par visu ekonomiku nepieciešamību. Jebkurai valstij ir neiespējami būt ekonomiski veiksmīgai ar dārgu un neefektīvu pakalpojumu infrastruktūru. Tekstilpreču, tomātu un citu preču ražotāji un eksportētāji nebūs konkurētspējīgi, ja viņiem nebūs piekļuves kvalitatīvai banku sistēmai, apdrošināšanas kompānijām, grāmatvedības firmām, telekomunikāciju un transporta sistēmām.

Tomēr iespēja piedāvāt privāto uzņēmumu sabiedriskos pakalpojumus arī ir būtiska. Konkurence veselības nozarē, izglītībā un sabiedrisko sakaru jomā veicina labākus pakalpojumus. Tāpēc es izvēlos atbalstīt to, ka pakalpojumi privātai vai publiskai lietošanai netiek atdalīti, jo, manuprāt, konkurence arī sabiedriskajā sfērā veicina labāku kvalitāti un apkalpošanu. Man tas šķiet pašsaprotami neatkarīgi no tā, vai tas skar mūsu iekšējo tirgu vai pakalpojumu tirdzniecību citās valstīs ārpus ES.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Ziņojums par pakalpojumu tirdzniecību uzsver pakalpojumu tirdzniecības nozīmi kā nozares instrumentam, ar kuru rada jaunas pastāvīgas darba vietas un uzlabo iedzīvotāju dzīves kvalitāti. Šie pakalpojumi patlaban veido 75 % Eiropas Savienības IKP.

Referents pieprasa atvērt un liberalizēt pakalpojumu tirdzniecības tirgu. Noteikti ir nepieciešams atvērt tirgu un uzlabot konkurenci. Tomēr, manuprāt, pakalpojumu tirdzniecības tirgus atvēršanu nedrīkst uztvert kā privatizāciju. Ir jāsaprot, ka komerciālie pakalpojumi atšķiras no sabiedriskajiem. Tādēļ ir jānodrošina, ka pieņemtā pieeja sabiedrisko pakalpojumu tirdzniecības atvēršanai atšķiras no tās, kas ir pieņemta komerciālo pakalpojumu tirdzniecības atvēršanas sakarā.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu par pakalpojumu tirdzniecību, kurā ir uzsvērtā pakalpojumu tirdzniecības nozīme darba vietu radīšanā.

Sociāldemokrātu grupas iesniegtajā 2. grozījumā ir uzsvērtā nepieciešamība pēc diferencētas pieejas vispārēju interešu pakalpojumu tirgus atvēršanas kontekstā un it īpaši nepieciešamība nošķirt komerciālos un nekomerciālos pakalpojumus.

Manuprāt, 5. grozījums ir īpaši nozīmīgs, jo tas pieprasa vispārējus, pieejamus, ilgtspējīgus un pieņemamus pakalpojumus atbilstīgi augstas kvalitātes standartiem, kurus jānodrošina visiem, un arī 10. grozījums, kurā Komisija ir aicināta rīkoties bargāk attiecībā uz viltojumiem, it īpaši tīmeklī, un kurā Komisijai pieprasa iesniegt Parlamentam un Padomei priekšlikumu ar mērķi nodrošināt Kopien un dalībvalstis ar kvalitatīviem un statistiskiem datiem Eiropas līmenī par viltošanu, it īpaši tīmeklī.

Bernard Wojciechowski (IND/DEM), rakstiski. – (PL) Tā sauktā pakalpojumu revolūcija, kas notiek jau no 20. gadsimta vidus, ir izraisījusi to, ka pakalpojumi kļūst par vissvarīgāko ekonomikas nozari daudzām valstīm. Tehnoloģiskais progress, it īpaši telekomunikāciju un informāciju tehnoloģiju jomā, ir būtiski mainījis uzskatus par pakalpojumiem un to iespējamo nozīmi starptautiskajā tirdzniecībā. Dramatiska iepriekšminētās sistēmas paplašināšanās kopā ar tehnoloģisko attīstību ir paplašinājusi starptautisko pakalpojumu tirdzniecību.

Polijas iesaistīšanās starptautiskajā pakalpojumu tirdzniecībā nekad nav bijusi pārāk aktīva. To pašu var teikt par citām centrālās un Austrumeiropas valstīm. Tas lielā mērā saistīts ar nepietiekamo nozares attīstību centrāli plānotajās ekonomikās. Būtiskas pārmaiņas pakalpojumu nozares attīstībā sākās tikai pārejas periodā, kas sekoja komunisma ērai un turpinājās, kamēr vien notika pievienošanos Eiropas Kopienām. Radikālas pārmaiņas pakalpojumu nozarē jau ir manāmas. Bez tam Polijas integrācijai Kopienās un ar to saistītajam Polijas ekonomikas pielāgošanas procesam EK prasībām ir jāpaātrina pakalpojumu nozares attīstības temps un jānodrošina lielākas iespējas Polijai piedalīties starptautiskajā pakalpojumu tirdzniecībā.

Tāpēc es uzskatu, ka ES ir jāpūlas uzlabot pakalpojumu tirdzniecības kvalitāti, jo šī nozare veicina labklājību un darba vietu rašanos visās pasaules ekonomikās. Turklāt tā palīdz paātrināt attīstības tempu.

- Ziņojums: Josu Ortuondo Larrea (A6-0308/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai gan mēs atzinīgi vērtējam ziņojumā paustās bažas par nepieciešamību veikt ieguldījumus ostu reģionos, tehniskajā modernizācijā un vides aizsardzībā, mūsuprāt, šis ziņojums slēpj to, ka viens no Eiropas Komisijas mērķiem saistībā ar turpmāko ostu politiku ir panākt šī stratēģiskā sabiedriskā pakalpojuma liberalizāciju vairākās dalībvalstīs.

Tāpēc mēs paužam nožēlu par to, ka ir noraidīti mūsu grozījumi, kuri:

- uzsvēra jebkuru jaunu centienu liberalizēt ostu pakalpojumus ES līmenī noraidīšanu, piemērojot iekšējā tirgus konkurences noteikumus,

- un pieprasīja, lai tiktu izveidotas iniciatīvas, lai apkarotu nedrošību un negadījumu riskus nozarē un lai garantētu un nodrošinātu ostas strādnieku tiesības, it īpaši nodarbinātības, taisnīgas samaksas, cienīgu darba apstākļu, sociālās labklājības, kolektīvo līgumu, arodbiedrību tiesību un profesionālās apmācības jomā.

Eiropas ostu dažādība un savstarpējā saistība ir jāsargā, un to pārvaldības pamatā ir jābūt augstiem kvalitātes un drošības standartiem — stratēģiskam elementam ekonomiskajā attīstībā. Eiropas ostu pārvaldības atvēršana starptautiskiem uzņēmumiem, kā tas, šķiet, notiek, mazinās darba attiecību un kolektīvo sarunu vērtību un paaugstinās nedrošības risku ostu sistēmā, kas beigu beigās tiks apšaubīt kuģošanas drošību.

Tāpēc mēs atturējamies.

Ona Juknevičienė (ALDE), rakstiski. – Balsošanas laikā izteicu savu nostāju, balsojot pret GUE grupas grozījumiem. Ostu nozare Eiropas Savienībai ir ļoti nozīmīga no ekonomiskā, komerciālā, sociālā, vides un stratēģiskā viedokļa. Tomēr, paturot prātā šīs nozares nozīmi, es nevaru atbalstīt pieeju, kas liktu ostām kļūt par valsts īpašumu.

Tieši pretēji — es atbalstu dalībvalstu tiesības ņemt vērā savas intereses, izlemjot — atvērt vai neatvērt ostu nozari liberalizācijai. Lēmumi par to, vai privatizēt un/vai piemērot privātu vai valsts partnerību ostās, ir dalībvalstu kompetencē, un to nenoteiks Eiropas iestādes, kamēr vien tie būs saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem. Patiesībā dažas Eiropas ostas jau vada trešo valstu iestādes vai uzņēmumi. Manuprāt, ostu nozarei, gluži kā jebkurai citai, ir jāļauj darboties vienādas konkurences apstākļos.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Grieķijas Komunistu partija balso pret šo ziņojumu, jo tas atbalsta un pēc būtības līdzinās Komisijas ziņojumam par ostām, kurš sekmē ES noteikto ostu privatizēšanas mērķi. Ostu privatizāciju līdz šim ir apturējusi darbinieku cīņa, bet ES vēl no tās nav atteikusies, jo tas ir ES kapitāla galvenais mērķis.

Tāpēc Komisija tagad cenšas to sekmēt ar fragmentāciju, proti, peļņu nesošu ostas pakalpojumu nodošanu kapitālam. Vienaļpus ES ir uztrenēta acs uz valsts subsīdijām ostām; tā gatavojas subsīdiju likvidēšanai vai drastiskai samazināšanai, tādējādi brūģējot ceļu ostu privatizācijai. Ostas ir stratēģiskas nozīmes dalībvalstu ekonomiku nozares un ir tieši saistītas ar to suverenitāti un spēju aizstāvēties. Tāpēc plāni liberalizēt ostu pakalpojumus un privatizēt ostas ietekmē ne tikai ostās strādājošos, bet arī veselu strādnieku šķiru un ļaužu masas.

Nepietiek tikai ar to, ka strādnieku šķira un darbinieki kopumā ir vērtīgi un organizē savu cīņu pret privatizācijas plāniem paši; viņiem ir jācīnās par ostām, kuras piederēs cilvēkiem pašpaļāvīgu cilvēku ekonomikas sistēmā kādas pazīstamas iestādes paspārnē.

- Ziņojums: Michael Cramer (A6-0326/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Par spīti tam, ka piekrītam ziņojumā paustajām bažām un priekšlikumiem, mēs uzskatām, ka tas neatpoguļo valsts politikas būtiskākos elementus šajā stratēģiskajā nozarē — ar norādēm uz sociālo, ekonomisko un vides jomu —, īpaši saistībā ar sistēmas izveidi spēcīgā valsts nozarē un nepieciešamību apkarot sistemātiskas neatbilstības strādnieku tiesībām un to pārkāpumus, kā to var novērot šajā nozarē.

Tāpēc mēs uzskatām, ka, neizskatot būtisko aspektu par darba apstākļiem šīs nozares profesionāļiem, ziņojums nesasniedz izvirzīto mērķi. Pagaidu līgumu prakse, kas veicina darba stundu, atpūtas periodu un kopīgo darba līgumu neievērošanu, kā arī ir strādnieku tiesību pārkāpums, liek apšaubīt viņu (un trešo pušu) drošību. tāpēc mums ir jāaptur darbavietu likvidēšana un pieaugošā darba attiecību nestabilitāte, veicinot uzņēmumu darbaspēka integrāciju, cienīgu karjeru un algas.

Tāpat mēs nepiekrītam uzsvērtajam, ka ir jāpiemēro „lietotājs maksā” un „piesārņotājs maksā” principi, jo šie pasākumi galvenokārt ietekmē galapatērētāju un sniedz labumu tikai tiem, kuri finansiāli spēj „lietot” un „piesārņot”, ne vienmēr veicot būtiskus uzlabojumus kravu pārvadāšanas transportā.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par *Michael Cramer* ziņojumu par ilgtspējīgu un efektīvu loģistiku un kravas pārvadājumu transporta sistēmu Eiropā.

Šai sistēmai ir būtiska nozīme Eiropas kā starptautiski konkurētspējīgas ekonomikas stiprināšanā un paplašināšanā, bet tas nedrīkst notikt uz vides un iedzīvotāju rēķina. „Zaļie koridori” ir pamatjēdziens Eiropas transporta optimizēšanai un tā īstenošanai pēc iespējas ilgtspējīgāk. Pareizā pieeja ir samazināt visa veida piesārņojumu, vienlaikus palielinot atjaunojamās enerģijas avotu izmantošanu.

Šajā saistībā ieguldījumi jaunajās tehnoloģijās, piemēram, datorizētajā „brauc un stāvi” (*stop-go*) sistēmā kravu transportam un atbalstā cita veida ceļa transportlīdzekļiem ir ļoti nozīmīgi un norāda uz turpmāko virzienu.

Pārvaldības un administratīvo procedūru saskaņošana ES līmenī arī uzlabos un padarīs efektīvāku Eiropas transporta sistēmu. Eiropai ir nepieciešama konkurētspējīga un novatoriska ekonomika, lai gūtu panākumus. Šis ziņojums sniedz būtisku ieguldījumu šī mērķa sasniegšanā.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. – (PL) Es piekrītu *Cramer* kunga paustajiem uzskatiem, proti, tam, ka ir jācenšas uzlabot Eiropas kravu transporta efektivitāti, integrāciju un ilgtspēju.

Tāpat es atbalstu visus pasākumus, kuri ir radīti vēlamo mērķu sasniegšanai. Tas attiecas uz uzmanības koncentrēšanu uz transporta koridoriem, atbalstu novatoriskajām tehnoloģijām, infrastruktūrai un efektīvākai kravu transporta pārvaldībai. Ir minēta arī nepieciešamība vienkāršot administratīvās procedūras un kravas transporta ķēdi, kā arī padarīt pievilcīgāku no ceļa neatkarīgā transporta tīklu. Es atbalstu visas šīs pieejas. Manuprāt, referenta noteiktajām prioritātēm ir jāsniedz būtisks ieguldījums Eiropas kravu transporta sistēmas uzlabošanā.

- Ziņojums: Frédérique Ries (A6-0260/2008)

Liam Aylward (UEN), rakstiski. – Mēs ar kolēģiem atzinīgi vērtējam no jauna izraisīto interesi pētījumos par iespējamo veselības apdraudējumu, ko rada pārlietu ilga atrašanās elektromagnētisko lauku zonā. Jautājumā par šo ietekmi uz veselību ir nepieciešama piesardzība. Es personīgi par šo jautājumu raizējos un centos iztīrīt šī gada janvārī. Savā vēstulē bijušajam komisāram M. Kyprianou es vērsu viņa uzmanību uz to, ka kopš 1999. gada 12. jūnija nav veikts neviens pārskats par spīti tam, ka bija paredzēts to veikt piecus gadus pēc minētā datuma.

Es balsoju par *F. Ries* ziņojumu, kurā ir atzīts, ka jauno tehnoloģiju ietekmes dēļ 1999. gada ziņojums ir novecojis. Tomēr es balsoju pret grozījumu, kas pieprasīja striktāku saskaņoto ierobežojumu piemērošanu īpašu elektromagnētisku viļņu emisijām. Šis jautājums skar veselību un tāpēc rūp Īrijai. Īrijas valdība ir publicējusi jaunāko ziņojumu, secinot, ka līdz šim nav atklāta nekāda kaitīga ietekme vai ilgtermiņa ietekme uz veselību.

Ir jau pieņemtas ICNIRP pamatnostādnes, ar kurām ierobežo sabiedrisko un profesionālo pakļaušanu elektromagnētiskiem laukiem un kuras atbalsta Pasaules Veselības organizācija.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par šo ziņojumu par spīti dažām pretrunām. Tomēr ir arī daudzi pozitīvi un būtiski aspekti, it īpaši piesardzības principa aizstāvībā, apstiprinot, ka tam ir jāveic viens no Kopienas politiku stūrakmeņiem veselības un vides jomā.

Šajā ziņojumā ir arī kritizēts rīcības plāns, it īpaši tur, kur teikts, ka tas „jau iedīgli ir lemts daļējai neveiksmei, jo tas paredzēts tikai kā jau pastāvošo Kopienas politiku papildinājums un tā pamatā ir preventīva politika, kuras mērķis būtu samazināt to slimību skaitu, kuras saistītas ar vides faktoriem, un tam trūkst skaidra un skaitļos izteikta mērķa”.

Tāpat ziņojumā ir uzsvērts tas, ka Eiropas Komisijai ir jāņem vērā MVU ekonomiskā nozīme, sniedzot tehnisku atbalstu, lai ļautu un palīdzētu tiem atbilst saistošajiem vides veselības noteikumiem un iedrošinātu veikt citas izmaiņas, kas ir pozitīvas no vides veselības viedokļa un ietekmē uzņēmumu darbību.

David Martin (PSE), rakstiski. – Es balsoju par *Frédérique Ries* ziņojumu par termiņa vidusposma pārskatu par Eiropas Vides un veselības rīcības plānu 2004.-2010. gadam. Es atbalstu prasību, lai rīcības plāns koncentrētos uz gaisa kvalitāti iekštelpās un ārā, kā arī uz ķīmikālijām. Tas, ka visiem ražotājiem vai importētājiem ir jāspēj pierādīt savas produkcijas drošība, pirms to laiž tirgū, arī ir pozitīvs solis, lai nodrošinātu, ka gan patērētāji, gan vide tiek pienācīgi aizsargāti.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Neapdomīgā dabas resursu izmantošana peļņai, kapitālistu pārstrukturizēšanai, tirgu liberalizācijai un enerģijas, transporta un telekomunikāciju jomu privatizēšanai posta vidi. Apvienojumā ar darba nosacījumu pasliktināšanos un veselības, labklājības un apdrošināšanas jomu privatizāciju ir novērojams vispārējs veselības problēmu pieaugums, it īpaši to slimību, kas saistītas ar vides riskiem. Veselības pakalpojumu komercializācija un ES vides politika, kas ar piesārņojuma tirdzniecības sistēmu un „piesārņotājs maksā” principu pārvērš vidi par patēriņa precī, nespēj novērst apdraudējumus un kaitējumus, kā arī nespēj tos pārvaldīt darbinieku labā, jo viņu pamatmērķis ir palielināt kapitāla peļņu.

Ziņojums ir pareizs savos secinājumos par preventīvo un aizsardzības principu piemērošanu; trūkst būtisku, striktu pasākumu; ir nepieciešamība pēc visaptverošiem pētījumiem, pamatojoties uz visneaizsargātākajām grupām; garīgā veselība, magnētisko lauku ietekme u.c. Tomēr ziņojums noslēdzas ar priekšlikumiem, kurus nosaka promonopolistiska ES politika, piemēram, vairāk nodokļu atlaistu un finansiālu stimulu uzņēmumiem. Šis iemesls uzliek atbildību par vides aizsardzību indivīdam.

Rovana Plumb (PSE), rakstiski. – (RO) 2005. gada februārī justais prieks par to, ka tika apstiprināts „Eiropas Vides un veselības rīcības plāns 2004.-2010. gadam”, ir beidzies bez daudzu ierosināto darbību īstenošanas. Ir lielā mērā nepieciešams ievērot šos termiņus un veikt šīs darbības, it īpaši šajā desmitgadē, kad vislielākais izaicinājums cilvēku veselībai vides aizsardzības jomā ir pielāgošanās klimata pārmaiņām.

Mazāk turīgākie sabiedrības slāņi, kā arī bioloģiski visneaizsargātākie (bērni, grūtnieces un veci cilvēki) būs visjutīgākie pret šīm pārmaiņām.

Īpaša uzmanība ir jāpievērš pielāgošanās sociālajiem aspektiem, to skaitā arī arodriskiem un ietekmei uz dzīves līmeni un sadzīves apstākļiem.

Nelabvēlīgo laika apstākļu nelabvēlīgās ietekmes uz cilvēku veselību novēršanai ir būtiska nozīme, un tādēļ Komisija ir pieprasījusi izstrādāt paraugprakses rokasgrāmatas, kurās būtu minētas darbības, kas jāveic reģionālajām un vietējām iestādēm sadarbībā ar citām iestādēm, kā arī iedzīvotāju izglītības un izpratnes programmas, lai vairotu sapratni par pielāgošanos klimata pārmaiņu ietekmei.

10. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: (sk. protokolu)

(Sēde tika pārtraukta plkst. 13.25 un atsākta 15.00)

SĒDI VADA: M. A. DOS SANTOS

Priekšsēdētāja vietnieks

11. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

12. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem(debates)

12.1. Valsts apvērsums Mauritānijā

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir debates par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem saistībā ar valsts apvērsumu Mauritānijā⁽¹⁾.

Alain Hutchinson, autors. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, Mauritānijā notikušo valsts apvērsumu var uztvert kā istu traģēdiju. Eiropas Savienība ir ieguldījusi pūles daudzās valstīs, un Mauritānijā tā ir devusi lielu ieguldījumu demokratizācijā; bez tam, un es teiktu pat svarīgāk ir tas, ka Mauritānijas iedzīvotāji ir devuši lielu ieguldījumu, un tiem, kuri ir atbildīgi par neseno diktatora *Ould Taya* gāšanu, ir izdevies viest milzīgas cerības šīs valsts iedzīvotājos, vienlaikus ievērojot savu apņemšanos organizēt pasākumus, sākot ar konstitucionālo referendumu 2006. gada jūnijā līdz prezidenta vēlēšanām 2007. gada martā, kā arī vietējo un vispārējo vēlēšanu rīkošanu 2006. gadā. Šis garais process ļāva izteikties visiem: arodbiedrībām, pilsoniskajai sabiedrībai un, protams, politiķiem. Tikai pēc gada šis apvērsums ir visu satricinājis, un demokrātu aprindās valda milzīga vilšanās.

Šī demokrātijas un Mauritānijas iedzīvotāju katastrofa skaidri mums atgādina par visu jaunizveidoto demokrātiju trauslumu, kā arī par to, cik īpaša uzmanība tām ir jāpievērš. Tagad ir būtiski nekļūdīgi nosodīt jauno Mauritānijas režīmu. Ja ievēlētais prezidents pieļāva lielas vai mazas kļūdas, tad Mauritānijas iedzīvotājiem, parlamentam un valsts ievēlētajiem pārstāvjiem bija jābūt tiem, kas reaģē, kritizē un piemēro sankcijas. Tās nebija armijas, žandarmērijas vai kāda cita policijas spēka tiesības pašiem iesaistīties šajā izteikti politiskajā jautājumā.

Tāpēc jaunie „spēcīgie” Mauritānijas cilvēki ir aicināti atjaunot Mauritānijas tautai pilnvaras, kas tai ir atņemtas. Mēs pieprasām, lai ievēlētais prezidents atgūtu savas politiskās funkcijas pēc iespējas drīzāk, pat ja tas nozīmē paciest visa veida kritiku, pieņemot, ka to izsaka demokrātiski, un ar cieņu izturoties pret Mauritānijas iedzīvotāju centieniem, jo viņi jau atkal ir kļuvuši par mazākuma vēlmju ķīlniekiem.

Bez tam, priekšsēdētāja kungs, es piebildīšu, ka man bija tas gods vadīt Parlamenta novērošanas misiju Mauritānijā, un notikušais mani dziļi iespaidoja. Es pielikšu punktu un ļaušu runāt *Isler Béguin* kundzei, kura vadīja Eiropas Savienības vēlēšanu novērošanas misiju. Mēs paužam lielu nožēlu par šiem notikumiem, jo Mauritānijā pieredzētais bija visu iedzīvotāju vēlme, vēlme, kas vairākkārt ir izteikta pagājušā gadā, un tagad notikušais ir traģēdija.

Marios Matsakis, autors. – Priekšsēdētāja kungs, šī nabaga Āfrikas tauta no politiskās nestabilitātes un nemieriem cieš nu jau vairākus gadus. Tas atspoguļojas divos militārajos valsts apvērsumos pēdējos trīs gados. Otrais no tiem notika 2008. gada 6. augustā. Kāds ģenerālis sagrāba varu, pārkāpjot konstitucionālo likumību, un arestēja prezidentu, premjerministru, citus valdības locekļus un daudzus civiliedzīvotājus. Dīvainā kārtā divas trešdaļas Mauritānijas parlamentāriešu ir parakstījuši deklarāciju par atbalstu šī apvērsuma vadītājiem.

Par spīti iespējamām bailēm no vajāšanas tā ir pretošanās demokrātijai un nožēlojams stāvoklis, kad ievēlētie parlamenta pārstāvji atzīst demokrātiskā procesa neveiksmi un piekrīt militārai diktatūrai. Mēs aicinām visus politiskos Mauritānijas spēkus vispirms ievērot tautas intereses un ar prātu apsvērtu gatavību kopīgi darboties, lai valstī atjaunotu konstitucionālo kārtību. Šajā pusē mēs mudinām un ceram sagaidīt ES, ANO un Āfrikas Savienības piedāvājumu sniegt nepieciešamo atbalstu.

Esko Seppänen, autors. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, militārās huntas īstenotais valsts apvērsums Mauritānijā ir plaši nosodīts, un ne velti. Saskaņā ar starptautisko novērotāju teikto 2006. un 2007. gada vēlēšanas tika organizētas, ievērojot noteikumus, un nav šaubu par Mauritānijas atstumtās valdības likumību.

Mauritānijā ir bijuši vairāk nekā 10 valsts apvērsumu vai to mēģinājumu, kopš tā atguva neatkarību no Francijas koloniālās varas. Iepriekšējais apvērsums notika pirms trim gadiem. Tolaik atklāti piedalījās augstāko aprindu militāristi, kā tas notika arī šoreiz. Šādu attīstību ir grūti nosaukt par stabilu vai demokrātisku.

⁽¹⁾ Sk. protokolu.

Strīdi starp demokrātiski ievēlēto prezidentu un ģenerāļiem Mauritanijā par attieksmi pret islāma ekstrēmismu veicināja apvērsumu. Tas ir milzīgs izaicinājums tiem, kas cenšas panākt mieru un stabilitāti šajā reģionā.

Rezolūcijas priekšlikumā pamatoti ir atzīmēti, ka likumīgi un demokrātiski ievēlētās valdības atjaunošana ir priekšnoteikums stabīlai un demokrātiskai attīstībai Mauritanijā. Tāpēc pieņemams risinājums nav rīkot jaunas vēlēšanas, jo tas ļautu militārajai huntai pielietot spēku. Šajā situācijā riskanti ir tas, ja valsts arī turpmāk būs izolēta, tiks loloti ekstrēmistu uzskati un darbības, kas novērsīs demokrātisko attīstību. Tāpēc mums ir jāatbalsta tāds ANO vadīts risinājums, kas ir pēc iespējas drīzāks un mierīgāks. Mūsu grupa atbalsta rezolūcijas priekšlikumu par stāvokli Mauritanijā.

Marie Anne Isler Béguin, autors. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, pateicoties jums es varēju vadīt vēlēšanu novērošanas misiju Mauritanijā.

Mēs ļoti lepojāmies ar rezultātiem, jo tas bija milzīgs panākums, ka pēc 24 gadiem militāristi nodeva varu tautas rokās.

Es Mauritanijā biju astoņas dienas pagājušajā nedēļā, un ko es tur dzirdēju? Es dzirdēju, kā cilvēki, kuri iepriekš prēcējās par to, ka viņiem ir civiliedzīvotāju valdība, tagad prēcējas par militāristu kārtējo atgriešanos, lai „sakārtotu demokrātiju”, kā viņi to dēvē.

Protams, mēs to saucam par valsts apvērsumu. Mēs to nosodām un esam nosodījuši jau agrāk. Tomēr, manuprāt, mums ir jādodas turp un jāredz tur notiekošais, un es iesaku jums, kolēģi, nosūtīt delegāciju, lai to uzzinātu. Āfrikas Savienības pārstāvis, *Ping* kungs, to sauc par „netipisku situāciju”. *Djinnit* kungs no ANO to sauc par „pārmaiņu situāciju”, un viņi abi saka, ka tagad mums ir jābūt radošiem. Kad viņi runā par strupceļu, viņiem tiešām ir taisnība par to, ka ir institucionāls strupceļš, bet šis institucionālais strupceļš nav radies no valsts apvērsuma; tas ir radies no degradācijas procesa, kas aizsākās aprīlī un kulmināciju piedzīvoja jūnijā vai jūlijā ar atcelšanu no amata, par kuru nevarēja balsot, ar divvainām parlamenta sēdēm, kas nebija pieņemtas un paredzētas un ar divu trešdaļu vairākumu, ja ne trīs ceturtdaļu vairākumu, kas atbalstīja prezidentu, kurš uzzināja, ka ir gāzts no amata, jo viņam lūdza atkāpties. Tās tiešām bija pārmaiņas, un tiem, kas neseko līdzī notikumiem, ir grūti tos saprast.

Es vēlētos lūgt jūs, kolēģi, doties un pavērot reālo stāvokli un aicinu jūs atbalstīt demokrātisko likumību, ko šai valstij izdevās iegūt pēdējās vēlēšanās.

Jāpatur prātā, ka tādas iestādes kā senāts, parlaments un municipālās padomes joprojām darbojas, un es tiešām ticu, ka šīs iestādes darbojas kā tautas pilnvaru aizbildnes. Tāpēc es uzskatu, ka risinājums ir jāatstāj par ziņā. Manuprāt, mums ir jāuzticas saviem parlamentārajiem kolēģiem, kas ierosināja plānu šai militārajai huntai, kuru mēs noraidījām, un tautas pārstāvju ziņā, gluži tāpat, kā mēs esam savu iedzīvotāju pārstāvji, ir jāatstāj lēmumi par turpmāko rīcību.

Manuprāt, mēs varam piešķirt viņiem ticamību un izrādīt uzticību: ja viņiem neizdosies nākt klajā ar likumīgiem, institucionāli likumīgiem risinājumiem, tad mēs varam ar varu iejaukties, bet es uzskatu, ka šodien šiem tautas pārstāvjiem, kuru pusē ir likumība, ir jāizsaka priekšlikumi, un mums viņi kā kolēģi ir jāatbalsta.

Ryszard Czarnecki, autors. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ikviens, kuru interesē Mauritanija, apzinās pašreizējo stāvokli šajā valstī. To apzinās arī tie deputāti, kuriem bija tas gods pārstāvēt Eiropas Parlamentu šajā valstī. Es arī biju šīs grupas sastāvā.

Isler Béguin ir liela atbilstīga pieredze. Es uzskatu, ka viņai ir tiesības to propagandēt no mūsu puses; mums ir jāpalielina līdzekļi, lai Eiropas Parlaments varētu sniegt efektīvu ieguldījumu notiekošajā, kā tas jau ir darīts vairāku citu valstu gadījumā. Nevajadzētu sākt apgalvot, kas ir pareizi, kam ir jānotiek, vai izdarīt atsauces uz konkrētiem standartiem. Tā vietā ir jāsniedz atbalsts cilvēkiem, kas cīnās par iedzīvotāju tiesībām un demokrātiskām vērtībām reģionos, kuros tās ievieši ir grūtāk nekā Eiropas Savienībā. Tāpēc ir ierosināts sadalīt līdzekļus tā, lai tos varētu izlietot patiesi efektīvi.

Colm Burke, autors. – Es vēlos ierosināt mutisku grozījumu pirms balsojuma. Nesenais valsts apvērsums Mauritanijā liek vilties. Valstij, kas pēdējos gados ir veikusi tik lielu progresu ceļā uz demokrātiju, šis apvērsums ir solis atpakaļ.

Demokrātiskas Mauritanijas nozīmi nevar novērtēt par zemu šajā nestabilajā Āfrikas apakšreģionā, tāpēc atgriešanās pie demokrātijas un pilsoniskās varas ir būtiska. Demokrātiski ievēlētās valdības gāšana ir vienkārši nepieņemama, tāpat kā joprojām nepārtrauktais šīs valsts prezidenta un premjerministra mājas arests. Tomēr

ir arī jāatzīmē, ka divas trešdaļas Mauritānijas parlamenta locekļu parakstīja deklarāciju par atbalstu valsts apvērsuma vadītājam un viņa ģenerāļiem. Pagājušajā svētdienā ģenerāļi izveidoja paši savu valdību, kas, manuprāt, ir jāuzskata par nelikumīgu.

Neatzīstot pašu ievēlētu pagaidu valdību, es tomēr mudinātu militāro huntu pēc iespējas drīzāk noteikt datumus jaunām prezidenta vēlēšanām, lai civiliedzīvotāju ministri atkal nāktu pie varas militārpersonu vietā. Huntai vēlēšanās ir jābūt neitrālai, kā tas notika pēc 2005. gada apvērsuma. Ja to nav iespējams panākt tuvākajā nākotnē, Eiropas Savienībai ir jāapsver striktāki pasākumi, piemēram, nehumanitārā atbalsta apturēšana. Komisijai ir rūpīgi jāapsver Kotonū nolīguma 96. panta atkārtota aktivizēšana, kas varētu veicināt huntas locekļu līdzekļu iesaldēšanu, kā arī atbalsta apturēšanu. Visbeidzot es mudinu Eiropas Savienību cieši sadarboties ar Āfrikas Savienību jautājumā par šīs politiskās krīzes atrisināšanu.

Laima Liucija Andrikiene, PPE-DE grupas vārdā. – (LT) Nožēlojami, bet Mauritānijas ģenerāļi atkal ir īstenojuši kārtējo valsts apvērsumu, kas diemžēl šīs valsts iedzīvotājus ietekmēs ļoti negatīvi. Tas, ka pēc militārā valsts apvērsuma, kad pasliktinās ekonomiskā un sociālā situācija, Pasaules Banka ir nolēmusi apturēt maksājumus šai valstij, ir vēl vairāk pasliktinājis situāciju, un iedzīvotāji drīz vien jutīs tās sekas. Vienīgais viedoklis šajā situācijā ir tas, ka mēs nosodām apvērsuma rīkotājus un pieprasām, lai šajā valstī tiktu atjaunota konstitucionālā un pilsoniskā kārtība. Mēs pieprasām, lai nekavējoties tiktu atbrīvots prezidents *Sidi Mohamed Cheikh Abdallahi* un tiktu radīti normāli darba apstākļi valdības ierēdņiem.

Militārs apvērsums neatrisina krīzi. Tikai politiskas sarunas un brīvas un godīgas vēlēšanas var jebkuru valsti izvest no konstitucionālas krīzes. Eiropas Savienības pienākums ir palīdzēt visefektīvāk pārvarēt šo krīzi, sniedzot atbalstu iedzīvotājiem, kuri no ekonomiskās un pārtikas krīzes cieš visvairāk.

Leopold Józef Rutowicz, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Mauritānija ir ļoti nabadzīga valsts. Tā ir arī netipiska islāma valsts un daudzu nevardarbīgu valsts apvērsumu upuris. Tā ir valsts, kas atzīst Izraēlu un atbalsta ASV cīņā pret *Al-Qaeda*. Mauritānijai ir demokrātiska konstitūcija. Valsts cieš no vairākām dabas katastrofām. Verdzība joprojām tur ir ierasta, un tas nozīmē, ka cilvēkiem tiek liegta viņu kultūras un reliģiskā identitāte un viņu personība. Tomēr tā valstī ir ietilpusi tradīcija. Tiek uzskatīts, ka Mauritānija nosacīti labi izmanto piešķirto palīdzību infrastruktūras un izglītības attīstībai.

Pēdējais apvērsums ir nācis kopā ar *Al-Qaeda* paziņojumu par svēto karu. Tas var destabilizēt valsti, palielināt badu un izpostīt panākto progresu. Tas var arī izraisīt daudzu cilvēku bojāeju un radikālā islāma ieviešanu necilvēcisku metožu izmantošanu valstī. Ņemot vērā šos draudus, ir būtiski, lai Eiropas Savienība un Āfrikas valstu organizācijas rīkotos ātri un novērstu šādu traģēdiju.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, vēl vakar mēs runājām par nepastāvību un neefektivitāti, kas reizēm raksturīga Eiropas Savienības sankciju politikai. Ir skaidrs, ka Mauritānija tam ir lielisks piemērs. Tajā notikušais valsts apvērsums šovasar ir jānosoda, un ar šo rezolūciju mēs to darām.

Tomēr mēs pieprasām arī to, lai politiskā spriedze tiktu mazināta attiecīgajās iestādēs, kuras vēl to nespēj pašlaik darīt.

Bez tam starptautiskajai sabiedrībai nevajadzētu nosodīt tos, kas to nav pelnījuši, it īpaši Mauritānijas iedzīvotājus, kuri jau ir gana cietuši no ekonomiskās un pārtikas krīzes.

Tāpēc mēs aicinām Eiropas Parlamentu nepārtraukt finansālo atbalstu pilsoniskās sabiedrības projektiem, kurus nodrošina Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instruments (*EIDHR*), kā arī pārdomāt zvejas nolīguma iesaldēšanu.

Tāpat mēs aicinām Komisiju iesaistīties politiskā dialogā saskaņā ar Kotonū nolīguma 8. pantu, lai atjaunotu konstitucionālo likumību. Ja šāds dialogs neizdosies, tad ir no jauna jāaktivizē Kotonū nolīguma 96. pants, kas izraisītu atbalsta iesaldēšanu, neskaitot pārtikas un humanitāro palīdzību.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, trauslie demokrātiskie režīmi Āfrikā, kurus gāž militāros apvērsumos: tas ir nebeidzams stāsts, sāga, kurai nav gala. Es nepārspīlēju, sakot, ka šis Parlaments līdz šim vairākkārt ir nosodījis visdažādākos valsts apvērsumus Āfrikā. Vairumā Āfrikas valstu joprojām ir netaisnīga vara, un tie paši vadītāji bieži vien ir pie varas gadu desmitiem. Miljardi attīstības atbalstam to nav mainījuši. Despoti bieži vien paliek pie varas, un mēs pārāk bieži viņiem atritinām sarkano paklāju. Tas veicina pesimismu.

Vēlēšanas, ko šis Parlaments palīdzēja novērot, notika godīgi: tas jau te tika minēts. Tomēr šīs vasaras notikumi Mauritānijā sniedz turpmākus pierādījumus, ka ar vēlēšanām vien nepietiek, lai demokrātiskās vērtības Āfrikā pieņemtu pastāvīgi.

Šodien gūtā mācība ir tāda, ka Eiropai ir jābūt drosmīgai un jāsniedz ekonomisks atbalsts un atbalsts attīstībai atkarībā no labas pārvaldības un demokrātijas, jo galu galā labumu no tā gūs paši afrikāņi. Tomēr ES nav bijusi pietiekami drosmīga, lai līdz šim pieņemtu šādu nostāju. Ar vārdisku Mauritānijas valsts apvērsuma nosodījumu nepietiek, ja Eiropas Savienība nepiemēro konkrētas sankcijas, vienlaikus izolējot huntu.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, ir ļoti žēl, ka mums šodien ir jārunā par Mauritāniju. Pērn Mauritānijā notika pirmās brīvās vēlēšanas. Starptautiskā kopiena, arī Eiropas Parlamenta novērošanas misija, tās atzina par godīgām un pārredzamām. Mauritānija ir panākusi būtisku progresu ļoti svarīgos jautājumos par demokratizāciju, stabilitāti un turpmāko attīstību. Man prātā ir sodi par verdzību, plašsaziņas līdzekļu liberalizācija un bēgļu atgriešanās.

Mauritānija tagad ir atkāpusies soli atpakaļ, atsaucot demokrātisko vēlēšanu rezultātus un izrādot tiesiskuma principa trūkumu. Prezidenta *Abdallah* uzvedību arī var vērtēt dažādi, bet viens ir skaidrs – prezidentu, kurš ir ievēlēts vispārējās, demokrātiskās un brīvās vēlēšanās, nekad nevar aizvietot ar valsts apvērsumu. Šāda rīcība ir nepieņemama valstī, kas attīsta savu demokrātiju, un to vēl nesen Mauritānija darīja. Eiropas Savienībai vajadzētu sadarboties ar Mauritānijas valdību un ar Āfrikas Savienību, lai atrisinātu šo situāciju.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Priekšsēdētāja kungs, kā dzirdējām, augusta sākumā pirmais demokrātiski ievēlētais Mauritānijas prezidents pēc militāra apvērsuma tika gāzts un ieslodzīts, tāpat kā valsts premjerministrs un iekšlietu ministrs.

Mauritānija ir viena no pasaules nabadzīgākajām valstīm un viena no jaunākajām naftas ražotājām. Ja tās demokrātiskā attīstība tiek apdraudēta, plaša mēroga sadarbība ar šo valsti ir jāapšaubā. Tā kā Pasaules Banka iesaldēja USD 175 miljonus finansiālā atbalsta un tā kā ES apsver iesaldēt EUR 156 miljonus, vairākiem attīstības projektiem draud beigas. Tomēr maiga pieeja šādā situācijā ilgtermiņā neatmaksāsies.

Barga attieksme nebūt nenozīmē to, ka Mauritānijas iedzīvotājiem tiks liegta pārtika un humanitārā palīdzība. Pie varas esošajai militārajai huntai tomēr ir jāatgādina par Kotonū nolīgumu un par to, ka, ja netiks panākts dialogs par demokrātijas atjaunošanu, ES nauda kārtējo reizi netiks piešķirta.

Glyn Ford (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, es teikšu to pašu, ko šodien ir teikusi lielākā daļa kolēģu: demokrātiska Mauritānija nozīmē stabilitāti šajā reģionā. Tikai 12 mēnešus pēc tam, kad Eiropas Savienības vēlēšanu novērošanas misija paziņoja, ka vēlēšanas ir notikušas godīgi, Mauritānijas ģenerāļi ir īstenojuši otro valsts apvērsumu divu gadu laikā.

Mēs pieprasām tūlītēju prezidenta un premjerministra atbrīvošanu un uzskatām, ka risinājums ir panākams ar dialogu. Mēs atzinīgi vērtējam Āfrikas Savienības iesaistīšanos procesā, bet mēs mudinām Komisiju iesaistīties šajā dialogā, cenšoties panākt mierīgu un demokrātisku risinājumu pašreizējai krīzei un, ja nepieciešams, izmantojot draudus par jebkādas palīdzības — izņemot pārtikas un humanitārās palīdzības — pārtraukšanu Mauritānijai, ja tuvākajos mēnešos netiks panākts piemērots risinājums.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisāre, es gribētu piekrist *Kaczmarek* kunga komentāriem. Valsts apvērsums Āfrikā un precīzāk, Mauritānijā, nevar būt pārsteigums. Ja ņemam vērā stāvokli šajā kontinentā, mēs varam secināt, ka, lai arī demokratizācijas process laimīgā kārtā ir sācies daudzos reģionos un joprojām turpinās, tas tomēr ir vājš. Tas ir fakts.

Mūsu uzdevums ir darīt visu, kas ir mūsu spēkos, lai atbalstītu demokratizāciju. Tas attiecas uz mūsu darbībām misiju laikā, uzraugot parlamentu vai prezidentu vēlēšanas. Tas attiecas arī uz finansiālo palīdzību. Mūsu klātbūtne, sapratnes veicināšana cilvēkos par to, kas vispār ir demokrātija, un skaidrojumi, kā viņi var tajā piedalīties pēc smaga sagatavošanās perioda, noteikti ir pūļu vērtā rīcība, ko mēs arī veicam. Es nedomāju, ka mums vajadzētu skopoties. Gluži otrādi — mums ir jābūt dāsniem. Uz spēles ir likta Āfrikas nākotne.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, Mauritānijā jau vairākus mēnešus ir saspringta politiskā situācija, liela parlamenta pretestība Mauritānijas prezidentam. 2008. gada 6. augustā, pēc tam, kad prezidents *Adallahi* bija atlaidis vairākus armijas vadoņus, militāristi reaģēja, īstenojot ātru valsts apvērsumu bez asins izliešanas. Patlaban ievēlētais prezidents joprojām atrodas ieslodzījumā viesu rezidencē. Jāatzīmē, ka arestēts ir arī premjerministrs, kamēr citas iestādes, piemēram, ievēlētais parlaments, nav cietis.

Pirms trīs gadiem, 2005. gada 3. augustā, šie paši ģenerāļi — tolaik vēl pulkveži — īstenoja līdzīgu apvērsumu pret 20 gadus ilgušo pulkveža *Ould Taya* režīmu, kurš pirms apvērsuma bija pie varas.

Nesenais valsts apvērsums tomēr radikāli atšķiras no 2005. gadā notikušā, kas pielika punktu diktatoriskajam režīmam un sekmēja paraugpāreju uz demokrātiju, ko politiski un finansiāli atbalstīja Eiropas Savienība. Šī pāreja ar vairākām brīvām un godīgām vēlēšanām ļāva pie varas nākt pirmajām demokrātiski ievēlētajām iestādēm Mauritānijā, kuru darbība joprojām ir lielā mērā jāuzlabo.

Jau no pirmās apvērsuma dienas mūsu nostāja ir bijusi skaidra. Komisārs *L. Michel* nelokāmi nosodīja apvērsumu un pieprasīja prezidenta *Abdallahi* atbrīvošanu un atjaunošanu amatā, kā arī ātru atgriešanos pie konstitucionālajiem noteikumiem. Starptautiskā kopiena izteica ļoti līdzīgu nostāju.

Jaunākie militārās huntas — pašpasludinātās „valsts augstākās padomes” — lēmumi piešķirt apvērsumam oficiālu statusu un izvirzīt jaunu premjerministru un vadību ir soli nepareizajā virzienā, kas ir pretēji starptautiskās kopienas prasībām.

Manuprāt, šis apvērsums rada nopietnus un acīmredzamus Kotonū nolīguma pamatnoteikumu pārkāpumus saistībā ar demokrātiskajiem principiem un tiesiskumu. Tāpēc 2008. gada 2. septembrī Komisija pieņēma paziņojumu Padomei par konsultāciju uzsākšanu ar Mauritāniju saskaņā ar Kotonū nolīguma 96. pantu.

Pamatojoties uz apspriešanās rezultātiem, tiks ierosināti attiecīgi pasākumi. Tomēr, ņemot vērā šo pasākumu iespējamo negatīvo ietekmi uz iedzīvotājiem, mēs joprojām ceram, ka tiks atrasts pieņemams risinājums bez nepieciešamības izolēt tik stratēģiski nozīmīgu valsti, kā daudzi no jums jau minēja.

Tikmēr mēs turpināsim sekot notikumu attīstībai Mauritānijā, pilnībā atbalstot Āfrikas Savienības centienus atjaunot konstitucionālos noteikumus valstī.

Ļaujiet īsumā komentēt divus jautājumus. Šajā posmā vēl ir par agru sīkāk iedziļināties attiecīgajās darbībās, kas jāveic īpašos projektos vai sadarbības jomās. Manuprāt, ir jānogaida Kotonū nolīguma 96. panta apspriežu rezultātus, un, *Isler Béguin*, būtu labi arī nogaidīt, līdz turp dodas delegācija. Bet vispirms ir jāsāk apspriedes par Kotonū nolīguma 96. pantu.

Un visbeidzot — ir divi nozīmīgi projekti: viens ir Eiropas Attīstības fonda īstenotais projekts (vērtība EUR 4,5 miljoni) pilsoniskās sabiedrības atbalstam, un otrs ir plānotais atbalsts ieguldījumiem demokrātijas un cilvēktiesību jomā (vērtība: EUR 300 000). Šie projekti droši vien turpināsies daļējas sadarbības saglabāšanas gadījumā. Tā nu pagaidām mēs esam posmā, kad domājam, ka ir jāņem palīgā Kotonū nolīgums un jāsāk apspriedes par 96. pantu, un tad jau redzēsīm.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks pēc debatēm.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Diemžēl jautājums par cilvēktiesību ievērošanu Āfrikā ir bijis aktuāls vienmēr. Daudziem eiropiešiem cilvēktiesību ievērošana ir bijusi dāvana, kuru viņi ir saņēmuši piedzimstot. Es esmu no valsts, kas piedzīvoja visizteiktāko komunismu Eiropā, kur cilvēktiesības nebija vadītāju darba kārtības augšgalā. Es nevaru teikt, ka 18 demokrātijas gadi ir sekmējuši pilnīgu cilvēktiesību pārkāpumu gadījumu izzušanu, bet stāvoklis ir daudz labāks, nekā tas bija komunisma laikos.

Vārīgajam Āfrikas kontinentam, kura gadsimtiem senā vēsture ir lielā mērā ietekmējusi tā iedzīvotāju mentalitāti, tagad draud destabilizācija veselā reģionā pēc Mauritānijas militāro vadoņu veiktā valsts apvērsuma. Patiesībā viņi anulēja 2007. gada demokrātisko Mauritānijas iedzīvotāju lēmumu, ar kuru demokrātiskā veidā tika ievēlēts valsts pirmais prezidents. Tiesiskuma ievērošana ir pirmais un būtiskākais demokrātijas priekšnoteikums.

Mauritānijas jaunajam režīmam nav iedzīvotāju atbalsta, un tas atspoguļo nelielas ļaužu grupas īpašās vēlmes. Starptautiskās kopienas pienākums ir gādāt, lai šajā valstī stāvoklis nepasliktinās gan iedzīvotāju drošības, gan visa reģiona stabilitātes dēļ, jo tur terorisms rada reālu apdraudējumu.

12.2. Nāves sods pakarot Irānā

Priekšsēdētājs. – Darba kārtības nākamais punkts ir debates par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem par nāves sodu pakarot Irānā⁽²⁾.

Paulo Casaca, autors. – (PT) Šogad ir 20. gadadiena kopš masveida nāves soda izpildīšanas tūkstošiem politisko ieslodzīto Teherānas cietumos. Tas bija viens no lielākajiem noziegumiem pret cilvēci, kas paveikts kopš Otrā Pasaules kara.

Nāves sodu izpildes skaits Irānā pašlaik ir ārpus kontroles: saskaņā ar oficiāliem Irānas iestāžu paziņojumiem Evinas cietumā Teherānā vienā dienā ir notikušas 29 pakāršanas. Šis režīms neievēro nepilngadīgo vai jebkādas citas tiesības, un tagad mēs saskaramies ar iespēju, par ko ziņoja ASV iestādes, kas tiks dota *Camp Ashraf*, kur gandrīz 4000 irāņu tiek aizsargāti ar Ceturto Ženēvas konvenciju atbilstīgi statusam, ko bija piešķirušas pašas ASV iestādes. Neraugoties uz to, ka oficiāli ir atzīts, ka viņus aizsargā ASV iestādes, mēs esam liecinieki sarunām par viņu nodošanu Irānas iestādēm šajā laikā un šajos apstākļos.

Komisāre, dāmas un kungi, mēs nekādā gadījumā nedrīkstam neko tādu pieļaut, pretējā gadījumā mēs līdzdarbosimies jaunākajā noziegumā pret cilvēci. Tas padarītu mūs par nozieguma līdzdalībniekiem. Mēs nekādā ziņā nedrīkstam to pieļaut. Man jums ir jāsaka, dāmas un kungi, ka šis gadījums ir daudz sliktāks par Gvantanamo, un mums ir jāliek ASV iestādēm to skaidri saprast. Mēs nedrīkstam to pieļaut, jo tas nozīmētu mūsu civilizācijas vērtību pilnīgu sagrāvi.

Charles Tannock, autors. – Priekšsēdētāja kungs, šķiet, ka brutālais teokrātiskais režīms Teherānā gūst pret dabisku prieku, šokējot pasauli un ignorējot civilizācijas standartus, kas raksturo vairumu pārējo valstu. Irāna ir bēdīgi slavena ne tikai nāves sodu izpildes apjoma dēļ, bet arī saistībā ar regulārām un cietsirdīgām nāves soda izpildēm nepilngadīgajiem un jauniešiem, kas ir izdarījuši noziegumus kā bērni.

Lai gan vairums valstu, kas joprojām piemēro nāves sodu pieaugušajiem, to piemēro tikai un vienīgi par slepkavību vainu pastiprinošos apstākļos, Irānas interpretācija attiecībā uz noziegumiem, par ko piespriež nāves sodu, ir ārkārtīgi plaša un tā ietver homoseksualitāti un laulības pārkāpumu. Tiesas bieži piemēro šādu spriedumu par to, kas mums Eiropā ir administratīvs pārkāpums vai arī vispār nav pārkāpums.

Pagātnē pusaudzes, kas bija seksuāli aktīvas ārpus laulības, tika sodītas ar nāves sodu par tā dēvētajiem „seksuālās šķistības noziegumiem”. Kā Eiropas Savienībai mums vajadzētu būt nelokāmiem nosodījumā attiecībā uz satraucošo Irānas cilvēktiesību situāciju, tieši tāpat kā mēs nosodām tās centienus bagātināt urānu kodolieročiem. Mēs šeit, šajā Parlamentā, lūdzam Irānas prezidentu apžēloties, taču man jāsaka, ka manas cerības nav ļoti lielas.

Marios Matsakis, autors. – Priekšsēdētāja kungs, neraugoties uz šī Parlamenta un Apvienoto Nāciju Ģenerālās Asamblejas līdzšinējām rezolūcijām un pretēji galvenajiem morāles un ētiskajiem apsvērumiem teokrātiskais totalitārais režīms, kas atbildīgs par Irānu, turpina pakļaut tās pilsoņus nāves sodam – vienam nāunumiem. Tomēr jāsaka, ka šķiet, paldies Dievam, ir izbeigts šausmīgais un barbariskākais nāves soda veids, nomētājot ar akmeņiem. Tas, bez šaubām, ir solis pareizajā virzienā.

Par spīti tam daudzu Irānā notiekošo tiesas prāvu godīgums liek vēlēties vairāk. Daudzos gadījumos tiesu varas administrācijas pārvaldes standarti ir tālu no tā, kas tiek gaidīts 21. gadsimtā. Turklāt bieži turpina notikt vajāšanas uz politiska un/vai teoloģiska pamata. Šāda prakse ir papildu kauna zīme valdošajām iestādēm Teherānā. Turklāt nāves soda izpilde nepilngadīgajiem turpinās, neraugoties uz starptautisko protestu.

Šī jaunā rezolūcija šodien ļauj cerēt, ka Irānas režīma vadītāji beidzot ieklausīsies pamatojumā un veselajā saprātā un strauji turpinās darboties, lai panāktu savas valsts atbilstību starptautiski pieņemtām saprātīgas uzvedības normām. Irānas tauta ir pelnījusi daudz vairāk nekā ciest aprobežota politiska vai reliģiska fanātisma barbarismu, ko īsteno ārkārtīgi tuvedzīgi un ļoti jauni vadītāji. Liberālās pārmaiņas Irānā sen jau ir aizkavējušās. Cerēsim, ka tās notiks drīz.

Feleknas Uca, autors. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mums vēlreiz ir jārūnā par cilvēktiesību pārkāpumiem Irānā, un mēs pēdējo reizi par to runājam vēl nesen.

Tieši pirms trim mēnešiem mēs šajā Parlamentā izstrādājām rezolūciju par nāves sodu izpildi Irānā. Diemžēl kopš tā laika stāvoklis nav uzlabojies. Gluži pretēji: kodolkrīzes ēnā slepkavošana, ko īsteno *Mullah* režīms,

⁽²⁾ Sk. protokolu.

nesodīti turpinās. Tikai pirms nedēļas nāves sods tiks izpildīts 18 gadīgam vīrietim *Behnam Saree*. Pirms nedēļas 20 gadus vecs vīrietis tika pakārts par noziegumu, ko viņš bija izdarījis 15 gadu vecumā. Procedūra vienmēr ir viena un tā pati: jaunam cilvēkam ir jāuzkāpj uz taburetes, ap viņa kaklu tiek aplikta cilpa, un, kad nāves soda izpildītājs aizsper prom tabureti, cilpa cieši savelkas. Šajā metodē nav apžēlošanas.

Saskaroties ar šāda veida barbarisku rīcību, ir grūti iztēloties vēl lielāku barbarismu. Es jautāju jums, dāmas un kungi, vai var kļūt vēl ļaunāk? Tomēr man jums ir jāsaka: jā, var! Vēl ļaunāka ir nāves soda izpilde nepilngadīgajiem. Nāves sodi, ko piemēro un izpilda jauniem cilvēkiem, kuri vēl nav sasnieguši pilngadību, ir nopietns Islāma Republikas starptautisko pienākumu un saistību pārkāpums.

Irāna ir parakstījusi virkni starptautisku konvenciju, kas uzliek tai pienākumu atturēties no nāves soda izpildes nepilngadīgiem likumpārkāpējiem. Tas ir briesmīgi — patiesi, tas robežojas ar bezgaumību — kad Irānas valdības pārstāvji reaģē uz šīs prakses kritiku, apgalvojot, ka nāves soda izpilde tiek atlikta, līdz attiecīgā persona ir sasniegusi pilngadību.

Irāna ir valsts, kas veic visvairāk nāves sodu nepilngadīgajiem un tādējādi ieņem kaunpilno vietu šīs līgas priekšgalā. Saskaņā ar *Amnesty International* datiem kopš 1990. gada neviena cita valsts visā pasaulē nav izpildījusi nāves sodu tik daudziem nepilngadīgajiem. Tikai 2007. un 2008. gadā vien tika izpildīts nāves sods 15 jauniešiem, un to nepilngadīgo likumpārkāpēju stāvoklis, kuri piedzīvo nāves soda izpildi, Irānā ir sasniedzis nepieņemamu, patiesi kritisku robežu. Vismaz 132 nepilngadīgi likumpārkāpēji šobrīd tiek turēti nāves kamerās, un reālais skaits, ļoti iespējams, ir krietni vien lielāks.

Tāpat kritisks ir stāvoklis Irānas cietumos: kopš 25. augusta vairāki simti kurdu tautības politisko ieslodzīto ir pieteikuši bada streiku Irānas cietumos. Viņi protestē pret necilvēcīgiem apstākļiem, pret spīdzināšanu un ļaunprātīgu izmantošanu, un pret nāves sodu. Starptautiskajai kopienai ir steidzami jārikojas šajā saistībā. Mums ir nenogurstoši jāturpina rīkot kampaņas un jāuzstāj uz Irānas pienākumu ievērot cilvēktiesības.

Stāvoklis ir pārāk bīstams, lai drīkstētu pieļaut jebkādu kavēšanos šī jautājuma risināšanā.

Raül Romeva i Rueda, autors. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, augusta sākumā mēs saņēmām lieliskus jaunumus no Irānas. Irānas tiesu iestādes bija nolēmušas atlikt nomētāšanas ar akmeņiem izmantošanu kā nāves soda izpildes veidu.

Tūlītējās sekas bija tādas, ka vismaz 10 sievietēm netiktu izpildīts nāves sods, izmantojot šo brutālo metodi. Tomēr apmierinājums nebija ilgs, jo kriminālkodeksa reformas priekšlikumā, ko pašlaik izskata Irānas parlaments, nāves sods, nomētājot ar akmeņiem, par noteiktiem laulības pārkāpšanas veidiem ir saglabāts.

Tomēr mūsu jautājums attiecībā uz Irānu ir ne tikai par nomētāšanu ar akmeņiem, bet par pašu nāves soda pastāvēšanu, jo to cilvēku skaits, kam tiek izpildīts nāves sods Irānā, joprojām ir viens no lielākajiem pasaulē. Tas jau tika minēts, un es to atkārtošu, ka 191 cilvēkam tika izpildīts nāves sods šogad, un 317 cilvēkiem tika izpildīts nāves sods 2007. gadā. Tikai Ķīna var pārspēt šo rekordu.

Kopumā mēs atklāti nosodām to cilvēku vajāšanu, ieslodzīšanu cietumā un bieži sodīšanu ar nāvi, kuri iesaistās cilvēktiesību aizsardzībā un veicināšanā, kuri aizstāv seksuālo brīvību un kuri rīko kampaņas pret nāves sodu. Visi šie cilvēki Irānā bieži tiek apsūdzēti par tādu darbību veikšanu, kas vērsta pret nacionālo drošību.

Ir daudz lietu, kas mums būtu šeit jāpiemin, bet, lūdzu, ļaujiet man runāt vismaz par vienu lietu: aktīvista un mazākumtautību tiesību aizstāvja *Yaghoub Mehrnehad* lietu, kurš pēc tautības bija beludžs un kurš bija Taisnības balss jaunatnes asociācijas izpilddirektors, kuru 2008. gada 4. augustā sodīja ar nāvi par to, ka viņš publiski vērsās pret vietējām amatpersonām par viņu attieksmi.

Marcin Libicki, autors. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs debatējam par noziegumiem, ko īsteno Irāna pati pret saviem pilsoņiem. Šis jautājums zināmā mērā atšķiras no citiem jautājumiem, ko mēs bieži tiekam aicināti apspriest, jo Irāna ne ar vienu nekaru. Tādēļ tā nav pakļauta intensīvam spiedienam, kas varētu izraisīt dažāda veida kriminālu darbību. Irānas režīms tika ievēlēts godīgā demokrātiskā ceļā. Tas ir vēl viens iemesls, kādēļ tur nevajadzētu būt jebkādam politiskam spiedienam. Turklāt Irānā nav savstarpēja saspīlējuma starp dažādām nacionālām grupām.

Par spīti tam Irānā katru dienu tiek izpildīts nāves sods vismaz vienai personai. Gados vecākiem cilvēkiem tiek izpildīts nāves sods par likumpārkāpumiem, kas izdarīti, kad viņi bija 13 vai 14 gadus veci, un nāves sods tiek izpildīts arī nepilngadīgajiem. Starptautiskajai kopienai ir jāizdara attiecīgi secinājumi. Tai ir jāizslēdz Irāna no visām starptautiskajām organizācijām, no kurām tā var Irānu izslēgt. Šāda darbība varētu dot

rezultātus. Labākais piemērs tam ir fakts, ka nomētāšana ar akmeņiem ir atlikta. Es arī lūdzu nenodot *Camp Ashraf* iemītniekus Irānai, jo tad viņiem pastāvētu briesmas tikt nodotiem nāves soda izpildītājiem.

Tunne Kelam, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, komisāre, patiešām ir steidzami nepieciešams parādīt Irānas režīmam mūsu stingro nosodījumu attiecībā uz aizvien lielāko nāves sodu izpildes skaitu tur, kā arī mūsu atbalstu demokrātiskām pārmaiņām šajā valstī. Bet mēs esam arī nobažījušies par to gandrīz 4000 Irānas opozīcijas dalībnieku likteni, kuri uzturas *Camp Ashraf* Irākā.

Tādēļ mēs stingri aicinām Irākas un arī ASV iestādes nepiespiest atgriezties Irānā nevienu Irānas bēgli, bet tā vietā rast ilgtermiņā apmierinošu risinājumu šīm personām, kas izvietotas *Camp Ashraf*, kurām ir aizsargātu personu statuss saskaņā ar Ceturto Ženēvas konvenciju.

Proinsias De Rossa, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, man šķiet, ka tad, ja jebkāda veida reliģija iegūst absolūtu varu jebkur pasaulē, tā ir tieši tikpat brutāla un neiecietīga kā jebkura sekulāra diktatūra. Irānā homoseksualitāte ir ar nāvi sodāms pārkāpums, laulības pārkāpšana ir ar nāvi sodāms pārkāpums, spiegošana, bruņota laupīšana, narkotiku tirdzniecība un, bez šaubām, atteikšanās no ticības ir ar nāvi sodāms pārkāpums: jūs tiksiet pakārti, ja nedarīsiet to, ko no jums sagaida.

Saskaņā ar opozīcijas avotiem politiskie aktīvisti ir apsūdzēti kriminālos likumpārkāpumos un viņiem ir izpildīts nāves sods. Irānas vīrietis tika pakārti par izvarošanu par spīti tam, ka viņa iespējamais upuris atsauc savu apsūdzību un spriedumā tika pieprasīta tiesas kontrole. Publiskai pakāršanai tiek izmantoti pārvietojami celtni un kravas mašīnu strēles un, tā kā nav kritiena, tas pakļauj attiecīgo personu sodīšanai ar nāvi lēnā, sāpīgā nāvē, nosmokot.

Ir būtiski, ka mēs spiežam Irānas iestādes sistemātiski aizstāt visus nāves sodus nepilngadīgajiem likumpārkāpējiem ar mazāku soda mēru un apturēt nāves soda izpildi četriem nepilngadīgiem zēni, kuri šobrīd gaida nāves soda izpildi. Es atzinīgi vērtētu sieviešu nomētāšanas ar akmeņiem pārtraukšanu — cerams, ka tas tiks panākts. Tomēr, kā norādīts rezolūcijā, ir satraucoši, ka ir jauni tiesību akti, kas cenšas saglabāt šo soda veidu par laulības pārkāpšanu.

Marco Cappato, ALDE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, skatoties uz Irānu kā globālu un kodoldraudu, stingra politiska un diplomātiska rīcība prasītu, lai mēs iesaistītu, piemēram, Krieviju. Turklāt, Irāna sniedz visu laiku skaidrāko pierādījumu tam, ka cilvēktiesību jautājumam ir jābūt mūsu starptautiskās un kopīgās drošības politikas neatņemamai sastāvdaļai, jo Irānā, kas pēc būtības ir kodoldrauds, pie varas esošais režīms vardarbību pret Irānas pilsoņiem īsteno ik dienu, un tam ir jāpievērš mūsu uzmanība.

Es ceru, ka komisāre var mums pastāstīt vairāk par to, kā tiek izmantoti līdzekļi demokrātijas un tiesiskuma veicināšanai. Mēs zinām, cik ļoti grūti ir sazināties ar demokrātisko opozīciju Irānā. Papildus tam pastāv vispārējais jautājums par nāves sodu, par kuru ir balsojusi ANO. Šis Parlaments ir pielicis lielas pūles, lai panāktu moratoriju, globālu apturēšanu. Tagad ir laiks pastiprināt šo attieksmi un ierosināt, lai ANO nozīmē īpašu ģenerālsēkretāra sūtni attiecībā uz nāves sodu. Es to ierosinu kā mutisku grozījumu, un es ceru, ka politiskās grupas to atbalstīs.

Mogens Camre, UEN grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka ikviens šajā Parlamentā man piekritīs, ka, lasot par atsevišķiem cilvēktiesību pārkāpšanas gadījumiem, par kuriem ziņots šajā rezolūcijā, šķiet, ka tas nevar attiekties uz notikumiem, kas risinās šajā gadsimtā. Bet tā ir nožēlojama patiesība par stāvokli valstī, kas ir atkritusi atpakaļ līdz viduslaiku primitīvajai brutalitātei mēģinājumā apspiest pašai savu tautu – tautu, kas ilgojas pēc demokrātijas, brīvības un reformām.

Mēs, rietumu demokrātijas, nevaram bezgalīgi turpināt sarunas ar kriminālo režīmu Teherānā naivā cerībā, ka mūsu vājie sarunu vadītāji jebkad varētu kaut ko panākt no režīma, kas nesaprot un nerespektē moderno pasauli un tās vērtības, un kas acīmredzami ienīst pats savu tautu tikpat stipri, kā tas ienīst mūs. Lai šī rezolūcija ir pēdējais aicinājums pēc taisnības un cilvēktiesībām. Es vēlos arī minēt – un ar dziļu nožēlu –, ka ES savā teroristu sarakstā joprojām ir iekļāvusi demokrātisko Irānas opozīcijas kustību PMOI par spīti gan Eiropas Tiesas Luksemburgā, gan augstākās Apvienotās Karalistes tiesas lēmumiem, ka tas ir nepamatoti.

Visbeidzot, es atbalstu *Kelam* kunga mutiskos grozījumus attiecībā uz *Ashraf* nometni, kā arī *Hutchinson* kunga mutisko grozījumu. Šie grozījumi uzlabos šo rezolūciju.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, mēs nedrīkstam ļauties ilūzijām. Teokrātija Teherānā nepārprotami nav nekas cits kā nicinājums pret demokrātiju Eiropā. Jebkurā gadījumā ir labi, ka Parlaments atkal ir skaidri nosodījis nāves soda izpildi Irānā. Nepilngadīgo sodīšana ar nāvi ir ne tikai pretrunā starptautiskajiem tiesību aktiem, tas ir absolūti barbariski un tas pasaka visu par šī režīma nesaudzīgo dabu,

kas desmitiem gadu ir valdījis Teherānā. Tam vajadzētu arī būt brīdinājumam tiem naivajiem cilvēkiem, kas domā, ka ar Irānu var apieties samta cimdos.

Taču ir kaut kas, kas šajā rezolūcijā nav pateikts. Tajā ir pareizi atzīmēts, ka Irānā ar nāvi tiek sodīts vairāk cilvēku nekā jebkurā citā valstī, izņemot Ķīnu. Tomēr būtu jāpiebilst, ka kopš 2005. gada janvāra vienīgās valstis, kurās piespriež un izpilda nāves sodu nepilngadīgajiem, ir bijušās Saūda Arābija, Sudāna, Jemena un Pakistāna. Nav sagādīšanās, ka tās ir islāma valstis, kurās „šariata likums” tiek piemērots burtam un garam. Iespējams, ka ir politiski nepareizi to teikt, taču fakti runā paši par sevi. Šī prakse sniedz papildu pierādījumus, ka šāda veida islāms, kas vēl nav guvis apgaismību, ir nesavienojams ar mūsu rietumu vērtībām.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs, Parlamenta kreisi noskaņotais kolēģis tikko izmantoja traģisko nāves sodu Irānā jautājumu un briesmīgos noziegumus, kas tur tiek paveikti, kā ieganstu, lai uzsāktu uzbrukumu reliģijai kā tādai. Viņš piedēvē šīs darbības attiecīgā režīma reliģiskajam raksturam. Pēc manām domām, tas ir absurdi.

Tas ir pilnīgi parasts totalitārais režīms, kas vienkārši izmanto islāmu pats savos nolūkos. Tā ir problēma, un mums ir stingri jānosoda pats režīms, nevis islāms vai reliģija kā tāda.

Starp citu, visbriesmīgākie režīmi pasaules vēsturē ir bijuši tie, kas īstenoja valsts vai starptautisko sociālismu, kā Ķīna to turpina darīt šodien.

Tādēļ mums ir jābūt skaidrai nostājai vienā jautājumā: šis Parlaments nav vieta ideoloģiskiem disputiem, pat Irānas jautājumā ne. Runa nav par ideoloģiju; runa ir par cilvēktiesību universālumu. Šīs cilvēktiesību universālums sniedzas pāri ideoloģiskajām atšķirībām. Nav Āzijas cilvēktiesību un nav islāma cilvēktiesību, kas dod cilvēkiem mazāku drošību un kas varētu piedot viena vai otra veida nāves sodu. Mēs esam kategoriski pret nāves sodu neatkarīgi no tā, vai tas tiek praktizēts ASV, Ķīnā vai Irānā, bet mēs neuzlūkojam šīs valstis kā vienādas. Mums ir jābūt skaidrībā par vienu lietu: Irānas režīms ir totalitārs, un mēs gribētu redzēt, kā tas beidzas.

Józef Pinior (PSE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, starptautiskie tiesību akti ir kristālskaidri. Nāves sodu nedrīkst piemērot personām, kas bijušas jaunākas par 18 gadiem laikā, kad tās izdarījušas likumpārkāpumu. Irāna pārkāpj šos starptautiskos tiesību aktus.

Es gribētu uzsvērt to, ka Irāna kā valsts ir parakstījusi starptautiskas konvencijas. Tā ir parakstījusi šāda rakstura apņemšanās. Šī gada jūlijā 24 cilvēktiesību aizsardzības organizācijas visā pasaulē aicināja Irānu pārtraukt nāves sodu izmantošanu nepilngadīgajiem, kā arī pārtraukt visu veidu nāves sodu izmantošanu savā teritorijā. Līdz šim Irānā šogad nāves sods ir izpildīts sešiem nepilngadīgajiem: tā rezultātā kopējais skaits kopš 2005. gada ir palielinājies līdz 26 nepilngadīgajiem.

Priekšsēdētāja kungs, komisāre, Parlaments jau ir vairākkārtīgi debātes par cietsirdīgo veidu, kādā Irānā tiek īstenots likums. Mēs nevaram ļaut nodot Irānai tos cilvēkus, kas pašlaik atrodas *Camp Ashraf*, jo šajā valstī netiek piemērots tiesiskums.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, stāvoklis attiecībā uz cilvēktiesībām Irānā neuzlabojas. Divi cilvēki tika pakārti vakar Arakā un Boujerdā, un daudzi citi gaida, kad tiks izpildīts viņiem piespriests nāves sods. Vairāki tūkstoši ajatollas režīma pretinieku pašlaik tiek turēti *Camp Ashraf*. Viņi ir modžahedi, un viņiem draud ar izraidīšanu no Irākas. Daudziem no viņiem tas nozīmētu drošu nāvi. ASV spēki ir snieguši drošību šīs nometnes iemītniekiem saskaņā ar Ceturto Ženēvas konvenciju. Plānotās izmaiņas šo spēku statusā nozīmē to, ka, kā apgalvots rezolūcijas priekšlikumā, cik ātri vien iespējams, ir jāatrod ilgtermiņa risinājums attiecībā uz Irānas bēgļiem, kas uzturas šajā nometnē. Kamēr man ir dots vārds, es vēlreiz vēlos atgādināt Parlamentam, ka ir nepieciešams pienācīgi īstenot tiesas spriedumus un izslēgt modžahedus no teroristu organizāciju saraksta.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). - (PL) Priekšsēdētāja kungs, publisku nāves sodu skaits Irānā pieaug. Saskaņā ar *Amnesty International* datiem katru gadu apmēram 20 personām šādā veidā tiek izpildīts nāves sods tūkstošiem skatītāju priekšā. Irānā nāves sodu cita starpā piemēro zaimošanas, atkrišanas, laulības pārkāpšanas un prostitūcijas gadījumā. Šie ļoti nopietnie sodi par netikumību un atkrišanu ir izraisījuši pamatotus cilvēktiesību aizstāvju protestus ārpus Irānas un reformistu politiku protestus šajā valstī.

Mēs, rietumi, nevaram vienkārši būt šādas drausmīgas rīcības pasīvi novērotāji. Eiropas Parlamentam ir nešaubīgi jānosoda šī Irānas režīma darbības. Vienlaikus Parlamentam būtu jāatbalsta opozīcijas, ko pārstāv modžahedi, miermīļie un reformistiskie centieni. Iepriekš minētās organizācijas, ko vada *Maryam Rajjavi*

kundze, demokrātiskas pārveidošanas loģisks iznākums būtu tās izsvīturošana no Eiropas Savienības teroristu organizāciju saraksta.

Dumitru Oprea (PPE-DE). – (RO) Runājot par šiem jautājumiem, no psiholoģiskā aspekta ir pierādīts, ka bargi sodi nekad nav veikuši korigējošu lomu, bet tie ir izraisījuši naidu, vardarbību un vēlēšanos atriebties līdzcilvēkiem un iestādēm. Es neaizstāvu vainīgu cilvēku nesodīšanu, taču ne izmantojot nāves sodu.

Neaizmirsīsim, ka cilvēkus var pārveidot ar pāraudzināšanas un sociālās reintegrācijas programmu palīdzību. Neaizmirsīsim, ka Irānā jauni cilvēki, kas vēl nav sasnieguši 18 gadu vecumu, tiek pakļauti nāves sodam, lai gan starptautiskās tiesības, kas atzītas ar Irānas parakstu, nepieļauj šādu nežēlību. Nupat mēs atklājām šausmīgu situāciju, kad grupa jauniešu no Isfahānas tika sodīta par dejošanu aizliegtā attālumā, dažus centimetrus vienam no otra.

Kā skolotājs es gribētu atgādināt, ka pozitīvus rezultātus nevar iegūt ar bailēm, piespiedu pasākumiem un fizisku sodu.

Aloyzas Sakalas (PSE). – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pievērst kolēģu uzmanību faktam, ka Irānā katru gadu tiek izpildīts nāves sods simtiem cilvēku. Tas ir neveiksmīgās politikas rezultāts, ko Eiropas Savienība pēdējos gados ir īstenojusi attiecībā uz Irānu.

Mums vajadzētu zināt, ka tikai stingra iekšēja opozīcija Irānā spēj mainīt šo situāciju. Mans jautājums šodien ir šāds: kādēļ ES turpina turēt Irānas opozīcijas kustību iekļautu melnajā sarakstā, par spīti faktam, ka Apvienotās Karalistes tiesas lika izņemt to no šī saraksta? Vai nav laiks Padomei pašreizējās prezidentūras vadībā izpildīt savu tiesiskuma ieviešanas pienākumu un reizi par visām izņemt opozīcijas kustības no melnā saraksta? Es uzskatu, ka Ferrero-Waldner kundze varētu spert vajadzīgos soļus.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, notiesāt desmit gadus vecu bērnu uz nāvi ir vienkārši necilvēcīgi. Izmantot celtņus kā karātavas ir noziegums un ļaunprātīga tehnoloģijas izmantošana. Turklāt nāves soda publiska izpilde veicina agresīvu uzvedību iedzīvotāju vidū. Mēs jau daudzas reizes esam apsprieduši stāvokli Irānā. Irāna ciniski pārkāpj starptautiskās saistības, ko tā ir parakstījusi. Mūsu rezolūcijas izrādās neefektīvas. Es ticu, ka Eiropas Komisija izskatīs iespēju piemērot sankcijas, ņemot vērā noziegumus, ko Irānas vadītāji veic paši pret savu tautu.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pašreizējo totalitāro režīmu Irānā vislabāk var aprakstīt kā tādu, kas novedis likumu līdz absurdam (*reductio ad absurdum*) un ķeries pie terora psiholoģijas. Likums darbojas tad, kad cilvēki zina, par ko var sodīt, taču ir jāsaglabā līdzsvars. Ir atbilstīgs vēsturisks piemērs. Padomju Krievijā vispār nebija likuma, bet vienkārši vienas visu zinošas personas un viņa nodaļas, proti KGB, griba. Situācija Irānā ir absurda, jo nāves sodu var piemērot par jebko un par visu. Irānā nav tiesu, nav loģikas un nav pienācīgu prāvu. Tādēļ es atbalstu aicinājumu nepieļaut politisko bēgļu, tādu kā tie, kas atrodas Irākā, kuri iepriekš tika minēti, atgriešanos Irānā, jo īpaši nepilngadīgie, jo viņi tiktu vienkārši nonāvēti bez tiesas sprieduma.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, es domāju, ka šis noteikti ir viens no visskumjākajiem cilvēktiesību pārkāpuma jautājumiem, proti, nāves sods – un jo īpaši nāves sods, ko izpilda jauniem cilvēkiem. Es domāju, ka mums visiem kopīga ir tā pati dziļā, nopietnā un steidzamā vajadzība kaut ko darīt. Jūnijā notika debates par šo pašu jautājumu, un tomēr laikā kopš jūnija situācija diemžēl nav uzlabojusies, bet gan pasliktinājusies. Mūsu bažu apmēru un nopietnību atspoguļo Eiropas Savienības publicēto paziņojumu pieaugošais skaits kopš jūnija debatēm – līdz šim vēl astoņi paziņojumi.

Jūs minējāt daudzus gadījumus, un arī es gribētu minēt dažus. Piemēram, pagājušajā nedēļā, dienu pēc tam, kad ES puda nožēlu par Reza Hejazi, nepilngadīgā, pakāršanu, tika izpildīts nāves sods vēl vienam nepilngadīgajam. 26. augustā Širāzas cietumā nāves sods tika izpildīts Zaree kungam. Tas notika, neraugoties uz apžēlošanas aicinājumiem, kurus izteica ne tikai Eiropas Savienība, bet arī visa pasaule, jo īpaši ANO Augstākais komisārs cilvēktiesību jautājumos. Zaree kungam izpildītais nāves sods ir palielinājis nepilngadīgajiem izpildīto nāves sodu skaitu – kā jūs minējāt – kopš šī gada sākuma līdz ļoti augstam skaitam, proti, seši nāves sodi. Informācija liecina, ka Irānā vairāk nekā simts nepilngadīgo atrodas uz nāves sliekšņa. Diemžēl mirušo skaits aizvien palielinās. Kamēr mēs runājam, vēl viens nepilngadīgais, Soleimani kungs, piedzīvo nenovēršamu nāves soda izpildi. Moratoriju nāves soda izpildei jauniešiem, ko noteica Irānas galvenais tiesnesis, nepārprotami un atkārtoti pārkāpj viņa paša tiesneši.

Attiecībā uz Camp Ashraf jautājumu, protams, būtu jāpiemēro Ženēvas konvencijas tāpat kā ikvienai citai nometnei. Gadījumā, ja Camp Ashraf iemītnieki piespiedu kārtā tiks deportēti uz Irānu, būs jāveic nepieciešamie

protesti pret Irānas valdību. Daudzos gadījumos mēs esam centušies vai nu atklāti runāt vai izmēģināt slēptu diplomātiju. Es pati visos gadījumos, kad pie manis citos jautājumos — kodoljautājumos — ir vērsies vai nu ārlietu ministrs vai Parlamenta priekšsēdētājs, šo lietu vienmēr esmu nostādījusi ļoti stingri. Mēs esam guvuši panākumus tikai vienā lietā, un tā bija sieviešu nomētāšana ar akmeņiem. Es vienmēr esmu izteikusies pret to, bet, kā jūs varat iztēloties, es esmu arī absolūti pret to, kas notiek ar jauniešiem un, protams, pret nāves sodu kopumā. Tomēr Irānas iestāžu ausis lielākoties ir kurlas pret mūsu aicinājumiem. Tādēļ dažkārt mums nav citas izvēles kā ķerties pie tā dēvētās „megafona diplomātijas”, ko Teherāna nicina un noraida.

Irānai ir jāpilda pašai savi pienākumi. Tās rīcība var tikai mest ēnu uz tās jau aptraipīto starptautisko reputāciju. Bez konkrētiem uzlabojumiem cilvēktiesību situācijā mūsu kopīgais mērķis attīstīt attiecības starp Eiropas Savienību un Irānas Islāma Republiku nevar tikt pienācīgi īstenots pat tad, ja kodoljautājums būtu atrisināts.

Es ticu, ka Eiropas Parlaments un visi ES partneri pievienosies šai nostājai un attiecīgi rīkosies. Šodien es vēlreiz aicinu Irānas Islāma Republikas iestādes pilnībā ievērot starptautiskās konvencijas, ko tā ir parakstījusi. Es aicinu Irānu saudzēt visu to nepilngadīgo dzīvības, kas joprojām atrodas uz nāves sliekšņa. Visa cilvēktiesību situācija patiešām ir ļoti sarežģīta. Kā jūs zināt, mums bija dialogs par cilvēktiesībām, taču tas diemžēl nedarbojās. Mēs centāmies strādāt pie publiskas diplomātijas, un mēs cieši sadarbojamies ar ES dalībvalstīm, lai īstenotu labi saskaņotu publisku diplomātiju. Mēs esam piešķīruši 3 miljonus eiro TV ziņu dienestam farsī (persiešu) valodā. Mēs arī cenšamies sadarboties ar pilsonisko sabiedrību Irānā, taču mūsu ceļā tiek likti daudzi šķēršļi.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks pēc debatēm.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Šis Parlaments atbalsta pilnīgu nāves soda atcelšanu visā pasaulē. Diemžēl vēl ir tāls ceļš ejams. Tādēļ mums ir jācenšas panākt tāds progress, kādu mēs varam panākt. Mēs atzinīgi vērtējam nomētāšanas ar akmeņiem kā nāves soda sievietēm izpildes atlikšanu Irānā. Mēs mudinām *Majlis* steidzami grozīt tiesību aktus, lai nodrošinātu to, ka nevienam netiek izpildīts nāves sods par noziegumiem, kas izdarīti, kad attiecīgā persona vēl nebija sasniegusi 18 gadu vecumu.

Mums būtu arī jānosoda to Irānas pilsoņu ieslodzīšana cietumā un vajāšana, kuri piedalījušies kampaņās par cilvēktiesībām un nāves soda atcelšanu. Pašreizējos apstākļos mēs aicinām Irākas un ASV iestādes piespiestu kārtā neatgriezt Irānā bēgļus un patvēruma meklētājus, kā arī strādāt, lai atrastu ilgtermiņa risinājumu situācijai, ar ko saskaras šie cilvēki, kas pašlaik ir ieslodzīti *Camp Ashraf*.

12.3. Albīnu nogalināšana Tanzānijā

Priekšsēdētājs. – Darba kārtības nākamais punkts ir debates par sešiem rezolūcijas priekšlikumiem par albīnu nogalināšanu Tanzānijā⁽³⁾.

Ryszard Czarnecki, autors. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, 21. gadsimtā cilvēki tiek nogalināti vienkārši tādēļ, ka viņi ir albīni. Tas notiek Tanzānijā, valstī, kurā vairāk nekā trešā daļa iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa. Pēdējā laikā 173 personas ir arestētas uz aizdomu pamata par albīnu nogalināšanu vai ievainošanu. Tas liecina par šīs problēmas apjomu. Pēdējo sešu mēnešu laikā divdesmit pieci cilvēki ir nogalināti vai ievainoti tādēļ, ka viņi bija albīni.

Pasaulē albīnu skaits ir prāvs. Faktiski 50 cilvēki no katra miljona ir albīni. Tomēr tikai Tanzānijā pret viņiem izturas tik nežēlīgi. Šajā valstī albīnu asinis un ķermeņa daļas tiek pārdotas. Par to atbildīgi ir animisti pūšlotāji un bandas, ko viņi nodarbina. Būtu jāatzīmē, ka daļēji vainīga ir arī policija, jo tai ir tendence pievērt acis uz šo problēmu.

Noslēgumā es gribētu norādīt, ka mēs varēsim uzskatīt, ka mūsu protests šodien šeit ir bijis efektīvs tikai tad, ja un kad albīniem Tanzānijā būs padarīta pieejama medicīniskā aprūpe, izglītība un iespēja integrēties sabiedrībā.

⁽³⁾ Sk. protokolu.

Laima Liucija Andrikiene, autore. – (LT) Šodien mēs apspriežam diskriminācijas gadījumu pret mazākumu. Minētais mazākums ir albīni, kas tiek nogalināti un sakropļoti Tanzānijā, ieskaitot mazus bērnus. Tā ir nopietna problēma Subsahāras Āfrikā. Es vēlos jums atgādināt, ka albinisms skar vienu no 20 000 cilvēku visā pasaulē. Kā tika minēts iepriekšējā runā, pūšlotāji Tanzānijā pārdod albīnu ķermeņa daļas un asinis ogļračiem un zvejniekiem, kas naivi tic, ka tās viņiem var nest veiksmi, veselību un bagātību. Mūsu nostāja ir ļoti skaidra – albīnu nogalināšana un pret viņiem vērstā diskriminācija ir pilnīgi nepieņemama, un to nedrīkst paciest. Tanzānijas valdībai ir jāveic saskaņoti pasākumi, lai izbeigto šo draudīgo situāciju. Tanzānijas valdība un prezidents jau ir sākuši īstenot pasākumus, ko mēs atzinīgi novērtējam, taču tas nav pietiekami. Tiesas lietā, kurā 173 cilvēki tiek turēti aizdomās par albīnu nogalināšanu, viņiem ir jāpiemēro drošs pārbaudes veids, kas atklās to atrašanos pie varas Tanzānijā, un vainīgie ir jā sodā. Tomēr labākais veids, kā atrisināt šo problēmu, būtu nodrošināt labāku izglītību un atbilstīgu veselības aprūpi visiem šīs valsts pilsoņiem, ieskaitot albīnus. Starptautiskajai kopienai un arī Eiropas Savienībai ir jāsniedz palīdzība, lai pārvarētu šīs problēmas. Vairums albīnu mirst no ādas vēža, pirms viņi sasniedz 30 gadu vecumu.

Marios Matsakis, autors. – Priekšsēdētāja kungs, cilvēki ar ģenētisku albinisma defektu bez nopietnām veselības aprūpes problēmām visā pasaulē cieš no dažādas pakāpes diskriminācijas.

Bet nesen Subsahāras Āfrikā, jo īpaši Tanzānijā, albīni papildus ir piedzīvojuši bezprecedenta barbariskus sakropļošanas uzbrukumus, pūšlotājiem izmantojot viņu ķermeņa daļas kā sastāvdaļas talismanu ražošanā, par kuriem tiek solīts, ka tie padarīs cilvēkus bagātus. Šāda situācija ir ne tikai acīmredzami krimināla, bet arī liecina par atpalikušu sabiedrību, kurā joprojām darbojas slimīgi brutāla pūšlotāju prakse.

Tanzānijas valdībai ir pienākums ātri un apņēmīgi rīkoties šādos aspektos: pirmkārt, aizsargāt visus albīnus no tālākiem uzbrukumiem; otrkārt, pilnībā izmeklēt visus noziegumus pret albīniem un piespriest sodu vainīgajiem; treškārt, pietiekami izglītēt savus pilsoņus, lai atbrīvotu tos no pūšlotāju lāstiem un māņticības, un, ceturtkārt, pārliecināties, ka albīniem tiek piedāvāta labākā iespējamā medicīniskā un sociālā palīdzība, kāda viņiem ir vajadzīga, lai dzīvotu gandrīz normālu, drošu un mierīgu dzīvi.

Erik Meijer, autors. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, tas, kas notiek Tanzānijā, nav vardarbība, ko īsteno valsts. Diskriminācija un vardarbība ir prakse, kas ir pastāvējusi kopš laika pirms jūdu-kristiešu-islāmistu civilizācijām, laika, kad nepastāvēja pieņemums par visu personu vienlīdzību.

Tanzānijā ir 150 000 iedzīvotāju, kuriem krāsas pigmenta melanīna dēļ ir sarkanas acis, bāla āda un gaiši mati. Viņi tiek uzlūkoti kā burvestību produkti. Daudzi no šiem cilvēkiem tiek nogalināti, pēc tam viņiem tiek novilkta āda, un viņu āda un citas ķermeņa daļas tiek izmantotas maģiskos rituālos. Sava lielā albīnu skaita dēļ Tanzānija ir lielākā cilvēka ķermeņa daļu piegādātāja visai Āfrikai.

Nebūs iespējams izbeigt šo šausmīgo praksi bez aktīvas vienkāršo cilvēku izglītošanas Tanzānijā un visā Āfrikā, labākas medicīniskās aprūpes nodrošināšanas, lai albīniem būtu labāka piekļuve pastāvīgām darba vietām. Tanzānijas valdība veic pasākumus, tai skaitā albīnu reģistrēšanu, lai spētu viņus aizsargāt. Nemainot attieksmi albīnu jautājumā, šis albīnu reģistrs nākotnē var tikt ļaunprātīgi izmantots, lai izsekotu šos cilvēkus un tos iznīcinātu. Mums ir sliktā pieredze Eiropā 20. gadsimta 40. gados ar apdraudēto iedzīvotāju grupu reģistrēšanu.

Charles Tannock, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, albīnu liktenim Tanzānijā šodien ir grūti noticēt. Kad es pirmo reizi dzirdēju par šo jautājumu, man tas likās kā kaut kas, paņemts tieši no Džozefa Konrāda romāna „Tumsas sirds”. Es gribētu ticēt Āfrikas atjaunotnei un potenciālam, tāpat kā, šķiet, to dara daudzi citi kolēģi šajā Parlamentā, bet albīnu slepkavības to ķermeņa daļu dēļ starptautiski neuzlabo šī kontinenta tēlu. Diemžēl albīnu ciešanas neaprobežojas tikai ar Tanzāniju, tās ir vērojamas visā Āfrikā.

Papildus medicīniskajām albinisma izraisītajām sekām tropu apvidos, tajā skaitā šausmīgā ādas vēža augsto risku, ilgstoši cietušie albīni labākajā gadījumā tiek uzskatīti par kropļiem vai retumiem, un ļaunākajā gadījumā viņi tiek nogalināti, lai apmierinātu tradicionālās medicīnas pieprasījumu, kas ir vairāk radniecīga viduslaiku burvestībām.

ES nevajadzētu vilcināties rīkot kampaņas šajā jautājumā un izdarīt spiedienu uz tādām valstīm kā Tanzānija, kur acīmredzami plaši ir izplatīta šāda cilvēktiesību un cieņas neievērošana. Tomēr mani iedrošina tas, ka Tanzānijas prezidents ir lūdzis savu tautu mainīt savu tradicionālo attieksmi. Cerēsim, ka citi vadītāji visā Āfrikā atkārtos šo svarīgo ziņu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, PSE grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šī gada martā vairāk nekā 25 albīni, kas dzīvoja Viktorijas ezera tuvumā, tika brutāli nogalināti vai sakropļoti. Upuru vidū bija bērni. Pagātnē šajā apvidū uzbrukumiem bija pakļauti cilvēki, kuriem tika piedēvētas pārdabiskas spējas.

Jāatgādina, ka 36 % Tanzānijas iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa. Par spīti nodomiem un mērķiem šiem cilvēkiem nav pieejas veselības aprūpei. Normāla prakse ir vērsties pie vietējā pūšlotāja pēc palīdzības. Vietējo iedzīvotāju zemaizglītības līmenis veicina viņu ticību pārdabiskām īpašībām. Liels skaits albīnu dzīvo Subsahāras Āfrikas teritorijā, un viņi ir kļuvuši par atklātas diskriminācijas upuriem tādēļ, ka viņi ir atšķirīgi. Albīniem ne tikai tiek liegtas tiesības uz veselības aprūpi, bet arī uz sociālo un juridisko palīdzību. Vispārēja prakse ir diskriminēt albīnus ikdienas dzīvē, skolās, valsts iestādēs un darba tirgū. Albīni izjūt, ka viņi tiek pastāvīgi pazemoti un ka pret viņiem izturas kā pret otrās šķiras pilsoņiem.

Pašreizējo neiecietību varētu apkarot un nākotnē samazināt uzbrukumu skaitu albīniem, sodot tos, kas ir vainīgi slepkavībās, vienlaikus būtiski uzlabojot sabiedrības informētību Tanzānijā. Ir būtiski atbalstīt tās iniciatīvas, ko šajā saistībā veikusi Tanzānijas valdība. Šādas iniciatīvas ietver īpašu aizsardzību albīniem bērniem, vienlaikus sadarbojoties ar pilsonisko sabiedrību un nevalstiskām organizācijām. Darbības būtu jākoncentrē pirmkārt un galvenokārt uz lauku apvidiem, kur sabiedrības informētība ir vismazākā. Turklāt Komisijai un dalībvalstīm būtu jāsniedz stingrs atbalsts ārkārtas darbībām, ko veic Tanzānijas Albīnu sabiedrība. Ilgāka termiņa pasākumiem vajadzētu būt vērstiem uz to, lai nodrošinātu, ka albīnu kopiena bauda pilnas tiesības attiecībā uz piekļuvi izglītībai, darba tirgum, kā arī sociālo un veselības aizsardzību.

Ewa Tomaszewska, UEN grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, kopš šī gada marta Tanzānijā ir noslepkavoti 25 albīni. Šīs slepkavības ir saistītas ar māņticīgu praksi šajā reģionā un to pamatā ir ticība, ka albīnu ķermeņa daļas, tādas kā pēdas, rokas, mati un asinis, padarīs personu veselīgu, pārtikušu un bagātu. Pēdējais upuris bija septiņus gadus vecs bērns. Arī pagājušajā gadā 25 albīni zaudēja dzīvību.

Šī okultā prakse notiek Viktorijas ezera krastos lauksaimniecības apvidos, kā arī zvejnieku un ogļraču vidū. Albīni bieži ir diskriminācijas un vajāšanas upuri. Prezidents Kikwete kungs ir izmantojis policiju, lai mēģinātu paslēpt albīnus. Prezidents Kikwete kungs ir apsolījis nodrošināt albīniem aizsardzību, bet albīni joprojām tam neuzticas, jo daži policijas virsnieki arī ir iesaistīti okultajās darbībās. Pūšlotāju bandas ir atbildīgas par albīnu slepkavību organizēšanu. Simt septiņdesmit astoņi vietējie iedzīvotāji ir arestēti uz aizdomu pamatā par līdzdalību slepkavībās.

Tanzānijas prezidents ir daudz darījis, lai ieceltu Kway-Geer kundzi par pirmo deputāti albīni valsts parlamentā, atzīstot viņas cīņu pret diskrimināciju. Mēs atzinīgi vērtējam šo iecelšanu kā soli pareizajā virzienā. Mēs atbalstām Tanzānijas Albīnu sabiedrības darbības un ticam, ka Komisija sniegs tai patiesu atbalstu.

Urszula Krupa, IND/DEM grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, šodien mēs pārrunājam cilvēktiesību pārkāpumus Tanzānijā. Tā ir subtropu valsts, kurā pret albīniem izturas diskriminējoši, kā tas notiek arī daudzās Āfrikas valstīs.

Tomēr Tanzānijā albīnus noslepkavo īpaši nežēlīgi. Pērn vairāk nekā 25 personas šādi zaudēja dzīvību. Tanzānijā ir 39 miljoni iedzīvotāju, no kuriem 270 tūkstošiem ir ģenētisks defekts, ko rada recesīvs gēns, un tas nozīmē, ka viņu ādai trūkst pigmenta. Tāpēc albīniem var būt problēmas ar redzi, apdegšanu saulē, vēzi un priekšlaicīgu nāvi. Abiem vecākiem ir jābūt šim gēnam, lai tas tiktu nodots bērnam. Sievietēm, kuras dzemdē albīnus, tiek šķirties. Šādus bērnus uzskata par ģimenes lāstu. Tiek uzskatīts, ka viņiem ir netīrs gars, un pret viņiem izturas kā pret dzīvniekiem. Tomēr no otras puses pūšlotāji izplata pasakas par albīnu gaišās ādas maģiskajām spējām, kas piesaistot veiksmi un labklājību. Tāpēc albīni tiek nogalināti, nežēlīgi sacirsti gabalos, un viņu ķermeņu daļas izmanto maģisku dzērienu pagatavošanai.

Ir grūti saprast, kāds ir iemesls un mērķis šādai nežēlībai. Varbūt tas ir mēģinājums likvidēt slimus cilvēkus, kuriem ir ģenētisks defekts. Nesen valdība ir nosodījusi spēka pielietošanu pret baltādainajiem afrikāņiem un ir veikusi izglītojošas kampaņas. Parlamentā pat ir iecelta albīnu deputāte. Tomēr traģēdijas, kas ietekmē šos cilvēkus, joprojām notiek. Turklāt trūkst līdzekļu aizsargtērpiem un cita veida palīdzībai šai īpašajai iedzīvotāju grupai, kas tiek diskriminēta un kurai tiek liegtas iespējas strādāt un izglītoties.

Starptautiskās kopienas protesti un aicinājumi reizē ar izglītojošu un finansiālu atbalstu palīdzētu cīnīties pret šāda veida pārmērīgo diskrimināciju. Tiesvedības uzsākšana pret 173 šķietamajiem pūšlotājiem, kuri ir arestēti un apsūdzēti slepkavnieciskās darbībās, musināšanā uz slepkavību un tirdzniecībā ar cilvēku orgāniem, arī nāktu par labu.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos piebalsot tiem kolēģiem visās šī Parlamenta pusēs par atbaidošajiem notikumiem saistībā ar izturēšanos pret albīniem Tanzānijā. Es zinu, ka tas notiek arī citās Āfrikas malās, bet vairums gadījumu notiek Tanzānijā — mēs dzirdējam, ka tur ir 270 000 albīnu, kuri tiek diskriminēti, atstumti, pacieš nežēlīgu izturēšanos un tiek nogalināti ķermeņa daļu dēļ aiz māņticības, burvestību vai dažādu okultisko darbību dēļ.

Aktualizējot šo jautājumu šeit (un es izsaku atzinību visiem kolēģiem, kas to ir darījuši un iekļāvuši šo jautājumu darba kārtībā), mēs piebalsojam Eiropas Parlamentam starptautiska mēroga protestā, un cerams, ka Tanzānijas valdība — un arī citi — ieklausīsies.

Jautājums ir galvenokārt par izglītību, bet pats svarīgākais ir tas, ka albīniem ir nepieciešama aizsardzība pašiem savās kopienās; ir nepieciešama pilnīga izmeklēšana. Tas, ka daži policisti ir daļa problēmas un viņiem nevar uzticēt šīs problēmas risināšanu, ir īpaši satraucoši.

Benita Ferrero-Waldner, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, mēs atbalstām Parlamenta sašutumu par pieaugošo uzbrukumu skaitu Tanzānijas iedzīvotājiem albīniem un par šķebinošo un nelegālo tirdzniecību ar albīnu ķermeņu daļām saistībā ar tradicionālo medicīnu, māņticību un pūšlotāju darbībām.

Īpaši mēs atbalstām bažas, par kurām nesen ziņoja ANO Sieviešu diskriminācijas izskaušanas komiteja, saistībā ar to, ka, piemēram, albīnu sievietēm un meitenēm uzbrūk, lai viņas nogalinātu īpašos rituālos. Mēs nosodām visa veida diskrimināciju un pakļaušanu netaisnībai, un mēs apņemamies atbalstīt politikas nostādnes un darbības, kas vērstas uz to izskaušanu.

Jāsaka, ka arī Tanzānijas valdība ir apņēmusies apspiest šādas darbības un vairojot sapratni par albīnu iedzīvotāju nožēlojamo stāvokli. Tāpēc mēs atzinīgi vērtējam albīnu deputātes iecelšanu parlamentā, neseno dažu pūšlotāju arestēšanu un prezidenta apņemšanos, kā jau minēts, saukt vainīgos pie atbildības.

Tāpat mēs kopā ar dalībvalstīm un citiem attīstības partneriem cieši uzraugām cilvēktiesību stāvokli Tanzānijā kopumā. Dažas dalībvalstis un citi partneri atbalsta tādas organizācijas kā Juridisko un cilvēktiesību centru, kas regulāri uzrauga iespējamās cilvēktiesību pārkāpumus. Komisija kā atbalsta sniedzēju pārvaldībai grupas dalībniece turpinās saskaņot atbalsta sniedzēju reakcijas uz šo problēmu, tajā skaitā arī Albīnu asociācijas reakciju.

Komisija kopā ar dalībvalstīm Tanzānijā arī aktualizēs šo problēmu politiskajā dialogā ar Tanzānijas iestādēm.

EAF piešķirtie EUR 3 miljoni pilsoniskās sabiedrības programmai palīdzēs vairojot sapratni: tiek organizēti semināri, lai uzsvērtu albīnu stāvokli, un jauna sensibilizācijas kampaņa drīz tiks īstenota Mwanza reģionā Tanzānijas ziemeļos.

Būtībā mēs izmantojam ierastos dialogus šīs problēmas risināšanā. Šie jautājumi, protams, tiek aktualizēti esošajās darbībās saistībā ar valsts līdzekļiem un veselības, izglītības un nodarbinātības nozarēm. Mēs uzskatām, ka neatkarīga un funkcionējoša tiesu sistēma ir būtiska.

Tāpēc mēs, Komisija, kontaktējoties ar iestādēm, uzsvērsim pienācīgas tiesiskas rīcības nozīmi attiecībā uz šo šausmu darbu pastrādātājiem.

Tāpat mēs sazināsimies ar cienījamo Kway-Geer kundzi, pirmo albīnu deputāti Tanzānijas parlamentā (viņa jau tika minēta) un pārrunāsim ar viņu iespējamo rīcību, jo viņa mums vislabāk var pateikt, ko var darīt. Un visbeidzot — kopā ar Tanzānijas prezidentūru mēs pārrunāsim šo problēmu Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas parakstīšanas 60. gadadienā, kas ir plānota Tanzānijā 2008. gada 10. decembrī.

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsošana notiks uzreiz pēc debatēm.

13. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Tagad mēs sāksim balsot.

13.1. Valsts apvērsums Mauritānijā (balsošana)

– Pirms balsojuma:

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, atvainojiet, ka nokavēju debašu sākumu. Tas notika tāpēc, ka mēs centāmies vienoties par nosacījumiem saistībā ar 8. punkta mutisko grozījumu. Saskaņotais mutiskais grozījums ir šāds: „pieņem zināšanai militārās huntas paziņojumu par jaunām prezidenta vēlēšanām, taču pauzē nožēlu par to, ka pretēji huntai, kas bija pie varas no 2005. līdz 2007. gadam, nav bijušas nekādas apņemšanās nodrošināt neitralitāti vēlēšanās; prasa pie varas esošajiem militārajiem spēkiem nekavējoties apņemties noteikt grafiku, lai atjaunotu demokrātiskās iestādes, sadarbībā ar politiskajiem spēkiem”.

Saistībā ar 10. punktu ir nepieciešams veikt tipogrāfisku labojumu, par kuru tika panākta vienošanās diskusijās. Pēdējam teikumam 10. punktā ir jābūt „kas varētu izraisīt palīdzības sniegšanas pārtraukšanu, izņemot pārtikas un humāno palīdzību”.

Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

13.2. Nāves sods pakarot Irānā (balsošana)

– *Pirms balsojuma:*

Marco Cappato (ALDE). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es iesaku iekļaut šos grozījumus rezolūcijas beigās. Atvainojiet, ka to daru pēdējā brīdī, bet tam ir sakars ar ANO nāves soda moratoriju, par kuru Parlaments jau trīs reizes ir izteicis savu viedokli. Tāpēc es uzskatu, ka pieņemams ir tikai mutiskais grozījums.

Abi manis ieteiktie punkti ir šādi. Es tos nolasīšu ļoti lēni angļu valodā.

„Pieprasa iepazīstināšanu ar rezolūciju nākamajā ANO Ģenerālajā asamblejā ar prasību visām valstīm, kurās joprojām piespriež nāvessodu, padarīt pieejamu pilnīgu informāciju ANO ģenerālsekretāram un sabiedrībai par nāvessodiem un to izpildi, lai izbeigtu valsts noslēpumu par nāvessodu, kas arī ir tiešs iemesls lielai daļai izpildīto nāvessodu.”

Un otrs punkts ir šāds.

„Pieprasa, lai jaunajā rezolūcijā būtu paredzēta ģenerālsekretāra īpašā sūtņa esība, kura uzdevums būtu uzraudzīt situāciju, nodrošināt maksimāli iespējamo pārredzamību nāvessoda sistēmā un veicināt iekšējo procesu ANO nāvessoda izpildes rezolūcijas īstenošanai.”

(IT) Es saprotu, ka šis ir, teiksim, papildu temats Irānas jautājumā, bet tajā ir nepieciešama tūlītēja rīcība. Tāpēc es jūs lūdzu pieņemt šo rezolūcijas grozījumu.

Parlaments piekrita pieņemt mutisko grozījumu)

Raúl Romeva i Rueda, autors. – Priekšsēdētāja kungs, abi grozījumi attiecas, pirmkārt, uz 9. pantu. Mums ir īpašs lūgums no ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos, kas nav minēts rezolūcijā. Manuprāt, tas ir pilnīgi pieņemami, un saskaņā ar šo grozījumu es pieprasu svītrot vārdus „sāk īpaši sadarboties ar ANO Augsto komisāru bēgļu jautājumos un citiem”. Lūdzu, ievērojiet, ka šajā grozījumā mēs iekļausim arī *Hutchinson* kunga mutisko grozījumu, kurā viņš lūdz iekļaut arī opozīcijas locekļus.

K apsvēruma sakarā mums arī bija tāda pati prasība saistībā ar to pašu principu, ko minēju jau iepriekš. Te teksts, ko lūdzam svītrot, ir „saskaņā ar Ceturtās Ženēvas Konvencijas 27. pantu”. Tāpat jāpiemin, ka mēs iekļaujam arī *Kelam* kunga mutisko grozījumu. Ņemot vērā šo īpašo lūgumu no ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos, es uzstāju, ka mums tos ir jāapsver.

Paulo Casaca, PSE grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka nupat veiktais ir jālabo. Es varu galvot Parlamentam, ka Apvienoto Nāciju Augstais komisārs nekad nav to ieteicis, ne arī piekrit tam, ko nupat teica mūsu kolēģis. Tāpēc es aicinu Parlamentu nebalsot par šo priekšlikumu. Tas apšaubītu vissvarīgāko, kā uzsvēra komisāre, un tā ir Ženēvas Konvencijā noteiktā aizsardzība *Camp Ashraf* ieslodzītajiem. Tāpēc mēs nepiekritīsim šim iesniegtajam grozījumam. Tāpat man jāteic, ka tas būtu vistiešākajā pretunā kolēģa *Hutchinson* kunga un kolēģa no Eiropas Tautas partijas ierosinājumam. Tāpēc es spārīgi noraidu šo mutisko grozījumu.

Bernd Posselt, PPE-DE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es tikai gribētu teikt, ka mūsu grupa arī nepiekrīt šim mutiskajam grozījumam un uzskata, ka konvencija tomēr ir jāmin, kā par to tika spriests nedēļas sākumā.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es noteikti iebilstu tam, ka K apsvērumā tiek ievietots mans mutiskais grozījums, kurā aizvieto vārdus „bijušie deputāti” ar vārdu „kolēģi”, svītrotot Ženēvas Konvencijas minēšanu. Komisāre nesen apstiprināja, ka Ceturtā Ženēvas Konvencija attiecas arī uz *Ashraf* iemītniekiem, tāpēc es gribētu jūs lūgt atbalstīt pirmo šī grozījuma daļu, kas ir tāda pati kā *Hutchinson* kunga ieteiktā, bet nepieņemt svītrot Ženēvas Konvencijas minēšanu.

Mogens Camre, UEN grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos piebalsot pēdējiem diviem runātājiem, jo UEN grupa neatbalsta nekādas izmaiņas esošajos un jau nodrukātajos mutiskajos grozījumos.

Alain Hutchinson, autors. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es tikai gribu apstiprināt, ka mēs neatbalstīsim sava kolēģa iesniegto grozījumu, bet mēs esam iesnieguši 9. panta mutisku grozījumu, kas ir līdzīgs minētā deputāta ierosinājumam, un mēs, protams, pieturēsimies pie tā.

(Romeva i Rueda kunga iesniegtie mutiskie grozījumi netika pieņemti. Kelam kunga un Hutchinson kunga mutiskie grozījumi tika pieņemti.)

13.3. Albīnu nogalināšana Tanzānijā (balsošana)

Priekšsēdētājs. – Ar to balsošanas laiks ir beidzies.

14. Komiteju un delegāciju sastāvs: (sk. protokolu)

15. Lēmumi attiecībā uz atsevišķiem dokumentiem: (sk. protokolu)

16. Rakstiskas deklarācijas, kas ir iekļautas reģistrā (Reglamenta 116. pants): (sk. protokolu)

17. Sēdē pieņemto tekstu nosūtīšana: (sk. protokolu)

18. Nākamo sēžu datumi: (sk. protokolu)

19. Sesijas pārtraukšana

Priekšsēdētājs. – Es pasludinu šo Eiropas Parlamenta sesiju par pārtrauktu.

(Sēdi slēdza plkst. 16.45)

PIELIKUMS (Rakstiskās atbildes)

JAUTĀJUMI PADOMEI (Eiropas Savienības Padomes prezidentūra ir pilnībā atbildīga par šīm atbildēm)

Jautājums Nr.7 (Gay Mitchell) (H-0540/08)

Temats: ES redzējums pēc Lisabonas līguma noraidījuma Īrijā

Pēc tam, kad Īri noraidīja Lisabonas līgumu, tika daudz runāts par to, ka ES pilsonim trūkst sapratnes par ES un/vai saziņas ar ES, kas rodas saistībā ar to veidu, kādā ES tiek atspoguļota dalībvalstīs, kur ES bieži tiek vainota grūtībās, bet viegli tiek aizmirsta tad, kad sasniegti daudzi pozitīvi rezultāti.

Ja tas patiešām tā ir, tad tas apdraud ES likumīgumu un ir jāuztver ļoti nopietni. ES ir jāsaistās ar pilsoņiem, un Eiropas iedzīvotājiem ir jāsniedz ES redzējums.

Vai Padome sniegs komentārus par šo jautājumu un norādīs, kā ES var kopīgi strādāt, lai novērstu ES redzējuma trūkumu?

Jautājums Nr. 8 (Christopher Heaton-Harris) (H-0571/08)

Temats: 2009. gada vēlēšanas un Lisabonas līgums

Vai Padome cer, ka Lisabonas līgums tiks ratificēts pirms 2009. gada Eiropas Parlamenta vēlēšanām?

Jautājums Nr.9 (Martin Callanan) (H-0576/08)

Temats: Lisabonas līgums un nākotne

Vai Padome uzskata, ka ES ir vajadzīgs vēl viens „pārdomu periods” pēc Lisabonas līguma noraidīšanas, un vai tā šī pārdomu perioda beigās prognozē vēl vienu pārstrādātu dokumentu, kā tas jau ir noticis?

Jautājums Nr.10 (David Sumberg) (H-0593/08)

Temats: balsojums par Lisabonas līgumu

Vai Padome uzskata, ka otrs referendums par Lisabonas līgumu Īrijas Republikā ir laba doma par spīti tam, ka pēdējā referendumā tur lielākā daļa balsotāju noraidīja šo dokumentu?

Jautājums Nr.11 (Georgios Toussas) (H-0598/08)

Temats: Lisabonas līguma ratifikācijas procesa apturēšana

Pēc referendumā Īrijā 2008. gada 12.–13. jūnijā Komisijas priekšsēdētājs, ES valdību vadītāji un Eiropadomes locekļi ir pauduši lūgumu ignorēt Īrijas iedzīvotāju skanīgo „nē” attiecībā uz Lisabonas līgumu un turpināt ratifikācijas procesu, tādējādi neievērojot ne vien Īrijā pausto spriedumu, bet arī Francijā un Nīderlandē 2005. gadā notikušo referendumu iznākumu, kuros tika noraidīta Eiropas Konstitūcija. Un tas viss notiek laikā, kad arvien lielāka nepatika pret ES izplatās citās dalībvalstīs, kuru valdības ir atņēmušas tiesības uz referendumu par Lisabonas līgumu.

Vai Padome grasās ievērot Īrijas, Francijas un Nīderlandes iedzīvotāju lēmumu, atzīt „atteikšanos” no Lisabonas līguma un apturēt turpmākas ratifikācijas procesu?

Kopējā atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

19. un 20. jūnijā Eiropadome konstatēja Īrijas referendumu iznākumu un piebilda, ka citās dalībvalstīs ratifikācijas process turpinās.

Francijas prezidentūra uztur ciešus kontaktus ar Īrijas iestādēm. N. Sarkozy kopīgi ar Bernard Kouchner 21. jūlijā apmeklēja Dublinu, lai uzklausītu un saprastu dažādos viedokļus. Viņi tikās ar Īrijas iestādēm, politisko partiju vadītājiem un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem. Nākamajos mēnešos ir paredzētas turpmākas tikšanās gan Parīzē, gan Dublinā.

Nesenajos Īrijas Eiropas lietu ministra paziņojumos es iepazīnos ar iespējamu perspektīvu ļaut Īrijas iedzīvotājiem balsot vēl vienā referendumā.

Kā jūnijā norādīja Eiropadome, mēs respektējam Īrijas iedzīvotāju jūtas un izvēli. Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka 24 valstu parlamenti ir apstiprinājuši Lisabonas līgumu.

Turklāt jūsu asambleja ļoti labi zina par to, ka jaunajā nedrošajā starptautiskajā situācijā Eiropas Savienībai ir ļoti svarīgi, lai tās rīcībā būtu tādi politiskie un juridiskie instrumenti, kas tai ļaus sasniegt savus mērķus.

Līdz Eiropadomes sanāksmei oktobrī mēs pieliksim visus pūliņus, lai palīdzētu Īrijas iestādēm sagatavot priekšlikumus turpmākai rīcībai. Ir svarīgi šos priekšlikumus sagatavot līdz oktobrim, lai pēc iespējas ātrāk var atrast risinājumu, kas ir pieņemams visām 27 dalībvalstīm. Iestāžu līmenī mēs nevaram lieki tērēt laiku. Mums ir jārikojas. Mums ir jānodrošina, lai, pamatojoties uz Īrijas iedzīvotāju priekšlikumiem, mēs būtu gatavi ieviest mūsu nākotnes tiesisko regulējumu un ieviest praksē gūto mācību attiecībā uz Eiropas vēlēšanu organizāciju un Komisijas sastāvu 2009. gadā.

*
* *

Jautājums Nr.12 (David Martin) (H-0542/08)

Temats: Izraēlas apmetņu paplašināšana

Kādu protestu Padome ir izteikusi Izraēlai attiecībā uz nepārtraukto Izraēlas apmetņu paplašināšanu?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Eiropas Savienības nostāja ir skaidra. Tā ir atkātojusi to vairākkārt:

ciktāl tas attiecas uz Eiropas Savienību, apmetņu veidošana okupētajā Palestīnas teritorijā, arī Austrumjeruzālemē, saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem ir nelikumīga. Apmetņu veidošana ir pārstēdzīga rīcība pirms sarunu iznākuma par Palestīnas teritoriju galīgo statusu un apdraud tādas kopīgas vienošanās iespējamību, kas pamatojas uz divu valstu līdzāspastāvēšanu.

Jūlijā un augustā Eiropas Savienība vēlreiz aicināja Izraēlu apturēt jebkādas apmetņu veidošanas pasākumus, jo īpaši tos, kas saistīti ar „dabisko pieaugumu”, tostarp Austrumjeruzālemē, un likvidēt nekontrolētās apmetnes, kas ir izveidotas kopš 2001. gada marta.

*
* *

Jautājums Nr.14 (Bernd Posselt) (H-0551/08)

Temats: pievienošanās sarunas ar Horvātiju

Kādus pasākumus Padome veic, lai nodrošinātu, ka ES pievienošanās sarunas ar Horvātiju tiek pabeigtas līdz šī gada beigām, un kāds, pēc Padomes domām, būtu turpmākais grafiks pilnīgai Horvātijas dalībai ES?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Pievienošanās sarunās ar Horvātiju ir panākts labs progress, un 2008. gadā ir uzsākts to galvenais posms. Kopš sarunu sākuma 2005. gada oktobrī ir atvērta 21 sadaļa, un trīs no tām ir provizoriski slēgtas:

25. sadaļa „Zinātne un pētniecība”;

26. sadaļa „Izglītība un kultūra”;

20. sadaļa „Uzņēmējdarbības un rūpniecības politika”.

Papildus 20. sadaļas slēgšanai 25. jūlijā notikušās Pievienošanās konferences laikā tika atvērta 1. sadaļa — „Preču brīva aprīte”.

Sarunu temps ir un būs atkarīgs galvenokārt no Horvātijas panākumiem attiecībā uz noteikto nosacījumu izpildi.

Pašlaik galvenais uzdevums ir strādāt, pamatojoties uz jau panākto, lai paātrinātu reformu gaitu un to īstenošanu, jo īpaši šādās jomās:

tiesu sistēmas un valsts pārvaldes reforma;

cīņa pret korupciju, minoritāšu tiesības;

ekonomiskās reformas.

Reģionālās sadarbības jomā ES mudina Horvātiju turpināt centienus izveidot labas kaimiņattiecības šādā nolūkā:

lai atrastu noteiktus, savstarpēji pieņemamus risinājumus visiem nenokārtotajiem divpusējiem jautājumiem ar kaimiņvalstīm, jo īpaši robežu jautājumos;

lai strādātu pie šī reģiona iedzīvotāju samierināšanas.

*

* *

Jautājums Nr.16 (Marian Harkin) (H-0556/08)

Temats: KLP

Ņemot vērā pārtikas trūkumu pasaulē un arvien pieaugošo iedzīvotāju skaitu pasaulē, vai Francijas prezidentūra piekrīt, ka Eiropas Savienības iedzīvotājiem ir būtiski, lai kopējā lauksaimniecības politika pildītu tās sākotnējo uzdevumu Eiropā — garantētu nodrošinātību ar pārtiku, un kādi šādā gadījumā ir prezidentūras konkrētie priekšlikumi, lai to nodrošinātu?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Kā jūs zināt, 2008. gada 3. jūlijā Francijas prezidentūra kopīgi ar Eiropas Komisiju un Eiropas Parlamentu organizēja konferenci „Kurš pabaros pasauli?“, kurā piedalījās daudzi ES iestāžu un starptautisko organizāciju pārstāvji, starp tiem arī Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (FAO), Starptautiskais lauksaimniecības attīstības fonds (IFAD) un PTO, kā arī pilsoniskās sabiedrības pārstāvji no vairākiem kontinentiem. Visi konferences dalībnieki atzina lauksaimniecības kā izaugsmes un attīstības katalizatora nozīmi.

19. un 20. jūnijā Eiropadome atkārtoja pasākumus, ko Eiropas Savienība jau bija veikusi, lai mazinātu spiedienu uz pārtikas cenām:

pārdot intervences krājumus;

samazināt eksporta kompensācijas;

atcelt 2008. gadam prasību atstāt atmatā zemi;

palielināt piena kvotas un atcelt graudaugu importa nodokļus.

Šie pasākumi ir palīdzējuši uzlabot apgādi un stabilizēt lauksaimniecības tirgus.

Eiropadome ir aicinājusi Komisiju izvirzīt papildu pasākumus, lai risinātu šīs problēmas.

Komisijā tiek gatavoti arī īpaši pasākumi, lai atbalstītu to, kas atrodas visnelabvēlīgākajā situācijā, gan Eiropā, gan pasaulē, un Padome tos izskatīs oktobrī.

Papildus KLP „veselības pārbaudei” Francijas prezidentūra cer, ka sāks izskatīt kopējās lauksaimniecības politikas nākotni, lai noteiktu, vai mūsu ražošanas metodes un organizācija ir piemēroti pielāgota mūsu pārtikas drošības prasībām un citām mūsdienu problēmām.

*

* *

Jautājums Nr.17 (Dimitrios Papadimoulis) (H-0561/08)**Temats: pasākumi, lai reaģētu uz augošo dzīves dārdzību**

Rekordaugstie inflācijas rādītāji maijā — 3,7 % eirozonā un 3,9 % Eiropas Savienībā —, radot īpašas grūtības sabiedrības nabadzīgākajai daļai, arī personām ar maziem ienākumiem, pensionāriem, bezdarbniekiem, jauniešiem un ekonomiskajiem migrantiem, ir izraisījuši bažas visā Eiropā kopumā.

Kādus pasākumus Francijas prezidentūra iesaka, lai reaģētu uz augošo dzīves dārdzību?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Es sniedzu daļēju atbildi uz šo jautājumu 8. jūlijā, atbildot uz jautājumu, ko izvirzīja jūsu kolēģis A. Matsis.

Tomēr ir tiesa, ka vasaras laikā situācija savā ziņā mainījās. Mēs tagad pieredzam izejvielu cenu pieauguma palēnināšanos. Tās ir labas ziņas, pat ja ar to joprojām nepietiek. Tomēr ir svarīgi to uzsvērt.

Kā jūs zināt, 2008. gada 19. un 20. jūnijā Eiropadome apsprieda lauksaimniecības un pārtikas cenu attīstību. Tādēļ tika iesniegti vairāki konkrēti pasākumi izskatīšanai Eiropadomes sanāksmē 2008. gada oktobrī vai decembrī.

Kā jau tikko minēju, šajā saistībā ir svarīgi atkārtoti norādīt pasākumus, ko Eiropas Savienība jau ir pieņēmusi, lai mazinātu spiedienu uz pārtikas cenām un stabilizētu tirgus, piemēram, intervences krājumu pārdošanu, eksporta kompensāciju samazināšanu, atmatā atstāto zemju prasības atcelšanu un piena kvotu palielināšanu.

Attiecībā uz veicamajiem pasākumiem Eiropadome ir uzsvērusi biodegvielu politikas ilgtspējas nodrošināšanas nozīmi, novērtējot šīs politikas jomu iespējamo ietekmi uz lauksaimniecības pārtikas produktiem un vajadzības gadījumā rīkojoties, lai novērstu jebkādas problēmas.

Komisijā tiek gatavoti arī īpaši pasākumi, lai atbalstītu to, kas atrodas visnelabvēlīgākajā situācijā, gan Eiropā, gan pasaulē, un Padomes tos izskatīs oktobrī.

Tomēr es neaizmirstu saikni starp šo jautājumu un starptautiskās tirdzniecības attīstību.

Dohas sarunu kārtā jūlijā nedeva līdzsvarotu vienošanos par spīti visiem ES centieniem. Nav laiks daudzpusējā vai arī, ja tas neizdodas, divpusējā un reģionālā līmenī meklēt līdzekļus, lai dotu iespēju trešām valstīm uzlabot to ražošanu un veicināt eksportu.

Eiropadome ir atzinīgi vērtējusi Komisijas iniciatīvas, lai izpētītu jautājumu par ierobežojošiem regulējumiem mazumtirdzniecības nozarē un cieši uzraudzītu darbību ar precēm saistītos finanšu tirgos, arī spekulatīvu tirdzniecību, un to ietekmi uz cenu svārstībām, kā arī jebkādām politikas sekām. Tā ir aicinājusi Komisiju ziņot par šo jautājumu pirms 2008. gada decembra Eiropadomes un apsvērt ierosinājumu par piemērotiem risinājumiem politikas līmenī, starp tiem arī tādu pasākumu ierosināšanu, kuru mērķis ir uzlabot tirgus pārredzamību.

*
* *

Jautājums Nr.19 (Sarah Ludford) (H-0562/08)**Temats: juridiskā palīdzība**

Pēc tam, kad tika pārtrauktas sarunas par instrumentu, lai veicinātu aizdomās turēto procesuālās tiesības krimināllietu izskatīšanu laikā, vai Padome vēlas steidzami risināt juridiskās palīdzības jautājumu?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome pašlaik nestrādā ne pie kādām iniciatīvām saistībā ar juridisko palīdzību. Saskaņā ar Līgumu tā ir gatava izskatīt šo jautājumu kopīgi ar jebkādu citu iniciatīvu, ko uzņemas Komisija vai kāda dalībvalsts.

*
* *

Jautājums Nr.20 (Gunnar Hökmark) (H-0565/08)

Temats: Eiropas Pētniecības telpa (EPT)

Padome centieni izveidot EPT visaptverošu politisko pārvaldību ir saistīti ar vairākiem svarīgiem jautājumiem, piemēram, politikas jomas noteikšanu, EPT ģeogrāfisko darbības lauku un subsidiaritātes principu.

Kā Padome to risinās un kādā laika perspektīvā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome apzinās Eiropas Pētniecības telpas (EPT) būtisko nozīmi, kas ir viens no galvenajiem pilāriem Lisabonas mērķu sasniegšanā un katalizators Eiropas konkurētspējai.

Marta Eiropadomes un 2008. gada maija Konkurētspējas padomes sanāksmes laikā tika noteiktas EPT politiskās pārvaldības galvenās nostādnes. Dalībvalstis tika aicinātas noteikt pārvaldības kārtību katrai EPT iniciatīvai, t.i.:

- pētniecības kopīgai plānošanai;
- pētnieku partnerībai;
- Eiropas pētniecības infrastruktūras tiesiskajam regulējumam;
- efektīvai intelektuālā īpašuma pārvaldībai un aizsardzībai;
- EPT starptautiskās sadarbības stratēģijai.

Mēs visi apzināmies vajadzību uzlabot šo pārvaldību, un Francijas prezidentūra cer, ka līdz gada beigām tiks definēta „Vīzija 2020” Eiropas Pētniecības telpai ar ilgāku termiņu. Šajā saistībā mēs cieši sadarbosimies ar Čehijas un Zviedrijas prezidentūrām, jo visas mūsu četras prezidentūras to uzskata par prioritāti.

*
* *

Jautājums Nr.21 (Diana Wallis) (H-0567/08)

Temats: tiesiskā apmācība Eiropas Savienībā

Ir vispārēji atzīts, ka valstu tiesnešu un tiesu iestāžu darbinieku apmācība galvenokārt ir dalībvalstu ziņā. Tad kāpēc dalībvalstis nodrošina mazāk par ceturtdaļu no Eiropas Tiesiskās apmācības tīkla budžeta?

Piemēram, ņemot vērā Lisabonas līgumā paredzēto juridisko pamatu tiesnešu un tiesu iestāžu darbinieku apmācībai, vai Padome uzskata, ka šāds finansējums ir pietiekams, lai nodrošinātu pienācīgu atbalstu šādi apmācībai Eiropas Savienībā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome piešķir lielu nozīmi tiesnešu un tiesu iestāžu darbinieku apmācībai, kā arī tiesu iestāžu sadarbībai, lai attīstītu Eiropas tiesiskuma telpu.

Tomēr mēs vēl neesam definējuši visus instrumentus Kopienas līmenī. Tādēļ ir uzsāktas vairākas iniciatīvas:

7. un 8. jūlijā Kannās tieslietu un iekšlietu ministru padomes neoficiālajā sanāksmē Francijas prezidentūra veltīja ievērojamu daļu laika tiesnešu un tiesu iestāžu darbinieku apmācības tematam. Dalībvalstis vienprātīgi piekrita, ka centieni šajā jomā ir ievērojami jāpalielina.

Pēc tam, 10. jūlijā, Francija kopīgi ar 10 citām dalībvalstīm iesniedza Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju, kas tikās Padomē, sagatavotu rezolūcijas projektu, lai sniegtu ievērojamu politisko atbalstu tiesnešu un tiesu iestāžu darbinieku plašākai apmācībai Eiropas Savienībā.

Ir uzsākta nākamā iniciatīva pasākumu saskaņošanai — Eiropas Tiesiskās apmācības tīkls, kas ir saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem veidota bezpeļņas apvienība ārpus ES tiesiskā regulējuma jomas. Šī iniciatīva saņem Kopienas finansējumu un finansiālu atbalstu no dalībvalstīm, kas piedalās šajā tīklā. Mēs ceram, ka tā tiks iekļauta ES sistēmā. Francijas prezidentūra ne vien pauž atbalstošu nostāju, bet sniegs aktīvu atbalstu šim projektam.

*
* *

Jautājums Nr.22 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0568/08)

Temats: ES finansiālais atbalsts Afganistānai un Irākai

Afganistāna un Irāka kļūst par izmēģinājuma vietām, jo īpaši Eiropas Savienībai, attiecībā uz starptautisko palīdzību attīstības jomā un daudzpusējo sadarbību.

Vai Padome turpmākajos gados ir gatava palielināt ES finansiālo palīdzību Afganistānai un Irākai? Kāda ir Padomes nostāja jautājumā par to, ka ir jāpanāk pareizs līdzsvars starp izdevumiem tiesību aizsardzībai un izdevumiem militāro operāciju atbalstam no vienas puses un pilsoniskās sabiedrības atjaunošanai un humānajai palīdzībai, kā arī veselības un izglītības pakalpojumu uzlabošanai no otras ?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Savos 2008. gada 26.–27. maija secinājumos Padome atgādināja, ka Eiropas Savienība vēlas redzēt drošu, stabilu, demokrātisku, pārtikušu un vienotu Afganistānu, kurā ievēro cilvēktiesības. Kopumā Afganistāna ir ārkārtīgi svarīga Eiropas Savienībai. Ne vien visas tās dalībvalstis, bet arī Eiropas Komisija finansē programmas, lai veicinātu pārvaldību un tiesiskumu, lauku attīstību, veselību un sociālo aizsardzību, atmiņēšanu un reģionālo sadarbību. Tādēļ starptautiskajā konferencē Afganistānas atbalstam, kas 12. jūnijā tika organizēta Parīzē, Eiropas Komisija paziņoja, ka tā laika posmā no 2008.–2010. gadam šajos pasākumos ieguldīs 500 miljonus eiro. Attiecībā uz ES darbību Afganistānā jāpiemin arī EDAP EUPOL Afganistānas misija, kas veic ievērojamu darbu, lai apmācītu Afganistānas policiju.

Papildus šiem konkrētajiem Eiropas pasākumiem Afganistānā godājamā deputāte pareizi uzsver to, ka starptautiskās sabiedrības darbības pamatā Afganistānā ir divi galvenie aspekti: viens ir militārs un otrs ir pilsoniskās sabiedrības atjaunošana. Šie abi aspekti ir savstarpēji saistīti un izriet no starptautiskās sabiedrības globālās pieejas Afganistānai. Patiesi, starptautisko militāro klātbūtni var attaisnot tikai tad, ja tās mērķis ir izveidot apstākļus, kas veicinās Afganistānas institucionālu, ekonomisku un sociālu attīstību.

Līdz ar to starptautiskajiem centieniem Afganistānā ir jāietver abi aspekti. Patiesībā pēc tam, kad starptautiskā sabiedrība Bukarestes sammitā aprīlī bija nostiprinājusi savus militāros panākumus Afganistānā, tā jūnijā starptautiskajā konferencē Afganistānas atbalstam nolēma būtiski un ievērojamā laika posmā palielināt arī savas politiskās un finanšu saistības attiecībā uz Afganistānas atjaunošanu. Savācot gandrīz 14 miljardus eiro un atjaunojot partnerību starp starptautisko sabiedrību un Afganistānas iestādēm, konference izrādījās liels panākums Afganistānai un tās tautai. Tas bija arī liels panākums Eiropas Savienībai, kurai pilnībā izdevās uzsvērt savu nostāju par valsts veiksmīgas attīstības galvenajiem jautājumiem.

Attiecībā uz Irānu savos 2008. gada 26.–27. maija secinājumos Komisija atkārtoja vēlmi pēc drošas, stabilas, demokrātiskas, pārtikušas un vienotas Irākas, kurā ievēro cilvēktiesības Eiropas Savienība sūta palīdzības misijas, lai atbalstītu valsts atjaunošanu. Attiecībā uz tiesiskumu programma EUJUST LEX ir nodrošinājusi 1 400 Irākas policistu, tiesnešu un brīvības atņemšanas iestāžu personāla apmācību. Ņemot vērā šīs misijas pozitīvos rezultātus, visticamāk, 2009. gada jūnijā tiks paplašinātas tās pilnvaras, lai pielāgotu apmācību pārmaiņām Irākas drošības situācijā un nodrošinātu, lai Eiropas Savienības centieni pēc iespējas precīzāk atbilst šo nozaru darbinieku vajadzībām. Papildu šiem sadarbības pasākumiem Eiropas Savienība ir aktīvi iesaistīta Irākas reintegrācijā starptautiskajā sabiedrībā, sniedzot atbalstu starptautiskajam līgumam ar Irāku un veicot sarunas par tirdzniecības un sadarbības nolīguma noslēgšanu.

Ir arī jāatceras, ka ir jāuztur līdzsvars starp izdevumiem militāro operāciju vajadzībām no vienas puses un izdevumiem atjaunošanai un humānajai palīdzībai no otras puses, un jo īpaši, lai šie abi darbības aspekti ir daļa no viena un tā paša mērķa — uzlabot drošību un saglabāt mieru.

*
* *

Jautājums Nr.23 (Liam Aylward) (H-0579/08)

Temats: ES un Tuvie Austrumi

Vai Padome var izklāstīt, kādā veidā Eiropas Savienība risina pašreizējo politisko situāciju Izraēlā un Palestīnā un kā tā paredzējusi veicināt mieru un samierināšanu šajā reģionā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Kā godājamais deputāts zina, miers un samierināšana Tuvajos Austrumos ir ES dalībvalstu kopējās ārpolitikas un drošības politikas (KĀDP) stratēģiska prioritāte.

Pašlaik Eiropas Savienība ir iesaistīta divu galveno veidu pasākumos, lai veicinātu mieru šajā reģionā.

Pirmkārt, tā cieši sadarbojas ar citām četrinieka dalībvalstīm un to partneriem šajā reģionā, lai mudinātu izraēliešu un palestīniešu kopīgi atrisināt strīdus, kas to sašķēl, lai noslēgtu miera līgumu līdz 2008. gada beigām, kā tas tika nolemts Anapolē pagājušā gada novembrī. Jo īpaši Eiropas Savienība uz vairāk nekā 10 gadiem iecēla īpašu par miera procesu atbildīgu pārstāvi, kurš strādās līdzās abām pusēm. Šo amatu pašlaik ieņem vēstnieks Marc Otte.

Otrkārt, Eiropas Savienība nesen ir izveidojusi rīcības stratēģiju „Valsts izveide mieram Tuvajos Austrumos”. Tā tika iesniegta 2007. gada novembrī, un dalībvalstis to apstiprināja Vispārējo lietu un ārējo attiecību padomē. Šajā stratēģijā jo īpaši ir organizēti pasākumi saistībā ar ES pašreizējo un turpmāko tehnisko un finanšu palīdzību, kuras mērķis ir Palestīnas valsts veidošanas nostiprināšana.

Ir vispārzināms, ka Eiropas Savienība un tās dalībvalstis ilgu laiku ir bijušas lielākie palīdzības sniedzēji Palestīnas pašpārvaldei: tās vienas pašas sedz gandrīz vienu trešo daļu no tās budžeta un vairāk nekā pusi no ārējās palīdzības. Šis ES atbalsts īpaši tiek sniegts, izmantojot īpašu finansēšanas mehānismu, kas pašlaik ir zināms kā PEGASE. Ar šo mehānismu tikko tika atbalstīts trīs gadu Palestīnas reformu un attīstības plāns, ko 2007. gada decembrī apstiprināja starptautiskās finanšu iestādes un kas ir saistīts ar teritoriju pārvaldību, publiskajām infrastruktūrām, privātā sektora attīstību un sociālo attīstību.

Tomēr Eiropas Savienību neapmierina vienīgi palīdzības sniedzējas statuss: piemēram, tā ir arī iesaistīta Palestīnas policijas apmācībā un aprikojuma nodrošināšanā (tā saucamā EUPOL COPPS misija, kas ir civila misija, ko regulē EDAP misiju juridiskais režīms). Eiropas Savienība ir arī sagatavota jebkurā brīdī atsākt savu misiju attiecībā uz robežkontroli Rafahas robežpunktā (EUBAM Rafah), kad to ļaus apkārtējie apstākļi.

Lai atkārtoti stiprinātu Palestīnas valsts veidošanu, Eiropas Savienība īsāk nekā gada laikā ir arī organizējusi vai ciešā sadarbībā ar četrinieka pārstāvi Tony Blair noteikti atbalstījusi trīs starptautiskas konferences: Parīzes konferenci 2007. gada decembrī par Palestīnas pašpārvaldes finansēšanu; Betlēmes konferenci 2008. gada maijā par privātiem ieguldījumiem Palestīnas teritorijās; Berlīnes konferenci 2008. gada jūnijā par atbalstu civilajai drošībai un tiesiskumam. Pēc katras konferences tika piešķirti resursi un panākta vienošanās par jauniem pasākumiem, lai stiprinātu Palestīnas valsts veidošanu.

Visbeidzot, saskaņā ar rīcības stratēģiju Eiropas Savienība izskata īpašu ieguldījumu, ko tā varētu sniegt, lai īstenotu turpmāku miera līgumu, ko atbalsta visas puses.

Tādēļ godājamais deputāts var būt drošs, ka Eiropas Savienība izskata visas iespējas un cenšas izmantot visu savu ietekmi, lai nodrošinātu Tuvo Austrumu miera procesa turpināšanu.

*
* *

Jautājums Nr.24 (Sejñ Ó Neachtain) (H-0583/08)**Temats: ES noteikumi par beznodokļu iepirkšanos**

Es bieži saņemu sūdzības no Eiropas pilsoņiem, kuri no trešās valsts dodas tranzītā cauri ES dalībvalstu lidostām, kur viņu beznodokļu pirkumus konfiscē Eiropas lidostu iestādes.

Vai Padome varētu paziņot, kad tā atvieglos un mīkstinās šos noteikumus, panākot vairāk divpusējus darījumus ar trešām valstīm?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem par PVN un akcīzes nodokli visas preces, kas tiek ievestas Eiropas Savienībā no trešām valstīm, ir apliekamas ar nodokli.

Tomēr, lai novērstu dubultu aplikšanu ar nodokļiem, Kopienas beznodokļu atvieglojumiem sistēma tiek piemērota nekomerciālai tādu preču importēšanai, kas atrodas ceļotāju no trešām valstīm personīgajā bagāžā. Pašlaik saskaņā ar Direktīvu 69/169/EEK⁽⁴⁾ dalībvalstis nepiemēro nodokļus precēm, kuru vērtība nepārsniedz 175 eiro. Saskaņā ar Direktīvu 2007/74/EK⁽⁵⁾ šis skaitlis 2008. gada 1. decembrī palielināsies līdz to 300 eiro un līdz 430 eiro ceļotājiem, kas ceļo ar gaisa un jūras transportu.

Papildus šīm monetārajām robežām bez nodokļiem var importēt noteiktu daudzumu tabakas izstrādājumu un alkoholisko dzērienu, un šo preču ierobežojumi ir noteikti šajās direktīvās.

Jāpiebilst, ka Direktīvā 69/169/EEK ir arī noteikti daudzuma ierobežojumi nodokļu atbrīvojumiem tējai, kafijai un smaržām, kas saskaņā ar Direktīvu 1007/74/EK tiks atcelti, sākot ar 2008. gada 1. decembri.

Padome nav saņēmusi nekādus ieteikumus no Komisijas, lai noslēgtu tādus nolīgumus, kādus minēja godājamais deputāts.

*
* *

Jautājums Nr.26 (Nirj Deva) (H-0587/08)**Temats: Lisabonas līgums un aizsardzības politika**

Vai, lemjot par Lisabonas līguma ārpolitikas noteikumiem, tika apspriesta doma par ES armiju? Vai Padome uzskata, ka ES armija joprojām ir iespējama, pat ja tagad Lisabonas līgums nevar stāties spēkā, jo to nav ratificējušas visas dalībvalstis?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Kā Eiropadome ir vairākkārt norādījusi, jo īpaši Helsinkos, Nicā, Lākenā un Seviljā, EDAP attīstības mērķis nav Eiropas armijas izveide.

Patiesībā ES kapacitātes attīstības (galvenais mērķis) procesa pamatā ir brīvprātīgu ieguldījumu princips un atbildes reakcija katrā gadījumā atsevišķi uz kopīgi noteiktām prasībām.

Turklāt katrai ES operācijai katra dalībvalsts nosaka savu ieguldījuma līmeni saskaņā ar valsts procesu. Galīgo lēmumu par to, vai ieguldījums tiek turpināts, pieņem attiecīgā dalībvalsts.

Visbeidzot, ārpus jebkādas operācijas, attiecīgos spēkus vienmēr kontrolē tā dalībvalsts, kurai tie ir pakļauti. Tādēļ Eiropas Savienībai nav pastāvīgu bruņoto spēku kā tādu.

(4) Padomes 1969. gada 28. maija Direktīva 69/169/EEK par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz atbrīvojumiem no apgrozījuma nodokļa un akcīzes nodokļa par preču ieviešanu starptautiskos ceļojumos, OV L 133, 04.6.1969, 6. lpp.

(5) Padomes Direktīva 2007/74/EK (2007. gada 20. decembris) par atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa un akcīzes nodokļa par precēm, kuras ievie personāls, kas iecelto no trešām valstīm, OV L 346, 29.12.2007., 6. lpp.

*
* *

Jautājums Nr.27 (Rodi Kratsa-Tsagaropoulou) (H-0589/08)

Temats: sabiedrību direktoru atalgojums

Ņemot vērā Eiropas priekšsēdētāja apsvērumus, kas tika pausti Eiropas Parlamenta 2008. gada 9. jūlija plenārsēdē un ko atkārtoja ECB priekšsēdētājs, saistībā ar pārmērīgi lielajām algām, kas tiek maksātas sabiedrību direktoriem, kādi ir Padomes prezidentūras uzskati attiecībā uz ierosinājumiem palielināt tādu darba devēju iemaksas un nodokļus, kuru sabiedrībās izmaksā milzīgas prēmiju un atlaišanas pabalstu summas („zelta izpletni”)? Vai pašlaik ir nepieciešams ieviest Eiropas Rīcības kodeksu sabiedrību vadībai, lai veicinātu pārredzamību saistībā ar direktoru algām, vienlaikus ievērojot korporatīvo dažādību Eiropā? Vai Padome var paskaidrot, kāpēc attiecīgais Komisijas ieteikums⁽⁶⁾ netika sadzirdēts dalībvalstīs un attiecīgajās sabiedrībās? Vai ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu informācijas sniegšanu saistībā ar direktoru atalgojuma politiku un novērstu interešu konfliktus starp augstākā līmeņa vadošajiem darbiniekiem un akcionāriem? Kuras dalībvalstis šajā saistībā jau ir rīkojušās un kā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Prezidentūra norāda, ka jautājums attiecībā uz pārredzamību un nodokļu piemērošanu sabiedrību direktoru algām galvenokārt ir dalībvalstu kompetencē. Tomēr prezidentūra atzīst to nozīmi un mūsu pilsoņu paustās bažas. Tādēļ šis jautājums tiks apspriests finanšu ministru un ES centrālo banku vadītāju sanāksmē, kas notiks Nicā 12. un 13. septembrī. Šīs diskusijas mērķis būs noteikt labākos valstu prakses piemērus šajā jomā.

Šīs sanāksmes galvenie rezultāti kā vienmēr tiks publicēti prezidentūras tīmekļa vietnē.

*
* *

Jautājums Nr.28 (Zdzisław Kazimierz Chmielewski) (H-0591/08)

Temats: selektīvu zvejas rīku izmantošana

Padomes jaunāko tiesību aktu priekšlikumos nav pausts nekas, lai kļiedētu šaubas, ko izjūt Baltijas valstīs saistībā ar noteikumiem, kas reglamentē selektīvu zvejas rīku izmantošanu. Kāpēc Eiropas Savienība nav noteikusi selektīvu zvejas rīku izmantošanu, piemēram, BACOMA tīklus ar izejas logu vai T90 tipa tīklu izmantošanu ūdeņos ārpus Baltijas jūras, ja šāda veida rīki ir obligāti Baltijas jūrā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome pateicas godājamajam deputātam par viņa jautājumu saistībā ar selektīvu zvejas rīku izmantošanu.

Pašlaik Padomes 1998. gada 30. marta Regula (EK) Nr. 850/98 par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos līdzekļus jūras organismu mazuļu aizsardzībai⁽⁷⁾, kas attiecas uz lielāko daļu Eiropas Savienības jūras teritorijām, izņemot Baltijas jūru un Vidusjūru, neļauj izmantot rīkus ar Bacoma izejas logu vai T90 āmi.

Tomēr priekšlikums Padomes regulai par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos pasākumus, ietver noteikumus, kas varētu ļaut šādu rīku izmantošanu nākotnē, nepadarot to izmantošanu par obligātu⁽⁸⁾. Šis priekšlikums pašlaik tiek apspriests Padomē. Padome gaida Parlamenta atzinumu par šo priekšlikumu.

⁽⁶⁾ Komisijas Ieteikums (2004. gada 14. decembris), ar ko veicina atbilstošu režīmu biržas sarakstā iekļautu sabiedrību direktoru atlīdzībai (2004/913/EK), OV L 385, 29.12.2005, 55. lpp.

⁽⁷⁾ OV L 125, 27.4.1998., 1–36. lpp.

⁽⁸⁾ Komisijas priekšlikums COM(2008)324, 2008. 4. jūnija galīgā versija, dok. 10476/08.

*
* *

Jautājums Nr.29 (Johan Van Hecke) (H-0595/08)

Temats: Vidusjūras reģiona valstu savienība

Jūlijā tika atklāta Vidusjūras reģiona valstu savienība ar mērķi saistīt 17 nācijas Vidusjūras krastos ar Eiropas Savienību ar reģionālo projektu palīdzību. Tomēr dažām no šīm valstīm ir nožēlojama vēsture cilvēktiesību jomā.

Piemēram, Marokā, Fezas pilsētā, 250 kilometrus no Kasablankas tika atklāts liels masu kaps. Cilvēktiesību aktivisti uzskata, ka šos cilvēkus nošāva armija, mēģinot apspiest vispārēju streiku 1990. gadā. Kā norāda eksperti, liķu atrašana masu kapos parāda, cik nopietni ir bijuši cilvēktiesību pārkāpumi Marokas mūsdienu vēsturē. Līdz šim brīdim Marokas iestādes nav atcēlušas nāvessodu, kā arī nav ratificējušas Romas statūtus.

Vai šī Vidusjūras reģiona valstu savienība arī ir kā platforma, lai censtos panākt demokrātiskas reformas un labāku situāciju cilvēktiesību jomā tajās savienības valstīs, kas nav ES dalībvalstis. Vai prezidentūra iekļauj cilvēktiesību jautājumus šīs savienības sanāksmju darba kārtībā?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Parīzes sammitā, kas bija veltīts Vidusjūras reģionam (13. jūlijā) partnerības „Barselonas process: Vidusjūras reģiona valstu savienība” valstu vai valdību vadītāji paziņoja, ka šis process tiks veidots, pamatojoties uz Barselonas procesa acquis, kura trīs sadaļas (politiskais dialogs, ekonomiskā sadarbība un brīvā tirdzniecība, kā arī cilvēku, sociālais un kultūras dialogs) arī turpmāk būs Eiropas un Vidusjūras valstu attiecību pamatā. Deklarācijā, ko šajā sammitā pieņēma valstu un valdību vadītāji, arī uzsvērtā apņemība stiprināt demokrātiju un politisko plurālismu. Valstu un valdību vadītāji arī apstiprina savus centienus veidot kopīgu nākotni, pamatojoties uz demokrātijas principu, cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu, kā tas ir paredzētas attiecīgajos starptautiskajos instrumentos, kā arī ekonomisko, sociālo, kultūras, civilo un politisko tiesību veicināšanu, sieviešu lomas stiprināšanu sabiedrībā, minoritāšu tiesību ievērošanu, cīņu pret rasismu un ksenofobiju, kā arī kultūras dialoga un savstarpējas sapratnes uzlabošanu.

Turklāt Eiropas kaimiņattiecību politikas pašreizējie asociācijas nolīgumi un rīcības plāni ietver saistības attiecībā uz cilvēktiesībām un nodrošina iespēju izvirzīt jautājumus šajā saistībā. Tādēļ ar vairākām Vidusjūras reģiona dienvidu valstīm, jo īpaši Ēģipti, Jordāniju, Maroku un Tunisiju, ir uzsākts divpusējs dialogs, kurā īpaša uzmanība ir pievērsta cilvēktiesībām.

*
* *

Jautājums Nr.30 (Syed Kamall) (H-0600/08)

Temats: Lisabonas līguma ratifikācija

Vai var likumīgi īstenot Lisabonas līgumu, ja tikai 26 dalībvalstis to ratificē?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Saskaņā ar Lisabonas līguma 6. panta 2. punktu līguma noteikumus var piemērot, tiklīdz ir iesniegti visu parakstītājvalstu ratifikācijas dokumenti.

*
* *

Jautājums Nr.31 (Mihael Brejc) (H-0602/08)

Temats: Parlamenta ikmēneša pārvietošanās

Pašreizējā, kā arī iepriekšējo Parlamentu darbības laikā ir bijuši daudzi aicinājumi atteikties no sesiju rīkošanas Strasbūrā. Eiropas sabiedrība ir ļoti kritiski noskaņota attiecībā uz situāciju, kurā deputātiem un ierēdņiem

ir jābrauc no Briseles uz Strasbūru, un uzskata, ka tam paredzēto naudu — vairāk nekā 200 miljoni eiro gadā — var noderīgāk tērēt citām vajadzībām. Nav arī iespējams ignorēt to, ka vairāk nekā miljons Eiropas pilsoņu atbalstīja protestus pret braukšanu turp un atpakaļ.

Nākamgad tiks ievēlēts jauns Parlaments, un cilvēki mums jautās, kādēļ mēs turpinām šādi braukāt. Kā, pēc Padomes domām, jāatbild šo jo jautājumu?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 289. pantu un Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 189. pantu „Kopienas iestāžu atrašanās vietu nosaka, dalībvalstu valdībām savstarpēji vienojoties”.

Saskaņā ar protokolu (Nr. 8) par Eiropas Kopienas un Eiropas iestāžu, dažu organizāciju un struktūrvienību atrašanās vietu, kas saskaņā ar EK līguma 311. pantu ir līgumu neatņemama daļa, „Eiropas Parlaments atrodas Strasbūrā, kur notiek 12 ikmēneša plenārsēdes, to skaitā budžeta sēde. Papildu plenārsēdes notiek Briselē. Eiropas Parlamenta komitejas sanāk Briselē. Eiropas Parlamenta Ģenerālsēkretariāts un tā struktūrvienības paliek Luksemburgā.”

Jāpiebilst, ka šos līgumus, starp tiem arī šo protokolu, parakstīja un ratificēja visas dalībvalstis saskaņā ar savām attiecīgajām konstitucionālajām procedūrām. Grozot noteikumus saistībā ar iestāžu atrašanās vietu ir jāievēro tāda pati procedūra, kāda ir noteikta Līguma par Eiropas Savienību 48. pantā.

Iestāžu mītnes vietu noteikšana ir nevis Padomes, bet gan dalībvalstu kompetence.

*
* *

Jautājums Nr.32 (Konstantinos Droutsas) (H-0607/08)

Temats: privātu algotņu karaspēku izdarīti noziegumi

Amerikas imperiālisti un viņu sabiedrotie ir noslēguši svarīgus līgumus par tādu algotņu karaspēku nodrošināšanu, kādus sagādā Blackwater. Tie okupē Irāku un citas valstis, veicot nāvējošus uzbrukumus neapbruņotiem iedzīvotājiem, kā arī iesaistoties narkotiku kontrabandā un citās nelikumīgās darbībās. Vēršanās pēc palīdzības pie algotņu karaspēkiem ir dziļi reakcionāra taktika, un par to maksā tieši iedzīvotāji. Aizbildinoties ar cīņu pret organizēto noziedzību, tie palīdz vadošo politiķu un arodbiedrību vadītāju nogalināšanā un kopumā ir naidīgi noskaņoti pret strādnieku šķiras kustībām ne vien Irākā, kur to brutalitāte ir kļuvusi par standartu, bet arī Afganistānā, Latīņamerikā un citās teritorijās, kur tie darbojas ar modernākajiem smagajiem ieročiem, ko nodrošina ieroču industrija, un rīkojas galvenokārt pēc civilu valdību norādēm.

Vai Padome nosoda Blackwater un citu privātu algotņu karaspēku kriminālo darbību un vai tā aicina likvidēt šos karaspēkus?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome kopumā nav apspriedusi Blackwater vai citu privātu militāru un apsardzes kompāniju darbību. Tomēr Padome uzskata, ka visām konfliktā iesaistītajām pusēm ir jāievēro starptautiskās humanitārās tiesības, ka arī cilvēktiesības, kā tas minēts Eiropas Savienības pamatnostādnēs starptautisko humanitāro tiesību ievērošanas veicināšanai. Privātu militāru un apsardzes kompāniju izmantošana nekādā ziņā nemaina šo principu.

Mēs iepazīstamies ar neseno uzklauššanu par privātajiem militārajiem un drošības uzņēmumiem, ko 2008. gada 5. maijā organizēja Eiropas Parlaments, un pētījumu, ko pieprasīja Eiropas Parlamenta Drošības un aizsardzības apakškomiteja par privātu militāro un drošības uzņēmumu pieaugošo nozīmi un ar kuru iepazīstināja šajā uzklauššanā.

*
* *

Jautājums Nr. 33 (Leopold Józef Rutowicz) (H-0608/08)**Temats: siltumnīcefekts**

Vai Padome uzskata, ka ir jāieceļ darba grupa, lai novērtētu visu to faktoru reālo ietekmi, kas veicina siltumnīcefektu, un jāizveido visaptveroša enerģētikas politika, lai mazinātu tā ietekmi?

Diskusijas un ziņojumi par siltumnīcefektu lielākoties norāda uz oglekļa dioksīdu, bet nepiemin metānu, kas ir veicinājis ozona cauruma parādīšanos un siltumnīcefektu. Patiesībā viens kubikmetrs metāna rada tādas pašas sekas kā 24 kubikmetri oglekļa dioksīda. Metāns nokļūst atmosfērā ar kalnrūpniecības darbu, dzīvnieku, cilvēku un pūšanas procesu starpniecību. Ir jāuzsver, ka dažās valstīs radītais metāns veido aptuveni 30 % no siltumnīcefekta.

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Kā jūs zināt, 2007. gada janvārī Komisija iesniedza enerģētikas/klimata tiesību aktu paketi, kuras mērķis ir vienlaikus risināt siltumnīcefekta gāzu samazināšanas jautājumus, uzlabot energoapgādes drošību un garantēt Eiropas Savienības konkurētspēju ilgtermiņā. Šajā paketē ir ietverti daudzi priekšlikumi enerģētikas un klimata pārmaiņu jomā.

Vienā no šīs paketes priekšlikumiem par kopīgiem centieniem ir ietvertas visas siltumnīcefekta gāzes, kas ir uzskaitītas Kioto Protokola A pielikumā, t.i., oglekļa dioksīds (CO₂), metāns (CH₄), slāpekļa oksīds (N₂O), fluorogļūdeņraži (HFC), perfluorogļūdeņraži (PFC) un sēra heksafluorīds (SF₆), un atzīmētas kā līdzvērtīgas oglekļa dioksīdam.

Tieši attiecībā uz lauksaimniecību un klimata pārmaiņām es gribētu jums atgādināt, ka savos 2008. gada 19.–20. jūnija secinājumos Eiropadome paziņo, ka ir būtiski turpināt strādāt pie lauksaimniecības produkcijas inovācijas, pētniecības un attīstības, jo īpaši, lai uzlabotu tās energoefektivitāti, produktivitātes izaugsmi un spēju pielāgoties klimata pārmaiņām.

Līdz šim Padome nav saņēmusi nekādus priekšlikumus saistībā ar struktūrvienības iecelšanu, lai novērtētu visu to faktoru reālo ietekmi, kas veicina siltumnīcefektu, bet, kā jūs zināt, Padomē un ar Eiropas Parlamentu turpinās diskusijas par priekšlikumiem enerģētikas/klimata tiesību aktu paketei, lai līdz šī gada beigām panāktu vispārēju vienošanos.

*
* *

Jautājums Nr. 34 (Athanasios Pafilis) (H-0610/08)**Temats: uzbrukuma draudi Irānai**

Pēdējā laikā Izraēla ieņem arvien agresīvāku nostāju pret Irānu, atbildot uz tās izstrādāto kodolprogrammu un pastiprinot draudus uzsākt militāru ofensīvu. Nesenajos aizsardzības ministra Ehud Barak paziņojumos ir pavisam skaidri norādīts, ka Izraēla ir gatava rīkoties pret Irānu, norādot, ka Izraēla agrāk ir atkārtoti demonstrējusi savu gatavību rīkoties nevilcinoties. Laikā no 2008. gada 28. maija līdz 12. jūnijam šos draudus papildināja „Glorious Spartan” gaisa spēku manevri virs Grieķijas teritorijas, ko kopīgi organizēja Grieķija un Izraēla, simulējot hipotētisku Izraēlas uzbrukumu kodolspēkstacijai Irānā. Šie notikumi apstiprina Izraēlas agresīvo imperiālistisko taktiku radīt šajā reģionā pastāvīgus draudus mieram un tautām.

Vai Padome nosoda šos agresijas draudus un apmācības, gatavojoties Izraēlas militārai ofensīvai pret Irānu, kam būtu neapreķināmas sekas attiecīgajām tautām un mieram šajā reģionā un visā pasaulē?

Atbilde

Padomes prezidentūras atbilde, kas nav saistoša ne Padomei, ne dalībvalstīm, netika mutiski sniegta Eiropas Parlamenta Briseles 2008. gada septembra sesijas jautājumu laikā, kurā Padomei uzdeva jautājumus.

Padome atbalsta Ģenerālsekretariāta/Augstā pārstāvja Javier Solana un sešinieka (Vācija, Ķīna, ASV, Francija, Apvienotā Karaliste, Krievija) pieeju, kas aktīvi meklē diplomātisku risinājumu krīzei starp Irānu un starptautisko sabiedrību jautājumā par Irānas kodolprogrammu. Jautājumiem, kas saistīti ar Irānas

kodolprogrammu, ir ievērojama ietekme uz stabilitāti šajā reģionā un starptautisko kodolieroču neizplatīšanas režīmu.

Padome dara visu iespējamo, lai panāktu miermīlīgu un sarunu veidā panāktu risinājumu, kas reaģē uz starptautiskās sabiedrības bažām. Tādēļ, kā to Padome ir vairākkārt atkārtojusi, mums ir apņēmīgi jāturpina „divkārša pieeja”, kas apvieno atvērtību dialogam un arvien lielākas sankcijas, ja Irāna atsakās piemērot Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes lēmumus.

Vienlaikus Padome pauž nožēlu par visiem paziņojumiem, kas var apdraudēt centienus panākt risinājumu sarunu veidā, un atgādina, ka tā ir visstingrākā iespējamā veidā ir nosodījusi draudus, ko Irānas iestādes ir paudušas Izraēlai.

*
* *

JAUTĀJUMI KOMISIJAI

Jautājums Nr. 41 (Christopher Heaton-Harris) (H-0573/08)

Temats: patērētāju aizsardzība un Lisabonas līgums

Vai Komisija uzskata, ka pašlaik zudušais Lisabonas līgums būtu palīdzējis patērētāju aizsardzībai Eiropas Savienībā, un vai Komisijai ir plāni turpināt kādu no Līgumā ietvertajiem noteikumiem saistībā ar patērētāju aizsardzību?

Atbilde

2008. gada jūnija Eiropadome iepazinās ar Īrijas referenduma rezultātu un Īrijas nodomu izteikt priekšlikumus par turpmāko procesa virzību. Komisija nekādā veidā neaizsteigsies priekšā ratifikācijas procesa rezultātiem.

Lisabonas līgums varētu palīdzēt paplašinātai Eiropas Savienībai darboties efektīvāk un demokrātiskāk, kas sniedz pozitīvu labumu visām politikas jomām. Tas arī attiecas uz patērētāju politiku, kurai Komisija pieņēma stratēģiju, kas ietver laika posmu no 2007.–2013. gadam.

*
* *

Jautājums Nr.45 (Eoin Ryan) (H-0586/08)

Temats: kredītreitingu aģentūru regulēšana

Vai Komisija varētu sniegt detalizētu novērtējumu risinājumam, kas ierosināts turpmākai kredītreitingu aģentūru regulēšanu Eiropas Savienībā?

Atbilde

2007. gada vasarā Komisija sāka pārskatīt kredītreitingu aģentūru (KRA) darbību kredīvērtēšanas tirgos un to nozīmi augsta riska hipotekāro kredītu nestabilitātē.

Ņemot vērā gūto mācību pēc šīs pārskatīšanas, pašlaik tiek turpināts darbs pie regulatīvas reakcijas uz vairākām problēmām, kas ir noteiktas attiecībā uz KRA. Komisija apspriežas par tiesiskā regulējuma galvenajām iezīmēm. Apspriežu dokumentos ir ierosināts pieņemt noteikumu kopumu, ar kuru ievieš vairākas būtiskas prasības, kas KRA būtu jāievēro, lai saņemtu atļauju un veiktu reitingu noteikšanas darbības Eiropas Savienībā. Galvenais mērķis būs nodrošināt, lai reitingi ieguldītājiem sniedz ticamu un precīzu informāciju. KRA pienākums būs risināt interešu konfliktus, nodrošināt pareizu novērtēšanas metodoloģiju un palielināt novērtēšanas darbības pārredzamību. Apspriežu dokumentos ir arī ierosinātas divas izvēles efektīvai KRA uzraudzībai Eiropas Savienībā: pirmās izvēles pamatā ir Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas (EVRK) nostiprināta koordinēšanas funkcija un cieša regulatīva sadarbība starp valstu regulatoriem. Otrā izvēle apvienos Eiropas Aģentūras (vai nu EVRK, vai jaunas aģentūras) izveidi visas Eiropas Savienības KRA reģistrācijai ar KRA darbību pārraudzības uzticēšanu valstu regulatoriem. Šajās apspriedēs arī tiek izskatītas iespējamās pieejas jautājumam par pārmērīgu uzticēšanos reitingiem ES tiesību aktos.

Šos sagatavošanas darbus paredzēts pabeigt 2008. gada rudenī, Komisijā pieņemot tiesību akta priekšlikumu.

*
* *

Jautājums Nr.46 (David Sumberg) (H-0594/08)**Temats: Lisabonas līgums un iekšējā tirgus darbība**

Vai Komisija uzskata, ka pašlaik zudušais Lisabonas līgums, ko nosaka tā neratificēšana visās dalībvalstīs, atstāj labu ietekmi uz iekšējā tirgus darbību?

Jautājums Nr.47 (Syed Kamall) (H-0601/08)**Temats: Lisabonas līgums un iekšējais tirgus**

Pašlaik, kad Lisabonas līgums ir zudis, jo tas nav ratificēts visās 27 dalībvalstīs, vai Komisija piekrīt, ka līgums pietiekami nestiprināja iekšējo tirgu un ka turpmākiem ES līgumiem ir jābūt stingri piesaistītiem brīvās tirdzniecības un iekšējā tirgus ideāliem?

Kopējā atbilde

Atbildot uz jautājuma pirmo daļu, Komisija vēlētos godājamajiem deputātiem norādīt uz 2008. gada jūnija Eiropadomes secinājumiem. Eiropadome iepazinās ar referenduma par Lisabonas līgumu rezultātiem Īrijā un piekrita, ka ir vajadzīgs vairāk laika, lai analizētu šo situāciju. Tā piebilda, ka Īrijas valdība aktīvi apspriedīsies gan savā valstī, gan ar citām dalībvalstīm, lai izteiktu ierosinājumu par kopīgu procesa turpmāko virzību. Eiropadome atgādināja, ka Lisabonas līguma nolūks ir palīdzēt paplašinātai Eiropas Savienībai darboties efektīvāk un demokrātiskāk. Tā piebilda, ka līdz tam laikam 19 dalībvalstu parlamenti bija ratificējuši šo līgumu un ka ratifikācijas process turpinās citās valstīs. Patiesi, kopš tā laika Lisabonas līguma ratifikācija ir apstiprināta vēl trīs valstīs. Eiropadome norādīja, ka tā risinās šo jautājumu 15. oktobrī, lai apsvērtu turpmāko procesa virzību. Eiropas Savienības priekšsēdētājs N. Sarkozy apstiprināja šo pieeju savā 2008. gada 10. jūlija runā Parlamentā.

Iekšējais tirgus ir un paliks Eiropas integrācijas pamatā. Tā nākotne nav tieši saistīta ar Lisabonas līgumu. Tādēļ tiks turpināts darbs, nostiprinot iekšējo tirgu un padarot to efektīvāku, lai tas var turpināt būt labklājības un ekonomiskās izaugsmes virzītājspēks, sniedzot labumu Eiropas pilsoņiem un uzņēmumiem.

*
* *

Jautājums Nr.51 (Marco Pannella) (H-0544/08)**Temats: cilvēktiesības Vjetnamā**

Dažu pēdējo gadu laikā Vjetnama ir pieredzējusi ievērojamu ekonomisko uzplaukumu, ko (cita starpā) ir atbalstījusi ES politika attīstības palīdzības un finanšu atbalsta jomā. Šis valsts IKP palielinājums saskan ar cilvēktiesību pārkāpumu skaita palielināšanos. Turklāt vēl ir jāatbrīvo vairāk nekā 250 kalnu tajū (Montagnard) politisko ieslodzīto, kuri tika arestēti 2001. un 2004. gadā, kamēr arvien vairāk khmeru Kampučijas Krom mazākumtautības (Khmer Kampuchea Krom) pārstāvju meklē patvērumu Kambodžā reliģiskas vajāšanas dēļ.

Ņemot vērā, ka Komisija mēģina nodrošināt, lai tās attīstības politika vairāk atbilst cilvēktiesībām, vai Komisija ir apmierināta ar tās atbalsta ietekmi uz etnisko un reliģisko minoritāšu, strādājošo imigrantu un demokrātijas aktivistu stāvokli Vjetnamā?

Vai Komisija neuzskata, ka tai vajadzētu pārbaudīt, vai Vjetnamas valdība ievēro juridiskās saistības, ko tā ir uzņēmusies, parakstot sadarbības nolīgumus un ratificējot starptautiskās konvencijas par pilsoņu, politiskajām, sociālajām un ekonomiskajām tiesībām?

Atbilde

Kaut arī Komisija atzīst Vjetnamas ekonomiskās atvērības ieguvumus, tā piekrīt Parlamenta bažām par cilvēktiesību situāciju šajā valstī. Etnisko un reliģisko minoritāšu, kā arī cilvēktiesību aktivistu tiesības ir demokrātiskas sabiedrības un ilgtspējīgas attīstības būtiski pamati. Komisija ir aktīvi iesaistīta valsts, reģionālā (piemēram, ASEAN) un daudzpusējā līmenī, lai nodrošinātu šo tiesību ievērošanu un aizsardzību. Kaut arī Komisija aktīvi veicina tādu projektus, kuru mērķis ir cilvēktiesību aizsardzības uzlabošana Vjetnamā, tā atzīst, ka joprojām ir daudz veicama darba.

Pašlaik Komisija īsteno daudzus projektus, kuru mērķis ir uzlabot Vjetnamas nabadzīgo un nelabvēlīgā situācijā esošo iedzīvotāju dzīves kvalitāti. Komisija īsteno projektu ar 18 miljonus lielu budžetu (laika posmam no 2006.–2010. gadam), kura galvenais mērķis ir uzlabot veselības standartus, sniedzot augstas kvalitātes preventīvu, ārstēšanas un veicināšanas aprūpi nabadzīgajiem iedzīvotājiem Ziemeļu kalnienē un Centrālajā kalnienē. Turklāt Komisija iegulda 11,45 miljonus eiro lielu atbalstu Pasaules Bankas īstenotajā projektā, kas nodrošinās segumu lielākam skaitam būtisku veselības pakalpojumu, jo īpaši Vjetnamas kalnu reģionu kopienās. Paredzams, ka šis projekts dos labumu aptuveni 3 miljoniem iedzīvotāju, lielākoties etniskajām minoritātēm un nabadzīgajiem iedzīvotājiem. Ir arī Komisijas un Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroja (UNHCR) kopīgs projekts, kas nodrošinās vienlīdzīgu un neierobežotu piekļuvi izglītībai vietējām nelabvēlīgā situācijā esošām ģimenēm.

Komisija turpina izdarīt spiedienu uz Vjetnamas valdību, lai vietējā dialogā par cilvēktiesībām un Apvienotās komitejas Cilvēktiesību apakšgrupā panāktu progresu cilvēktiesību aizsardzības jomā. Turklāt tagad, kad notiek sarunas par jaunu partnerības un sadarbības nolīgumu (PCA), Komisija stingri uzstāj, ka nolīgumā ir jāiekļauj cilvēktiesību klauzulas un sadarbības klauzulas cilvēktiesību jomā būtiskie aspekti.

Vjetnamas premjerministra vietnieka un ārlietu ministra Pham Gia Khiem gaidāmās vizītes laikā Komisija risinās jautājumu par Vjetnamas starptautiskajām saistībām un mudinās Vjetnamas valdību savos iekšējos tiesību aktos ievērot Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un citus starptautisku cilvēktiesību standartus.

*
* *

Jautājums Nr.52 (Bernd Posselt) (H-0552/08)

Temats: Komisijas pārstāvniecības Kaukāza reģionā

Vai Komisija plāno izveidot pārstāvniecību vai vismaz uzraudzības biroju Čečenijā, ņemot vērā problēmas šajā valstī un šīs valsts stratēģisko nozīmi, un kāda ir vispārējā situācija attiecībā uz Komisijas pārstāvniecību izvietojumu un Komisijas operāciju plānošanu vidējā termiņā Kaukāza reģionā?

Atbilde

Komisijai neplāno atvērt pārstāvniecības vai uzraudzības biroju ne Čečenijā, ne arī citur Ziemeļkaukāzā. Komisija ir aktīvi piedalījies starptautiskās humānās palīdzības pasākumos Ziemeļkaukāzā visa konflikta laikā šajā reģionā, un Eiropas Komisijas humānās palīdzības departamenta (ECHO) birojs Maskavā uzrauga šos palīdzības pasākumus, arī bieži apmeklējot šo reģionu. Attiecībā uz citām valstīm šajā reģionā Komisijai ir delegācija Tbilisi, delegācija Erevānā un jauna delegācija Baku, kas nostiprina Komisijas klātbūtni šajā reģionā.

*
* *

Jautājums Nr.53 (Vural Öger) (H-0560/08)

Temats: Austrumu partnerība — reģionālās sadarbības veidi Eiropas kaimiņattiecību zonā

Pēc Vidusjūras reģiona valstu savienības izveides Eiropas līmenī tiek apsvērta Austrumeiropas savienības izveide. Apspriešanai ir izvirzīta arī ideja par Melnās jūras reģiona valstu savienības izveidi. 2008. gada maijā Zviedrija un Polija iesniedza darba dokumentu „Austrumu partnerība”, ierosinot spraigāku ES sadarbību ar Ukrainu, Moldovas Republiku, Azerbaidžānu, Armēniju, Gruziju un Baltkrieviju.

Kāds ir Komisijas viedoklis par priekšlikumu ES un Austrumeiropas savienībai? Vai Komisija nāks klajā ar paziņojumu par konkrētiem priekšlikumiem šādai partnerībai, kā tas notika attiecībā uz Vidusjūras reģiona valstu savienību? Vai Komisija var sniegt informāciju par šādas partnerības pamatpilāriem? Vai paraugs šādai partnerībai būs Vidusjūras reģiona valstu savienība, un, ja tā būs, vai Austrumeiropas savienības gadījumā arī tiks uzsvērta uz projektiem orientēta sadarbība? Vai Komisijai ir priekšroka attiecībā uz šīs savienības nosaukumu? Kāda ir Komisijas nostāja attiecībā uz pamatprincipu vairāku un dažādu „savienību” radīšanai?

Atbilde

Eiropas Kaimiņattiecību politika ir un paliks šīs Komisijas galvenā prioritāte. Šajā saistībā Komisija vēlas stiprināt divpusējās attiecības ar austrumu partneriem. Mēs vēlamies uz klausīt tādus ierosinājumus kā Polijas un Zviedrijas iniciatīva, kas dod lietderīgu ieguldījumu šī mērķa sasniegšanā.

2008. gada jūnijā Eiropadome aicināja Komisiju turpināt darbu un 2009. gada pavasarī iesniegt Padomei priekšlikumu par „Austrumu partnerības” nosacījumiem, pamatojoties uz attiecīgajām iniciatīvām.

Komisija nekavējoties sāka pie tā strādāt. Pašlaik var teikt, ka Komisijas priekšlikumu pamatā būs turpmāk minētie principi.

a) Eiropas Kaimiņattiecību politika, kas balstās uz divpusēju, diferencētu sadarbību ar katru atsevišķo partneri, joprojām ir pamats attiecībām ar ES austrumu kaimiņvalstīm. Tieši to arī skaidri vēlas šie partneri.

b) Priekšlikumi ir jāveido uz jau esošajām struktūrām, kuras jāpapildina un jāpiešķir tām vērtība, nedublējot jau paveikto, jo īpaši pirms gada izveidoto Melnās jūras reģiona sinerģiju, kas tagad rod izpausmi konkrētos rezultātos attiecīgajā vietā.

c) Jebkurā jaunā daudzpusējā pamatā ir jāietver visas ES dalībvalstis, lai Eiropas Savienība var pilnībā izmantot savu politisko un ekonomisko spēku un partneri pakāpeniski pietuvinās Eiropas Savienībai kā tādai.

d) Protams, jauniem priekšlikumiem ir jāgūst nepārprotams kaimiņvalstu atbalsts, jo tām šie priekšlikumi ir paredzēti.

*
* *

Jautājums Nr.54 (Sarah Ludford) (H-0563/08)

Temats: ES finansējums spīdzināšanas novēršanas programmām

Eiropas Savienība ir galvenā finansējuma devēja spīdzināšanas novēršanai un spīdzināšanas upuru atbalstam, izmantojot Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu (EIDHR). Ir plānots, ka ES finansējums 2010. gadā tiks pakāpeniski pārtraukts un/vai samazināts, un šo starpību segs dalībvalstis. Manfred Nowak, ANO īpašais referents par spīdzināšanu, nesen brīdināja pret šo plānu, ja vien vispirms netiks ieviesta visaptveroša programma un noteiktas skaidras saistības.

Ņemot vērā to, ka pakāpeniska pārtraukšana jau ir ielānota, vai Komisija ir saņēmusi nepārprotamas dalībvalstu garantijas, ka tās turpinās finansēt spīdzināšanas novēršanas projektus pašreizējā līmenī?

Atbilde

Visu veidu spīdzināšanas un nežēlīgas rīcības novēršana un izskaušana visā pasaulē ir viens no ES cilvēktiesību politikas galvenajiem mērķiem. Šajā saistībā Komisija ir apņēmusies turpināt sniegt būtisku atbalstu cīņai pret spīdzināšanu, izmantojot Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu (EIDHR). Tā neplāno samazināt savu kopējo atbalstu šajā jomā. Laika posmam no 2007.–2010. gadam šim nolūkam ir piešķirti vairāk par 44 miljoniem eiro. Šāds finansējums pilnībā atbilst iepriekšējam finansējumam.

Tomēr Komisija paredzējusi nedaudz novirzīt Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta (EDCI) atbalstu uz spīdzināšanas rehabilitācijas centriem. Tā patiešām plāno pakāpeniski pārtraukt mūsu atbalstu centriem Eiropas Savienībā laikā no 2010. gada, lai finansētu vairāk spīdzināšanas rehabilitācijas centrus ārpus ES, kur bieži vien valdības un privātais atbalsts ir niecīgs vai pat nav vispār. Komisija atgādina, ka EDCI ir instruments, kura mērķis ir sniegt atbalstu nevalstisko organizāciju (NVO) projektiem ārpus ES, un ka saskaņā ar EK un starptautiskajiem tiesību aktiem ES dalībvalstu pienākums ir sniegt palīdzību spīdzināšanas upuriem. 2008. gada aprīlī Padome atgādināja par spīdzināšanas novēršanas un rehabilitācijas programmu finansiālā atbalsta nozīmi un īpaši aicināja dalībvalstis atbalstīt spīdzināšanas rehabilitācijas centrus.

Komisija labi apzinās šīs pārorientācijas iespējamās sekas un ir risinājusi šo jautājumu uzmanīgi. Komisija un dalībvalstis ir apņēmušās nodrošināt, lai finansējuma pakāpeniska pārtraukšana netiktu veikta uz spīdzināšanas upuru rēķina Eiropas Savienībā. Šajā nolūkā Komisija jau ir uzsākusi apspriežu procesu ar ieinteresētajām pusēm, starp tām arī attiecīgajām ANO struktūrvienībām un NVO. Turpmākajos mēnešos tā ir paredzējusi izvērtēt spīdzināšanas upuru pašreizējās vajadzības un atbalsta alternatīvas, lai izveidotu visaptverošu pieeju.

*
* *

Jautājums Nr.55 (Gerard Batten) (H-0564/08)**Temats: ES un Krievijas sammits**

Attiecībā uz neseno ES un Krievijas samitu Hantimansijskā vai Komisija var pateikt, vai tā izvirzīja jautājumu par Alexander Litvinenko noslepkavošanu, kā es to personīgi pieprasīju B. Ferrero-Waldner Eiropas Parlamentā 2008. gada 18. jūnija debatēs par ES un Krievijas sammita (2008. gada 26.–27. jūnijs) sagatavošanas pasākumiem?

Tas bija saistīts ar faktu, ka visas pazīmes norādīja uz Krievijas valsts iestāžu izdarītu slepkavību, un ar Krievijas iestāžu atteikumu izdot galveno aizdomās turamo Andrei Lugovoi.

Ja šis jautājums tika izvirzīts, kāda bija atbilde? Ja šis jautājums netika izvirzīts, kāpēc tas netika darīts?

Atbilde

Saistībā ar Alexander Litvinenko nāvi Komisija atsaucas uz vairāk nekā pirms gada sniegto ES prezidentūras paziņojumu ES vārdā, kurā ir skaidri pausta „ES vilšanās par Krievijas nevēlēšanos konstruktīvi sadarboties ar Apvienotās Karalistes iestādēm” un kurā ir uzsvērtā „Krievijas Federācijas steidzamas un konstruktīvas sadarbības nozīme šajā lietā”. Šī nostāja nav mainījusies, un Komisija turpina izvirzīt šo jautājumu saistībā ar tās dialogu ar Krieviju.

Komisija uzskata, ka mūsu attiecību ar Krieviju pamatprincips ir ievērot tiesiskumu un saistošos starptautiskos pienākumus, kurus Krievija ir uzņēmusies, jo īpaši attiecībā uz Eiropas Padomi un Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju.

Nesenajā ES un Krievijas sammitā, kas notika 2008. gada jūnija beigās, Komisija atzinīgi vērtēja prezidenta D. Medvedev pastāvīgi uzsvērtu nepieciešamību uzlabot tiesiskumu Krievijā un turpinās atgādināt, lai viņš nodrošina tiesiskuma īstenošanu praksē.

*
* *

Jautājums Nr.56 (Laima Liucija Andriekienė) (H-0569/08)**Temats: ES finansiālais atbalsts Afganistānai un Irākai**

Afganistāna un Irāka kļūst par izmēģinājuma vietām, jo īpaši Eiropas Savienībai, attiecībā uz starptautisko palīdzību attīstības jomā un daudzpusējo sadarbību. Piemēram, ņemot vērā Komisijas nacionālo indikatīvo programmu, ar ko laikā no 2007.–2010. gadam Afganistānai piešķir 610 miljonus eiro, ir ļoti svarīgi atrast un īstenot pareizo līdzsvaru starp izdevumiem tiesību aizsardzībai un izdevumiem militāro operāciju atbalstam no vienas puses un pilsoniskās sabiedrības atjaunošanai un humānajai palīdzībai, kā arī veselībai un izglītības pakalpojumu uzlabošanai no otras puses.

Ko Komisija ir paredzējusi šajā jomā? Vai ir paredzēts palielināt ES finanšu palīdzību Afganistānai un Irākai? Kādas programmas un projektus paredzēts finansēt nākamajos trijos gados? Vai Komisija plāno regulāri novērtēt ES finanšu palīdzības efektivitāti Afganistānai un Irākai un pienācīgi informēt Eiropas Parlamentu par šāda novērtējuma rezultātiem?

Atbilde

1. Komisija nepārprotami piekrīt efektīva atbalsta nodrošinājumam nozīmei Afganistānā un Irākā un nepieciešamībai uzlabot gan drošības situāciju, gan valstu iedzīvotāju labklājību.

Lielākā daļa līdzekļu, kas ir pieejami Afganistānas indikatīvajai programmai laika periodam no 2007.–2010. gadam, ir piešķirti, lai atbalstītu atjaunošanu lauku attīstības, pārvaldības un veselības jomās. Izglītība atbalstu saņem, izmantojot Afganistānas Atjaunošanas ieguldījumu fondu, ko pārvalda Pasaules Banka.

Irākas gadījumā Komisija diemžēl vēl nav spējusi izstrādāt daudzgadu indikatīvo programmu. Drošība, nestabilā politiskā situācija un ātri mainīgie dzīves apstākļi pašlaik neļauj veikt šādu daudzgadu plānošanu. Tādēļ līdz šim palīdzību Irākai sniedz, izmantojot īpašos pasākumus. 2008. gadā Komisija ierosina piešķirt 85 % no 72 miljonus lielās kopsummas pamatpakalpojumu sniegšanai iedzīvotājiem un bēgļiem un tehniskās palīdzības līdzekļiem Irākas iestādēm.

2. Afganistānai paredzētais valsts stratēģijas dokuments nosaka prioritātes Kopienas finanšu palīdzībai Afganistānai laikā no 2007.–2013. gadam. Laika posmā no 2007.–2010. gadam ir piešķirti 610 miljoni eiro. Turklāt Afganistāna saņem atbalstu, ko sniedz tematiskās budžeta pozīcijas, Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instruments, humānā palīdzība un Stabilitātes instruments.

Irākas gadījumā Irākas valdības un starptautiskās sabiedrības kopējā nostāja ir tāda, ka turpmāk palīdzības sniedzēju atbalstam ir jābūt vērstam uz Irākas iestāžu kapacitātes uzlabošanu, lai labāk izmantotu Irākas ievērojamos finanšu resursus. Tādēļ Komisija savu atbalstu koncentrē uz tehniskās palīdzības sniegšanu Irākas iestādēm un pamatpakalpojumu uzlabošanu iedzīvotājiem.

3. Ikgadējā rīcības programmā 2008. gadam Komisija Afganistānai ierosinās atbalstu veselības aizsardzībai (60 miljoni eiro), sociālajai aizsardzībai (24 miljoni eiro), tieslietu nozarei un muitai (30 miljoni eiro) un lauksaimniecība (30 miljoni eiro). Ir paredzēts, ka 2009. gada programmās tiks iekļauts finansējums pārvaldībai, lauku attīstībai, atmiņēšanai un reģionālajai sadarbībai, un 2010. gada programmās — veselībai, lauku attīstībai un pārvaldībai.

Irākas gadījumā, ņemot vērā to, ka nav daudzgadu plānošanas, nākamajiem trīs gadiem programmas nav paredzētas. Padomei un Parlamentam 2008. gada oktobrī tiks iesniegts īpašais pasākums Irākai 2008. gadam. Tajā būs ievērotas tās pamatnostādnes, kas ir iekļautas informatīvajā piezīmē, ko Parlamentā izplatīja 2008. gada jūnijā.

4. Komisijas finanšu palīdzību Afganistānai uzrauga un novērtē sistemātiskā veidā, veicot misijas un apmeklējumus, neatkarīgas uz rezultātiem orientētas uzraudzības misijas, sagatavojot regulāras projektu atskaides, kā arī ar koordinētu palīdzības sniedzēju dialoga mehānismu un vadības komitejām valdībā. Attiecībā uz 2006. gada budžeta izpildi Komisija ir apstiprinājusi savu vēlmi regulāri informēt Parlamentu par palīdzības īstenošanu Afganistānā. Pirmais ziņojums par pašreizējo situāciju tiek publicēts internetā un tiks regulāri atjaunināts.

Irākā 2008. gadā uz vietas tika veiktas divas pārbaudes misijas un viena novērtējuma misija. Pirmie rezultāti ir pozitīvi. Galīgie rezultāti un secinājumi tiks sniegti Parlamentam, tiklīdz tie būs pieejami.

*
* *

Jautājums Nr.57 (Martin Callanan) (H-0572/08)

Temats: ārējās attiecības un Lisabonas līgums

Pašlaik, kad Lisabonas līgums ir zudis, jo nav ratificēts visās 27 dalībvalstīs, kā Komisija vēlas attīstīt ES dalību ārējās attiecības un ārlietās bez noteikumiem, kas ir iekļauti šajā līgumā?

Atbilde

Pēc negatīvā balsojuma par Lisabonas līgumu Īrijas referendumā 2008. gada jūnijā Eiropadome izskatīja šo situāciju savā 2008. gada 19.–20. jūnija sanāksmē. Tika panākta vienošanās, ka ir vajadzīgs vairāk laika, lai analizētu šo situāciju. Tā piebilda, ka Īrijas valdība aktīvi apspriedīsies gan savā valstī, gan ar citām dalībvalstīm un izteiks ierosinājumu par kopīgu procesa turpmāko virzību. Eiropadome norādīja, ka tā risinās šo jautājumu 15. oktobrī, lai apsvērtu procesa turpmāko virzību.

Eiropadome atgādināja, ka Lisabonas līguma nolūks ir palīdzēt paplašinātai Eiropas Savienībai darboties efektīvāk un demokrātiskāk. Komisija uzskata, ka jaunā līguma stāšanās spēkā un tā turpmāka īstenošana nostiprinās ES ārējo dimensiju un palielinās ES rīcības konsekvenci un saskaņotību pasaulē.

Tikmēr un kā tas ir izklāstīts tās 2006. gada paziņojumā „Eiropa pasaulē”⁽⁹⁾, Komisija ir apņēmusies veicināt ES ārējo attiecību efektivitāti, lietderību un pamanāmību, pamatojoties uz pašreizējiem līgumiem.

Komisija turpinās darboties un dot ieguldījumu kopējos apsvērumos par turpmāko procesa virzību.

*
* *

⁽⁹⁾ COM/2006/278 galīgā redakcija

Jautājums Nr.58 (Manuel Medina Ortega) (H-0528/08)**Temats: nolīgumi par atpakaļ nosūtītu imigrantu uzņemšanu**

Atsaucoties uz nesen pieņemto direktīvu par imigrantu atpakaļnosūtīšanu, vai Komisija sniegs informāciju par pašreizējo situāciju attiecībā uz nolīgumiem (vai sarunām par nolīgumiem) ar valstīm, kuras ir lielākās emigrācijas uz Eiropu vietas — nolīgumiem, kuru mērķis ir nodrošināt, lai šīs valstis uzņem atpakaļ tos imigrantus (jo īpaši nepilngadīgos bez pavadības), kurus Eiropa nevar pieņemt?

Atbilde

Pašlaik Komisija ir saņēmusi atļauju risināt sarunas par Kopienas atpakaļuzņemšanas nolīgumiem ar 16 valstīm. Padome pieņēma lēmumus risināt sarunas par direktīvām attiecībā uz Maroku, Šrilanku, Krieviju, Pakistānu, Honkongu, Makao, Ukrainu, Albāniju, Alžīriju, Ķīnu, Turciju, Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, Serbiju, Melnkalni, Bosniju-Hercegovinu un Moldovu.

Komisija veiksmīgi pabeidza sarunas ar 11 no 16 valstīm. EK atpakaļuzņemšanas nolīgumi stājās spēkā ar Honkongu un Makao attiecīgi 2004. gada martā un jūnijā, ar Šrilanku — 2005. gada maijā, Albāniju — 2006. gada maijā, Krieviju — 2007. gada jūnijā un visbeidzot ar pārējām 4 Rietumbalkānu valstīm, Ukrainu un Moldovu — 2008. gada janvārī.

2007. gada septembrī galveno sarunu dalībnieku līmenī tika pabeigtas sarunas ar Pakistānu. Pakistānas Ministru kabinetam vēl oficiāli jāapstiprina pieņemtais teksts.

Nolīguma noslēgšana ar Maroku joprojām ir ES prioritāte. Pašlaik notiek sarunas, un, cerams, tās varēs pabeigt visdrīzākajā laikā.

Sarunas ar Turciju tika oficiāli uzsāktas 2006. gadā, taču tās virzās uz priekšu ļoti lēni. EK atpakaļuzņemšanas nolīguma noslēgšana ar Turciju joprojām ir ES prioritāte, un tiek izskatīti veidi, kā iziet no šī strupceļa.

Visbeidzot, sarunas ar Alžīriju un Ķīnu vēl nav oficiāli uzsāktas, bet tiek pieliktas pūles, lai to izdarītu pēc iespējas ātrāk.

*
* *

Jautājums Nr.59 (Armando Frana) (H-0531/08)**Temats: tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšana**

Padomes Regula Nr. 1348/2000⁽¹⁰⁾ par tiesas un ārpustiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (ko 2005. gadā uzlaboja un atjaunoja Eiropas Parlaments un Padome) ir lielisks instruments, lai vienkāršotu, atvieglotu un paātrinātu tiesas dokumentu izsniegšanu un galu galā palielinātu ES tirdzniecība un nostiprinātu ES ekonomiku kopumā.

Ņemot vērā paplašināšanas pašreizējo situāciju (27 dalībvalstis) un nepieciešamību, lai šī svarīgā regula tiktu visaptveroši īstenota, vai Komisija pateiks, kuras dalībvalstis līdz šim ir pieņēmušas šo regulu? Cik lielā mērā regula ir īstenota Eiropas Savienībā, un vai Komisija plāno veikt kādus pasākumus, lai atjauninātu saņēmēju iestāžu rokasgrāmatu un dokumentu glosāriju? Kad ir jāizsniedz nākamais ziņojums par šīs regulas īstenošanu?

Atbilde

Padomes Regula (EK) Nr. 1348/2000 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs piemēro visās 27 dalībvalstīs. Attiecībā uz Dāniju šo regulu piemēro kopš 2007. gada 1. jūlija, pamatojoties uz Eiropas Kopienas un Dānijas Karalistes nolīgumu par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu⁽¹¹⁾.

2004. gada oktobrī Komisija pieņēma ziņojumu par šīs regulas piemērošanu. Šajā ziņojumā ir secināts, ka kopš tās stāšanās spēkā 2001. gadā regulas piemērošana kopumā ir uzlabojusi un paātrinājusi dokumentu nosūtīšanu un izsniegšanu starp dalībvalstīm. Ātrākas nosūtīšanas un izsniegšanas galvenie iemesli bija tiešu kontaktu ieviešana starp vietējām struktūrvienībām, pasta pakalpojumu un tiešas izsniegšanas iespējamība

⁽¹⁰⁾ OV L 160, 30.6.2000., 37. lpp.

⁽¹¹⁾ OV L 300, 17.11.2005.

un standarta veidlapu ieviešana. Tomēr daudzām personām, kas ir iesaistītas regulas piemērošanā, jo īpaši vietējām iestādēm, joprojām nav pietiekamu zināšanu par šo regulu. Turklāt dažu regulas noteikumu piemērošana nav pilnībā apmierinoša. Ir jāapsver šo noteikumu pielāgošana, lai vēl vairāk uzlabotu un atvieglotu regulas piemērošanu.

Tādēļ 2005. gada jūlijā Komisija ierosināja grozīt noteiktus Regulas (COM(2005) 305) noteikumus. 2007. gada 13. novembrī Parlaments un Padome pieņēma Regulu (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs („dokumentu izsniegšana”), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000. Jaunā regula stāties spēkā 2008. gada 13. novembrī.

Svarīgākie grozījumu attiecībā uz Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 ir šādi:

tāda noteikuma ieviešana, kas paredz, ka saņēmējai iestādei izsniegšana jāveic pēc iespējas ātrāk un jebkurā gadījumā viena mēneša laikā kopš saņemšanas saņēmējā iestādē;

jaunas standarta veidlapas ieviešana, lai informētu adresātu par viņa tiesībām atteikties pieņemt izsniedzamo dokumentu tā izsniegšanas brīdī vai nosūtīt dokumentu atpakaļ nedēļas laikā no saņemšanas brīža;

tāda noteikuma ieviešana, kas paredz, ka izmaksas, kas radušās saistībā ar tiesu varas amatpersonas vai saskaņā ar konkrētās dalībvalsts tiesību aktiem kompetentās personas nodarbināšanu, jāatbilst attiecīgās dalībvalsts iepriekš noteiktam honorāram, kura noteikšanā ievēroti proporcionalitātes un nediskriminācijas principi;

vienotu noteikumu ieviešana attiecībā uz pasta pakalpojumiem (reģistrēta vēstule ar saņemšanas apstiprinājumu vai līdzvērtīgs līdzeklis).

Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1393/2007 23. pantu Komisija tad publicēs dalībvalstu paziņoto informāciju un rokasgrāmatas un glosārija atjauninātu versiju.

Regulas (EK) Nr. 1393/2007 24. pants nosaka, ka nākamais ziņojums par regulas piemērošanu tiks iesniegts ne vēlāk kā 2011. gada 1. jūnijā.

*
* *

Jautājums Nr.62 (Mairead McGuinness) (H-0549/08)

Temats: kosmētiskās ķirurģijas „brīvdienas”

Pierādījumi liecina par to pilsoņu skaita pieaugumu, kas izvēlas ceļot uz ārzemēm tā saucamajās „kosmētiskajās brīvdienās”, lai saņemtu dažādas ķirurģiskas un neķirurģiskas procedūras, kā arī kosmētisko zobārstniecību.

Vai Komisija var pateikt, kā šī nozare tiek regulēta? Vai pastāv rezultātu uzraudzība, un vai tiek reģistrēti procedūru rezultāti?

Kādas regulas attiecas uz ķirurgiem, kuri „ielido”, lai veiktu operācijas? Kādi ir kvalitātes kontroles pasākumi, lai nodrošinātu to, ka ķirurga strādā atbilstoši tiesību aktiem?

Atbilde

Komisija nav atbildīga par veselības aprūpes darbības uzraudzību trešās valstīs.

Attiecībā uz Eiropas Savienību saskaņā ar Līguma 152. pantu dalībvalstis ir atbildīgas par veselības aprūpes organizāciju un nodrošinājumu savā teritorijā neatkarīgi no tā, vai veselības aprūpi nodrošina vietējiem pacientiem vai ārvalstu pacientiem. Atbildības jomā ir ietverta rezultātu uzraudzība, kā arī kvalitātes un drošības kontrole.

Savā atbildības jomā Komisija atbalsta darbu, kas palielina Eiropas Savienībā veiktu medicīnas procedūru rezultātu un kvalitātes datu pieejamību, ar projektiem, ko līdzfinansē Sabiedrības veselības aizsardzības programma.

Piemēram, tā atbalsta Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO) veselības aprūpes kvalitātes rādītāju projektu, galveno uzmanību pievēršot sirdsdarbības aprūpei, diabēta aprūpei, garīgās veselības aprūpei, primārajai aprūpei un profilaksei, kā arī pacientu drošībai. Vēl var minēt Euphoric projektu, kura mērķis ir salīdzinoši novērtēt veselības aprūpes rezultātus un novērtēt veselības aprūpes procedūru kvalitāti, vai arī projektu Hospital Data 2 (HPD2), kas uzlabo salīdzināmību un izstrādā slimnīcu procedūru laukrindas.

Attiecībā uz „ielidojošo ķirurgu” lietu, Direktīva 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu paredz brīvu pakalpojumu sniegšanu, vienlaikus nodrošinot atbilstīgu kvalifikācijas līmeni. Ķirurģija ir medicīnas specialitāte, kurai šī direktīva nodrošina diplomu automātisku atzīšanu, pamatojoties uz obligātajiem kopējiem standartiem ES līmenī.

Turklāt, neietekmējot dalībvalstu nozīmi veselības aprūpes sniegšanā, Eiropas Kopiena nākotnē var veicināt pacientu nodrošinājumu ar labāku pārrobežu veselības aprūpi.

Attiecībā uz veselības aprūpi, ko sniedz ES dalībvalstī, Komisija 2008. gada 2. jūlijā ierosināja direktīvu ⁽¹²⁾ par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē, kas cita starpā precizētu dalībvalstu pienākumus attiecībā uz pārrobežu veselības aprūpes kvalitāti un drošību. Būtu jāvienojas par skaidru principu: tā dalībvalsts, kurā tiek veikta ārstēšana, ir atbildīga par kvalitātes un drošības standartu noteikšanu, ieviešanu un uzraudzību. Šī priekšlikuma mērķis ir arī uzlabot pārrobežu veselības aprūpes datu apkopošanu. Tomēr pašai pacienta izcelsmes dalībvalstij ir jānolemj, par kādiem ārstēšanas veidiem var saņemt kompensāciju. Turklāt šī ierosinātā direktīva neskar Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, un dalībvalstu pieņemtie īstenošanas pasākumi nedrīkst veidot jaunus šķēršļus veselības aprūpes profesionāļu pārvietošanās brīvībai.

*
* *

Jautājums Nr.63 (Bogusław Sonik) (H-0550/08)

Temats: maksāšana ar 500 eiro banknotēm

Man ir pienākušas sūdzības no pilsoņiem, kuriem ir problēmas Beļģijā veikt maksājumus ar 500 eiro banknotēm. Ar galvenajām problēmām nākas saskarties degvielas uzpildes stacijās un Briseles-Šarluā lidostā. Tas, ka nevar samaksāt ar 500 eiro banknotēm ir ārkārtīgi neērti, jo īpaši tādās vietās kā lidostās. Tas nav jautājums par atsevišķiem gadījumiem, kuros persona, kura pieņem maksājumu, nespēj samainīt šāda nomināla banknotes, bet drīzāk sistematisks atteikums pieņemt šādas banknotes.

Kādi juridiski noteikumi ir piemērojami šajā jomā? Vai šāda prakse atbilst Kopienas tiesību aktiem?

Atbilde

Saskaņā ar Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 106. panta 1. punkta trešo teikumu un Padomes 1998. gada 3. maija Regulas (EK) Nr. 974/98 par eiro ieviešanu 10. pantu visām eiro denominācijas banknotēm ir likumīga maksāšanas līdzekļa spēks. Kaut arī regulas 11. pantā ir noteikts maksimālais monētu skaits, kas pusei jāpieņem, regulā nav noteikti nekādi ierobežojumi banknotēm. Dažādās eiro denominācijas banknotes ir norādītas Eiropas Centrālās bankas (ECB) Padomes lēmumā.

Kopienā nav noteikumu, kas skaidri paredz iespēju iesniegt apelācijas sūdzību pret atteikumu pieņemt noteiktas banknotes. Saskaņā ar dalībvalstu civillikumiem un monetārajiem tiesību aktiem var piemērot dažādus noteikumus.

Komisija zina, ka Beļģijā atsevišķos veikalos dažkārt atsakās pieņemt 500 eiro banknotes. Tomēr nešķiet, ka šāda prakse palielinās, un tās aizsākumi meklējami laikā, kad tika izmantots Beļģijas franks. Toreiz tas pats notika ar BEF 10 000 banknotēm. Gadījumi, kad atsakās pieņemt 500 eiro banknotes, ir arī reģistrēti citās eirozonas valstīs.

Ja veikala vadītājs ir skaidri informējis savus klientus (piemēram, uz redzamām norādēm pie ieejas veikalā un blakus kasei), ka viņš kā maksāšanas līdzekli nepieņem banknotes ar lielu nominālvērtību, var uzskatīt, ka pircējs ir pieņēmis līgumiskas attiecības ar pārdevēju un ir klusējot piekritis noteiktajiem nosacījumiem.

*
* *

⁽¹²⁾ COM(2008) 414.

Jautājums Nr.64 (Marian Harkin) (H-0557/08)**Temats: patērētāju aizsardzība**

Kādus pasākumus Komisija veic, lai nodrošinātu ES pārtikas patērētāju interešu aizsardzību turpmākās sarunās ar PTO, nodrošinot ES ražotāju spēju turpināt strādāt šajā nozarē un ražot kvalitatīvus pārtikas produktus saskaņā ar ES kontroles pasākumiem un noteikumiem?

Atbilde

Pēc septiņiem sarunu gadiem tieši pašlaik, kad šķita, ka panākumi ir tuvu, ministri, kas tikās Ženēvā 2008. gada jūlijā, nespēja panākt galīgo vienošanos par kaut ko tādu, kam ES joprojām tic un par kuru tā ir tik ilgi cīnījusies. Pašlaik ir pārāgri novērtēt šīs neveiksmes ilgtermiņa sekas. Mēs zinām, ka vienošanās Ženēvā būtu nesusi labumu Eiropai un tās partneriem, veicinot jaunattīstības valstu ekonomiku tādā veidā, kā tas nekad iepriekš nav noticis, proti, liekot pamatus labākai tirdzniecībai un labklājībai nākamajā desmitgadē.

Protams, jaunas tirdzniecības iespējas nozīmē lielāku konkurenci un pielāgošanās problēmu, kas ne vienmēr ir viegli. Ir svarīgi nodrošināt, lai šīs pārmaiņas tiek ieviestas pakāpeniski: tieši tāpēc Dohas sarunu kārtas noteikumi netiktu īstenoti pēkšņi, bet gan vairāku gadu laikā. Tāpēc arī lauksaimniecības jomā visā sarunu laikā ES ir konsekventi noraidījusi galējas liberalizācijas prasības, ko paudušas dažas Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) dalībvalstis.

Ilgtermiņā ir vērts pieņemt pielāgošanās izaicinājumu, jo pāreja no nozarēm ar mazāku konkurenci uz nozarēm ar lielāku konkurenci ir ļoti svarīga, lai uzlabotu produktivitāti un nodrošinātu izaugsmi ilgtermiņā. Komisija joprojām uzskata, ka veiksmīga daudzpusēja nolīguma noslēgšana PTO joprojām ir labākais veids, kā panākt šo mērķi un darīt to veidā, kas piespiež citus rīkoties līdzīgi.

Liberalizācija un zemākie tarifi, ko paredz šāda nolīguma veiksmīga noslēgšana, neizbēgami nozīmēs zemākus tarifus arī pārtikas produktiem un arī izpaudīsies kā lētāka pārtika patērētājiem un mazāki ieguldījumi uzņēmumiem.

Turklāt visiem importētajiem pārtikas produktiem būs jāievēro stingrie pārtikas drošības noteikumi, kas ir līdzīgi tiem, kuri ieviesti Kopienā. Komisija var apliecināt godājamajai deputātei, ka šajā būtiskajā jautājumā kompromisu nebūs. Kopienai pašlaik ir visaptverošs tiesiskais regulējums pārtikas drošības jomā, kas ir izstrādāts, lai nodrošinātu, ka visa pārtika ir droša neatkarīgi no tās izcelsmes. Komisija to negrasās apdraudēt.

Veiksmīgs nolīgums būtu arī nozīmējis vienādus apstākļus ES lauksaimniekiem un tādēļ vairāk iespēju Eiropas eksportam, atverot jaunus lauksaimniecības tirgus Eiropas produkcijai ārvalstīs. 70 % no ES lauksaimniecības eksporta veido apstrādāti, uz patērētājiem orientēti produkti, pēc kuriem pasaulē ir augošs pieprasījums.

Ir arī ļoti svarīgi, ka ES ar lielu grūtībām un daudzu valstu pretestību ar Dohas programmas palīdzību mēģināja nodrošināt labāku juridisko aizsardzību tam, ko dēvē par „ģeogrāfiskajām norādēm”, proti, īpašiem vietējiem lauksaimniecības produktiem, kas ietilpst Eiropas viskonkurētspējīgāko produktu klāstā — Parmas šķiņķim un Rokforas sieram. Ir arī svarīgi pieņemt zināšanai, ka mūsu partneru sava veida saistības šajā jomā būtu bijušas kā sine qua non nosacījums, lai panāktu galīgo vienošanos.

*
* *

Jautājums Nr.65 (Lambert van Nistelrooij) (H-0558/08)**Temats: Septītā pamatprogramma**

Par spīti Eiropas Komisijas solījumiem finanšu procedūras Septītajā pamatprogrammā pētniecībai un attīstībai ir vēl sarežģītākas nekā iepriekšējās pamatprogrammās. Projektu apstiprināšana no priekšlikumu iesniegšanas brīža līdz pasākumu faktiskajam sākumam tagad ilgs vairāk nekā 16 mēnešus. Citiem vārdiem, kaut arī Komisija bija apsolījusi paātrināt tās iekšējās finanšu procedūras, tās faktiski aizņems par 80 % ilgāku laiku.

Tagad, kad gaidīšanas periods kļuvis garāks par sešiem mēnešiem, daudzi mazie un vidējie uzņēmumi, iespējams, zaudēs interesi par šo programmu un izmantos savu kapacitāti citur, neko neatstājot darbam ES. Tikai lielāki uzņēmumi un iestādes var atļauties greznību pastāvīgi gaidīt.

Vai Komisija var paskaidrot, kāpēc finanšu procedūras tagad aizņem ilgāku laiku un ir acīmredzami kļuvušas vēl sarežģītākas?

Vai Komisija var arī izklāstīt, kuri tās darbinieki ir atbildīgi par sadarbību ar uzņēmumiem saistībā ar šo jautājumu?

Atbilde

Komisijas rīcībā nav informācijas, kas apstiprina šo apgalvojumu, ka priekšlikumu izskatīšanas ilgums ir palielinājies par 80 %. Vidējais laiks finanšu atbalsta saņemšanai no Sestās pamatprogrammas pētniecībai un attīstībai (FP6) bija no 12 līdz 13 mēnešiem. Detalizēta statistika par Septīto pamatprogrammu pētniecībai un attīstībai (FP7) vēl nav pieejama (jo procedūras vēl notiek), taču prognozes rāda, ka vidējais laiks finanšu atbalsta saņemšanai no pirmās FP7 projekta kārtas, iespējams, būs tāds pats.

Pats FP7 tiesiskais regulējums paredz vienkāršot sarunas par finansējuma saņemšanu. Tomēr gan šis tiesiskais regulējums, gan Finanšu regula arī nosaka šādas vienkāršošanas ierobežojumus, lai nodrošinātu adekvātas garantijas un atbildību.

Garantiju fonda ieviešana ievērojami samazina ex-ante finansiālo iespēju pārbaūžu skaitu. Ja vien nav ārkārtas apstākļu, ir jāpārbauda tikai tādi koordinatori un dalībnieki, kas pieprasa vairāk par 500 000 eiro, un tas nozīmē, ka uz deviņiem no desmit dalībniekiem neattieksies ex-ante finansiālo iespēju pārbaudes (FP6 bija jāpārbauda visi dalībnieki). Šis nosacījums ir īpaši labvēlīgs maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) un jauniem uzņēmumiem.

Turklāt FP7 sākumā tika veikti lieli ieguldījumi jaunās sistēmās un procedūrās, piemēram, vienotajā reģistrācijas iestādē un jaunajā tiešsaistes sarunu sistēmā; tās abas pašlaik ir pilnībā funkcionālas. Šo jauno sistēmu ieviešana patiešām ir radījusi zināmu aizkavēšanos sarunās par pirmās kārtas finansējuma nolīgumiem, taču mēs esam pārliecināti, ka šo sistēmu ieviešana atmaksāsies FP7 turpmākajā gaitā, un tās saīsinās laiku, kāds nepieciešams finanšu atbalsta saņemšanai. Juridisko personu vienotā reģistrācija pašlaik ir ieviests process. Pirmās uzaicinājumu kārtas rezultātā apstiprinātu iestāžu centrālajā datu bāzē jau ir reģistrētas vairāk nekā 7000 iestādes, un tām nebūs jāatkārto šis solis turpmākajos uzaicinājumos, kas ietaupīs ievērojamu laiku un darbu sarunās par finansējumu. Jaunais tiešsaistes sarunu tīmekļa rīks (NEF) tagad pilnībā darbojas un ļauj viegli apmainīties ar informāciju starp koordinatoriem un projektu ierēdņiem. Kopumā mūsu centieni uzlabot informāciju un ieteikumus iespējamiem atbalsta saņēmējiem nodrošinās mērķtiecīgākus un labāk sagatavotus pieteikumus.

To daudzu simtu tūkstošu pieteikumu apstrādes un novērtēšanas process, kas ir saņemti pētniecības programmā, ir sarežģīts uzdevums, kam vajadzīga efektivitāte, precizitāte, neatkarība un godīgums. Jaunā iestāde Briselē, kas vada šo procesu, jau veic šo uzdevumu efektīvi. Par zinātni un tehnoloģiju atbildīgais Eiropas Komisijas loceklis nesen izsūtīja ielūgumu Parlamenta Budžeta kontroles komitejas locekļiem apmeklēt šo iestādi 2008. gada oktobrī, lai viņi paši varētu pārliecināties par šo procesu. Ar šo šis ielūgums ir arī nosūtīts godāmajam deputātam.

*
* *

Jautājums Nr.66 (Bart Staes) (H-0559/08)

Temats: pētījums par mobilo telekomunikāciju sistēmu elektromagnētiskās radiācijas iespējamo kaitīgo ietekmi uz patērētājiem

2008. gada jūnijā tika publicēts satraucošs Lēvenas Katoļu universitātes (UCL) pētījums par veselības riskiem, ko rada elektromagnētiskā radiācija (mobila telefonija, WIFI, antenas). Tajā pašā mēnesī Francijas nedēļas laikrakstā Journal du Dimanche 20 starptautiski zinātnieki aicināja būt piesardzīgiem, izmantojot mobilos tālrunus. Es neredzu nekādas atsauces uz saikni starp patērētājiem un veselību 13. progresa ziņojumā par vienoto Eiropas elektronisko sakaru tirgu 2007. gadā (COM(2008)0153). Turklāt, ņemot vērā to, kā šie pētījumi tiek finansēti, 20 zinātnieku grupai rodas jautājumi attiecībā uz mobilo tālrunu izmantošanas pētījuma neatkarīgo statusu. Ievērojot piesardzības principu, šie zinātnieki lietotājiem ierosina 10 praktiskus padomus.

Vai Komisija izmeklēs un atbalstīs šos padomus no patērētāju aizsardzības un piesardzības principa viedokļa, un vai Komisijas finansējums vai atbalsts zinātniskajai pētniecībai ir neatkarīgs un patērētāju aizsardzības interesēs attiecībā uz iespējamiem riskiem, kas saistīti ar elektromagnētiskās radiācijas palielināšanos? Ja tā ir, vai Komisija arī paziņos rezultātus Parlamentam?

Atbilde

Komisija zina par sabiedrības bažām saistībā ar mobilās telefonijas elektromagnētisko lauku (EML) ietekmi. Tā ir arī informēta par 20 cilvēku lielas franču grupas nesajamajiem ieteikumiem un par nesena Beļģijas Lēvenas Katoļu universitātes veikta eksperimenta rezultātiem. Komisija turpina uzraudzīt starptautisko pētniecību attiecībā uz EML, tā pildot savu uzdevumu aizsargāt sabiedrību no EML iespējami kaitīgas ietekmes uz veselību.

Šis jautājums ir iekļauts Direktīvā 1999/5/EK⁽¹³⁾, kas ietver radio aprīkojumu un ar to saistītos veselības riskus. Saskaņotie standarti, kas ir pieņemti šajā direktīvā attiecas uz visām iekārtām un instalācijām, kas ir minētas godājamā deputāta jautājumā. Šajos standartos noteikto vērtību pamatā ir vērtības, kas ir uzskaitītas Padomes Ieteikumā 1999/519/EK par ierobežojumiem elektromagnētisko lauku iedarbībai uz plašu sabiedrību (0 Hz līdz 300 GHz), pamatojoties uz labāko pieejamo zinātnisko informāciju. Komisija kopš 1999. gada ir regulāri uzraudzījusi tā īstenošanu un ir vairākkārt apspriedusies ar savām zinātniskajām komitejām, lai noskaidrotu, vai tas ir jāpielāgo, ņemot vērā jaunākos zinātniskos sasniegumus.

Francijas grupas ieteikumi ir vienkāršas darbības, ko lietotāji var viegli veikt, lai vēl vairāk samazinātu mobilo tālrunu ietekmi, ja viņi tā vēlas. Būtībā tie ir saprātīgs veids, kā rīkoties piesardzīgi.

2007. gadā Iespējamā un jaunatklātā veselības apdraudējuma zinātniskā komiteja (SCENIHR) apstiprināja, ka attiecībā uz radiofrekvenču (RF) laukiem līdz tam laikam nav konsekventi pierādīta ietekme uz veselību tādā iedarbības līmenī, kas ir zem ierobežojumiem, ko noteikusi Starptautiskā komisija aizsardzībai pret nejonizējošo starojumu (ICNIRP) un kas ir ierosināta Padomes Ieteikumā 1999/519/EK. SCENIHR atzinumi ir publiski un pieejami Eiropas Parlamentam. SCENIHR pēc Komisijas pieprasījuma jau atjaunina savu 2007. gada atzinumu un ņems vērā visus pieejamos jaunus publicētos pētījumus.

Komisija turpina veicināt neatkarīgu pētniecību šajā jomā. Jaunākais uzaicinājums iesniegt priekšlikumus 7. Pamatprogrammas Vides sadaļā ietver tematu par RF ietekmi uz bērnu un pusaudžu veselību. Arī šī pētījuma rezultāti ir publicēti.

*
* *

Jautājums Nr.67 (Karin Riis-Jørgensen) (H-0566/08)

Temats: konkurences lieta saistībā ar lidostas termināli

Privātu ieguldītāju grupa Kopenhāgenā plāno izveidot jaunu privātu mazcenas termināli Kopenhāgenas lidostā. Šī projekta nosaukums ir „A termināļa projekts” (Terminal A project).

Kopenhāgenas lidostā pašlaik ir iespējams lidot no 2. un 3. vietējā termināļa. Tomēr šo termināļu īpašnieks Københavns Lufthavne (Kopenhāgenas lidostas) nevēlas, lai tiktu būvēts A terminālis, bet tā vietā plāno citas iniciatīvas, lai piedāvātu konkurētspējīgu vidi mazcenas aviosabiedrībām Kopenhāgenā.

Vai šo risinājumu var uzskatīt par mēģinājumu ierobežot konkurenci? Vai Komisija uzskata, ka privāta konkurējoša termināļa izveides noraidīšana pārkāpj ES pamatnostādnes par brīvu konkurenci?

Atbilde

Lidostas vadītājam ir jāgarantē gaisa pārvadātājiem brīva piekļuve lidostas centram ar nosacījumu, ka tie ievēro spēkā esošos darbības noteikumus, jo īpaši tos, kas saistīti ar laika nišām, vides aizsardzību un lidostas nodevām.

Ja šis princips tiek ievērots, un nešķiet, ka tas tiek apšaubīts Kopenhāgenā, tad, protams, lidostas vadītājs var brīvi lemt par tās attīstību un komerciālo stratēģiju.

Ir svarīgi piebilst, ka jauna termināļa būvniecību nevar izskatīt neatkarīgi no citām lidostas ēkām, kuru darbības kapacitāte jau sākotnēji ir ierobežota: skrejceļu sistēma, pieejas kontrole, lidostas piekļuve, automašīnu stāvvietas.

⁽¹³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 9. marta Direktīva 1999/5/EK par radioiekārtām un telekomunikāciju termināļa iekārtām un to atbilstības savstarpējo atzīšanu, OV L 91, 07.4.1999.

*
* *

Jautājums Nr.68 (Ivo Belet) (H-0570/08)

Temats: Kalitta Air

Divu mēnešu laikā ir avarējuši divi Kalitta Air gaisa kuģi. Tas rada šaubas par aviosabiedrības gaisa kuģu drošību.

Vai Komisija apsvērs iespēju izmeklēt šīs aviosabiedrības drošību sadarbībā ar drošības iestādēm citās valstīs, lai vajadzības gadījumā noteiktu darbības aizliegumu? Cik drīz var sagaidīt šī novērtējuma rezultātus?

Atbilde

Komisija cieši uzrauga aviosabiedrības Kalitta Air LLC drošību kopīgi ar kompetentajām ASV un dalībvalstu iestādēm.

Komisijas apkopotā informācija norāda, ka šim uzņēmuma ir bijuši trīs nelaimes gadījumi — viens 2004. gadā un divi 2008. gadā; visus trīs izmeklē ASV iestādes, Federālās aviācijas administrācija (FAA) un Valsts transporta drošības padome (NTSB). Attiecībā uz diviem negadījumiem, kas notika 2008. gadā, izmeklēšana vēl notiek, un tādēļ būtu priekšlaicīgi šajā posmā izdarīt secinājumus.

Komisija turpina apspriesties ar ASV iestādēm, lai noteiktu šo negadījumu iemeslu un nodrošinātu, lai tiktu veikti atbilstīgi pasākumi. Ja izrādīsies, ka ASV iestādes neveic nepieciešamos pasākumus, kas ļautu šiem aviosabiedrības gaisa kuģiem turpināt darboties saskaņā ar drošības noteikumiem, tad Komisija izskatīs iespēju atjaunināt to aviosabiedrību sarakstu, uz kuriem attiecas darbības ierobežojumi Kopienā.

*
* *

Jautājums Nr.69 (Carl Schlyter) (H-0574/08)

Temats: noteikumi par tējas importu no trešām valstīm

Ar mani ir sazinājies pilsonis, kurš pastāstīja, ka, pārceļoties no ASV uz Zviedriju, viņš vēlējās ņemt līdzi savas tējas, taču viņu informēja, ka (beznodokļu) tējas importam ir 100 g ierobežojums. Ir iespējams pieteikties muitas nodokļa atļaišanai, pārvadājot personīgās un/vai mājsaimniecības preces, taču viņš par to netika informēts, un jebkurā gadījumā tas attiecas tikai uz produktiem ar īpašiem ierobežojumiem, piemēram, tēju.

Ir loģiski un pareizi, ka ir stingri noteikumi tādām precēm kā alkoholam, tabakai, ieročiem u.c., lai aizsargātu sabiedrības veselību, taču man ir grūti saprast, kāpēc kaut kam tik nekaitīgam kā tējai ir tik ārkārtīgi stingri importa noteikumi.

Vai Komisija var paskaidrot šo noteikumu pamatojumu un to, kāpēc tējai, piemēram, nav vismaz tāds pats 500 g ierobežojums kā kafijai? Vai Komisija plāno atvieglot noteikumus par tējas importu? Vai Zviedrija šajā gadījumā ir pareizi piemērojusi šos noteikumus?

Atbilde

Piemērojamajos Kopienas noteikumos ir nodalīti nosacījumi, kādos preces tiek ievestas Kopienas teritorijā, kā arī muitas nodevas, pievienotās vērtības nodoklis (PVN) un akcīzes nodokļi.

Gadījumā, kad persona pārceļas no trešās valsts, personīgais īpašums ir atbrīvots no muitas nodevām un PVN saskaņā ar noteiktiem nosacījumiem; jo īpaši — precēm ir jābūt lietotām iepriekšējā pastāvīgajā dzīvesvietā, un tās ir paredzētas lietot jaunajā pastāvīgajā dzīvesvietā, un šis atbrīvojums neattiecas uz precēm, ko izmanto tirdzniecībā vai profesionālajā darbībā. Atbrīvojums neattiecas uz dažām konkrētām precēm, piemēram, tabaku vai tabakas izstrādājumiem un alkohola izstrādājumiem. Tomēr tējai nav šāda īpaša statusa, un tādēļ uz to attiecas atbrīvojums saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā citiem produktiem. Uz tējas akcīzes nodokli attiecas atšķirīgs režīms. Patiesi, tēja nav produkts, kam piemērojams saskaņotais akcīzes nodoklis. Tomēr Kopienas tiesību akti neaizliedz dalībvalstīm aplikt tēju ar akcīzes nodokli, un tie arī neparedz īpašus atbrīvojumus šajā jomā gadījumā, ja persona pārceļas no trešās valsts. Tādēļ tas, ka dalībvalstis tēju apliek ar akcīzes nodokli, principā attiecas uz attiecīgajiem valsts noteikumiem.

Attiecībā uz ceļotājiem no trešām valstīm nostāja ir atšķirīga. Šajā gadījumā princips ir tāds, ka preces, kas atrodas personīgajā bagāžā, ir atbrīvotas no pievienotās vērtības nodokļa, akcīzes nodokļa un no muitas

nodevas līdz noteiktai naudas summai, kas piemērojama preču kopumam personīgajā bagāžā (līdz šim 175 eiro). Tomēr uz dažām precēm attiecas kvantitatīvi ierobežojumi. Galvenokārt tas attiecas uz alkohola un tabakas izstrādājumiem. Tomēr, kas attiecas PVN un akcīzes nodokļiem, kvantitatīvi ierobežojumi ir piemērojami arī smaržām, kafijai un tējai. Tējas gadījumā kvantitatīvais ierobežojums ir 100 g. Šo trīs pēdējo kategoriju iekļaušana, ko pieņēma 1969. gadā, tika veikta tādēļ, ka tajā laikā ievērojama daļa dalībvalstu aplika šīs preces ar akcīzes nodokli. Tomēr mūsdienās šis režīms vairs neatbilst reālo sistēmu aplikšanai ar akcīzes nodokli lielākajā daļā dalībvalstu. Tādēļ 2006. gada 22. februārī Komisija ierosināja atcelt kvantitatīvos ierobežojumus, kas ir piemērojami šīm trim produktu kategorijām⁽¹⁴⁾. Šo priekšlikumu Padome pieņēma 2007. gada 20. decembrī⁽¹⁵⁾. Tā rezultātā uz tēju attieksies tādi paši noteikumi kā uz citiem produktiem, tātad tikai vērtības ierobežojums, kas ir piemērojams preču kopumam personīgajā bagāžā (ši vērtība tika palielināta līdz 300 eiro, un ceļotājiem, kas ceļo ar gaisa un jūras transportu — līdz 430 eiro). Tomēr šis jaunais režīms būs spēkā tikai no 2008. gada 1. decembra.

*
* *

Jautājums Nr.70 (Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (H-0575/08)

Temats: Polijas uzskaites biroja atteikums izsniegt izziņas par civilstāvokli

Diviem dažādiem Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņiem, kuri vēlas apprecēties vai reģistrēt partnerattiecības (heteroseksuālas vai homoseksuālas partnerattiecības valstīs, kur šādas partnerattiecības valsts tiesību aktos tiek atzītas), ir jāuzrāda izziņa par civilstāvokli.

Tomēr Polijas dienesti, kas ir atbildīgi par civilstāvokļa uzskaiti, atsakās izsniegt attiecīgās izziņas par civilstāvokli poļiem, kuri tās pieprasa, lai nodrošinātu partnerattiecību atzīšanu ārvalstīs.

Šķiet, ka Polijas iestāžu rīcība pārkāpj cilvēka pamattiesības veidot ģimeni un Eiropas Savienības pamatprincipu — personu brīvību pārvietošanos. Vai Komisija paskaidros šo jautājumu, paturot prātā, ka, 2004. gada 1. maijā pievienojoties Eiropas Savienībai, Polija apņēmas ievērot visu Kopienas tiesību aktu kopumu?

Atbilde

Komisija pateicas godājamajai deputātei par jautājumu saistībā ar Polijas iestāžu izziņu par civilstāvokli izsniegšanu, lai ļautu Polijas pilsoņiem apprecēties vai reģistrēt partnerattiecības valstī, kas nav valsts, kuras pilsoņi tie ir.

Princips par Eiropas Savienību kā brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kurā tiek garantēta personu brīva pārvietošanās, ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem. Mēs esam stingri apņēmušies ievērot šo principu tāpat kā katra pilsoņa likumīgās tiesības izveidot ģimeni.

Tomēr pašlaik Kopienā nav instrumenta saistībā ar izziņu par civilstāvokli izsniegšanu.

Attiecībā uz ģimenes politiku Komisijas mērķis ir vienkāršot pilsoņu dzīves, īstenojot likumu, aktu un lēmumu savstarpējas atzīšanas programmu. Kā tika paziņots Komisāra, kurš atbild par tiesiskumu, brīvību un drošību, uzklaušanās laikā 2008. gada 16. jūnijā, Komisijas nolūks ir sākt darbu pie civilstāvokļa aktu un publisko aktu atzīšanas tiesību aktiem Eiropas Savienībā, jo īpaši, lai ļautu ņemt vērā pilsoņu laulības un partnerattiecības valstīs, kas nav tās valstis, kurās šīs laulības vai partnerattiecības tika noslēgtas. Tāpat tiks ierosināts tiesisks regulējums, kas ļauj atzīt laulību un partnerību mantiskās sekas.

*
* *

Jautājums Nr.72 (Brian Crowley) (H-0582/08)

Temats: rotaļlietu importa reglamentējošie noteikumi

Vai Eiropas Komisija ir apmierināta, ka aktualizētie noteikumi, kas reglamentē rotaļlietu importu Eiropas Savienībā, atbilst augstākajiem sabiedrības veselības, drošības un patērētāju aizsardzības standartiem?

⁽¹⁴⁾ Priekšlikums Padomes Direktīvai par atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa un akcīzes nodokļa precēm, kuras ievie personāls, kas ieeļo no trešām valstīm, COM (2006) 76 galīgā redakcija.

⁽¹⁵⁾ Padomes Direktīva 2007/74/EK (2007. gada 20. decembris) par atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa un akcīzes nodokļa par precēm, kuras ievie personāls, kas ieeļo no trešām valstīm, OV L 346, 29.12.2007.

Atbilde

Komisija piekrīt godājamā deputāta bažām, ka rotaļlietām būtu jāatbilst visaugstākajiem veselības un drošības standartiem. Nevar būt kompromisu attiecībā uz bērnu — visneaizsargātāko patērētāju — drošību. Šī iemesla dēļ Komisija ir uzsākusi dažādus juridiskus un praktiskus pasākumus, lai nodrošinātu augstākā līmeņa drošību rotaļlietām, kas tiek laistas Kopienas tirgū.

Pamatojoties uz Komisijas 2007. gada 14. februāra priekšlikumu, Parlaments un Padome 2008. gada 9. jūlijā pieņēma divus tiesību aktus par produktu tirdzniecību, proti, regulu, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību⁽¹⁶⁾, un lēmumu par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu⁽¹⁷⁾. Šie horizontālie tiesību akti ietver ievērojami augstākas prasības attiecībā uz produktiem, starp tiem arī rotaļlietām, piemēram, papildinātus pienākumus uzņēmējiem, t.i., ražotājiem un importētājiem, tirgus uzraudzībai un noteiktu nedrošu preču apstrādei. To piemērošana veicinās Kopienā ieviesto rotaļlietu drošumu.

Turklāt 2008. gada 25. janvārī Komisija pieņēma priekšlikumu pārskatīt Rotaļlietu drošības direktīvu⁽¹⁸⁾. Komisijas priekšlikumā paredzēts stiprināt drošuma prasības rotaļlietām, jo īpaši, lai novērstu nesen atklātos riskus, piemēram, ķīmiskas vielas rotaļlietās. Komisijas priekšlikums pašlaik tiek aktīvi apspriests Parlamentā un Padomē. Komisija aicina Parlamentu dot ieguldījumu notiekošajā darbā, lai par šo svarīgo iniciatīvu panāktu vienošanos pirmajā lasījumā līdz 2008. gada beigām.

*
* *

Jautājums Nr.73 (Sen Ó Neachtain) (H-0584/08)

Temats: īpašumu pārdošana nerezidentiem ES pilsoņiem Spānijā

Nesen Eiropas Komisija uzsāka pārkāpuma procedūru pret Spāniju, pamatojoties uz to, ka tās vietējie tiesību akti diskriminē nerezidentus ES pilsoņus attiecībā uz īpašumu pārdošanas un kapitāla ieņēmumu nodokļiem. Tomēr tas attiecas tikai uz tiem, kuri pārdeva savas mājas laikā no 2007. gada.

Ko Komisija dara, lai palīdzētu tiem ES pilsoņiem, kas pārdeva savas mājas pirms 2006. gada 31. decembra un nonāca pretrunā likumam, kas bija spēkā pirms 2007. gada?

Atbilde

Komisija nolēma celt prasību pret Spāniju EK Tiesā saskaņā ar EK līguma 226. pantu par to, ka tā aplika ar nodokļiem nerezidentu kapitāla ieņēmumus, kas tika gūti par Spānijā esoša nekustamā īpašuma pārdošanu. Komisija uzskatīja, ka Spānijas nodokļu tiesību akti pārkāpj kapitāla brīvu apriti, kas ir noteikta EK līgumā.

Saskaņā ar iepriekšējiem Spānijas tiesību aktiem nerezidentu kapitāla ieņēmumiem piemēroja vienotu 35 % likmi, bet rezidentiem piemēroja progresīvu nodokļu sistēmu, ja aktīvi nodokļu maksātāja īpašumā bija mazāk nekā vienu gadu, un vienotu 15 % likmi, ja aktīvi tika pārdoti pēc tam, kad tie bija īpašumā vairāk nekā vienu gadu. Tādējādi uz nerezidentiem vienmēr gūlās ievērojami lielāks nodokļu slogs, ja viņi savu īpašumu pārdeva pēc tam, kad tas bija īpašumā vienu gadu, un lielākajā daļā gadījumu, ja īpašums tika pārdots viena gada laikā pēc iegādes.

Pa to laiku Spānijas parlaments apstiprināja nodokļu reformu ar 2006. gada 28. novembra likumu 35/2006, kas tika publicēts Spānijas Oficiālajā vēstnesī 2006. gada 29. novembrī. Šī reforma stājās spēkā 2007. gada 1. janvārī. Viens no būtiskākajiem grozījumiem attiecībā uz kapitāla ieņēmumu aplikšanu ar nodokli bija vienotas 18 % likmes nodoklis jebkādiem kapitāla ieņēmumiem. Komisija uzskata, ka šis grozījums likvidēja jebkādu turpmāku diskrimināciju šajā jomā starp rezidentiem un nerezidentiem.

Tomēr, ņemot vērā to, ka ir daudzi nerezidenti pilsoņi, kuri ir cietuši no diskriminējošu noteikumu piemērošanas attiecībā uz kapitāla ieņēmumiem, kas bieži ir uzkrāti ievērojamā laika posmā, Komisija nolēma turpināt pārkāpuma procedūru, kad jaunais tiesību akts stājās spēkā, jo šis tiesību akts neparedz apmierinošus

⁽¹⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 765/2008 (2008. gada 9. jūlijs), ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93, OV L 218, 13.8.2008.

⁽¹⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 768/2008/EK (2008. gada 9. jūlijs) par produktu tirdzniecības vienotu sistēmu un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 93/465/EEK, OV L 218, 13.8.2008.

⁽¹⁸⁾ COM(2008) 9 galīgā redakcija.

risinājumus attiecībā uz šādām iepriekšējām lietām. EK Tiesa lems, vai iepriekšējie Spānijas nodokļu tiesību akti pārkāpa kapitāla brīvu apriti, kas ir noteikta EK līgumā.

Tādēļ ir jāatzīmē, ka, pat ja pret dalībvalsti tiek uzsākta pārkāpuma procedūra saskaņā ar EK līguma 226. pantu, jebkādiem EK Tiesas turpmāk atklātiem pārkāpumiem nav automātiska vai tūlītēja ietekme uz atsevišķu sūdzību iesniedzēju procesuālo stāvokli, jo šī tiesas procedūra nav paredzēta atsevišķu lietu risināšanai. Tā tikai uzliek par pienākumu dalībvalstij grozīt tās nodokļu noteikumus saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Valstu tiesas un administratīvās iestādes ir atbildīgas par to, lai dalībvalstu iestādes ievēro Kopienas tiesību aktus atsevišķos gadījumos. Tāpēc, ja pilsoņi uzskata, ka konkrēts pasākums vai administratīva prakse neatbilst Kopienas tiesību aktiem, ieteicams meklēt risinājumu valsts administratīvajās vai tiesu iestādēs.

*

* *

Jautājums Nr.74 (Nirj Deva) (H-0588/08)

Temats: Lisabonas līgums un starptautiskās organizācijas

Vai Komisija uzskata, ka pašlaik zudušais Lisabonas līgums būtu stiprinājis ES dalību starptautiskajās organizācijās, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomē?

Atbilde

Lisabonas līgumu 2007. gada 13. decembrī parakstīja 27 ES dalībvalstu valdību vadītāji. Saskaņā ar starptautiskajām tiesībām katra valsts, kas parakstīja līgumu, ir apņēmusies pielikt visus pūliņus, lai nodrošinātu, ka šajā valstī līgums tiek ratificēts. Ratifikācija neietekmē līguma esību; tā ir saistīta vienīgi ar tā stāšanos spēkā. 2008. gada 19.–20. jūnija Eiropadomes laikā tika panākta vienošanās, ka Īrijas negatīvais balsojums tiks apspriests 2008. gada 15. oktobra Eiropadomē.

Lisabonas līgums patiesībā stiprinās Eiropas Savienības nozīmi pasaules mērogā un jo īpaši starptautiskās organizācijās. Piemēram, saskaņā ar līgumu Eiropas Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos, kurš būs arī Komisijas priekšsēdētāja vietnieks, veicinās Eiropas Savienības nostāju paušanu cita starpā arī starptautiskajās organizācijās un lielākajā daļā starptautisko konferenču.

*

* *

Jautājums Nr.75 (Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk) (H-0590/08)

Temats: Polijas kuģu būvētavu pārstrukturēšanas programma

2008. gada 9. jūlijā Polijas televīzija (TVP Info) ziņoja, ka Karl Soukuep, Komisijas pārstāvis, kurš ir atbildīgs par Polijas kuģu būvētavām, sanāksmes laikā ar vienu no Norvēģijas investoriem, Ulstein Verft, ieteica šī uzņēmuma pārstāvjiem sagaidīt kuģu būvētavas Szczecin neizbēgamo bankrotu, lai iegādātos tā īpašumu. Šī sanāksme notika 2008. gada 20. jūnijā, citiem vārdiem sakot, nedēļu pirms tam, kad Polijas Valsts kase Komisijai iesniedza savu pārstrukturēšanas programmu trim Polijas kuģu būvētavām. Ja šī informācija ir pareiza, tas nozīmē, ka Komisijas pārstāvis zināja, ka Komisija noraidīs pārstrukturēšanas plānus neatkarīgi no to satura. Vai Komisija varētu ieviest skaidrību šajā ārkārtīgi satraucošajā jautājumā?

Atbilde

Komisija var apliecināt godājamajam deputātam, ka nedz paziņojums televīzijā, uz kuru viņš atsaucas, nedz līdzīgi paziņojumi laikrakstos nav pareizi.

2008. gada 9. jūlija sanāksmē konkurences komisāre informēja Polijas Valsts kases ministru, ka Gdynia Shipyard un Szczecin Shipyard kuģu būvētavu pārstrukturēšanas plānu projekts, ko Polija Komisijai iesniedza 2008. gada 26. jūnijā saistībā ar valsts atbalsta izmeklēšanu, nenodrošina abu būvētavu pietiekamu ilgtermiņa dzīvotspēju un neatbilst valsts atbalsta apstiprināšanas nosacījumiem saskaņā ar Kopienas pamatnostādņēm attiecībā uz grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanu un pārstrukturēšanu⁽¹⁹⁾.

Pēc šīs sanāksmes presē tika publicēti paziņojumi saistībā ar 2008. gada 20. jūnija sanāksmē iespējami pieņemtu piezīmi. Šo piezīmi Komisija nav sagatavojusi, un Komisija to nav redzējusi, komentējusi vai tai piekritusi.

⁽¹⁹⁾ OV L 244, 1.10.2004.

Tomēr Komisija var apstiprināt, ka šie paziņojumi presē neatspoguļo diskusiju, kas notika 2008. gada 20. jūnija sanāksmē.

Šajā sanāksmē Ulstein Verft izklāstīja savu Szczecin Shipyard pārstrukturēšanas stratēģiju un pēc tam uzdeva vairākus jautājumus saistībā ar valsts atbalsta noteikto izmeklēšanas iespējamiem turpmākiem scenārijiem. Tādēļ Komisijas dienesti sniedza visaptverošu pārskatu par iespējamiem attīstības scenārijiem noteiktajai valsts atbalsta izmeklēšanai attiecībā uz Szczecin Shipyard. Komisijas dienesti izskaidroja valsts atbalsta apstiprināšanas nosacījumus saskaņā ar Kopienas pamatnostādņu attiecībā uz grūtībās nonākušu uzņēmumu glābšanu un pārstrukturēšanu, kā arī sekas, ja šie nosacījumi netiek izpildīti. Komisijas dienesti paskaidroja, ka pēdējā gadījumā kā jebkurā dalībvalsts piešķirta nelikumīga un neatbilstīga valsts atbalsta gadījumā Komisijai būtu jāpieprasa atmaksāt piešķirtais valsts atbalsts. Uz Ulstein Verft jautājumu, kā valsts atbalsta atgūšanas prasība ietekmētu līdzekļu pārdošanu bankrota procedūrā, ja atgūšanas rīkojums patiešām radītu bankrotu, Komisijas dienesti atbildēja, izskaidrojot Kopienas iedibināto praksi un Eiropas tiesu praksi saistībā ar valsts atbalsta atgūšanas prasību izskatīšanu bankrota procedūrās.

Komisijas dienestu atbildē pamatā bija Komisijas paziņojums „Ceļā uz Komisijas lēmumu efektīvu izpildi, kuros dalībvalstīm tiek uzdots atgūt nelikumīgu un nesaderīgu valsts atbalstu”⁽²⁰⁾. Šī paziņojuma 3.2.4. daļa attiecas uz atgūšanas prasību izskatīšanu valsts atbalsta saņēmēja maksātnespējas gadījumā.

Komisija var apstiprināt, ka nav izdarīti nekādi mājieni, kādus jautājumā apraksta godājamais deputāts. Komisijas dienesti Polijas iestāžu pārstāvjiem, kas piedalījās sanāksmē, un Ulstein Verft pārstāvjiem, kas to pieprasīja, izskaidroja piemērojamo tiesu praksi un Komisijas lietu praksi saistībā ar tādu lietu izskatīšanu, kas attiecas uz glābšanas un pārstrukturēšanas valsts atbalstu.

*
* *

Jautājums Nr.76 (Marķa Isabel Salinas Garcča) (H-0592/08)

Temats: izmaiņas Komisijas kritērijos lauku attīstības plānu apstiprināšanai

Līdz 2008. gada marta beigām Eiropas Komisijai nebija lielu grūtību apstiprināt lauku attīstības plānus (LAP), kas ir sagatavoti saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1580/2007⁽²¹⁾ 60. pantu, kura uzliek dalībvalstīm par pienākumu noteikt atbilstības kritērijus finansēšanas pasākumiem augļu un dārzeņu nozarē, izmantojot darbības programmas (DP) un LAP, ar nosacījumu, ka netiek piešķirts divkārtš finansējums. Kopš tā laika Komisija ir nolēmusi nepieņemt dalībvalstu izvēlētos kritērijus un ir noteikusi daudz ierobežojošāku kritēriju, kas ir pretrunā politiskajai norūnei 2007. gadu reformā, kuras mērķis bija panākt komplementaritāti starp lauku attīstības palīdzību un kopējās tirgus organizācijas (KTO) palīdzību. Vai Komisija neuzskata, ka, nosakot pati savu atbilstības kritēriju un neņemot vērā to, ko izmanto dalībvalstis, tā pārkāpj subsidiaritātes principa piemērošanu, ko nosaka Regula (EK) Nr. 1580/2007, kas atspoguļo Padomes 2007. gada jūnija politisko vienošanos? Vai ir novērtētas šādas rīcības sekas augļu un dārzeņu nozarē?

Atbilde

2007. gada jūnija politiskā vienošanās par augļu un dārzeņu tirgus nozares reformu paredz īpašus noteikumus attiecībā uz tādu pasākumu, ko īsteno saskaņā ar kopējās tirgus organizācijas (KTO) noteiktajām darbības programmām augļu un dārzeņu nozarei, un pasākumu, ko īsteno saskaņā ar lauku attīstības programmām, līdzāspastāvēšanu.

Komplementaritātes princips, t.i., īpaši noteikumi par līdzāspastāvēšanu, ir noteikti lauku attīstības regulā. Arī Komisijas īstenošanas noteikumi augļu un dārzeņu nozarē atsaucas uz šo principu.

Šajos noteikumos vispārīga prasība ir tā, ka nevar piešķirt atbalstu saskaņā ar Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai tām shēmām, kas ir tiesīgas saņemt atbalstu no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda. Tomēr, ja izņēmuma kārtā lauku attīstības fonda atbalstu ir atļauts piešķirt tiem pasākumiem, kas ietilpst kopējo tirgus organizāciju, piemēram, augļu un dārzeņu tirgus organizācijas, darbības jomā, dalībvalstis nodrošina, lai saņēmējs var saņemt atbalstu par noteiktu darbību tikai vienas shēmas ietvaros.

⁽²⁰⁾ OV L 272, 15.11.2007.

⁽²¹⁾ OV L 350, 31.12.2007., 1. lpp.

Lai to garantētu, dalībvalstis savās lauku attīstības programmās apraksta kritērijus un administratīvos noteikumus, ko tās piemēros šiem izņēmumiem. Vairākas dalībvalstis jau ir definējušas šādus kritērijus un administratīvos noteikumus, kad tās gatavoja lauku attīstības programmas laika periodam no 2007. līdz 2013. gadam.

Kur kritēriju un administratīvie noteikumi jau ir apstiprināti kā daļa no lauku attīstības programmām no 2007. līdz 2013. gadam, dalībvalstīm ir jāgroza savas programmas, lai ņemtu vērā jaunus noteikumus, kas ir ieviesti saskaņā ar augļu un dārzu reformu attiecībā uz valsts sistēmas darbībām vides jomā un valsts stratēģiju darbības programmām augļu un dārzu nozarē. Tādēļ Komisija uzskata, ka ir pilnībā ievērots subsidiaritātes princips.

*
* *

Jautājums Nr.77 (Johan Van Hecke) (H-0596/08)

Temats: korupcija un ūdens krīze

Ūdens ir neaizstājams un nepieciešams dabas resurss, kas diemžēl nav pieejams visiem. Saskaņā ar Transparency International ziņojumu korupcija ūdens nozarē ir galvenais iemesls pasaules ūdens krīzei, kas apdraud miljoniem dzīvību un pasliktina vides problēmas. Šajā ziņojumā ir minētas problēmas no neliela apjoma kukuļdošanas saistībā ar ūdensapgādi līdz krāpšanai, kas ietver līdzekļus apūdeņošanai un dambjiem, rūpnieciskā piesārņojuma slēpšanai un manipulācijām ar ūdens pārvaldības un sadales politiku. Saskaņā ar šo ziņojumu korupcijas ietekme uz ūdeni netiek pietiekami atzīta saistībā ar attīstības palīdzību, pārtiku un energoapgādi. Tomēr ir jāatzīst, ka vairāk nekā miljardam cilvēku pasaulē nav garantēta piekļuve ūdenim un vairāk nekā divi miljardi iedzīvotāju dzīvo neatbilstošos sanitāros apstākļos.

Komisija vienmēr ir bijusi ļoti apņēmīga apkarot visu veidu korupciju. Vai Komisija ņems vērā Transparency International secinājumus un veltīs lielāku uzmanību cīņai pret korupciju savā ūdens programmā?

Atbilde

Eiropas Savienībai ir ārkārtīgi stingra nostāja šajā jautājumā par korupciju ūdens nozarē, un tā uzskata korupciju par galveno šķērsli, lai sasniegtu attīstības mērķus.

EK uztver korupciju kā sliktas pārvaldības un pārredzamības, atbildīgas vadības un kontroles sistēmu trūkuma simptomu. Korupcijas apkarošanu nevar skatīt izolēti, tā ir jāintegrē attīstības un nabadzības samazināšanas stratēģijās un demokrātiskas pārvaldības atbalsta procesos. Tas nozīmē, ka ir jāstiprina pilsoniskās sabiedrības un plašsaziņas līdzekļu nozīme, kā arī jāaizsargā politiskais plurālisms un sacensība vēlēšanās.

Kaut arī Komisija nav 2006. gadā izveidotā Ūdens integritātes tīkla (WIN) locekle, tā ir piedalījies ikgadējās sanāksmēs, ko organizējis šis tīkls, kurš veicina labāku izpratni par korupcijas jautājumiem saistībā ar ūdeni. Organizācija Transparency International ir viena no šī tīkla dibinātājām, un Komisija ir informēta par tās neseno ziņojumu.

Šajā saistībā pēdējos divus gadus Komisija Eiropas Attīstības fondā (EAF) 10 ir ieviesusi pārvaldības raksturojumu, kas ļauj veikt padziļinātu analīzi saistībā ar pakalpojumu sniegšanu un palīdzības plānošanas pārvaldību, tostarp projektiem ūdens nozarē, lai risinātu šos jautājumus. Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona valstu stratēģisko dokumentu jaunais formāts apskata ar pārvaldību saistīto jautājumu analīzi plašākā politiskās situācijas analīzes kontekstā un sniedz noderīgu informāciju par šo tematu. Tās mērķis ir nodrošināt saikni starp analīzi un atbildes stratēģiju.

Turklāt Komisija ievieš nozaru pārvaldības analīžu sistēmu, kas ietver ūdens nozari. Šī sistēma analizē un risina sliktas pārvaldības jautājumu saistībā ar mūsu atbalsta pasākumiem, un tas ietver korupcijas problēmu. Ūdens nozarē Komisija veic praktiskus pasākumus virzībā uz vietējo dalībnieku lielāku līdzdalību un atbildību, veicinot integrēto ūdens resursu pārvaldību (IWRM). Laikā no 2007. līdz 2013. gadam IWRM visā pasaulē būs paredzēti aptuveni 180 miljoni eiro, izmantojot EAF un Kopienas budžetu.

*
* *

Jautājums Nr.78 (Zdzisław Kazimierz Chmielewski) (H-0597/08)**Temats: driftertīklu izmantošana lašu zvejā**

Diemžēl ir vēlreiz jāizvirza jautājums par noteikumiem, kas reglamentē driftertīklu izmantošanu Eiropas Savienībā. Ņemot vērā Komisijas pieņemto lēmumu, ar kuru Baltijas jūrā lašu zvejai aizliedz izmantot driftertīklus, Padomes un Komisijas jaunākais tiesību akta priekšlikums pārsteidz ar to, ka tas ļauj izmantot citos ES ūdeņos līdz pat 100 kilometrus garus driftertīklus, kā arī haizivju 5 % piezveju, kaut arī gandrīz visas haizivju sugas ir aizsargātas. Vai Komisija atbildēs uz šo jautājumu, ko esmu uzdevis jau daudzkārt iepriekš:

kāpēc driftertīkli nav atļauti Baltijas jūrā, kur nav pierādījumu par ievērojamu cūkdelfīnu piezveju? Tas ir absolūti nekonsekventi no Komisijas puses un ir līdzvērtīgs dažādu zvejas vietu diskriminācijai.

Kā var saskaņot ES tiesību aktus ar Apvienoto Nāciju Organizācijas aizliegumu izmantot garus pelāģisko sugu driftertīklus?

Atbilde

Aizliegums par driftertīklu izmantošanu ES ūdeņos nav mainīts un ir skaidri pamatots. Izmantojot driftertīklus, notiek dažu vaļveidīgo kārtas, piemēram, cūkdelfīnu, piezveja. Tā kā vēl nav noteikts nekāds pierādīts, efektīvs tehniskais risinājums, vienīgais veids, kā novērst šādu vaļveidīgo piezveju, ir aizliegt izmantot driftertīklus.

2008. gada jūnijā Komisija pieņēma priekšlikumu jauniem tehniskiem pasākumiem Atlantijas okeānā un Ziemeļjūrā. Šis pārskatīšanas galvenais iemesls bija pašreizējo noteikumu vienkāršošana, kas dažkārt ir pārāk sarežģīti un pārāk grūti izprotami, kā arī galveno noteikumu saskaņošana, ņemot vērā zvejas vietu īpašo reģionālo nozīmi šajos ūdeņos. Šajā priekšlikumā netiek dota nekāda atļauja driftertīklu izmantošanai, kuri ir un būs aizliegti. Ir daži noteikumi par grunts žaunu tīkliem, starp tiem arī aizliegums izmantot žaunu tīklus dziļumā virs 200 metriem, lai samazinātu izmetumus un noķerto haizivju skaitu. Tomēr šis priekšlikums ļauj izmantot žaunu tīklus dziļumā līdz 600 metriem, kur uzturas heki un jūrasvelni.

Baltijas jūrā driftertīklu aizliegums ir vajadzīgs saglabāšanas pasākums, kas ir saskaņā ar Kopienas zivsaimniecības un vides tiesību aktiem un esošajām starptautiskajām saistībām attiecībā uz cūkdelfīnu aizsardzību un atjaunošanu. Pagājušajā gadsimtā cūkdelfīnu nejausa iepīšanās zvejas rīkos un jo īpaši driftertīklos tika identificēta kā viens no galvenajiem cūkdelfīnu populācijas straujās samazināšanās faktoriem Baltijas jūrā. Kaut arī cūkdelfīni agrāk bija visā Baltijas jūrā, mūsdienās tie ir sastopami vienīgi jūras rietumu daļā. Cūkdelfīni ir apdraudēta suga, un tie ir iekļauti Eiropas Dzīvotņu direktīvas Natura 2000 sarakstā. Saskaņā ar jaunākajiem veiktajiem novērtējumiem pēdējo desmit gadu laikā nav bijušu atjaunošanās pazīmju, kaut arī pēdējā desmitgadē ir ziņots par ievērojamām cūkdelfīnu piezvejām Polijas zivsaimniecību lašu driftertīklos.

Pretēji pasākumiem citos Kopienas ūdeņos driftertīklu izmantošanu Baltijas jūrā aizliedza tikai, sākot ar 2008. gadu, nevis 2002. gadu, un tikai pēc pakāpeniska pārejas perioda un finansiāla atbalsta sniegšanas zvejniekiem, lai pielāgotos šim aizliegumam un mainītu zvejas rīkus.

*

* *

Jautājums Nr.79 (Georgios Toussas) (H-0599/08)**Temats: grūta un neveselīga darba jēdziena nostiprināšana**

Saskaņā ar Starptautisko Darba organizāciju (SDO) Grieķijā arodslimības katru gadu izraisa 2500 cilvēku nāves, savukārt saskaņā ar Eurostat attiecīgais skaitlis Eiropas Savienībai kopumā ir 142 400. Tomēr katru gadu atbildīgie valstu valdību departamenti un IKA sociālā nodrošinājumu iestādes reģistrē vidēji tikai 20 ar darbu saistītu slimību gadījumus, apstiprinot to, ka nepastāv nekāda ar darbu saistītu slimību reģistrēšanas un paziņošanas sistēma, kas ir nepieciešama, lai veiktu preventīvus un korigējošus pasākumus darbavietā. Kamēr saskaņā ar Pasaules Veselības organizāciju 40–50 % no strādājošajiem ir pakļauti riskiem darbavietā, Grieķijas valdība un ES vēl vairāk grauj grūta un neveselīga darba jēdzienu, mēģinot apdraudēt darba ņēmēju tiesības uz samaksu un sociālās labklājības pabalstiem, vienlaikus palielinot ieņēmumus monopoliem.

Vai Komisija uzskata, ka grūta un neveselīga darba jēdzienam ir jābūt skaidrāk definētam, lai uzlabotu profilaktisku medicīnisko ārstēšanu un aprūpi darba vietā un samazinātu pensionēšanās vecumu līdz 50 gadiem sievietēm un 55 gadiem vīriešiem?

Atbilde

Komisija vēlas norādīt godājamam deputātam, ka tā nevar komentēt Starptautiskās Darba organizācijas sagatavotos statistikas datus, bet var atsaukties vienīgi uz Eurostat sagatavotajiem datiem⁽²²⁾.

Saskaņā ar EK līguma 136. un 137. pantu Eiropas Kopiena ir kompetenta pieņemt tiesību aktus un rīkoties, lai panāktu uzlabojumus, jo īpaši darba vides jomā, lai nodrošinātu lielāku darba ņēmēju drošības un veselības aizsardzību.

Ņemot to vērā, ir izstrādāts plašs Kopienas tiesību aktu kopums, kura galvenais mērķis ir darba ņēmēju veselības un drošības aizsardzība.

Šī tiesību aktu kopuma galvenais tiesību akts ir Pamatdirektīva par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā⁽²³⁾. Tās mērķis cita starpā ir ieviest vai uzlabot profilakses pasākumus, lai aizsargātu darba ņēmēju veselību un drošību un nodrošinātu lielāku aizsardzības pakāpi (10. apsvēruma).

Šīs pamatdirektīvas darbības joma ir plaša: saskaņā ar 2. panta 1. punktu tā attiecas uz visām valsts un privātas darbības nozarēm (rūpniecību, lauksaimniecību, tirdzniecību, pārvaldi, pakalpojumiem, izglītību, kultūru, izklaidi u.c.).

Pamatdirektīvas 14. pants nosaka obligāti nodrošināt, lai darba ņēmēji saņem medicīnisko uzraudzību, kas atbilst riskam, kāds darbā apdraud viņu veselību un drošību. 15. pantā ir noteikts, ka īpaša riska grupas jāaizsargā no briesmām, kas tās tieši apdraud.

Godājamā deputāta uzmanība tiek pievērsta arī tam, ka Kopienas veselības un darba drošības jomā (2007–2012) noteikts, ka „Eiropas Savienības un valstu politikai jāveicina tādas darba vides un arodveselības pakalpojumu izveide, kas darba ņēmējiem līdz vecumdienām ļautu produktīvi un pilnībā piedalīties darba dzīvē.”⁽²⁴⁾

Attiecībā uz pensijas vecumu Komisija vēlētos atgādināt, ka 2001. gada Stokholmas Eiropadome vienojās par ES mērķi noteikt vidējā ES nodarbinātības līmeņa palielināšanu vīriešiem un sievietēm 55–64 gadu vecuma grupā par 50 % līdz 2010. gadam. 2002. gada Barselonas Eiropadome secināja, ka ir jācenšas „līdz 2010. gadam pakāpeniski palielināt par apmēram 5 gadiem vidējo vecumu, kādā Eiropas Savienībā beidzas profesionālā darbība.”⁽²⁵⁾

Tādēļ viens no ES nodarbinātības un sociālo lietu politikas mērķiem ir uzlabot darba apstākļus katrā darbavietā, lai panāktu nelaimes gadījumu darba vietā un arodslimību nepārtrauktu, ilgtspējīgu samazināšanos un palielinātu personu spējas strādāt un tādējādi novērst darba tirgus priekšlaicīgu pamešanu.

Šo iemeslu dēļ grūta un neveselīga darba jēdziena izstrāde neatbilstu attiecīgajiem ES politikas mērķiem, jo pieeja ir panākt veselīgu un drošu darba vidi ar profilakses un darba apstākļu uzlabošanas palīdzību.

*
* *

Jautājums Nr.80 (Mihael Brejc) (H-0603/08)

Temats: patērētāju aizsardzība

Tā kā jaunie ES drošības noteikumi ierobežo šķidruma daudzumu, ko pasažieri var ņemt sev līdzi lidmašīnā, viņi nevar nopirkt ūdeni, piemēram, kamēr viņiem un viņu rokas bagāžai nav veikta drošības pārbaude. Tomēr dažās lidostās veikalos un bāros aiz drošības kontrolpunktiem cenas, piemēram, par ūdeni, ir pat

(22) Saskaņoti dati par arodslimībām tiek apkopoti kā daļa no Eiropas arodslimību statistikas (EODS), pamatojoties uz metodoloģiju, kas ir pieņemta saskaņā ar savstarpēju nerakstītu vienošanos ar dalībvalstīm un kandidātvalstīm Eurostat EODS darba grupā. Tomēr Grieķija nepiedalās šo datu apkopošanā. Informāciju par EODS metodoloģiju var iegūt šajā adresē: <http://circa.europa.eu/Public/irc/dsis/hasaw/library>.

(23) Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīva 89/391/EEK, OV L 183, 29.6.1989.

(24) Darba kvalitātes un produktivitātes uzlabošana: Kopienas stratēģija par drošību un veselības aizsardzību darbā no 2007. līdz 2012. gadam, (COM (2007) 62, galīgā redakcija), ievads, 3. rindkopa.

(25) Prezidentūras secinājumi: Barselona, 2002. gada 15. un 16. marts, I daļa, 32. punkts.

piecas līdz sešas reizes augstākas nekā parasti. Tirgotāji klaji ļaunprātīgi izmanto stingros drošības noteikumus uz patērētāju rēķina.

Kāds ir Komisijas viedoklis par šo situāciju, un kādus pasākumus tā var veikt, lai turpmāk novērstu šādas ļaunprātīgas izmantošanas gadījumus?

Atbilde

Pamatojoties uz pieejamo informāciju, Komisijai nav ziņu par lidostu veikaliem, kas izmanto līdzīgu ņemamā šķidruma ierobežojumus pasažieriem kā veidu, lai gūtu pārmērīgu peļņu no bezalkoholisko dzērienu pārdošanas. Komisija 2007. gada 11. jūnijā rakstīja Starptautiskajai Lidostu padomei (ACI) — ieinteresēto pušu organizācijai, kas pārstāv lidostas, izvirzot jautājumu par dzeramā ūdens nodrošināšanu pasažieriem lidostās.

2007. gada 26. jūlija atbildē ACI norādīja, ka tās locekļu aptauja nenorādīja uz cenu atšķirībām ūdens pudelēm, kas tiek tirgotas pirms un pēc drošības kontrolpunktiem. Turklāt tā informēja Komisiju, ka daudzi lidostas veikali salāgo savu mazumtirgotāju un sagādnieku cenas ar pilsētas centra veikaliem.

Tomēr, ja Komisija saņems konkrētas norādes par jebkādu ļaunprātīgu izmantošanu, tā izvirzīs šo jautājumu ACI.

*
* *

Jautājums Nr.81 (Proinsias De Rossa) (H-0604/08)

Temats: jautājuma par dzimumu līdztiesību attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem transponēšana preču un pakalpojumu direktīvā

Kāda ir pašreizējā situācija attiecībā uz oficiāla paziņojuma vēstuli (t.i., pirmo brīdinājumu), kas ir nosūtīta Īrijai attiecībā uz to, ka Īrijas valdība līdz 2007. gada 21. decembra termiņam nepaziņoja par valsts pasākumiem, transponējot direktīvu, kas paredz vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm attiecībā uz pieeju precēm un pakalpojumiem (Direktīva 2004/113/EK⁽²⁶⁾)?

Kā Komisija rīkosies, lai nodrošinātu, ka šī direktīva tiek pilnībā un pareizi transponēta Īrijā?

Atbilde

Pašlaik tiek izskatīta Īrijas iestāžu atbilde uz Komisijas nosūtīto oficiāla paziņojuma vēstuli. Pamatojoties uz to, Komisija lems par turpmākajiem pasākumiem, kas jāveic attiecībā uz šo pārkāpumu līdz 2008. gada beigām.

*
* *

Jautājums Nr.82 (Glyn Ford) (H-0605/08)

Temats: tirdzniecības preferences Kolumbijai

Ņemot vērā šogad nogalināto arodbiedrību biedru skaitu Kolumbijā (pašlaik 30) un nesodāmības līmeni attiecībā uz šiem noziegumiem, vai ES ieņems tādu pašu morālo nostāju kā ASV demokrāti un apturēs visas tirdzniecības preferences Kolumbijai, līdz tiks ievērotas visu cilvēktiesības?

Atbilde

ES cieši seko tam, kā Kolumbija ievēro tās saistības attiecībā uz cilvēku pamattiesībām, kas ir noteiktas attiecīgajās Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) cilvēktiesību konvencijās, kurās piedalās Kolumbija un kuru ratifikācija un efektīva īstenošana ir bijis nosacījums, lai piešķirtu Vispārējo preferenču sistēmas VPS+ priekšrocības. Cilvēktiesību situāciju Kolumbijā regulāri apspriež divpusējo kontaktu laikā ar Kolumbijas valdību. VPS+ statuss visiem VPS+ saņēmējiem, starp tiem arī Kolumbijai, tiks pārskatīts vēlāk 2008. gadā.

ES spriedumu pamatā par Kolumbijas pasākumu precizitāti jo īpaši ir uzraudzība un novērojumi, ko veic attiecīgās starptautiskās specializētās uzraudzības iestādes, starp citu, arī ANO uzraudzības komitejas, kurām ir pieredze un kuras ir atbildīgas par attiecīgajām konvencijām. Tādēļ ES novērtējumos saistībā ar cilvēktiesību

⁽²⁶⁾ OV L 373, 21.12.2004., 37. lpp.

situāciju Kolumbijā tiks ņemti vērā jebkādi saskaņā ar šīm konvencijām izveidoto attiecīgo starptautisko uzraudzības iestāžu uzraudzības mehānismu rezultāti un ziņojumi.

*
* *

Jautājums Nr.83 (Konstantinos Droutsas) (H-0606/08)

Temats: papildu darbi, kas jāveic, lai sāktu darboties Mavrorachi atkritumu poligons

Saloniku prefektūras Lagkadas provinces Assiros rajona iedzīvotāji pauž lielas bažas un organizē aktīvus protestus, reaģējot uz plānoto Mavrorachi atkritumu poligonu, integrētu atkritumu apsaimniekošanas centru, kas draud kļūt par parastu izgāztuvi, jo netiek veikti nepieciešamie darbi. Vēl nav pabeigti septiņi atkritumu pārkraušanas (WTS) un divi pārstrādes centri, un bioloģiskās attīrīšanas iekārta. Par to ir atbildīgas iestādes, kuras desmitiem gadu vienkārši izmanto Tagarades atkritumu apglabāšanas centru Saloniku prefektūrā un nebūvē atkritumu poligonus, kuros būtu nepieciešamā infrastruktūra, lai aizsargātu sabiedrības veselību un vidi. Kad Tagarades atkritumu apglabāšanas centrs tuvāko dienu laikā pārtrauks darboties, tas ļoti saasinās Saloniku iedzīvotāju problēmas, vēl jo vairāk Assiros rajonā.

Cik drošs ir Mavrorachi atkritumu poligons, ņemot vērā, ka nav veikti iepriekš minētie darbi, kas ir nepieciešami sabiedrības veselības un vietējās vides aizsardzībai? Kāda būs Komisijas rīcība, lai nodrošinātu šo papildu darbu izpildi?

Atbilde

Ar 2002. gada 27. decembra lēmumu C(2002)4710, kurā grozījumi izdarīti ar lēmumu C(2008)3823, Komisija nolēma piešķirt Kopienas palīdzību no Kohēzijas fonda projektam „Atkritumu apglabāšanas centrs Saloniku ziemeļrietumu daļā un piebraucamais ceļš.” Šis projekts ir saistīts vienīgi ar atkritumu apglabāšanas centra būvniecību un saistītajiem darbiem, kā arī piebraucamā ceļa izbūvi. Galīgais izdevumu atbilstības izvērtēšanas termiņš ir 2009. gada 31. decembris.

Daži pasākumi, ko minēja godājamais deputāts, ir paredzēti reģionālajā cieto atkritumu apsaimniekošanas plānā, un tos līdzfinansē Kohēzijas fonds.

Attiecībā uz darbu, ko paredz iepriekš minētais lēmums, kompetentās Grieķijas iestādes („Centrālās Maķedonijas” darbības programmas pārvaldības iestāde) ir informējušas Komisiju, ka Mavrorahi atkritumu poligona (HYTA), ko līdzfinansē Kohēzijas fonds, darbības pārbaudes periods sākās 2008. gada 7. jūnijā un ilgs piecus mēnešus. Ir jāatzīmē, ka šī pārbaude sākās pēc darbu pabeigšanas abos atkritumu otrreizējās pārstrādes centros un pēc darbiem pie saistītās infrastruktūras, kā arī poligona piebraucamā ceļa.

Turklāt saskaņā ar Grieķijas iestāžu sniegto informāciju visu lēmumā aprakstīto projektu, arī notekūdeņu apstrādes iekārtas būvniecību, ir paredzēts pabeigt lēmumā noteiktajos termiņos.

Grieķijas iestādes apstiprina, ka papildu darbi, kas ir paredzēti reģionālajā cieto atkritumu apsaimniekošanas plānā, neietekmē Mavrorahi atkritumu poligona darbību. Atkritumu pārkraušanas poligonu tīkla pabeigšana ietekmē atkritumu transportēšanas veidu, nevis poligona darbību. Abi atkritumu otrreizējās pārstrādes centri Tagarades un Thermi darbojas, taču tie vēl nav sasnieguši pilnu jaudu, kamēr Eukarpia centrs pašlaik veic vides atļaujas saņemšanas procedūru. Visbeidzot, saskaņā ar Grieķijas iestādēm notekūdeņu apstrādes iekārta neietekmē atkritumu poligona darbību, jo šo iekārtu paredzēts pabeigt līdz laikam, kad sāks rasties notekūdeņi.

*
* *

Jautājums Nr.84 (Leopold Józef Rutowicz) (H-0609/08)

Temats: atbalsts nabadzīgajām valstīm

Vai ir veikti pētījumi par ES sniegtā atbalsta nabadzīgajām valstīm efektivitāti?

Izskatot iegūtos datus un izslēdzot humāno palīdzību, šķiet, ka lielākajā daļā gadījumu atbalsta saņēmējas valstis ir fiksējušas niecīgu IKP pieaugumu, kas varētu apstiprināt šāda atbalsta, ko veido miljardiem eiro nodokļu maksātāju naudas, efektivitāti?

Atbilde

Komisijas sniegtā atbalsta efektivitāti novērtē gan attiecīgā valsts, gan ES. Ka zināms, šodien līdz ar Parīzes 2005. gada deklarāciju tika uzsākta atbalsta efektivitātes darba kārtība, kas ietvēra sasniedzamos mērķus un progresu novērtējuma rādītājus. Parīzes Deklarāciju parakstījušās puses piekrita izveidot īstenošanas uzraudzības kopuzņēmumu. Pašlaik Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO) apkopo pēdējā pētījuma rezultātus, un tie tiks izklāstīti Trešā augsta līmeņa forumā par atbalsta efektivitāti Akrā 2008. gada septembrī.

Pārskata datu provizoriskie rezultāti parāda, ka 33 partnervalstīs, kuras piedalījās abos pārskatos (2006. un 2008. gadā), Komisija panāca progresu attiecībā uz rīcības spējas pilnveidošanu (tehniskās palīdzības labāka koordinācija un mazāka paralēlu projektu īstenošanas struktūrvienību izmantošana), saskaņošanu ar partnervalstu prioritātēm, atbalsta prognozējamību un uz vietas veiktu misiju un analītiskā darba koordināciju ar citiem atbalsta sniedzējiem. Neatrisināti paliek jautājumi par pieaugošu valsts sistēmu izmantošanu (valsts finanšu pārvaldībai un iepirkumiem) un kopēju nolīgumu un procedūru izmantošanu, vairāk izmantojot uz programmām pamatotu pieeju. Pārskatā arī ir parādīts, ka ieguldījumi valsts finanšu pārvaldības sistēmās partnervalstīs atmaksājas, jo trešā daļa valstu ir uzlabojušas savas sistēmas. Turklāt ceturtdaļa partnervalstu spēja uzlabot savu valsts attīstības stratēģiju kvalitāti, un gandrīz piektā daļa šo valstu spēja uzlabot uz rezultātiem pamatotas uzraudzības sistēmas.

Atbalsta efektivitātes novērtēšana ir vidēja termiņa un ilgtermiņa process, un nākamo visaptverošo pārskatu starptautiskā sabiedrība veiks Ceturtajā augsta līmeņa forumā 2011. gadā. Pašlaik var labāk noteikt, vai ir sasniegti tie 2010. gada mērķi, ko attīstības kopiena noteica Parīzē, un kāda ir efektīvāka atbalsta ietekme (piemērojot Parīzes saistības) uz iekšzemes kopprodukta (IKP) pieaugumu.

2007. gadā ESAO/Attīstības veicināšanas komiteja (AVK) veica plašu salīdzinošo novērtējumu par Kopienas sniegto atbalstu, kurā tika atzīta Komisijas vadošā loma atbalsta efektivitātes debatēs un kurā bija iekļauti svarīgi ieteikumi saistībā ar budžeta atbalstu, paralēlām īstenošanas struktūrvienībām, atbalsta atsaisti un attiecībām ar pilsonisko sabiedrību.

Saskaņā ar Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) datiem, IKP jaunattīstības valstīs pēdējo gadu laikā ir ievērojami palielinājies: laikā no 2000. līdz 2008. gadam „jaunattīstības un jaunās ekonomikas valstu” grupā ikgadējais pieaugums ir bijis no 3,8 % līdz 7,9 %. Subsahāras Āfrikā, reģionā, ko pilnībā veido jaunattīstības valstis, šie paši skaitļi ir no 3,8 līdz 6,8 %. Protams, valstu situācijas ievērojami atšķiras viena no otras.

Pašlaik notiek plaša izpēte un debates par to, tieši cik lielā mērā atbalsts palīdz nodrošināt ekonomisko izaugsmi (skatīt, piemēram, Dollar, Collier: Atbalsta piešķiršana un nabadzības samazināšana” (Aid Allocation and Poverty Reduction, JavaScript:WinOpen();”). Atbalsts palīdz likvidēt izaugsmes ierobežojumus daudzos un dažādos veidos. Tas, cik tūlītēja ir šī ietekme, ir atkarīgs no daudziem faktoriem. Piemēram, valsts attīstības stratēģija var būt vairāk vērsta uz privātā sektora attīstību un ražošanas jaudas palielināšanu. Šādos gadījumos prognozētā ietekme uz ekonomikas izaugsmi būtu tiešāka. Tāpat resursus var novirzīt, piemēram, veselības un izglītības jomās, kam ilgtermiņā varētu prognozēt pozitīvu ietekmi uz ekonomikas izaugsmi.

Jebkurā gadījumā nevar būt šaubu, ka ekonomiskai izaugsmei vairāk palīdz efektīvs atbalsts nekā sliktas kvalitātes atbalsts, kas pārslogo partnerus ar lielām darījumu izmaksām. Kamēr atbalsta efektivitātes uzlabošana, pasākumu īstenošana un uzvedības maiņa, tostarp jauna palīdzības pārvaldības kārtība neizbēgami aizņems laiku, dažiem atbalsta efektivitātes darba kārtības faktoriem ir tiešāk jāietekmē ekonomiskā izaugsme. Piemēram, valsts finanšu pārvaldības spēju uzlabošanai partnervalstīs vajadzētu labvēlīgi ietekmēt ieguldījumus. Turklāt atbalsta atsaistei būtu jāsniedz vairāk iespēju pakalpojumu sniedzējiem no jaunattīstības valstīm nodrošināt un attīstīt viņu zināšanas.

*

* *

Jautājums Nr.85 (Göran Färm) (H-0611/08)

Temats: mutiskā tulkošana ekspertu sanāksmēs

Kāds ir Komisijas viedoklis par piekļuvi mutiskajai tulkošanai Eiropas Būvnieku un kokapstrādes darbinieku federācijas (EBKDF) sanāksmēs Luksemburgā? Piemēram, Būvniecības komitejas sanāksmē 2008. gada 22.—23. aprīlī nebija mutiskās tulkošanas zviedru valodā par spīti tam, ka trīs dalībnieki, kas piedalījās sanāksmē, divus mēnešu iepriekš bija norādījuši, ka tajā piedalīsies, tādējādi izpildot Komisijas pašreizējās prasības par mutiskās tulkošanas nodrošināšanu. Mutiskā tulkošana visās dalībnieku valodās ir demokrātiskas

nozīmes jautājums ekspertu sanāksmēs. Pašlaik notiek sarežģītas un svarīgas ekspertu diskusijas par EKT spriedumiem Laval, Viking un Rüffert lietās, kurās pārvietošanās brīvība saduras ar darba ņēmēju tiesību aizsardzību. Ekspertu pārstāvjus neizvēlas pēc viņu valodas prasmes, tādēļ nevar gaidīt, ka viņi piedalīsies ES līmeņa sanāksmēs, ja tās netiek tulkotas.

Atbilde

Komisija piekrīt, ka piekļuve informācijai dzimtajā valodā ir demokrātijas jautājums, un iestāžu kontekstā tā pēc iespējas ir jānodrošina.

Tomēr Komisija atzīmē, ka sanāksmes, uz kurās atsaucas godājamais deputāts, neorganizē Komisijas aizbildnībā. Tās ir Eiropas Būvnieku un kokapstrādes darbinieku federācijas (EBKDF) (vai atkarībā no situācijas — citu arodbiedrību) iekšējas sanāksmes, kurām Komisija tikai piešķir savas telpas. Mutisko tulkošanu nodrošina Parlaments.

Saistībā ar konkrēto 2008. gada 22.–23. aprīļa sanāksmi Parlaments nespēja nodrošināt mutisko tulkošanu dāņu vai zviedru valodās, jo tajā nedēļā bija Parlamenta sesija. Komisija šo informāciju nosūtīja EBKDF pirms šīs sanāksmes.

*

* *